... cap. ...

D ... de le ...

D ...

D ... cap. ...

D ... ad philip. ...

D ... ad ...

D ...

... ad thessal. ...

ad thessal. ii. cap. v.

Hōd yesod malkhut

169 l.

אני הכותב ע"ה הצעיר משה בן אברהם פלטי נרו יאיר
לעד כן יהי רצון אמן :.

אם מתירא אדם מגזלן או ישים אצבע קמיצה של יד שמאל לתוך פיו
ויאמר בשעת הסכנה ג"פ אפיטון זעירא שלא ישלוט עליו
וי"א בשעת סכנה ז"פ בלחישה טוסרסף והוא דבר גדול אם נמסר
ביד גזלן יאמר ז"פ אלו השמות פג"ט פג"ס פג"ף אנקתם
פסתם פספסים דיונסים :. תפלתם וזעקתם תקבל
ברצון אמן פא"י

כשעלה ברצונו ית' לברוא את העולם להטיב את ברואיו ושיכירו
את גדולתו ושיזכו להיות מרכבה לשעלה להדבק בו ויקבק
האציל נקודה א' ממנו ית' שמו שהיא כלולה מעשר ואף לא היו ניכרין בפועל
העשר אף כבה כדרך משל האדם הוא מורכב מד' יסודות ואינו ניכר
בכאבו היסוד אש ומים ורוח ועפר כן כבאן הנקודה היא היתה כלולה מי'
בתחלת אצילותה ואור המאציל בתוכה נאצלו יחד כי היא נשמת הכל דרך
משל להבין זה כמו שיש לנו באמונה שלמה האמתית שהקב"ה יוצר האדם
בחכמה גדולה וכשהטיל הטפה הזרעית בגוף הנקיבה ופה"ש ממונה והמלאך
לוקח הטפה ~~הזרעית בגוף הנקיבה~~ לראות מה תהא עליה תיכף באותה
שעה הוא ית' שמו גוזר שתרד בה הנשמה ובנשמה יש בה כחה רמ"ח
איבריה ומכח הנשמה אשר בה נעשו רמ"ח איבריה בגוף האדם כן הוא
למעלה כאור הפנימי האור העליון והזהיר והבהיר הוא מהמאציל העליון
הוא נשמה לכל והאור המקיף הוא למעלה מהכל:

וצריך אתה לדעת שהאור המקיף הוא יותר גדול מהאור הפנימי —
והטעם הוא זה מפני כי האור הפנימי הוא מצמצם עצמו בתוך
הכלי כ"כ כדי שיקבל הכלי הוא מצמצם אורו בתוכו ובצמצומו כדי שלא
יתגלה אור גדול בתוך גוף הכלי ויתפשט שם באופן שלא יהיה כח לכלי
לסובלו לכן מקבל וכונס ומצמצם ויקובץ האור משה ובי"ה ובזה יש כח
בכלי לקבל אותו האור אף שהיא גדולה עד מאד בהיות שעתה היא
מקובלת ומכונסת וגם היא מצומצמת וזהו סוד ודברתי אתך מעל
הכפורת מבין שני הכרובים שפי' שהוא שהקב"ה היה מצמצם שכינתו
ואורו בין שני הכרובים כדי שהכרובים יוכלו לקבל האור הגדול
והשכינה בתוכם אבל האור המקיף אינו כמו הפנימי שהפנימי
הוא מצמצם עצמו כדי שלא יתפשט בתוך הכלי והאור החיצון

אינו כי אם הדרגת התגלות והתפשטות אורו בלא שום צמצום בעולם ומקיף מבחוץ והולך ומתגבר ומזהיר ומבהיר האור לאין תכלית אך שאין הפה יכולה לדבר ולספר ועין לראות וזהו סוד מלא כל העולם כבודו ומלוא כל הארץ שהיא הנקודה כבודו ״

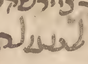
וצריך אתה לדעת שהנקודה הזאת הנז' בכח האור הגדול המקיף אותה מבית ומחוץ מאותה האחת אשר בתוכה אשר מאירים ובוקעים בה מאותה הבקיעה נתפשטו ממנה תשע נקודות הנקובות בשמות כפי כל יודעי חן המקובלים חכמה· בינה· חסד· גבורה· תפארת· נצח· הוד· יסוד· מלכות· והנקודה עצמה הנקרא' כתר הרי עשר בין כולם· והעשר נקודות נקראות עולם הנקודות בזוהר ולכה גם כן הנקראות עולם התהו על שם העתיד כמו שאפרש לך בע"ה שאז הנקודות נתבטלו ולכן נקראות עולם התהו עולם הנקודות ובכל מקום שתראה עולם התהו או עולם הנקודות הוא מדבר על הנקודה הראשונה והתפשטות התשע ממנה ושלום

כח נה"י ישו"ת ... ...

הוד יסוד מלכות: ואלו העשר נקראות נקראות
עולם הנקודות וגם כן הם נקראו עולם התהו:

וצריך אתה לדעת שכמו שבנקודה הראשונה
נכנס כל האור דעליון האור הפנימי להיות
נשמה לה' כך באלו העשר נכנס בהם האור דעליון
העליון הזכיר מהאזן להיות שם נשמה ואור
אלא שלא היה כמו בנקודה הראשונה אשר נאצלה
מהאזן העליון מאין סוף בתוך הוא כי שם נכנס
האור מבחינת [illegible] כמו שידעת אבל באלו העשר היה
מתלבש אל מדרגה כאשר היא במקומו פרט ופרט
בפני עצמו האור יוצא בכל האור שהאור אשר נכפל
ונעלם בעצמו בתוכה מאיר וכן להיות פנימי לכל
אור האור בעצמו יצא נקודה מתוכה ונעשה אור מקיף
[illegible] להם וכונה בדבר [illegible] שהאור הגדול העליון הזכיר
והבהיר אשר נאצל ראשונה ברצונו הפשוט נעשה פנימי
ונעלם לבדו כאשר ידעת בשרשם ופירושו הוא כלי שלא
היה כח כדי לקבל כל האור ונכנס אח הבורא ונעשה
פנימי פירוש נשמה לו והשאר מה שאר נשאר מקיף לכלי
מבחוץ וכן נמשך הדבר יצא ממנו מהאור הפנימי שסבב
ונעשה פנימי להם ופירושו שלא יכולה הכלי לקבל האור
לבדו נעשה ולכנס בתוכה מאיר ונשאר כח שיהיה כח
יכולה להם לקבל האור ועם כל זה שהיה האור
נעלם

שבתי   מאדי   נוגה   שדי

כמוהו לא עולה חמה לעולם כל השחור ואחרון הלבנה שלא
יכנה כל חמה לעולם יצא לחוץ ונעשה מקיף לחמה
מבחוץ ונמצא שכך שחמה יש לה שני מקיפים האחד
של כוכב והאחד של חמה עצמה ולא דבר ולא כן זה המשל
של המקיפים של כוכב ושל חמה ושל לבנה וכולם עלו
אחר שנצייר כמו שכתוב שהמצייר הם זה כמו זה
כזה פירושו עגולה בתוך עגולה ונצייר שהלבנה
אשר בתוך פירוש בין עגולה לעגולה
הוא המקיף והעגולה עצמה של שחור היא הקיפה נמצא
שחמה שבתוך כוכב שהיא העגולה שבתוך העגולה יש
לה שני עגולות של לבן מקדשלה ואחר של חמה
ופירוש הדבר הם הלבן שלעגולה העגולה הראשונה שלה
שחור היא מקיף ראשון והעגולה הראשונה היא כוכב
והלבן שבתוך עגולה לעגולה היא מקיף חמה עצמה
שהעגולה הקטנה רצייר כשכלה שהיא חמה והעגולה
השלישית אשר היא שחור רצייר כשכלה שהיא לבנה
והלבן שיש בין עגולה שניה לעגולה שלישית הוא
המקיף של לבנה ואף שלא דימיתי לך אלא מחשבה עגולה
שחורות לא תחשוב שהם כך שהמצוירות שהם ולא
רשמתי אלא אחד משר אלא הכוונה לא היה לצייר
~~לצייר~~ לך איך הם זה בתוך זה והמקיפים אינם לחמה
~~שלהם~~ כי הם שנים ולבנה שלושה ואיך הם כלולות
כולם

כולם בכתר דאימא נכנס כמו שאמרנו שהוא ה׳ קוצא
עשר נקודות נעשה שמכלל רצ״ו מאי אור הנעלם ורואה
איך נכללו כולם מעשר: נחזור למציאות הענין ש
אור שלא יכלה תוכר הכתר לקבל בדרך קירוב אלא
ונעשה מקיף לה ומה שלא נ״ס (יכלה) בן חכמה לקבל בדרך
נעשה מקיף לה וכן מחכמה לבינה נעשה והפנימיות
של חכמה כנגדו ומקיף לבינה וקדושה כאשר ידבר
בספירת כתר וחכמה שנכלל ונקבל האור בתוכה נ״ס כן
כמו האור העליון הזקיר והבהיר אשר נתפשט ונגלה
מהפנימיות של חכמה שיצא דרך נקב נעשה פנימי ומקיף
לבינה ונעשה מקיף לחכמה אור נשאר ונקבל וכנס ונעלם
אורו ונעשה פנימי לבינה ואף כשהוא נכנס נתקבלה
לא יכלה בינה לקבל וכל האור אשר נכנס בתוכה
יצא מחזר ונגלה ונתפשט ונעשה מקיף לבינה:
הסדר הזה היה באלו השלש ראשונות אבל מבינה
לששה קצוות לא היה ממדרגה למדרגה כמו מכתר
לחכמה ומחכמה לבינה אלא בבת אחת היה נכנס
האור לתוכם: ואם האור לא היה בא האור לשש
קצוות ממדרגה למדרגה כמו לשלש ראשונות רצה
כי השלש צריכים להיות כל אחת בדרך כמו עצמו
ובשביל הם בדרך אחד לכן בא האור כלו מבינה לכל
א״נ ואו״ה למה רמזו רז״ל באמרם כי הששה בתוכם ה׳
ולבנה.

ולזה פירשתי בפרק א' והאומר ט' הוא כי כל א' כלולה מעשר
כי כל ימאי ומצאים היו מעלה מעלה כאחד כנודע שהיא הי'
הבינה שהוא מעלה כאמרנו לכן לא בא האור במדרגה
כמו בשנים ראשונות אבל במלכות בא במדרגה מיסוד
היסוד דרך לו ואף על פי כן לא יכלה לסבול ונשברה
ונעשית פרצוף בפני עצמו: עכ"ל: פירוש בכל אחד וא'
כמו לאחד ואף לא יכלה לסבול והלכה לנגוה ולא יכלה
גם היא לסבול והלכה לאחרות כאשר אבאר לך בפני
פרצוף אם תפקח שכלך ותפתח אזנך: והכונה
להבין הדברים בשרשם גם מאמר דוד המע"ה ברוך שאמר
ברוך שבחוננו כי שמש ומגן ה' אלהים ופירושו שלהבין
זה צריך למשול לך משל והמשל הוא שהשמש הוא אור
גדול בהיר ובהיר ומרוב זהרו ובהירותו אין שום אדם יכול
להביטו כי אם בהיות מקום אוטם ויכנס דרך חלון האור
ונראה שהאור מצומצם דרך החלון אז יש השגה להנות
ממנו וצריך שתדע גם כן כי בחלון יש חילוק נ"ב שלא
כל החלונות שוות יש חלון גדול והאור נכנס בו בשפע
גדול ומאיר הבית ויש חלון קטן והאור נכנס בו בצמצום
קצת חילוק א' מקטן לגדול: נ"ב יש חילוק אחר אם ישימו
איזה מסך שיבדיל בין האור ובין הנכנס ממנו שאם לא
יכולים להנות ממנו ע"י המסך מפני שהאור מכה במסך
וכשחוזר האור מזה שיצא נעשה מקיף והיות המסך

ספיפי יוצא האור לחוץ הנה הילוך אחר ע״י המסך ונעשה צל
שרשם שהחלונים הרבה שונים הם בענין שהאיכות שהאור
בענינו מתפשט בתוך האוירות ויש בענים הפסק כשיבא
דה חלון. או נקב או לחוץ מקום ופירוש למשל בבית
האור לא היה נכנס בו דה חלון ולא היה יכולתם בו
בה האור כי אם ע״י החור מכח האור הזהיר והבהיר
אבל מתברר לאחרונה אינו בא האור כי אם ע״י חלון והחלון
דה משל: ונראה אחר לדעת שהחלון שמתברר לאחרונה
הוא יותר גדול מהחלון שיש מתחתוללנה ופירושו
שהנצוץ שיצא מתברר להיות מעוין ופנימי לאחרונה יש
לו אור גדול מהנצוץ שיוצא מאחרונה להיות פנימי עצה
ולהיות שהכל הוא במדרגות זו למעלה מזו וזה בהיר
וזהיר מזה ולא מפני שיש אי זה אורות מוחלקים אז שכבר
ידעת שהכל הוא אחד מהמאציל עליון אשר הוא צולחו
ממנו ולא אחרנו ושזה גדול מזה אלא לפי ההמון בלבד
והתמסס מפני ששנכנס בבית הוא מסך אחד ובאיוצא
משם הנצוץ ונכנס באחרונה יש בו אורו האור שנכנס
באחרונה הזהר מקום ונם ע״י מסך ונב׳ בזה הדה משם
באור שנכנס בבית היא מגלה שני מסכים א׳ בבית
וא׳ באחרונה ונם שני החוקים אחד מתברר לאחרונה וא׳ מאחרונה
לבזאת ובענה זה הם משל החלונות בל זה בעולם
האצילות ואילוך האור הטוב במסך הוא מעולה האחר
לבד

פק"י נגלי נעלם לגי

בכל שאר העולמות אשר הם ידועים באצי' יצירה עשיה
כמו שיתבאר בעה"י: ונחזור אל ענין שאמרנו
קיבלה אור הכתר פנים בפנים ולא היה קיבלה אור המקיף
אחור באחור שלא היתה יכולה לקבל האור פנים בפנים
אף שהיה נו' שני מקומות ושני קוים כאשר אמרנו: ונקו
ואף באחור יש בחינה פי' אף המקום אחור באחור יש בחינה
יש בה א' והוא שבזה א' אחור באחור יש לה קוים לבינה שהיא
הבה"א ונקו' שאמרו באוקר בב' בראשית בינה קנ"ה ו
וכשנתפשט האור מבינה לשש קצוות כשנמצא החלון
פי' הנקוד שיצא מבינה לשש קצוות ולא היה מגדלת
אל מלכות כמו בשלש ראשונות כי אם החלון היה
שוה לכולם פי' זה החלון הוא הנקוד והוא שוה לכולם
ופירוש עד יסוד לבד שמיסוד למלכות יצא ניצוץ
אחר והיה החלון יותר צר ופירוש שבבה אחר נושא
מקיף ונשאר לכולם ואין להם כי אם לפי הקירוב (נפש)
והאחור לבד שאמר אשר היה יותר הלוקה לבינה
יש לה יותר מעלה מבינה וכן לכולם עד יסוד שמיסוד
יצא ניצוץ ונשאר פנימי ומקיף למלכות והנקודה
היא כשיצא האור מבינה מתחילה ונשאר באחד לא
היה כח באחד לקבל האור הגדול ונשבר הכלי
והוא ואח"כ הלך האור הקוה לבינה וגם בה לא
היה כח לקבל אורו האור וגם היא ~~נשברה~~ נשבר וכן לכל
השבעה

וזה ענין פנים אחור ואחור

השבירה ונזקו מוד הכלים אשר מלכות אלך אדם שנאמר
כלים ויאמר ויתלוך שלא יכלו לסבול האור הקוה והכ
אלו השבירה כלום שהיה אור תרפשו ומתה למקד
שאיפשר שהכלים היו רחוקים זו מזו ומסיבה בחוקיהם
האור איפשר שיכלו לסבול ואמנם שאמר
הכמלה והיא ראשונה עם כל זה היה תרפשו לא
אור יותר מקום לסובלו ועכ״ז לא יכלה ושהכ
שם האור שמור הכבל יסוד אור האור לשורשו
במלכות חלק אחד לצורך עצמו וחלק אחד להרת
למלכות והחלק שקיבל לצורך עצמו לביורו יורד
גדול מהחלק שקיבל לצורך למלכות לא היה יכול
לסובלו והרבה כמו המים אבל החלק הקטן
שמצד מלכות נשאר בו ולא נרבה והן מוד לי ~~[illegible]~~ ישיבתי
של האדמה וגם כן נקרא יסוד חי והשכא יסוד לרב
חלק האור שקבל למלכות אילו היה נותנו לה נימור
היה כח למלכות לסבול אורו אבל נראה שנשבר
יסוד גדולת האור והיא במוקה למלכות ולכן גם
היא נשבה אבל לא נשבה לגמרי כמו הראשונות
אלא נעשה פרצוף אחר הכיון כמו שנאמר
לבינה שלא קיבלה האור כולה כי שקבל יסוד לא
נכונה ונשברו הנה שהאור הגדול חזק למלכות
למטה ועכ״ז נשארו נצוצי נוקה ונקהו

נשאר

אחר כך לנו לעשות לעלות ניצוצי הקדושה מכולם השייך
ליצירה והבריאה למקומם לאצילות בתפלתינו ובשעת
אשר עולים מהמדברים כשהם נפשם מהעולם עוברות
כמולם השייך ועולות עמהם ניצוצי הקדושה שבתוך
הקליפות עולם השייך וכן מהשייך לעשיה ועולות
אף עמהם ניצוצי הקדושה שבקליפות עולם היצירה וכן
מיצירה עד בריאה ומבריאה לאצילות ואותם האורות
הגדול למקומה ואז אור אין סוף ואז אור הגנוז
מלבות לפי שכוונות נשמה הקליפה הקשה והיה
העולם מתרומם והולך ובמעט לא היה אין סוף
ואז מבררו הם נפש לקליפות באותה אשר עלה ובנפש
והם היו מלבשים אותם בקבר פנים יפות בה שלא יתרומם
העולם כמשל הקליפות ויתבררו הקליפות וניצוצי הקדושה
שם בתוך הקליפות בנשמות ובכחם הם תחת הקליפה ואז
הוא סוד שפתח כי תניס נביאה שהיא הקליפה ולכן
היו אין סוף ובמוסיפים לקליפות לעשות עם הם
בנפש ובנפשותם הגלו ניצוצי הקדושה אשר היו בו
בנשים ובנפשים תחת הקליפה למעלה במקום למקומה
ואז הוא בך עולה במה שבה פי׳ כשמש עקיבה היה
זונה מהקליפות ששלמו בו כל כך ונפחדו בו מרוב
בעבור
הענין יקרה אז איזה דבר אף שהוא מעשיו מאד
בעצמו לאורך הנקמה בה שלא יתרומם העולם לגמרי
הקליפות

הקליפות כאמור שב"ז היה נוגה בשבין טובים בשר
במה הקדושה בתוך כח שהקדושה אינה ממנו ירדו
מאד הקליפות שבתוך אויר העולם ואחר היה בוודאי
ולא שהיה בוודאי ביום הוא מאחר שסוגרו היה למקור כבשו
לשוב למלך הגדולה שבתוך הקליפה אם כן למה היה נוגה
אלא לא היה נוגה ודאי מאחר בשובה או אלא בכי של
שבקבלה פיו ~~של~~ ירדו ויפרדו ממנה הקליפות כה שמשערי
עליה שמחרו עם עונות הגדולה לא יהיה כח לקליפות
להיות שנעשה בעקם ויקין שם מחוברות זו בזו להיות
בו ובשחרו ולאחוז מעונות הגדולה שבינם ואחר
היותה בוודאי טעותו בשבין טובים בשרו ומלא כי
מעולם שלא היו יודעים סוד טעותם היו דבורים מר
באותם זוהר וזו שבכה שישוב נפו נקיות כאלו
קודם היה נעשה בתוכה ונותן כח בעולה ונעשה אך
לשונו למחבר את העולם ונתנו בו כח הקליפות כל
כך בגבורה ובחוזק והשיב להם הקב"ה שהוא
כך עלה במחשבה פירוש כך היה עולה במחשבה
פי' הגדולה עולה אותם עוני הגדולה באה העולם
והיינו שנעשה הדבר הזה בנפו ועלה הגדולה
במקום המחשבה שהוא האצילות שמשם מעוני
דוק מאות כך עלה במחשבה להיות זה שהוא מן
המבייה והוא מה שאמרו חכמי הגלה והמחיה
מורד

מוסיף שאול ויען כי האל ית׳ מתיר לעשות לבחינת ניצוצי
הקדושה שהיו בתוך הקליפות ומוסיף לומר שאול לבעלת
אותם ניצוצי הקדושה וע״כ מוריש ומעשיר משפיל
אף מרומם הוא מה שאמרנו כי למה יהיה כל כך
נצור לצדיקים אלא כדי להעלות הקדושה כדי שיזכו
לחיי העולם הבא ופירושו יותר ברור [illegible] להיות
שאמרנו שהצדיק עושה מרצונו ומנפשו ומסר עצמו
להקליפות כדי שבנשמתו יעלו ניצוצי הקדושה שבתוך ה׳
הקליפה למקום אחיזתה למעלה במקומה באין סוף
לעבודת המצוה ומגיעה מכח הקליפות ונשמתו אף
יהיה לה מעלה שהנשמה מיין נוקבין ויתקיים לעולם
ולא יתמוטט מכח הקליפה לכן אמר הכתוב כך עולה
כמש״כ פי׳ בזה הדבר יעלה נשמתו למקום המעלה
העליונה למקום המחשבה שהיא האצילות ונ״ב
פי׳ זה שאמר יעלה הוא לנפש של הצדיק שלפיות ש׳
שפועל עולה ניצוצי הקדושה זוכה לעלות עד ה׳
האצילות אשר הוא המחשבה ואלו המתין הרבי׳
הם סוד סיבת המלכים אשר מלכו ומתו וגם זהו
סוד בונה עולמות ומחריבן פי׳ היה בונה למלכי
העולמות שהם השש קצוות ואח״כ העבירן וגם
החריבן מהיותם עומדות וקיימים לפי שמאס
ואח״כ החריבן היינו בפגעות להן בכה״ג [illegible]
וכשהשמיש עולם התהו פירושו הוא אלו המלכי׳

הבין

כפי שן שחזרו להיות רוקו נכונו ׳שתקבין עולם הבריאה
פירוש ע״ב אלו הגאון הדין וזה היה בכוונה מלאכה
יה׳ שישברו מפני שאם ישחרו לא היה שבר
עונש כי לשם הכל טוב כי אין רע יורד מלמעלה
ואם תאמר למה לא נעשה הדין בראשונה מפני ש׳
שיוכלו הנשמות לסבול האור בהקם מהסיבה
הראשונה יה׳ עיה׳ גם לא היה אפשר שיהיה שום טובה
בעולם שאם לא היו הטוב הדין לא היה יצר הרע
להחזיר המשגל ולא שום טובה בעולם והיה העולם
שכן אמרו במדרש כשעלה משה לרקיע ומבטל
הרע לבטל יצר הרע של ע״ז ונענה שצריך לא״ם
ע״ז כי אם תבטל אבותיהם כי הקב״ה גם לבטל יצר הר׳
של עריות ויסבו ג׳ ימים ולא מצאו ביצה אחת לחולה
עד שחזרו להרשות שיחזור לקיום העולם א״כ היה
תוספת להיות כהוגן והדור ושיסבו לקיום העולם
ולרב שכר לצדיקים שמקיימים העולם בכחי הרשות
בטובה ורצונו לרשעים כשמונעים הטובה להנאת
במעשיהם והם הרשעים מאבדים והצדיקים עושים
רצונו הטובה לשלמות: ועתה לעיין איך
לדבר שמשאבדו חלו הגאון הדין מרוב הקדמה
הגדולה והכפיפה וגם מחיה ואלב הגדה הדין
לעם להרחיק המזיק עשון האור ולהבטיח אורך

כדי

עמו׳ מטען ועוד׳

כדי שיוכלו לקבלה והזנה לעשות תולדת פרצופים
כאשר היה בהלבשות בעולם עתיק נגד לשים נ״ג
עוד כיון לבד לאחר נסירה הראשונה נתן ה׳
הוד ויסוד מלכות והנה הראשון נשאר לבד
אבא גם לכן באחוריים בדרך אחרת בינה הנזכר
לבד כי בדרך נ״ב להיות שהיה צריך לבדל
מעלה לא היה כל הקדמה כמו שהיה את
כמי אשר הכל לקבל אחרת נ״ב ידענו שאמרנו
האור הגדול הזכיר והבהיר אשר היה במלה
לא יכלה בינה לקבלה כאם אחור באחור
וזהו ואם באחור כמו מעלה שלא היה מאחור
לקבל פנים בפנים הראשונה והוצרך אז בינה
שהרמז הכל שלה ומשנה וזה הוא שחנו נ״ב
ירד למטה ונמלה נ״ב מאחר שרחבה שבינה
לא היה יסודה עד כל ומכולם אחורה הראשונה
הפסיד כוח נ״ב שלא הבלה כל מה שרמי לה
לקבל כי אם היכלה כמו מה שרוכל בינה לקבל
ועל כן הנדה אחר פי׳ בהקדמה שהוא יסוד
נוק׳ להפנה לורנים לו אחר ואלה רחבה
באחינו מטפינו שהפנה אינו מקבל כי אם
אחר באחור שיך מאחור שהיה ראוי לקבל את
תמלא גם בינה למטה במקום זעיר אנפין וזהו
סל
אלה

הלא

סוד מה שאמרו חז״ל נובלות של חכמה תורה
פירוש האור שנאצל מאת החכמה נעשה תורה שהוא
זעיר אנפין כאשר רקע בתוך שזעיר אנפין
כשעולה למעלה נעלה מאורו האור של א׳
חכמה ובינה הנובלות הנז׳ נצוצי קדושה ועמקה
שירדו למטה ונתנו שנפשות הצדיקים הם מהם
מיין נוקבין לזיווג זעיר אנפין ונוקביה כי הם מיין
נוקבין לזיווג חכמה ובינה הוא אורות האור פי׳ האורות
הנצוצי עמקה וקדושה של הנובלות הנז׳ והנצוצי
עמקה וקדושה שעולים זעיר אנפין ואם נוקביה
כשעולים למעלה באור ופיר׳ ופירוש הדברים
בתורות שמיין נוקבין של הם הוא שאנו מעלים
נפשותינו למעלה בנפילת אפים באמור אליך
ה׳ נפשי אשא וכונת הנפילת אפים הם שאנו
מקומות בה׳ ונסו חורה הכונה שאנו מעלים
נפשותינו למעלה ומעלין שאמרינו למעלה עם
חורה הנשמה משאמרינו אנו מעלה נצוצי [illegible]
עמקה וקדושה שבתוך הקליפות ואם כשנפטר
הצדיק מהעולם ועולה נשמתו למעלה נשמתו
נעשה מיין נוקבין שמעלה עמה נצוצי עמקה
וקדושה לזיווג זעיר אנפין ונוקביה כן זעיר
כשעולה עם נוקביה למעלה כאשר נתחבר

ונדע

והנה בפני מחשבת העליון הזה כי אור הבהיר שהוא
כח אחד מעולם שעוד הדבוק והנקרא ש׳ו
שירדו מהם וכלות המלך לבינה להיות מזין
נוקבין לאבא ואימא ובונה מוין נוקבין הוא
מעטרות הפוך לחיצון הנה׃ ונעלמת
אחר לדעת שלפי שרחק המחשבה עליון של
אחד הכלים נשברו במיתת האור שהיה גדולה
היו יכולים לקבל שלא ברצונו הפשוט והאור
מתרבה האור הגדול הזה והבהיר ולכן הם
העולמות בחוץ אחר כך שיהיה להם כח לקבל
את האור הגדול בגופו ונקבות ממנה בהתפשטות התיבה
ובהיותם מה מתחיל ובא האור יותר ממבואם גו
ומגדולתך נכח יהיה לעולמות חוזק לקבל האור
ולהם יהיה קיום והנעלה בהאור שבגופו׃ וצריך
אתה לדעת שהרצון שהוא ברצונו יה היה
שמקורה בכל נפשם מצד אחד שלא משער קודת
רצוני לומר ספירות הנקודות בשמות בכל
חמשה בינה גדולה נשוא הספקה נגד קו׳ יתור
המלכות וכבר ידעת שכל אלו המשער הנ״ו
היו בנקודה הזאת בכח שכבר ידעת שהיה
בגולה משער והמשער היו אלו המשער הנזכרות
מכתר עד מלכות נעלה המחשבה עליון ברצונו

הפשוטה

הפשוטה עשה תיקון זה שיתפשטו ויהיו כפרצוף אחד כלו
שלם כלול מעשר ספירות הנז' ויקרא שמו של זה הפרצוף
שנעשה מנקודה כתר אריך אנפין להיותו כלול מעשר
ספירות וכן נעשה בפרצופי' שהנקודה חכמה נעשה פרצוף
אחד שלם מעשר ספירות הנז' מכתר עד מלכות ויקרא שמו
אבא וכן נעשה באמא עלאה שנקודה בינה נעשה פרצוף
אחד שלם מעשר ספירות הנז' מכתר עד מלכות ונקרא
שם הפרצוף הזה שלבינה אימא וגם צריך שתדע שהשש
קצוות פירוש השש נקודות שהם הנ"ל אשר נקראו מן
הכירן נעשה פרצוף אחד שלם מעשר נקודות כנז' מכתר
עד מלכות עד בפרצוף וזה הפרצוף של אלו השש קצוות
נקרא זעיר אנפין גם צריך שתדע שהנקודה העשירית
נעשה פרצוף אחד שלם מעשר ספירות הנז' וזה הפרצוף
של זאת הנקודה שהיא המלכות נקרא בת כאשר תדע בהם ומו
בה: וצריך אתה לדעת שאלו החמש פרצופין הנקודים
בשמות בשם אבא ואימא זעיר אנפין ובת הנ"ל גם הפרצוף
הראשון אשר נקרא אריך אנפין הם רמוזים בארבע אותיות
של שם ההויה יהו"ה בזה האופן: קוצו של יוד רומז לפרצוף
ראשון אשר נקרא אריך אנפין אותו אשר נתפשט מנקודה
כתר הנז' לעיל: והיוד נרמזת בפרצוף שני שנתפשט מן
מנקודה חכמה הנקרא אבא הנ"ל: והה' של השם רומזת
בפרצוף שלישי שנתפשט מנקודה בינה הנקראת אימא הנ"ל:

והואו

וזהו בפרצוף פני אשר נעשה מהשם הצורה הנקרא
זעיר אנ׳ ; והיא אחרונה דומה בפרצוף אשר
נתפשט עד הבינה תבונה מלכות אשר נקראת בת
כנ״ל ; ולכן אין תשלום פרצופים ולא יהיה הנה כבר
ידעת עד עתה מציאות עולם הנקודות מה הם ; ועולם
התיקון וכוונת בזה העולמות ואחרים ; וכוונת כך עשה
במחשבה ; וסוד עשה ~~הדבר~~ הרצון מלוכה ; ואחר היה
התיקון בעשיית הפרצופים ולמה היה תשלום פרצופים
ולא יהיה ; והנה צריך לידע מאחר שאין כל דבר
נעלם לפניו ית׳ והכל גלוי וצפוי לפניו אם כן כבר
ידע וראה מעשה כשברא את העולם הנקודות שלא
יהיה שיוכלו לסבול האור הגדול בתוכם וישברו ואחר
השיברון כדי שיהיה קיום והעמדה לעולם יצטרך לעשות
פרצופים אם כן מתחילה מה עלה ברצונו הפשוטה לברא
העולם הנקודות היה ראוי שתחלה מתחילה יעשה פרצופים
ויהיו אז מקבלים האור בהדרגה והפרצופים הם שקבלו
אח״כ ולא יבואו לידי שבירה ; וי״ל שאין הם עמו שהכל גלוי
וצפוי לפניו ית׳ אלא שכוונתו ית׳ לברא כל העולם
הוא בנקודות ואח״כ כשנעשה הפרצופים היה כדי
שיהיה להם בחירה ורצון ושכר ועונש שיהיה טוב
ורע בעולם מפני שעולם קרע יהא מלמעלה מהם
הבינה ונתן סוד עבודת טובה הנפש שהיא הקליפה
פירוש

פירוש הרע והיה בהבל תולה פירוש עד הכלים השברים
והטוב הוא מהאור העליון שבתוכם ואם לא היה כח הטוב
כך בנקודות קודם ואח״כ מתחבר לא היה טוב ורע
בעולם יחד כי אם הכל טוב לבד לא היה הרחם בעול
בחירה ורצון לעשות טוב והנה בעולם טוב מצד הטוב
ורע מצד הקליפה ולא היה שכר ועונש שכר לצדיק
בעולם ועונש לרשעים ונמצא הטוב שבתוך הקליפה
ורע לרשע כשעושה פעולות שיצר האור הגדול לתוך
הקליפה ורבוי עונש גדול הרשע כזה והקליפה היא
רצונה המלכות ליסר לחוטא: ועוד נמצא שע ל׳
כי להיות שבע נקודות מלכות במקום ראש אדם אזני׳
שבמקום זה היה שנפסק ואחר כך כמו שאמרנו למעלה
שנקודות בכה היתה כלולה מעשר אם כן מאחר שבאן
במקום ראש אדם אזני היה מלכות יש בה לנו ב׳
בעשייתו הנקודים וכו׳ בכלליהו אשר אנו מדברים בעוה
לבטלות את המלכות למעלה עד מקום ראש אדם אזנים
שהרע בסדר הנקודות שבה בה״ז להיות שזהו מלכות
אשר הייתה שמלך בתחילה א״כ העולם מכאן שהק״בה
הוצרך לברא העולם כבר נקודות קודם ואח״כ פרצופים
כדי להבחין האור ובזה יהיה קיום העולם כנ״ל: ועתה
נבאר למעלה איך היה סדר תיקון הפרצופים והוייתם
אחד לאחד ונבאר אתה למעלה שלהרחיק האור

כדי שיקנו לאורות ויכלו לקבלו ולא יהיה עוד שיכבו
בכלים הקו המתחיל ראשו באריך אנפין הלבר ראשי
האחד הוא נקרא השם דלא אתידע: השני נקרא השם
הב״ן ועוד ראש שלישי נקרא מ״ה ונחה מבינתאחר
ושלשתן כנגד כתר חכמה בינה דקמאי פי׳ שכתר
חכמה בינה יונקים מג׳ שלשית ר״ל מגלגלתא מוחין
הנשאר ראשים ונקראים עתיקא קדישא ובשבעה האחרים
שהם חסד גבו׳ תפ׳ נצ׳ הו׳ יסו׳ מלכות נקראים עתיק יומין
ואלו הם כחותיו ונשמה של אריך אנפין ונם נקד שנקבו
שהוא בהתפשטות אריך אנפין הם הנחילה לבוש לנשמה
שבעה תקונין וסימנם נ״א קר״ע שמ״ן פירוש נ׳ ולמטה
נולם דכתיב דמתא קדומה דחיים רעוא דרעוין נקודה [קוצא]
נקי עינין פקיחין דלא מדמכין תומנאה ובנשק הפוד
אריך אנפין מיכוש לתתפשט מאחור ולהחיקה וזהו
סוד נ״ב של ושם נשאר ~~תיקון~~ תיקוני דיקנא שנתפשטו
כמו שכתוב באדרא כשהדיקנא יוצא ונפשך נשא ואלו
הם בעת תיקוני הנ״ל נ״א קר״ע שמ״ן נתפשטו עד מקום
אשר קין נקודות התחתונים הראשונים בשקין כ׳
פנקודות והנה הוא שנקודה כבר לאחד מקום כלשר
הנקודות להיות שנתפשט ונשאר מקומם שער כתוש
פרצוף אלה ואחר שנתפשט זאת הנקודה שלכתר
ונשאר פרצוף שלם של אריך אנפין נעשו אח״כ השני

פרצופים

פרצופים האחרים של התפלה וביותר הנקראים אבא ואימא
ואלו הם הפרצופין נעשו ביחד בבריאה אחד וזהו כוונת
לשון ~~הזהר~~ דלעיל כחדא נפקין כחדא שריין ולא מתפרשן
והיא זאת הכוונה שאמר נתחברו וביותר לא נאצלו
כמו זעיר אנפין ונוקביה שהם בזעיר אנפין ונוקבא
דזעיר בא על ידי זווג כמו שאמרנו בהיכל במקומו
בה׳ ונוקביה יצאה מבין מרוקי דזעיר הטה ביה
כאשר ידענו במקומו בה׳ אבל אבא ואימא אינו
כן אלא כחדא נפקין ומה שאמר כחדא שריין הכוונה
היא שזעיר ונוקביה הם אחור באחור ואבא ואימא
כחדא שריין פנים בפנים ומה שאמר לא מתפרשן פירוש
שאינו כמו זעיר ונוקביה שפעמים יש זווג ופעמים
אין זווג אבל אבא ואימא אינו כן אלא לעולם לא
מתפרשן כמו שאמר בזוהר פרשת ויקרא על פסוק
אכלו רעים שנקראו אבא ואימא שתן ושיכבו דודים
זעיר ונוקביה: ונבאר אתה עד עת שמציאות
הוייה פרצוף אבא ואימא היה בזה האופן שמזרוע
הימין של אריך אנפין הנקרא חסד מקשר ושתי פרקים
שבו עם חלק קצת עד החזה של אריך אנפין נעשה
(ואבא) פרצוף של אבא: ומזרוע שמאל של אריך נעשה
משמאל ושתי פרקים שבו עם חלק קצת עד החזה של
אריך אנפין נעשה פרצוף של אימא: וזהו בזה האופן

מקפה

ומרפק העליון של הזרוע דהיינו היד והאצבעות נעשה חכמה
ובינה ודעת של פרצוף עקוד חכמה הנקרא אבא ואחר שאמרנו
לך שכתב העליון הוא הידים והאצבעות ואינו הכרח אל
יחד כשעולה שכך הוא האמת כמו שעולה היד עד הראש
כשמגביהים אותם וזהו וישא אהרן את ידיו כמו נשיאות
כפים ומרפק האמצעי דהיינו הזרוע נעשה נה"י נקוד הרא'
של אבא: ומרפק התחתון דהיינו הכתף שהוא מקום חבור
מוחין התחתון המחובר אל הגוף: נעשה חב"ד הראשונה עד
החזה מהמבואר ולמטה עד הבור ז"ל עד היסוד שנעשה
נעשים כתרים לאבא ואמא: הנקודה: זה נקרא האחרון נעשה
נעשה נה"י הוא יסוד של אבא ופירוש נעשה הוא שהארה
הלבה מושם וינקים משם ובזה הם נגלים ונעשים פרצוף של
זה הדבר עצמו בפרצוף אימא מאותו מרפק עליון של
זרוע שמאל של אדם אחד דהיינו מקום היד והאצבעות
נעשה חכמה ובינה ודעת של אימא פי' הפרצוף אחר
נקודתו מתקנו בינה אשר נקרא אימא: ומרפק האמצעי
דהיינו הזרוע נעקוד ונעשה נה"י נקו' הרא' של אימא:
ומרפק התחתון דהיינו המחבר מקום הנחה הכתף של זרוע
שמאל של אדם אחד נעשה נה"י ~~נעשה~~ הוא יסוד של אימא
ופירוש נעשה נה' שמשם מקבלים האור כל פרצוף ופרצוף
לפי מעלתו: נמצא כי השני זרועות של אדם אחד
עד החזה הם הם שמונה פרצופים לאבא ואימא
ואחר שלהם הם הזרועות הנ' כל פרק ופרק לפי דרכו

כנזכר

בינה קטנה נעשו קשר פרצופין של אבא ואימא מתחלה עד יסוד אבא
בכלל גוויין לא נתקנו ולא ידענו מלבישין יצא אבל הכולל שבתוך
אבא ואימא נ"ב נעשה דבר אחר כשאר הנוק' ומקום הנייר והוא
מלבושין של אריך אנפין ודיקנא חכמה קנה בינה פירוש זה הוא ש'
שמקומו של אריך אנפין נעשה בכלל חכמה שהוא אבא ומקומו
עצמו נעשה כתר בינה שהוא אימא הנולד מזה שאני פרצופי
אבא ואימא שלובים זה עשר ספי' כולהון נעשו מבני אריך
אנפין ונעשו דכורוהי יתיין ונכלל עם מוחי הקדמה: ענין
נעשה אריך לבושו שקשורים של אריך אנפין פי' כ' כו' יבוא שלו
נשארו מגולין ולכן שלבושין נכנס להאיר לבכל חכמה ובינה
והזרוע ימין עם כל פרקיו עד הכתף נשאר להאיר לבכל
פרצוף אבא ונכנס בתוכו עם חצי הכתף שבצד ימינית
והזרוע שמאל כולו עם כל פרקיו עד הכתף נכנס להאיר
לבכל פרצוף בינה פי' אימא כל כך ונתן למפירוהו וקרוב
הכתף שבצידו של שמאל נדבק עם אימא ונמצא שהקדמה
שהקדמה הנזכרת המאירה ומחזיקה בתוכם היא מתפשטת
בתוך אבא ואימא אבל הכתף של הזרועים של אריך אנפין
נשארו מגולה ולא היה מקום לכנס ולהאיר ועוד בכם מרוב
ההמה וזה העזרו' מים הזרועות נקראו מאין כוסן פי' הזרועות
של שם מקושרים ובתוכם של רוב הקדמה שיש להם בתוכם
והיה מגולה של שאין להם מקום לכנס ולהאיר ונמצא שאור
שלהם שהיה יותר גדולה מאור הזרועות שאור הזרועות

אך

אף שהיא נגלית מאור השוקיים עדיין אור הזרועות מבוהקה
כגון אבא ואימא ואור השוקיים מגולה נגד אור
השוקיים נגלה מאור הזרועות ולכן היו כופים והנה כופים
הוא כרוך כבוד י"י ממקומו ראשי הכלים בכם להיות
מגולים באמור כי הכלים הראשונים נתבטלו וגם נשברו
מגבול האור שלא היו יכולים לסובלו גם כן השוקיים
ממקום מאד הנעים עצמן ולכן לתיקון זה הוצרך ג"כ
שנתגלו עליון כרצונו הפסוק שיכללו השוקיים של אחר
עצמו הנה הזרועות הלבנו הלבנת פירוש חצי הפאה האחרון
ונגד זה יסוד הנה הזרועות הלא היא אחד גבוה וחצי
הפאה העליון והיה כזה האופן נגד שהוא היותי באחד
שהוא מרוצה יותר וההוד שהוא הנשמאל בגוה שהוא הו'
שמאל ויסוד וחצי הפאה בחצי הפאה: הפאה בפאה ג'
יסוד בתחלת הפאה ושם גדל והוא הפאה העליון:
הוא וצריך אתה לדעת שנתגלו השוקיים לגלות ב'
בזרועות באמור עליו נמוקם האור של הכלים הנשברים
ואף שאני אומר לך שנתגלו האור של הכלים הנשברים
לא נגלו ומוהק לגמרי שאם היו נגלים מוהק לגמרי היה
העולם נהרס אלא שנגלו הצד היותר מגולה ונשלם
מהאור העליון וגם אחרים גנוזי הנה הם בתוך הכלים
הנשברים להיות להם לפה ונמצא שנגלה האור של
הכלים השברים למעלה ואחד כנגד מציאות עניין

אנפין

אנפין ונוקביה בחיבור אבא ואימא והיינו המעובר מקום
הלידה והלידה כאשר נבאר לק׳ בתחלת ענף ג׳ : וצריך
אתה לדעת שכשנגדלו הם למעלה מראש השוק״יס את
היסוד של אריך אנפין בהיותו בתוך ת״דניא קבל בתוך
הבטן ואותו הקבל נתלה לשני צדדין ואותו שמצד ימין
נעשה מוחין לאבא ואותו שמצד שמאל נעשה מוחי
לאימא פי׳ כשקולטה הקבל בתוך הבטן נפלה אותו הקבל
לשני צדדין ומלבד זיונם הקרובות נכנס בתוך אבא ו׳
בפנים ואימא ונעשה בפנים מוחים לאבא ואימא ובזה נתבאר
שיש להם מוחין יש את הגבורות אבא אם כן אבא
ואימא לעשות זיוג וזה הזיוג נעשה של אבא ואימא
להיותו זיווג ראשון שבעולם הוא בלא מ״ין נוקבין כי
בהיות חסד שעלה ברצונו הפשוט לברא העולם כנ״ל
חסד כדכתיב אמרתי עולם חסד יבנה : וצריך אתה
לדעת שכשרוצים להזדווג אבא ואימא יש נשיקות תחלה
לכך ונשיקי אחת תלה והוא כמו האופן כאמז״ל רבו
של איש לחזר אחר האבדה והוא נושק אבא לאימא ו׳
נמ״כ בראות אימא האהבת אבא לה חוזרת אימא
ונושקת לאבא ונהפך הדבר שכשנושק אבא לאימא
אז מקבל הוא הקבל מאותו מפני שהיא יושבת בלא שום
תענוג שאבא הוא שנושק לה וזו מחמת נ״כ שנושקת אימא
לאבא מקבלת היא הקבל מאותו שאבא יושב בלא שום תענוג

שהיא

שקיא קנושקה נמצא לפירק שאבא ישלו נשיקק וקבל שקבל
מאימא נשיקק וקבל וקיא פירוש אימא ישלק נשיקק וקבל
שקבל ממנו נשיקק וקבל ונס נהך שקקקק וקלנ שמאמר
שקבל אבא נשיקק וקבל מאימא ואימא קבלה נשיקק וקבל
מאבא נמצא שקבל אחר שבש תיקס פי' אבא ואימא יש
לו שני נשיקים ושני קבלים בנוקמא שנורן ומוב שמקבלא
קוא נרן נשיקק קבל נשיקק נרן קבל קבל קבל בזק פירוש
בנשיק ורו קבלים קס שנקס שנים אבל יש לבר אחד שמין
שנקס שנים וקוא קהבור שישנו באבא ואינו באימא שבך
זהבקן
קוא קהן שקוא נהך לפיסק אבל אינו קקן שקיא ~~קלך~~
לפיקו שאלבב אז הקרא רבשנ בפק ונתי קוא נשק למירק
רנבשר בפק נמצא שיש לאבא רנסבר על אימא שקוא קהבור
ונשקק בזאר הקקלמק קכין וקלנ למוק יש נשמק לנשמקא
שבן מצינו בזוקר פמק פנמים נשמק לנשמק נשמקר בשמקא
ונס מצינו רוחא ברוחא כמו שאמר קקבק ק רוחא ברוחא א'
אבל נפש לנפש לא מצינו בשום מקום וקנמשקוא במו
שאמרנו לפי שקנשיקור קס שנים וקקבלים קס שנים וקנשמור
קס בזק קנשיקור וקרוחור קס בזק קקבלים ולקיור ש'
שקנשיקור וקקבלים קס שנים שנים נ"ב קנשמור קס שנים
נשמק לנשמק בזק נשיקק קהק ונשיקק הק וקרוחור
קס נ"ב שנים בזק קבל ההק ומשיבב וקבל היק וקנפש
לקיור שקיא נמשיר מקדיבור וקקבור אינו הא כמו ש'
שאמרנו

שאמרנו מצד אבא לבד שנמצא הנאה לדבר כנ״ל לכן לא
נראה כי אם נפש אחד ולכן לא יש נפש לבהמה כמו לאדם
בנשמה ורוח ברוחא כאמור שהנשמה והרוח נקראו
מצד אחד הנשיקות וההבלים והיות שהם שנים נ״ב הולידו
ונראו שנים אחים כמו הם אבל הבור בהיות שלא יש אלא
אחד לא הולידה אלא נפש אחד לבד וכן לידע הנשמות
והרוחות והנפש עוד צריך לידע מה הם האבלים ההרהורים
ונבראים ונעשים מכח הנשיקות וההבלים הנבראים והרהורים
ונעשים מכח ההבל ואבר הנשק והרהור מכח החבור
כל אחד לאחרו וצריך אתה לדעת שהאבות אשר
נבראים והרהורים מהנשיקות ברוך מנשי האומה הם הזכרות
כנגד לנשמה אחד נבואה: והאבלים ההרהורים מההבלים נ״ב מנשי
האם הם השוקיים כנגד לנשמה נגד הוד אם כן איפה אתן
סיש לו נשיקה והבל נראה מלמו אחד ונגד שבנא הכן יוצא
מהנשיקה אחד שבנא הזרוע ומההבל נצח הוד שבנא הגורם
היותי של ענין אמנים ומאיזה נראה כל הכן שמשתלשל
ענין אמנים בהיות שנים היא יש לה נשיקה והבל כמו הן
מהנשיקה נראה ונשק נבנה שבנא זרועשמאל וי
ומההבל נעשה ונראה הוד שבנא שנך שמאל א״כ יש לנו
הויות והן שמאל כל צד מהנשיקה והבל שבבל אחד
כאמור ונראה צריך לידע הוראתנוי שבנא רפאל
יסוד מהיכן נראה: ונראה צריך אתה לדעת מה הקבלה
שאמרנו

שאמרנו שהכח כושר האיכות והאיכות להכח אם כן נמצא שיש
לכל אחד מהם השיעור והכל כלול משניהם א״כ נמצא השיעור
והכל שיש לשניהם משותף כל אחד בהכרח ומזה פי׳ נמצא
השיעור והרכבו הנמשך מהם והגוף והכח והנשאר הם המלבושי
אשר הוא הפשט היסוד: ונראה עוד לפרש נ״ב המלבוש שעור
מקיף הגוף ויצא אבל כבר ידעת בהקדמה שאמרנו ש׳
שהשיעור והרכבם הם שנים שנים והציור אינו כי אם אחד
ולכן מצינו נשמה לנשמה ורוחא לרוחא ונפש לנפש לא:
ונראה עוד שהדבר שכתבו שהשיעור והרכבם הוציאו ונראה
מהם אכ״ם כן הציור הוציא וכ״א והגוף מזה
שנמצא למעלה שהיה המלבוש נמצא שהמלבוש של שעור
אמתי כמשה והגוף מהציור של הכח והם הי׳
יסד אחד פירוש לא נפסק האור שהיה המלבוש אלא מצד
ההמשך פירוש מהציור הכח שהוא ההמשך הנה שעור אמתי׃
שאין בשם הצורות לבד נודע מהיכן שורשן והוויתן ויציאתן:
ונראה עוד שהדבר שכל מה שאמרנו בזה הם הצורות
של שעור אמתי הוא בסוד הציור פירוש במשל אימא הנה
בהקירה מקבלת הארה להתעבר ממנו אם כן עוד
נודע מה הוא סוד הציור למעלה ואל ישיאך לבך
חו׳ חו׳ שלמעלה יש שיעור הרכבם והציור ושיעור חו׳
חו׳ חו׳ כי רק בבחינות שלמעלה לא ישבר ולא
בבחינה ואינו כלל רק המשל הוא שכל הלשון שנים

אזן ק׳ וחו׳ אז לא שייך לומר שם לא ע״ס ולא אזני אלא
שכבר היה בלשון שני אחס נ״ב כאן אבל מורכבים בלשון
שני אחס לשכך האלין ומגשה אחוק אלוה ונקוין קאי
כללא בדך שנמשך הכלקות החרוך נגולות וכל
מה שאנו מורכבים הוא רק השאלה ולמשלק הס החרות
עשונות וגדולות: נחזור עתה לענין העיבור צריך
שידעת קוא יק השבורה למשלק שגר נגבק אימא
מעשר ומה רתב לומר עיבור: וכ״כ אבה לנשר
סוד העיבור הוא ע״ב רי״ו ע״ב מימין רי״ו משמאל: ע״ב
הוא שם הויה במילוי יודין כזה יו״ד ה״י וי״ו ה״י שעולה ע״ב
ורי״ו הוא שם אהיה במילוי יודין כזה אל״ף ה״י יו״ד ה״י
שעולה קס״א ושם של הויה בההין כזה יו״ד ה״ה וו ה״ה
שעולה ב״ן א״כ המחובר עתה קס״א וב״ן עולה כמנין רי״ג
תקח עתה שם אלהים ותחלק אותו לשלשה חלקים א״ל מו
מימין י״ה משמאל ם׳ באמצע פירוש
כן שם רין נשלים כאשר תחלקו א״כ שאנו
מחלקים אותו בג׳ קוים שם אלהים נחלק לשלשה חלקים
א״כ לומר א״ל מימין י״ה משמאל ם׳ באמצע ה״א
באמצע קו השלישי חלקים ור״ל ש״ם לבו מאין שמות
אהיה ביודין והויה בההין שעולים קס״א וב״ן הם רי״ג פי׳
מה מחכים ושם ב״ן עשר כמנין רי״ו: וגם צריך שתדע
שאלו הג׳ שמות הנז׳ אהיה ביודין והויה בההין ואלהים

הם

הם מצד כינה הקלבנק ט' עיבורשקוא עד ר'ן ופירושו
שחורת קירון שנקוק זשר חמין קירה כינה תוקבלה
קהוק מחלו קשמור נבקחרס נעשק נבקיק זשר חנפין
כרוך מעי כינק ודוק; נתרק חרק לדער שים שלשק
מין עיבורים וכבר אמרנו לך שהפשטה אחת מאלו יש
אשק אשר הפניק עובק בחדשיק ז' חדשים לבד ואחת
השר חודש ויש אשק שלא תעבר ט' חדשים שלמים ויש
אשה שלא תעבר עד י"ב חדשים כל זה צריך לידע
סיבתו למשלה בתחילת איך בעיבור הראשון נמצא
בו כל אלו הפעמים שבשנה השנה ושנים עשר;
והכונה שצריך אתה לידע שכבר אמרנו לך שעיבור
בינה משנירקיה הלבנה והלה נצח בחמר קוד נבוק
נימוד ומחצי הפאה בחצי הפאה; וצריך אתה לידע
שכל אחד מהם נכלל מששרה נצח כלול מאחד
נבוק הפאה וכן קוד מחמ' נבו' הפא' וכן ימוד מחמ'
נבו' הפא' הם הלבנה והלה הקחמר עוק שלש פעמים.
שלושהם השנה קה עיבור השנה; עיבור שבשנה
קוא שכבר ידעת שאמרנו למעלה שחצי הפאה הראשון
נכלל בחצי הפאה העליון חצי נכלל בתוך חצי ו'
ולקיות מוקחחת הפאה ונכללה חציה בחצי הראש
לא הוזכרה לכלל מוקחתהם אבל נצח והוד כל אחד
נכלל משלשה תפר נבוק הפאה הם שתה והפניש
כלולות.

כללות התפארת חציו בתוך ונקוד הוד הוא שחסרו שתשע
עולה לשבעה להיותו מלמעלה ומוליד התפארת חוזר ומליך
ויעקב מלבר מלמטה יסוד וזהו כוונת הכתוב משה
מלגאו ויעקב מלבר; וזהו שסוד שנ'; וניכור שלשי
שהוא השנים עשר חדש השנים עשר הוא היא הנקודה
המלכות בסוד ואחר ילך כבר שנתקדש יב' חדש על
הלק הנה שכלול המלכות משלשה גדולה גבורה התפארת
נה' כמו שכלול נצח הוד יסוד כל אחד משלשה
עתה שישלנו ארבעה מדות נה"י ומלכות וכל אחד
מאלו הארבעה הוא כולל משלשה הענינים גדולה
גבורה תפארת אם כן אחד עשה ארבעה פעמים שלשה
פירושו נה"י ומלכות כלול כל אחד משלשה גדו'
גבו' תפארת כאמור הם שנים עשר וזהו עיבור שלשי
הנזכר לעיל; ועתה צריך אתה לדעת ענין כתוי
הכללות הכוונה היא שכבר אתה יודע שכשעלו הש
נו רשר מאתך אופן פירושו נצח הוד יסוד ואת התפארת
בגדולה גבורה ואני התפארת כנז' לעיל אז הנלו עמקם
ניצוצי האור חסר הירח בסוד קטון הכי' למעלה
ואמרנו נה' שיסוד כשנבלע למעלה בתוך התפארת
הנה הוא קבל מהנוכו ואורו הקב כל גבורתו על דרך צינור
הקרוב לאבא ואימא ונעשה את המוחין להם ובהם
המוחין והמשוכה להיות הנז' של אבא ואימא כאשר יתבאר

ועתה

והנה תוך שהקדים שבחו' האם פירוש הבינה שנקראת
אימא כאשר התפשט בתוך משה נגלה הודה זך ובהור
ונקי מהקליפה שהם נגלה שמות השוקיים ומזה שהוכר בתוך
משה כנשה זעיר אנפי' ואם תוך שהקדים נ"ב שבל ל'
נקוד מהקטון הבינה מילה כולה מעשר ספירות כתר
ח' ב' נ'נ'ה' נ'ק' י' מל' נמצא שלכל נקוד מהקטוני הבינה
יש לה כתר חכמה בינה עד מלכות גם ידעת שנקודות
כתר חכמה ובינה נעשו שלשה פרצופים נשמם אריך א'
אנפין ואבא ואימא ואף כשנעשו פרצופין נשארו
האור יותר זך וקדוש ובהיר וגם מזקיף למעלה ממקומה
ומאורות האור נעשה פנימיות ואירות לאריך אנפי'
ואבא ואימא ומה"ט נעריין נשאר למעלה כמוני ה'
הבינה אלה ומאורות האור הגדול להיות חיות לה לעבור
כאשר ידעת והנה תוך שהקדים שזהו האור שמלו
השוקיים כשנכללו הבחינה כאשר ידעת ולא נשו
כל האור לעילה ומהיות זך ובהור מזה האור שמלו
נהקוה זעיר אנפין בתוך הבינה ונפו' שמלו אלקים
שנשארו בתוך האנשים הבינה ונבררו אוכל מהאוכל
פיסולת ומהאוכל הקוה נהקוה זעיר בתוך האימא
ואם הגמר הקטון הבינה הם שבעה לבד נ'נ'ה'נ'ק' י'מ'
אם כן אריך הוכרו מהם זעיר אנפין שהוא כולו מעשר
כ'ח'ב' עד מלכות אבל הכונה גם מה שאמרנו שכל

אחד

אחר מולד השבוע מני׳ הנה היה נ״ב כל נקודה מורה כשלר ומשגר
ה״כ כבר יש לכל נקודה ונקודה כתב חבור פינה עד מולדות מאורסי״ה
הבגה״ס והחמה והלבנות של המזלות נעשה כתב חבור פנקס של
ושר אנפין במולד ראש ה׳ השנה בג״ד יש לו ראש ומשאר הפיונות
של נ״נ עד נתן בכלל נעשה שחרית של ז״ח עד״ קנה׳ למולד
שנברר היותו ראש והבור ונשארו הוד יסוד מלכות שלא נבררו
עד זמן היניקה כאשר הגיע במלכות ובג״ד ; ונמצא שקדם שנולד
נאמר בגולה אחת כתיבת נולד זכרו ומלאך שבעת ימים כי גלות
השכה שיצא יושר אנפין לחוץ יצאו הכל שקם הפנימית מולד ונשאר
והיה עוד הם נידות והסם כמו שאמרנו ונעשה הנולד שבעת ימים ז׳
והמאורות של הנקבה הוא אלפים עשר ימים לפי שנוק הקטנות ...
מלכות היא לבור מהשבוע מולדות יש כאן השבוע מני׳ ה׳
הביה שבוע כנגד מולדות בכל אחת המלכות שלו והשביעי מה
מלכות פירוש מלכות המלכות למעלה הם י״ד ולכן הנולד היא י״ד ימים
ואח״כ בזמן היניקה כמו שהמלכות הם נידות מורכבת מאלה בקטנות
של הוד יסוד מלכות נתבררו ביניקה ונשמה עתה ונשאר לה היניקה
היא אלפים ועשרים ו׳ חדשים וקטנה הוא לפי שמלכות הוד נצח
ונתבר שמונה חדשים לפי שהיא כלולה מהשבוע של המלכות והיא
שמונה וכן לכל מלה פירוש יסוד ושבוע של מלכות שמונה מלכות
ושבוע של מלכות שמונה הם אלפים ועשרים ונמצא נוק נתבררו
הגלות שהיו הולכת הולכת אלפים שהם חומים שהוד יסוד מלכות
שהם כמוניך הבוונה וגו׳ שלא נתבררו עד היניקה שבהם שהיו בהם
נתקנו

נמתק בחלב שהיניקה אותם ונתפשטו כל אחד כפי ענינו ונמצא
שהגדלות אינו ותוספת האורך אלא כשם שכשנולד קודם אף עכשו
שיש לו שוק ויש רגלים אינו יכול להלך עד שמתקנים אותו ולזה
החלב מאחר שהיניקה יש לו כח לילך להלוך על רגליו כי
למעלה כנזכר קודם לא נתפשטו עד היניקה ומ״מ שכבר נתפשט
כנזכר עם כל זה שהן לא נתפשטו מאחר שקודם זה לא נתפשט
כמש״ל ההיא: וצריך אתה לדעת מהו החלב למעלה
מה הוא דע כי סוד החלב הוא שם אהיה שיש בבינה שעולה
כמנין חלב והוא בסוד האופן הוא שם עצמו כד׳ אותיותיו
כזה אה״יה ועוד בסוד האופן אלף הה יוד הה אלפין שמילוי
פא הה יוד הה עולה כמנין הה״ה עולה כמנין חלב עם הכולל
של אהיה כנזכר משם נמשכו ושיש אותיות של המילוי ומילוי
המילוי ועוד המספר אותיות של שם אהי״ה ועם הכולל הם
אותיות כמנין חלב חסר עולה החשבון והאותיות נמרוצו
הוא שזה סוד של אהיה שבבינה מלמעלה ומאיר למטה אחר
ונותן לו חיות וכח להגדילו ולתקנו ולבררו אוכל מתוך כי מולד
כמו שנו ושם חלב לילד וזהו באופן אחר הוכל למעלה זה
סוד של אהיה עולה כמנין חלב כזה א׳ אה אהי אהיה עולה
המספר אלו והאותיות האופן והאופנים הם יותר האופן אותיות
של אהיה מכמו שכבר מנית אותם נמצא כמנין חלב שהוא
המילוי לבד הוא שזה שם אהיה עולה האופן והאופנים הם
ד״ס וקמץ וד׳ אותיות של שם אהיה ועולה כמנין חלב הה

לך בפירוש שאלקים בגימט' הכסא ; ובסוד השרשים התיקונים
החלב הם בסוד ויעבר יי' ופירושו שמלך ויעבור הלוך אות
יאמר ע"ב רי"ו ופירושו ע"ב מימינא רי"ו משמאלא וכל זה
בבינה פירוש פיתון בינה ע"ב ובשמאל בינה רי"ו מפני שהיא
הם אשר הניק ; וגם צריך שתדע ששם יהו"ה באמצע
שעולה הכל כמנין שד"י ופירוש שד"י לשון שהם די ונעלה
פירושו שע"ב רי"ו וכו' הם השהם מפני שאלו השלשה
שמות הנז' עולים כמנין שד"י ; וכן אתה צריך לעשות שם
אלהים משלשה חלקים ולשים אלף למעלה מאלקים מימין ורמז
של אימא גמל' ינ"ר מאלקים משמאל של אימא והה"א באמצע
פירוש הה"א של שם אלקים באמצע השני שמות והטעם שהה"א
היא באמצע השני שמות מפני שבשהם יונקים מאמצע להשפיע
החלב מפני שהה"א עולה כמנין חלב בזה הדופן המלת הה"א
כשלש מאות ואחד שמתון ה"א פירוש הא' כזקף וה"א
בה"א אחת בזה הה' הם אלף ושני מאות ואין מניינו החשבון
ועשרים המלה עוד הה"א כאלף בזה ה"א שהוא המלוי שלשי
ישלו השלשה מאות ואחד ושלשים כמנין א"ל ואחשב
מחשבון הה"א עצמה אשר מניה היא חמשה הם ששה
ושלושים עוד אחבע אותיות פירושו הה"א עצמה עם שלשה
אותיות של המלוי פירושו אותיות ה"א עולה ארבעים כמנין
חלב נמצא שהה"א מוכרח היא להיות ממוצעת בין השני ש'
שמות באמצע ונמצא הכן למה הוא א"ל משם אלקים דר אחר

ומ"י

ומ״ש מנ״ס חלקים דד אחת והק״א במלכנו מפני שמשמעות ה״א
החלב לשני שהם ח״ל ומ״ש שכן ידעת שעולה הה״א במנין חלב:
או ~~[struck]~~ כאוכן אחר יותר מדוייק ומוכרח והוא שצריך אתה לדעת
שהה״א יש לה שתי צורות אחת היא דל״ת ואו כזה ד״ו ואחת
זו יש לה שהיא דל״ת יו״ד כזה ה׳ א״כ מאחר שיש לה״א
שתי צורות הנז״ל ידע בעל סוד עולה במנין חלב מפני
שאפרש לך עתה גם ידעת שיש לה נמצאים אלף הה״א יו״ד
וסימנך יה״א ואלו המלואים עולים י״ו וכבר ידעת שהה״א
יש לה השני צורות הנז׳ לעיל דל״ת וא״ו דל״ת יו״ד כזה ה׳
וכזה ה׳ עולים ד׳ ועשרים ועשה עשר מספר אותיו׳ת
של המילוי הנז׳ יה״א הה״א פעמים במנין חלב הנה לפניך
איך החות של הה״א עולה במנין חלב של פעמים כנגד
השני שהם נמצא שהיא מוכרחת לה יותר מקומות במלכנו
השני שהיה להשפיע חלב להם וז״ל מימוניה דד ימי׳
ומ״ש משמעותה דד שמתל: וזהו סוד ח״ל דד ומ״ש דד
פירוש ח״ל דד אחד ומ״ש דד אחד ויש לשאול למה נקט
אלדד ומידד במחנה ולא יצאו האוהלה ואמרו ז״ל שהיו
אומרים משה מת יהושע מכניסם לארץ אבל הסוד
הוא שהם היו אחים למשה מאם והיו מעלים מה שלא
מדבר רבי כי משה הוא משה ולא יהא נכנס לארץ כי אם
מי שהוא מינו שהיא יהושע שנא׳ זה אמרו מה שאמרו
ומה שאמר הכתוב וישארו שני אנשים במחנה שקרים
הם ~~[struck]~~ שיכים שהם חוץ לענין ועוד אמר והמה בכתובים

אהי״ה
מזון שבאו מהמניקים של שד״י כשנכלל ומדרגות בי״ן ו׳
וגם צריך שתדע שכשמינקת בינה לבנים נקראת אז אימא אל שדי
ופירושו לשון שדים כלומר השדים שמניקים חלב לבנים ופירו׳
כל מזון היניקה שבא משדי שהם את כל מזון שביא מינקת
את שם אהי״ה שבה הוא בגלוי כאשר כתבתי למעלה
שעולה חלב פירוש את משפיע שם אהי״ה בבינה מזה וכו׳
הדק שכתבתי לך אבל כשאינה מינקת אז עולה שם אהיה
שבבינה קס״א ופירושו כזה אל״ף ה״י יו״ד ה״י והא הבע אותיות
חוץ של שם אהי״ה והכולל הרי קס״א כמספר עליון שעולה קס״א
הם מעיות הכנפים: גם צריך שתדע שבינה עתה שבשם
אהיה שלה מלא ביודין ואינה מינקת בזה הזמן שאינה
מינקת נקראת אימא אל עליון בעבור שם אהיה שבה מלא
שעולה כמנין עליון וכשמינקת אז נקראת אל שדי לשון
שהם כמו שירעת וכשאינה מינקת נקראת אל עליון ומל׳
ופירושו עליון בעבור השם של אהיה הנ׳ שעולה כמנין
עליון ופירוש עליון לשון אחר כאשר נתעלתה שבוא של
שפסקה מלהניק לו חלב: וצריך אתה לדעת ששם
ס״ג הוא בבינה נ״ג ושם ס״ג פירושו שם אחד מהניק
שעולה ס״ג כזה יו״ד ה״י וא״ו ה״י ויש בו נ״ב שלושה
יו״ד ואלף אחד כמנין אל שהוא אחד ושלושים:
וצריך אתה לדעת ששם ס״ג הוא בבינה יו״ד ה״י וא״ו
ה״י כאשר כתבתי עתה צריך שתדע שבמספר אותיות

עולה

עולה שם זה של אהיה קמ״ג כיצד יו״ד יו״ד ה״י יו״ד ה״י וא״ו יו״ד
ה״י וא״ו ה״י הנה אלו האותיות עולים קמ״ג כמנין ענין וכן זה
נערך הענין מאמר הזוהר דינקא להו איתעביד מיניקו ו
ופירושו בזה שבכל אותו הזמן המובהל מהקבלות כמו
שהנער אחר שנולד עד השנה שנים אין בו דעת כמו שהוא
אחר כך במלאת מצות ואת הדעת נ״ב שנים קודם למה
הנער עד השנה שנים אין ביאתו ביאה וכמו שאמרו
שאין בו דעת עד השנה ואפילו בפקות מהשנ׳ שנים
אין בו דעת שאמר כמו הדעת הפנימית במקומו בא׳
שאחר השנים יבא לו הדעת בך בעשר אבין אחר
שינה ונקנה מאותו הזמן של שם אהיה אשר ידעת
שמושפע בו ובאותו השפע לוקח כח בו אחר זה ואחר
שנפשט כל השפע אחר ונכלל בתוך הבינה למעלה לו
מוחין וזהו עיבור שני: ונערך זה שידע שבכל כל
השמות אשר בחיים נכללים בה בכל עולם בשאנו
ישנים ולכן חייב כל אדם לומר בידך אפקיד רוחי ואז בכל
עולם כשנכללים בה השמות אלו אז מתעברים מהם
ונכלל בוקר מתחדשים השמות בעולם כל א׳ וא׳ בנפה
פירוש בנפש האדם אשר היה בו וזהו סוד שנאמר
חדשים לבקרים: כך בינה היא נכללת מעשר אבי׳
ומוקבין ומתעברת מהם ונעשו עשרה אבין ומוקבין
למילוי עלאין תליין בוקבין לזווגא אבא ואימא ומזדוגי

הזיווג שהוא המוחין לזעיר אנפין וגם לנוקבא דז"א ולכן חזרו
ונכללו בתוך בינה וזקוקין דנור דבינה לכן אין עיבור
מוחין והכוונה לעשות מיין נוקבין לחומם ולהמתיקם
אחר העיבור: ועתה צריך אתה לדעת שאין הגדלה
אחר שכבר ידעת עד עתה מה הם אורו וגם הויתן והתפשטות
והעלאה שלו וכל הפרטים ולמעלה לא שייך לא עיבור ולא
דיבור ולא חלב ולא שום דבר גשמיי או"א או"א כאשר
הזכרתיך כולם שנעשה אחר האור אבל מדברים כך מאחר
שמצינו כתוב עיני ה' אזני ה' וכו' וגם הוא שדברה תורה
כלשון בני אדם כן אנו כאן אם כן צריך לידע סדר הגדלות
כיצד הוא והכוונה היא אחר שעליך שהדעת שהוא שורש אותו
הוא בשני אחד הוא בסוד נה"י בתוך הה"א בסוד ה' וכולל
הוא ושבתוך הה"א היה פנימה לבד והכוונה הוא שהוא
שעלה היה כלל גדולה מזיווג והפנימה לבד הוא כאן
נוקבא שיוצא מאחוריו ועל שם שיוצא מאחוריו היה ה'
הפנימה של הה"א לבד לאחוריה עתה העניין כאשר
הדעת באוקותו בה בסוד הכן הדברים: ועתה צריך
שתדע שכשיצא זעיר אנפין לחוץ אז הוא בסוד נה"י מ'
מלבושם בזה ג' ומי רושו שהם הוא הגוף רומז לבושם
שמונה והמעשה פירוש מלבהם ולמעלה ולא כל
מעלה הם מקום דקורה אורן מלבשין הכלים לברורה
סוד כח אלהמעשה הוא רומז לשם הקטנות והאור שלמעלה

הדק

הדק היא רומזת לתבונה שבזה תמונו כמו שאמרנו לך בסוד פסיעה לבד למעלה והקרע שורשו בתוך הו׳ ב׳ בתפארת בה׳ : גם זה דע שהדע שאמרנו ששמו שלש לו׳ לשלש שלשונות ראש הוא״ו הוא בסוד קוצות שערי הוא״ו הוא בסוד שש קצוות לבד ואחרון הם אחד של הבערה חנבים קטנים ודקים ושלה הקלב אשר ינק מגדולת החכם נעשה פרגוד קשר חכמ למעלה : ושלש זה שהדע אוך היה התפארת הגדול ודע שגדולת החכם הוא של קשר תפלין הוא בזה האופן שאלשה בתים האחרונים של בינה אשר הם נצח הוד יסוד היה מלך ראשון של נצח שהוא בקו ישר וזה טר ראשון הוא המבדיל בתוך הגבורות לשבח החוזן הוא הלב של פרשת הרגל והתגבורת שבבר אמרו ידע שנצח והוד הם שוקיים בתוך שבגדולת חיבלים של קשר הוא שלי׳ה קפקים של נצח והוד ויסוד של בינה שנכנסים בו ומאירים בו ונעשה הוא מזה לבו והוא בזה האופן ששלשה הראשונים שעזים לך שהם ראשונים מתקנים הפרק והתגבורת והתמונה הוא שהם אחרונים מלבוש שאנו הולכים תולמעלה למעלה נמצא לפי זה שהראשונים הם המבדיל בתוך הגבורות הפרק הסמוך לחלל הגוף הנקרא תרגום

ונ״א מצא בסדר בסוף [illegible] ו׳ [illegible] ה׳ [illegible] [illegible] [illegible] אם [illegible] [illegible] [illegible]

ובלא׳ מצא׳ יש לו ג׳ פרקים ומ

מקום בינה דאימא והתחתונים הם הרובה״ל כמו הבדלה
מקום צומח הנה״ס אור קטנה ובהשלה תענוג א״ח א״ו ו״מ
התנה אורות בפני עצמה, ולמעלה א״ח א״ו לא יש לה בינה
דא נעלמה ולא צומח הנה״ס שאין למעלה מה הא״ת גדולה
שמונה נעלמת הם מה שאור נמשך למטה למטה ז״ז
ואינו רק לשכל את הא״ז ונין הענו׳ יבער את באופן למטה
שהקצוות התחתונים הם מקום הקטנה ונאצלו ונער׳ פנימיים
אלו הקצוות התחתונים של בינה שהם מונחים לכנף האמצע
מהתחתונים והראשונים ומכסה הרחוק ושמה לא תענוג
לנו״ר דמות א״ח א״ו א״ן כשהם נכנסים השלשה קצוות
האחרונים של בינה שהם נצח הוד יסוד דיסה מסכה ראשון
של נצח שיורד לבוא ז״א אנפין שהוא האחור באשר׳
ידעת למעלה זה הכלי כשנכנס בתוך ז״א אנפין את נגלה
שני שלישים של חסד זעיר למקום חכמה ונגדל חכמה
של ז״א ונשאר חכמה שליש ומשלשה שלישים שלשה
אחד מסכה האחרון של נצח בינה שנכנס בתוך זעיר
אנפין שם במקום חכמה ושני שלישים שעלו שם במקום
חכמה מחסד שלו מאלו השלשה שלישים נעשית חכמה
שלימה משלשה שלישים ונקוד שאמרו במוחר חסד חסדים
גבורה גבורות פירוש חסד חסדים הוא שהקטנה של נצח
בינה הנז׳ אשר נכנס שיה בתוך ז״א אנפין זה הקטנה
הוא מצד האחרון של חסד של הבינה משם הקן ימין

כבר

כבר ידעת שהא' חכמה חסד נצח נמצא שאלו השלשה הם כולם
בענף אחד נמצא שהקצה האחרון של נצח הוא ענף החסד
מעין שחכמה וחסד ונצח הם כמו שלשה פרקים מענף אחד
בזה האופן חכמה ראש הענף וחסד אמצעית הענף ונצח
סוף הענף אם כן תעשה חשבון שכל הקוין הנז' הוא ענף כלו
אחד הנמצא שהקצה האחרון של נצח ... שנכנס בתוך זעיר
הוא ענף נה"י מענף החסד שבבינה וכבר ידעת שהחסד
שבבינה עי' סוד נצח שנכנס בתוך זעיר נעשה חלק של
תפארת זעיר ושני שלישים של חסד זעיר שעלו למקום
חכמה של זעיר אנפין מקום אשר שם סוד נצח מלאו
השני שלישים של חסד זעיר אנפין שעלו למקום חכמה
והשליש של נצח של בינה שהוא ענף החסד של בינה
כאשר כתבנו נעשה תוך תפארת זעיר שלמה אם וזהו
פירוש חסד תחתים פירוש חסד מחסד חכמה ושני שלישים
מחסד זעיר מחסד ותחתים נעשה חכמה שלמה וכן ג'
גבורה גבורות שקצה של הוד בינה הנז' אשר כתבנו
שיורד בתוך זעיר אנפין זה הקצה הוא הענף האחרון של
גבורה של הבינה מלבד שקוו ... של הבינה הוא
בינה גבורה הוד נמצא שאלו השלשה הם כולם ענף אחד
נמצא שהקצה ~~...~~ הוא ענף הגבורה מעין שבינה
וגבורה והוד הם כמו שלשה פרקים מענף אחד בזה
האופן בינה ראש הענף גבורה אמצעית הענף הוד

כא תקן של הוד
שהוא הקצה
...

הוא

הוא סוף הענין אם כן תעשה חשבון שכל הירושלמי
כמו
הנה הוא מעלה אחד ומעלה המציאה שהיא האחרון של ה
הוד שבכוכב בתוך זעיר אנפין הוא מעלה נ״ב מעולם הנפש
שבבינה וכבר ידעת שמלכות של הבינה ש״ו מה האחרון
של הוד שבכוכב בתוך זעיר אנפין נעשה חלק של בינה
זעיר אנפין ושני שלישים של נצח זעיר אנפין שעלו
למקום בינה של זעיר אנפין מקום אשר שם פרקי
הוד מאלו השני שלישים של נצח זעיר אנפין שעלו
למקום בינה והשליש שלהוד של בינה שהוא מעלה
הנה של בינה כאשר ידעת נעשה מזה בינה
זעיר אנפין מלמטה וזהו פירוש נצח נצחות פירוש נצח
מנצחות בינה ושני שלישים מנצח זעיר מנצח
ונצחות נעשה בינה של זעיר אנפין שלמה: ונש
לך זה יתפרש נגה נגהים הוד הודות ואחר כך ורצונו
על הסדר שכתבנו באחד מהקדם נצח נצחות:
נחזור לפנימיות הכלים כמו שאמרנו לך כבר
ראשון של נגה הידוע שהוא אחרון מקום האצילות
והפסק שיש למקום ההוא ועלו שני שלישי חסד ונעשה
חכמה שלמה כן מחשב מה שאמר שהוא יהיה חלק מהוד
בינה לתוך זעיר אנפין מקום הבינה שלו ועלו שני
שלישי נצח זעיר אנפין מאלו השליש שלישים נעשה
מלכות בינה של זעיר אנפין שלמה כאשר הערוך:

ונה׳

ונראה לי אחר כך לבאר שהנראה זרועות של ישר אמה
פי' גדולה נבוק היה מחוט על שלשים כמו המרובע
וביאור הקפים שיש קוה שהמרובע וביאור שאמ"א היה גדול
עו' שלשה שלישים אחד שיהיה מעובה ושנים שבלע מן
המחזר של ישר אמה וכן שנים שבלע מנבוב ישר אמה
אבל שלש היה כמו האופן מעשה שלישים אלא שהם
נקפים כיצד אותה הכק שהיה מנחת ביאור בתוך המרובע
ישיר אמה על כלו יהיה עגול בתוך חצר ישר אמה ומצא
בתוך חצר זו"א חלק אחד מחמשה מבד שקסנו חלקים מבר
יותר שבלע ולכל המרובע של ישיר אמה נמצא שבח
מצא בתוך חצר ט אם שלש מחמשה והשלש שיהיה מן
המרובע עליו יש הכק הקטן של נחת ביאור העגול
שהיה בתוך המרבע ולא יהיה בתוך חצר ישר קס שנים
ושלש אחד שעולה מנכח ישר לחצר ישר עשרה ט
ונשאר מהם שלישית של חצר ישיר מעלה שלשים
וזהו בעגולה עד שלש בעגולה ואת אם אחר כך ומה
שהכק הראשון של נחת ביאור שהיה בתוך המרובע ישר
יהיה עגול חצר ישר ויהיה קב שלש אחד אם לא נשאר
במרובע ישר כי אם שני שלישים לכם אשר על המחזר
ישיר שכבר שלש שני שלשים מחמשה לקבל למרובע
כולו: וזה שאין הם נח שאותו הכק באשון של נחת הנה
יהיה לחצר ישיר וזה יותר בעניין איך נשאר המרובע
של ישר מעני שלשים שכבר יד של במקום ושנחת

פי' ש"י
מוכיר הכינה
שמחכמו כינה
מוסרלא כיד
בחכמת כינה
שלו נר כו'
ומכו עובל
על זכרו עשב
וכיך נ' שלשים
שמלתים ולגלה
מבל וכו' :

בזוג יש לה שלשה שלישים אם כן והאחר שקוה המשולש שבים קו ה
קבל יק נק אחד שקוה שלש ומתן בתוך הפנק כאשר ידעת ושנק
שה קפב יק שאחר בה שנציאן יקר אז קשלש קאמצעו של נצק
בזוג בענק יתמוך נגזה שיש נגק למקום ישר שלשק שלשים
אחד משלשה האמצעו של נצה בינק שיך נגק במקום אשר
קיב קפב קראשון של נצה בינק שיך נגק ~~[illegible]~~ שאחר
קמיר וקשנים שבלו קוס ומחד ישר לקפוק שלו: ונליך
נגק עד נגר שיחוד בינה אין לו שלשק פקים כמו נצה יהול
של בינה ומפני שקוה קצר נאין שינגרו ה שלש נחש אס כ
מקום שלא נבנה ומקשלשק פקים של נצה קר חלר אחד אין
לא נבנה ויסוד בינה שום דבר בתוך ישר אבל נגק
שבונה שני שלשי נצה ומצד יתוי לגבל נקמוק ולמחבר ישר
כאשר ידעת ושני שלישי קו המצד שמאל לגבול המוקד
ולנקוק של ישר כאשר הקו אם נבנה הקו קשלש של יסוד
טוב בתוך דעת ישר ונשאר שלשה אחד שלם של יסוד
בתוך עם שני שלישי נצה נקוד שלבינה ק נשארים שני
בתוך: וכן נלמד מזה שאחר ישר אותו נגשק משלשק
שלישים מכל אחד של נצה בינה אותו שקיף בתוך הפנק
ושלשה אחד שקיף במקום שקשו שלישים שלו ולמחבר
כאשר ידעת שלשה שלשק מצה ישר לגבול נשאר שני
כמו שאמרנו בתוך עד שלש קו שלשק שלישים: ונלך
אחר עד עתה עם נבואר קטיר נגזל בזה הזה ומשם נמו
שנגזל

מ״ה
במקום שיה
פרק קו מוצאו
ויהיה במקום
פרק ראשון
שיהיה מאו
וכן נגד כאן
נמלר אחר
מכל פה אחד
במקומו

שנגביל חמר זעיר כך היה בגבול שלו שאותו הפתח שהיה
מקור בינה בתוך בינה ז״א יהי נעשה לתוך גבולה זעיר אנכי
נמצא בתוך גבולה ז״א חלק אחד ממנו וכבר [illegible] שהקשתות חלקים
ככר ידעת שכולו לגדל בינה של ז״א נמצא שלא מצא
בתוך גבולה כי אם שלש ממנו והשלש שיב׳ מבינה פנו׳
הפתח הראשון של׳ קור בינה קטנה שהיה בתוך בינה דיגדל
מגדלה יהיה בתוך גבולה נעשה מגדלה הם שנים ושלש אחד
וכבר אמר שגולה מקור זעיר לגבולה של זעיר עבמו נעשה
משה שלמה של גבולה זעיר משלשה שלשים וזהו כי
במצוק עד שלש במצוק: וא״ת אם אתה אומר שהפתח
הראשון של קור בינה שהיה בתוך בינה ז״א יהיה לתוך
גבולה זעיר אנכי א״כ לא נאמר בבינה ז״א כי אם שני
שלישים וכבר אמרת אשר נעלה מגבולה זעיר שכבר ידעת
שכולו ושני שלישים ממנו להגביל לבינה זעיר בה׳ שכולו:
נ״ל שאין קה נעלה שאותו הפתח ראשון של קור בינה יהי׳
לגבולה זעיר ואל יתר בעיניך איך נאמר בינה זעיר
משני שלישים ממנו שכבר ידעת במקומו שקור בינה
ישלה שלמה שלישים אם כן מאחר שהוא משלשה
שלישים קום הכל יהב פתח אחד שהוא שלש ממנו כי
בתוך בינה זעיר כאשר ידעת ונעשה שזה הפתח יהיה
לגבולה זעיר כך להגביל יהי אם השלש האמצעי של קור
בינה בתוך בינה זעיר נמצא שיש נעשה לבינה זעיר
שלשה

משולש שלשתיו אחד משלש המשולשי של קו בינה שיהי עוד
במקום אשר היה הנה ראשון של קו בינה שיש עוד
לנכונה ישר והשנים שלשה וקוה מנכונה ישר לבינה שלו;
הנה ונלך מכאן שנכונת ג״א נעשה משולש שלשים מלבד
אחד של קו בינה אותו שהיה בתוך בינה ישר ושלש אחד
שהיה בנכונה ישר שכבר ידעת שהשנים שלשים שלו לנכונה
ישר ושלש שנלך מהקו ישר לנכונה שלו שהקו כמו
שאמרנו במשנה עד שלש הה׳ משולש שלשים; ונבאר
שהזוית של ישר אשר כי׳ אחד נכון הם שלשים עמו
השני פנים של נקו והשני פנים של קו מבינה המשונה//
שהם נכונה השני שלש של יקוד בינה בתוך דבר ישר אשר
כאשר ידעת שמשלה שנלכהלך היותו הנה להם לא נכונה
שום חלק מהם וקום כשנבואו השני פנים הראשונים של
נקו וקו בינה המשונה בתוך ישר: הנה לך בפירוש הג׳
הנגלות הזוית נ״ו שלשים כאשר כתבתי והנשים של
הנקודות הוא על זה שלשים מאום דבריו וכל השלש עבר
האחד נפירושו שעבר הוא הפאה ישר מוד הכל היה מן
העבר אפילו נלנו חלק ידעת שחלק הוא הפאה מ
מהם שלבנה היא שפנה ואמרו אז״ל שהכל היה מן העבר
אפילו נלנו חלק הנה בפירוש שהפאה הוא עבר ושפנה
כולו שלמה ידעו שנקראת האחן ואחן מעבר היא אם כ
מאחר שהפאה ושפנה נקראים עבר ונל׳ קרא ואמר וכל
השלש

בשלום עבר האדם הוא ודאי להודיעו שהפלא והמלכות
שנקראים אבן ועפר בלא נכס והנזכרים היה עמו' שלנשימ
כאשר ידעת וראית בזעיר אנפין עד עבר עשייה האדם
ובינה תמד ונודע איך כללותם עם הויים ונכללתם היה
עליה שלשים כאשר ידעת במוחין ובזרועות ובקוצי
והרגל ואחר כך הפסוק הזה ראוי להבין ופירושו הוא
מי מלך בשמלו ואם הכונה היא שיש הפה ודאי בין מלך
לעבר שקומתו להיותה בידה קיבול אחר שהיא מלשון והאחיזו
מה שמאו לה להחזיק אינם יכולים למדוד עוד עמה עד
שיורן אותם ואין אוזרים ומגלגלים אותם ונם אומרים ומחזיקים
אותה עד יודעין כוונם אבל הזה לא יוכל שאינו ביד
קיבול אינם עושים אלא מוחים והולכים עד שנעמדו כל
המלך אשר בכוונם לעמוד : והוא הנקרא מי מלך בשמלו
ואם פירוש כונה שהיא מי מלך בשמלו ואם פירוש קבלה
עם הפה הזעיר אנפין לבד ונקרא לבד וזקן מדה
קבלה בין אלם לאלם בין אלם של זה לאלם של נוקבא
ומי פי' להבנה גם כן ואלם שהוא הפלא בזעיר
אנפין הקנו כמו זה ואלם כמו הם ועל כל
במוחין ובזרועות ובשוקיים פירו' בכלל זעיר אנפין
ובינה גם כן שהיא מי כל בשלום פירוש בשלום שהוא
של זעיר אנפין כל עבר האדם פי' קונה נוקבא משלם
השלום שלו וזקן וכל בשלום עבר האדם וזקן מדה ומאמו'
הבאות מבין הכן כרוש יצחק לאתור מבין הכן הדוקי
נעלמא

נמצא מכאן דשני קרא אויך שנה נראה שקוה דמ״ב ומחזור
אויך כשנו שנים של יהבינה וכלל גם וקיימם ושלורם
היה ע״ו שנים כמו שפירשנו לעיל בענייני דכלל מחזור
זה עוד ישר ; ונשאר עוד לבאר קביעת הכלל הקבועים
פי׳ נתן וחוד של ז״א ופירושו שכבר ידעת שהכלל הקדמונית
פי׳ אחד וגם נכללו היה ע״ו שנים כ״ל הששי ~~אלף~~
מחזור לאחד ושלשה שמצא כאחד כלבד ושלשה שהכל
כ״ל שנולה שלש מחזור לאחד ולקדיא הקדמה כמו שאמרנו
בחזוק עד שלש וכן מצא נכללו השלשה שבכלל כ״ו
יה שנכללו ושלשה שמצא בנכללו ושלשה שהכלל קדיש
שלשה שנים כ״ל וגם ידעת שכבי״ה והמקים שהן פ׳
במחזור וביום לאחד ונכללו שלא נשארו חלקים והקשר
חמש וביום אלא שנבנו ויהן שני פרקים אמצעיים של
ביום שלשה לתוך חמשה וביום מקום הפרקים הראשונים
ומצא שכשיולד פרק אחר נבנה אחר במקומו כהשלא ישאר
אותו המקום מלא אם כן בזאת הקדמה הב׳ נכללו הקבועים
וגם ע״ו שנים בזה האופן שהכלל אחר ישב שבע בתוך
אחד ז״א שהוא הסוד הראשון שלכיון הששון שיהא מחולה
זה הסוד עצמו יהא לנצח ז״א ומצא כבר שני שנים ושלש
שיהא הכל שאר הוא מזה נצח שנולד משלשה שנים ממני
ומונים שמצא כבר שני שנים מהן שנשאר שלש מחלק
נכלל לאחד שבזה השלשה שלה ומצא כשלשה אחד

משלשה

המשלש שלשים כמו שידעת למעלה ששלשים יום ושלש מאות ושלש
שלא ומעתה הה שמשק נמצא שנתם נשאר לך שני שלשים לבד
מרק כמיוד לבד שלש אחד שקוה פלג קרתין שלכיוב מצוק
שקיל כרוך חסר ושנים אחר מאות שם לה שלשה ונעבק לא
נשאר חסר ושני שלשים ומפני שיה זקקשלש לנצח חו
אלא יוד לחסר השלש החמשני שלכיוק מלונק אחר כרוך
חמשה ואל הם שוב חו שחסרק נשאר מחני שלשים שצרך
ארק לדעת שנכתם כיוק מלוונק קיא משלשק פקים ומרח
מרק לא נבנו אלא השנים מרק נבנם הכק קנין של
נתן כיוק כרוך חמור זעיר נמצא שלא ושלשים מקח
חסק חו חו שבלם כיוק מלוונק קיא משלשק פקים קרי
נבנו כלשלשק לגבל צד יותר כולו של זעיר אלפין קפב
הראשון לחמוק הכפב החמשני לחסר הכפב הרחין לנכל
הה צד יותר זעיר אלפין שלם ונבר שמאל ושמאלו והגבר
כיוה ונבוק נשאר עידנו הגבלר קוד והוא כזק האופן
שהפב אחר ושב מרק כרוך נבוה זה שהוא הכפב הראשון
של כילה המלוונק שיה כנבוה זה הכפב עצמו יה לקוד
זה ומצא כקוד שני שלשים ושלש שיה ההמשק הה
מיד קוד שחוק מש לשק שלשים והנמש שמוצא כקוד
שני שלשים ומפני שעלה שלש מאות לגבל לנבוק שבזק
השלש שעלה מקוד נמשק נבוק שלשה מן שלשים
כמו שידעת למעלה ששלשים יה ושלש מאה ושלש
שלא מקוד הה שמשק נמצא שקוד נשאר לך שני שלשים
לבד

לבד מזה כשיהיה לבד שלש אחרונות מכל הקוין של בינה מלמטה
שהיה בתוך נה״י ושנים אשר חוצה שם הם מלכות ונמצא אלו ה׳
החסדים שמאחר נה״י מלמטה מלמעלה מפני שיש רק המלכות
לבוד אז אלא יה״ו לנה״י השלשה האמצעיים של בינה מלמעלה:
אשר בתוך בינה ז״א ונמצא החסדים אז שבינה מאחר מלמטה
מלמעלה שנעשה אחר כך לבוש לדעת שהוא בינה מלמעלה היא מלמעלה
מקיפים ולבד מזה לא נכנס אלא השנים מזה נכנס הפרק׳
העליון של הוד בינה בתוך בינה יושר מלמטה שלא יכנס
מלכה מלך אז שהוד בינה מלמטה היא מלמעלה פרקים
הם נכנסו כל שלשה לנגד זה שאלה כולה של יושר אמא
הפרק הראשון שבינה הפרק האמצעי לנה״י הפרק האחרון
לבוש הם נגד שאלה יושר אמא שלמה: הנה לבד ידעת
סדר הגדלות הוא והזה מה נקודים שלמה במאמר מזה
נה״י שבדעת סדר הגדלות נעשה דעת והמה יסוד של
ז״א ונה״י נ״ב שבדעת שכתוב שהוא יה״ו והוא מאמר מעשה
נו׳ שלשים נ״ב הוא האמצעי לנגד ונעשו נגד יהי״ם
פנים ואחור כבר ידעת שיסוד בינה העליונה היה מלמעלה
וחצי לקיום קצר ולא נכנס בתוך דעת של ז״א שום דבר
מיסוד אימא מה שנכנס הם ש׳ פרקים האמצעיים של ה׳
החסדים של אימא בתוך חכמה ובינה של יושר אמא ואם
כשילך אלו הפרקים האמצעיים בתוך חכמה ובינה של
יושר נכנס שלשה מיסוד של אימא בתוך דעת יושר

ואם

ואם יהיו שני משולשים ותפאה קשר ונשאר תויה כנגד
שלישית המשולש שלשים קלק יש לעמוד כנגד שלמה
ורפאה המשולש אחד לבד שקצוים שלו לגדל עד שלו
ויהיה אחד לגמרי שתפאה גדול ונשאר כזה האחד שסביבו
הספקים האחרונים של אותה בתוך התמונה וכיון שנגיר את
החצי משלש שנשאר חוצה תיעוד כנגד זה ב' וכנם
כנגד ואחר המשלש של יסוד כנגד עליונה שהיה כנגד
אם יהיה שתפאה הנה יש לנו בתפאה שני משולשים שלש
יסוד כנגד עליונה שיהיה שם אחד שהיה כנגד ושלש
שתוכה קם שני משולשים ושלש עולה לו תיעוד קו ש'
שלשה משולשים וא"כ דעה חסר לו חצי משלש תמונה
כנגד לו תיעוד כנגד עליונה כי אם חצי משלש ויהיה תמונה
משלש אחד שלם וזה שלקיות שהם יהיו האחרות חסרים
ואחרים בצורה כמו שרקע בתוך לו מאחורי הקאה
שגדל ויהיו בחצי המשלש הזה חיה לזה שיסוד של
זה אינו כי אם שני משולשים שמשלש אחד עולה לגדל
תפאה לא נשאר בו כי אם שני משולשים ויהיו כקמ"ד
בקיות שם יהיו החסרים ובאורם החסרים שיחזרו בו
מרובע כאשר הקנה בתוך אף שעדין הוא יהיה שיור
שאינו אלא שני משולשים וזה כמו בראשי הכבור וכמו
פירוש יסוד שקוה יוסף הצדיק ויסף הנחר ויסף מראה
ראשי הכבור והנה לומר שקוה משני משולשים לבד
שהאחד עולה לגדל תפאה כאשר ידעת עם כל זה

הנערו

הנה ערך וכיון הוא מקומם כאשר הקו במקומו כפשוט
בא הנה לבנוך פשר סוד משוכות ז"א והנה ערך ומשייכו
קמוחין והזרוע הוא וקשורייס ון יחד הוש מתחלן והמשנו
סבו בבלן פקח עינך ופרק שבשך לה בינו ידיו הבה
אלא נגד עניו המול אם בשל נפש אהרן ושרב — עקר שברנו קולם
לקבו סוד הצלם וגם מאמר הבשו ו"ל הה שנה ד'
דיהיו אבא ואימא לעשר וגם מאמר ברך הנקרא לקו"ח
אהשבה מוציקו וקבונה היא בזק קאוש דע שמשל עליון
הנקרא נוטר חסד בעיש בגושק אחת בתוך המקון ה'
הנקרא ונקה שהוא תקון י"ג מדקנה של אהרן אנפין שכבר
ידעת שמקום אבא ואימא הוא הסד דקנא דאהר אנפין
ומקבלים קאלק מו"ן תיקוני דקנא דאהר אנפין ונערך
עבר התשוהדות לאבא ואימא לקדדונא בשיש מזל
עליון במזל התחתון ומבה מזל העליון הן אורות האורות
שבונים במזל התחתון המזל עליון נוצר חמש חסדים
לאבא ומזל התחתון ונקה חמש גבורות לאימא ונעם
האהר אשר הכושיות וחמש חסדים שקבלו אבא וחמש
גבורות שקבל אימא מזדווגין אבא ואימא ונקן בתב
דיוקא לקו המשבה מוציקו והטיפה שיוצא מהם עם
חמש חסדים שקבל במזל עליון והטיפה של אימא עם
חמש גבורות שקבלה ממזל התחתון הם שנים עשר
חמשה ונוגה וחמש חסדים וה' גבורות הם י"ב בשי ואלהים

מלביש הם ארבעה מוחין חכמה בינה גדולה גבורה וזהו
מ"ם של צלם מפני שכל אחד כלול מעשר ארבעה
פעמים עשר הם ארבעים ואחר כך בינה כוללת אל הד'
חוורת לפי שזעיר אנפין אינו יכול לקבלם והארבעה
מוחין אשר היו חכמה בינה גדולה גבורה סוד הלמ"ד של
הצלם הנז' נעשים עתה שאימא כללה בה שלשה כזה
הלוף מוח של אבא נכלל חכמה ההוא שנעשה אבא
בנצח אימא ומוח אימא בינה ההוא מוח אימא נכלל
בהוד שלה ואחר וגבורה פי' הה' חסדים והה' גבורות
נכללות ביסוד שלה ומן נכללים בראש זעיר אנפין
מלובשים בנצח הוד יסוד שלה במוחי ז"א חכמה
ובינה ודעת בזה הלוף החכמה נצח בחכמה של זעיר
והבינה הוד יוה לבינה של זעיר ושל יסוד בדעת זעיר
וזהו סוד הלמ"ד של צלם בסוד הג' מוחין כל מוח כלול
מעשר עשר פעמים שלשה הם שלשים ואחר כך
הנה"י שהוא השלשה הנז' לעיל נצח הוד יסוד בינה
עליונה כל אחד כלול מעשר הם שלשים ואחר כך
נעשית הנה"י של צלם שהם מוחין וזרועות ושוקיים
ז"א כל אחד כלול מעשר הם שלשים מן נה"י ואחר
הוא הנה"י של צלם הנה צלם שלם בתקונו והכלים
חכמה בינה גדולה גבורה הנה"י נצח הוד יסוד הנה"י
בזעיר עצמו חכמה בינה דעת גדולה גבורה תפארת

ונראה דעת
של שער אימא
והנה ומשפ
נעשה הוד שער מרכז
בתוך הם בבטן ונוד יסוד
של ומאחר הח"ב
נמשך בבטן הוד ונצח
לנוקבא ומל
באימא ידוע מה
אופנים ודע

נצח הוד יסוד של א' ומצד הנה' מן החזה מן הטבור של א' ומעשר
הם שלם שלם בזעיר יש בו השער מדור עד עתה ונעשו ומעשר
שהוא שם היה אבא נגלה כאשר נ"ל: נשאר שכל נשאר הנה
שהם אחר כך שבכו ומאמר הזוהר עומק הר' אבא ואימא
והוא השער הראשון דזעיר אנפין כנגד הבל מוחין שאחורה
שהם נצח הוד יסוד שלהם שנכנסו בראש ז"א הם השער נצח
הוד יסוד של מוחין שלו הם בראש כמו ורואה וגדולה נבואה
הכתר של ז"א הם השער כנגד הנה"י: ומ"ש בזוהר הם עומק
רישין אבא ואימא לזעיר אנפין הם אלו השני מוחין חסד
מאבא וגבורה מאימא אשר הם בתוך היסוד והכוונה//
שיסוד של אבא נקרא חסד על שם שהוא מימינא ויסוד//
של אימא נקרא גבורה על שם שהוא מצד שמאל וכשאמר
אותם מלבוש של אבא הוא העומק של יסוד שהוא
הוד מלך והענין ויסוד אימא דלא שייך לומר בה מלך
והענין עליך שהעמיש בו נב וה אחר שהיא נקודה
כנודע לעולם והשני עומק אשר יסוד לה הוא בה
שרש שלו הוא והכתר בה לזעיר אנפין עם נוקביה וזהו סוד
בשעה שעשה לו אתוון ביום החורבן ופירושו עומק// לו
הכתר הזאת מאלו המוחין כי שיהיו לו עם נוקביה
ביום החורבן: ואח"כ מאחר שהם שני מוחין חסד מאבא //
וגבורה מאימא הם בשעורו היה לה לומר לשון רבים
ולא בשעה לשון יחיד מאחר שהם שנים: וז"ל שהוא
שאמר

שאמר בעגולה לפי שהמוחין והבינה שבזו"א מבינה
שיולדה להם אימא הם אהבה והשגלה בנצח הוד יסוד
ומוכנים בזעיר הנשים שלשה חכמה ובינה ודעת ואחר כך
בדעת ז"א נכללים ה"ח חסדים וה"ג גבורות ושם נעשים אחד
פי' שנעשה אחד שדעת כולל לכולם ובעת זו אמר בעורק
שהן יחיד בעת שנכללים כולם ונעשים כאחד
ולא אמר שהן הם בעגולות ובזאת הקדמה אשר אמרנו
שנכללים ה"ח חסדים וה"ג גבורות בדעת תבין הגדלת דעת
אשר אמרנו למעלה שמוסיף ה"ס שליש יסוד בינה שעולה
להיות שדעת בימוד הה"ח החסדים והגבורות אשר
נכללים בה ומוסיף לגדלו כנ"ל: ובזאת הקדמה שאמרנו
שהן המוחין הם אהבה חכמה בינה גדולה גבולה ונכללו
בשלשה בנצח הוד יסוד בינה ונכללו אח"כ בדעת זעיר אפי'
הבין סוד שלש בקליפין יש מגד אחד שי' מאהבה ראשי
בזה שש' ומגד אחר יש בו שי' משלשה ראשי בזה שש'
ושהן מתחברות בבית אחד אחר מגד ימי' וא' מגד שמאל
אבל הכוונה לומר שמעיקרא הן המוחין אהבה חכמה
בינה גדולה גבולה ואח"כ נכללו בשלשה נצח הוד יסוד
בינה שעולה ואח"כ נכללו בדעת דז"א ולכן בסוד שתי אהבה
בעת המוחין קרא שנים שהן אהבה ויראה של שלשה ה'ב
שנכללו המוחין בנצח הוד יסוד בינה והם בבית אחד של
הקליפין בעת שנכללו כולם בדעת ז"א ולומר שמוחי אהבה

ומוחי

ומזה שאמר הכל הם אחד שבכולם נכלל בדעת ז״א ודעת הוא
הכולל לכולם : ובזאת הדרך הזה אשר כתבנו תוכל להבין
כוונת הקב״ה מניח תפילין והוא הכונה בזה האות שהקב״ה
כבר ידעת שהוא תפארת ואם לא ידעת עד עתה תדעהו
עתה שתפארת הוא הקב״ה וכוונת מניח תפילין הוא שמניח
בראשו אלו האהבות תורות אשר אמרנו אותם ונבאר
שהם המוחין ונגלה ונבאר שהם הקדשים [illegible] שכבר ידעת
שבתחילה [illegible] נכנסין בראשו הם שנשקו ואם כ
כל יום הקב״ה מניח תפילין והכוונה שאבא ואימא לא
מספיקין שלמים להגדיל חיות למדות זעיר ונוקביה להחיות
הגדלות אבל להגדיל [illegible] לזעיר להגדילו [illegible] ונוקביה
אינו עשה אבא ואימא שאבא ואימא אינו אלא להחיות
לבד לזעיר ולנוקביה אבל לא להגדיל [illegible] אם כן
מי מגדל הזיווג ונותן להם [illegible] [illegible] הם
ונפשות כאשר אנו מייחדים את יי׳ ביחוד הזה שאמר כאשר
הקדשנו במקומו בה׳ : אם כן מאחר שידעת שביחוד
עליון [illegible] מחמשה חסדים וה׳ גבורות שהם המוחין
נולדת אחרים מאלו האורות [illegible] זעיר [illegible] מניחין
כמו שאמרנו וזהו סוד מניח תפילין : הכולל שדעת ז״א
זעיר אנפין כולל ה׳ חסדים וה׳ גבורות וזהו ובדעת החסדים יתמלאו
[illegible] שדעת מתחלק הה׳ חסדים לחסד וגבורה ותפארת ונצח
והוד שבו בזעיר והה׳ גבורות הם בנוקבא ביסוד וזהו היה
הכולל

האורות שהקדים פירושו לגדל לנוקביה כאשר הקדמתיו בפתיחה
כה׳ ׃ ונעשה עליו שהביא סדר האיצוק שמחלק דעת הה׳ חסדים
לחסד גבורה תפארת נצח הוד יסוד ובזה האופן שדעת בתוך ומאיר
מחמש חסדים שבו שהכלם לפי יסוד בינה חסד אחד שלם
שאלו הה׳ חסדים לזרוע ימין של ז״א הקרוי גדולה שיאיר
לגדולה ובזאת ההארה אשר מאיר בגופו מתגלה הארה
הזאת של גדולה ז״א ׃ וכ״ב הצד שלמטה כורך ומחלק
ומאיר אור אחד שלם מחסד שלם לזרוע שמאל שבו הקרא
גבורה שיאיר בגבורה ובזאת ההארה אשר מאיר חסד אחד
שלם בגוף גבורה מתגלה הארה הזאת של גבורה וכורך
כח כח ואיור בגבורה ׃ וכ״ב דעת של ז״א כורך ומחלק
ומאיר אור אחד מחסד שבו האור כולו מהחסד שבגופו ׃
להאיר לתפארת של ז״א ובזאת ההארה אשר מאיר חסד
אחד שלם בתפארת מתגלה הארה הזאת של תפארת
והיא מקבלת כח ואיור מזאת ההארה נמצא עד עתה
שמחמש חסדים שהיו בתוך דעת זעיר אנפין נתן ואלה ג׳
חסדים להאיר לגדולה גבורה תפארת ׃ וצריך אתה לדעת
שאלו השני חסדים אשר נבנו להאיר לזרועות של ז״א
נבנו מסופים פילוסופים מתוקים דעת ז״א לזרועות נבנו
דרך ציור הזרועות פירושו שיצא ומיסוד בינה בתוך דעת
ומשם הלכו לזרועות בפנים מפני ששם יסוד בינה הוא מכוסה
בתוך דעת ז״א ׃ אבל השלישית שלה להאיר לתפארת פירוש

החמר השטחי שיהיה לתמונה לא יהיה כי אם החמר המכוון בתוך
התמונה כמו שיהיו השני תחומים מכוונים בתוך הזוויות מפני
שהחמר שיהיה לתמונה היה כמו התחומים שהיו נגד זוויות
כמו שתורה הב׳ תחומים שיהיו לה הזוויות יהיו לה צורת
יסוד בינה שלוה נ״ב החמר שיהיה לגדול לתמונה יהיה לה צורת
יסוד בינה שלוה וכבר ידעת שיסוד בינה הוא הקצר משלש
אחד וחצי וזה השלש שליסוד יהיה לגדול תמונה כמו שנבאר
לך משולש [illegible] גדול בתמונה היה שלש שנשאר במקומו
ושליש שהוא מיסוד ושליש של יסוד בינה שלוה שיהיה
בהיותו הם שלשה שלישים הנה התמונה משלשה שלישים כאשר
ידעת שמשלש בפנות נמצא שהשליש של יסוד חומה פירו׳
בינה שלוה היה היסוד הראשון של התמונה המתוך אל דעת
והשני הוא השליש שנשאר כאשר נטלו השנים ופירושו
שהשנים השלישים נטלו ונשאר השליש ונתן במקום שנים
הראשונים שנטלו נבנה השליש של יסוד בינה שלוה נמצא
שהוא המתוך לדעת ונכונה להיותה מפני שיסוד בינה
שלוה כולו הוא משלש וחצי השליש הוא וחצי שאחר
בדעת א״כ נכונה הוא שהשליש הראשון של התמונה הוא
השליש של יסוד בינה שלוה והשליש האמצעי אותו אשר
שאמר בו והשליש השלישי אותו שהוא מיסוד מצורה
נשאר ונמצא שיסוד בינה שלם כשליש הראשון של
התמונה א״כ מאחר שהחמר היה לתמונה והיה לה צורת
בינה

פינה פירוש יסוד פינה ויסוד פינה בהקודמנו שנשים בשליש
הראשון של תקופה א״ב מוכרח הוא שעד יסוד פינה פירוש עד
שליש ראשון של תקופה השלים יסוד פינה יה האחר מבואר
זה הציור של יסוד פינה ומשם והלאה פירוש מהשליש ראשון
של כל תקופה יה האחד שיה מדבר מתחלה פירוש ההארך
של האחר היה מתחלה בשתי שלישים של תקופה שלא
היה עוד ציור יסוד פינה שכבר נשלם ומזה לפי זה
שהשליש שהיה היה מסופק בשליש תקופה [illegible] והשני שלישים
היו מתחלים וה... להיות יסוד פינה הנכנס בציור הנ״ל
ונשלם בזה השליש ראשון של תקופה ולכן השליש הראשון
של תקופה האחד שיה במסופק ובשני שלישי השארים בו
בתקופה האחר הם מתחלה נמצא שמחשבת שלישים שהוא
האחר שליש א׳ מסופק ושני שלישים מתחלים לשני השלישים
הנשארים בתקופה והאחרים נ״ב של נח ויסוד הם מתחלים
מפני שכל האחרים יוצאים מיסוד פינה וציור יסוד פינה
להיות הנ״ל נשלם בשליש תקופה ואחר עד שם לא היה
[illegible] שהפינה והשפילה שעדיין חיות עולם ובזה
הנה עד שם פי׳ עד שליש תקופה ולכן משני שלישי תקופה
ולמעלה האחרים היו הם מתחלים א״ב נמצא שהשני של
שלישי האחד שיה לתקופה והב׳ אחרים שיהיו לבד בה
והיו נקראים לנצח ויסוד. והן מתחלים מפני שיהיו דה
ציור יסוד פינה ואינו מכוון יסוד פינה בו הם עד שליש
של

של הנקבה משם נעשה יורד הכתר מעלה כנ״ל שמה שאני
חסדים שלימים ושליש אחד של החסד השלישי לנקבה
וכן מבואר פי׳ בהקדמה שלהם יורד מסוף דעת טבור יסוד
בינה ושני שלישי זה החסד של הנקבה עם שני חסדים
שלימים של נצח והוד הקדמה שלהם מעלה הנה פנימיות
הם חסדים שבדעת זעיר אנפין והכוונה שהנה כח נחיות
והקדמה להמשיך מידות גדולה נבו״ה הנ״ה נצ״ח והו״ד אלא
שהקדמה הוא שהזרועות ושלש הנקבה העליון הוא האור
מבואר בסוד אור פנימי ושני שלישי הנקבה הראשונים עם
הזרועות של זעיר אנפין הקדמה מגלה בסוד אור מקיף
ותדע אחר כך שהגדולה נבואה פי׳ הזרועות הוצאו כל
מלמעלה חסד שלם מקומות חסדים שהן בדעת להיות
שנכנסין מבואר דק טבור יסוד בינה ויסוד בינה אין הוא
מבואר ולהיות הקדמה מבואר עליך ~~[illegible]~~ חסד שלם
כח לגבי כח נחיות לגדולה וכן חסד שלם כח לגבי כח וחיות
ונקבה לנבואה אבל החסד הוא בנקבה אינו זה הנקבה
כל החסד כמו הזרועות מפני שהנקבה אין יסוד בינה
מרכבה בו כי אם בשליש לבד כנ״ל ובשני שלישיו הי׳
המוצאי והקדמון יהי׳ האור של החסד הוא בו אות להיות
בסוד אור מקיף של כנ״ל אם כן עליך לדעת שהדעת שהוא
שחסד הוא בנקבה הוא משלמת שלישים ומצד הנקבה
נעשו הוא משלמת שלישים כנגד שלשה שלישים של

החסד

הקסר היוצא בלחיותיו ולהאירו וכבר ידעת שיסוד בינה שלם
בשלש הפאה נמצא שיש שני שלישי הפאה בשני שלישי הק׳
הקסר כאור היוצא פי׳ אור מעולה בלא צינור שיהיה מכוסה
א״כ צריך שהרגע שלגלגל ולהאיר לאלו השני שלישי הפאה
התעולים לא מיוחד השני שלישי הקסר שיהיה בו כי אם
שליש אחד לבד והטעם להיות האור מעולה שאם הונח
כל שלשה שלישי הקסר לגדולה וכל שלישי הקסר לנפולה
היה מפני שהאור היה מכוסה אבל כשהאור מעולה מספיק
לשני שלישי הפאה שליש אחד מהקסר כדי להאיר בו
ולהחיותו א״כ צריך אתה לדעת שהם נקח זה הכלל של
ששלש קסר אחד מעולה מספיק לשני שלישים של הפאה
ואם היה כל האור מעולה היה מספיק למיה בלי ספק
משלשה שלישים שליש אחד וחצי להאיר בה שכבר
אמרנו שאם הונחו גדולה נפולה כל השלשה שלישים
של חסר היה להיות שהיה יותר הרבה הקסר מכוסה ככך
יסוד בינה נשאר שנשלם יסוד בינה בשלש השנים של
הפאה שליש אחד מהקסר שיהיה בו ושאר מכוסה בתוך
השליש של הפאה ושני שלישי הקסר יהיו מעולים לשני
שלישי הפאה ואם היה מכל הפאה אלו השני שלישים
מעולים לשני של הקסר לשני שלישיו של מהם לא היו יכולים
לסבול השני שלישי הפאה כל אור השני שלישי קסר מרוב
הפאה שהיא כמו הרבה להיותה מעולה לכן הכל אלו

השני

השני שלישי הפאה הזאת ומשלים אחד של אמה והספיק
להם כי כבר ידעת שהמלבן לך שהקף אחד ומחצה ומספיק
לשני שלישים של הזוית כמו שאמר לפי זה שנשאר שליש
אחד של האמה מיותר כבאן ומפני שהאמה שלשה שלישים
שליש אחד נשאר מכוסה כשליש הפאה ושליש אחד
הקיר לשני שלישי הפאה ושליש אחד נשאר מיותר
מזה נעשה מתוכו יציע אחד לדעת שזה השלישיות
שלא היה מקום בפאה למבול הזה זה השליש שכבר
ידעת שהשני שלישי מידת הפאה הכל והזה משלים
אחד של אמה והספיק להם וזה השליש האחר היה
מאיר נ"ב שם שלא היה לו מקום אחר להאיר וכל
כך היתה הזאת שהיה מאיר שם נבונה והקיפה ואחזקה
שלכה אורך האור הגדול בלבו לאחוזו של לעשר אורך
האור של זה השליש ונעשה בזה נקודה וזהו סוד הה"פ
מבין חדוקי ומבין דברי כאשר הנה הנותן הזה בלקוח
בה"ב גם הנעשים אין ולא שנה מהם הגולם בנפח ויסוד
של מעשר שלא יותר מגלגל ומספיק לכל אחד מהם שליש
אחד ונשאר שליש ואחד מיותר בכל אחד מזה נעשה הו
המוחי כאשר אמרנו לך בה: הגולה שאמר היורה מגבאה
בפאה שליש מתוכו נשאר מכוסה מקום אשר ימינו
שם יסוד בינה ושליש מתוכו הודה לגדל ולהאיר ו'
ולהאיר בשני שלישי הפאה ושליש אחד בלבו מאחור
יציר.

פרצוף
זעיר ונוקבא פרק נוקביה של ז"א ; הנה לבאר שאר חסדים
מקומם שיהיו בדעת אחד שלו לאחור ולאחור לגרונו
ימין של זעיר ואחד אחר שלו לגרונו שמאל ואחד
בדעת כנזכר ; והנה איך שבדעת שקוצו חסדים
כשאחד בדעת יורדים לנצח והוד של זעיר אנפין כן
לאחור ולאחור בו אלא שיהיה מגולים כי האחרנים מגולה
כמו אור מיגון וקטנים שיהיו מגולים מפני שכבר ידעת
שיסוד בינה נגמר בשליש הת"ת נמצא שכל היורד
מתחת ממנו ולמטה הת"ת יהא מגולה ונראה מקומו
שלישי תפארת שתחת התחת לבינה מגולה התפארת
שליש ושליש באמצעות ; וכן אחר לדעת שהיות ה'
קצוות שלישים של תפארת כידוע של אחר שיהיו בת"ת
מגולים ושני חסדים אשר ירדו לנצח והוד מגולים גם
כמו אותה הארה שהיתה גדולה וכו' ומאיר ביותר
ולהיות שהיא יותר הארה מגולה הוא שיהא אחרים אלו
הארה גבורות אשר היו בדעת ואת השני חסדים ה'
המכוסים במקומות זעיר ואת השליש המכוסה בשליש
הת"ת ויורדין כל אלו ה"ח חסדים וה"ג גבורות עד יסוד
זעיר ובפרט החסדים הארה שיורד בתוך יסוד של
זעיר מלבד חסדים וה' גבורות מתגלה יסוד זעיר ונוקבא
מלבוש שלישים שכבר ידעת שהיא יותר מגולים
שליש מהם עולה לת"ת ועתה בפרט הארה מגולה

ונוקבא

ונשאר שעה והשעה שלשים [illegible] שהשבוע [illegible] ט חד
משעה שעשים וחצי והמעיק קקחב של קק חקים [illegible] שיורשא
[illegible] ושנים חורו השעה שלשים כמו כשאר [illegible] פי
בכח ביום המקחב של הק חקים נק [illegible] ונשאר שש
השעה שלשים ואחר שינהם שם הק חקים והק [illegible] קחות [illegible]
נשארים שם ביום [illegible] [illegible] ועוד [illegible] כאשר [illegible]
בק והק חקים חוץ מים בעוד אור [illegible] הקחב [illegible] שם חד
קחות חקים והבחין [illegible] שהוא [illegible] חקים של [illegible]
ושנים [illegible] בעוד אור [illegible] [illegible] חוץ מים בעוד
אור [illegible] ונמצא שאין [illegible] כל [illegible] קחקר [illegible] ביום שעה וחצי
ונשאר בזמנו שעה וחצי בכל [illegible] וזמן המאור של קחר של
חמר אשר [illegible] [illegible] [illegible] דוח [illegible] [illegible] ויום
ישאר שעה וחצי [illegible] בכל [illegible] בנתו ובעוד [illegible] [illegible]
[illegible] שעה שלשים [illegible] [illegible] שקם [illegible]
[illegible] [illegible] וכבר ידעת שהולך [illegible] ששעה אחר [illegible]
[illegible] המספר לשני שלשי [illegible] ראיה [illegible] אשר [illegible]
[illegible] שלשים [illegible] שעה [illegible] [illegible] שקשעה [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] המספר [illegible] של [illegible]
שעה וחצי [illegible] [illegible] המספר שעה וחצי [illegible] [illegible] אמ״בן
[illegible] [illegible] נשאר שעה וחצי: [illegible] בעוד המספר [illegible] וחצי
[illegible] נשאר שעה וחצי [illegible] [illegible] [illegible] וכבר ידעת [illegible]
[illegible] [illegible] שעה וחצי [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible]

שני שלישי כסף אחד כתם וזהב ומחציר לכל אחד מהם שליש וחצי
מה שחסר שאחר שלמעלה מזהב שליש וחצי עליך שידע מה צריך
מהם? וכריך [illegible] שלשה וחצי שנשאר [illegible] צריך
אחד ונשאר [illegible] של נוקביק [illegible] של נוקביק
אחד שהיא [illegible] שלשה שלש וחצי [illegible]
ככר ידוע שחלק [illegible] שני שלישי [illegible]
[illegible] שלש וחצי [illegible] שלש וחצי של [illegible]
[illegible] של [illegible] שלש וחצי אחד [illegible]
[illegible] שלש וחצי [illegible]
כאשר ידוע [illegible] שלש וחצי [illegible]
של [illegible] אחד שהיא [illegible]
ששים שלש וחצי [illegible] שלש
וחצי של [illegible] של [illegible] שלש וחצי של [illegible]
[illegible] של [illegible] אחד של [illegible]
[illegible] כאשר [illegible]
[illegible] של [illegible] אשר [illegible]
[illegible] כאשר [illegible]
ידוע [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] של [illegible]
[illegible] אחד [illegible] של [illegible]

שקם

שטח מרובע גדולה קטנה שליש וחצי מאורך מהחסר שלרבוע שלו
רבע א"כ ראוי היה לידע ולהבין מה נעשה משך הייתר שיש כי
בקרנות בשלמא ארבע של העוקיים של ק"א שהם נ"ח וחוד נעשו מן
מותן לעורבים של זוית גירוש הרחב וגונה לעורבים וקוצה; לשם
חבל אשר של הקרנות גבולה קטנה מה נעשה לקם מחק השליש וחצי
שיש מאורך כבל אחד; אבל צריך לומר ששליש אחד לבד המאורך
הגדולה זוית שלה שהשלים זוית לרבע זוית לקחיר הכנו ונשארו הם
במקומו בגדולה; גם צריך שתדע שהשליש וחצי המאורך בקטנה
שלה שליש אחד לבד לגבולה שלו להיות ולהחזיר הכנו והחצי נשאר
במקומו בקטנה; והשני חצאים השלמים אחד בגדולה ואחד בקטנה
שלו לרבוע של זוית אחת; ואח"כ לעת מספיק כבר להוציא של
ק"א שהם הרחב וגונה ודעת מספיק להם שליש אחד לבד ולכל אחד
מהקרנות נקודות עוקיים צריך שליש אחד וחצי כאשר ידעת למעלה;
ז"ל שלקיות שהם כנגד זוית נכונה משיקרא ה' חמשים וה' גבורות
צריך שתדע שכל דבר של קדושה ורוחניות אין שמתפשט מאתנו כי
ומרחק הנא ואנח נשאר הקדושה במקום ואין נעקר; לעולם
א"כ לגבורות שהיו משיקרא בתוך דעת ה' חסדים וה' גבורות היה כל
כך הקדושה אשר הספיק לדעת ומתפשט נ"כ לשכינו הרחב וגונה
ומספיק להם שליש אחד לבד ובמקום החצי שליש יש להם אותה
הקדושה; הנה הבנת ידעת השליש וחצי של גדולה פי' המאורות
בעולם שהאור מגלה מה נעשה מאתנו נ"כ ידעת ראית הן
השליש וחצי של קטנה המאורות בו נראה שהאור מגלה מה

נקיק

צריך מאמרו׃ גם ידעת קוצה ט' משולש מרובע של י"א פנים נפגשו
וצריך שנדע עוד שכם חיצון של קוו כנגד מקבילו ונראה לך
אחר לזה שכבר י"א איך נפגשו ונאמר דבר נפגשו׃ וצריך אחר
שנדע שכל קו ישר נפגש בשתי קצוות שאומר לך גם הקדמה שיוצא
שכבר הקדמנו של ישר יש שני שטחים מחולקים גם אחרת כי שלש
אחד הספיר לעצמו והוא של שתי אחר נפגש בכל נקודה שנקודה
תוכה הכשלה אשר בשלה ובוקע לאחוריו׃ ונראה לך שתדע שמוק
השטחים עצמן אשר בשלה ובוקע לאחוריו ומחה נגדו נפגשו בכל
ישר לפשוטו קוצה כנקודה של זה השטח מונח לצלע נקודה
אלא כמו בסגרה ולאחריו קודם נפגש בקו ישר ולא מחציו ומחצה
אלא ימצא מונח לקח ראש בקו ישר מראש בכל נקודה׃ נסיון
ידוע שהשטח אחד יש ברגל מרובע עם שטח החמר שילך ב
ברגל שכם נגלה יסוד כינה׃ ונראה לך שתדע שבאחורי האור
מגולה במוך אור מאירו גם זה השטח המרובע חוזר מגלה ואינו
על כל לזה השטח שלרגלה המרובע אלא שאר חצי שטח מו
ומזה השטח המרובע בשלש רגלים נ"ב כמו שנשאר בגבולות
נבוך ובאורייס נצח נקוד שלש וחצי בכל אחד ואחד מהם והידוע
אם כן מזה זמני שלזה השטח המרובע עתה שזה מגולה צריך
שתדע שמגלה עם חצי השטח מגולה שנפגש בכל נקודה ומזה נפגש
בכל של ישר ובקו שאחורנו למעלה נצח קוד יסוד כינה שנקודה
בגם בקו ישר שהגדירו נמצא שעתה חצי הגלגל הראשון של בינה
וכן כל נגלה ראש יוצא ונפגש בכל ישר מגלה אלו הקוים׃

ראשונה

;ראשונה מזה השלש הסתן של הפתח בית ושנית מהמשוה שלו האור
של חצר אשר לו בתבנית המוטה ונעשה נקה מנגד אם כן מזרח
הכתי שלש נ״ב נעשה מזה האור המזבח בקו ישר ושמשיך נעשה
נ״ב בקו ישר מהשלש המזבח המזרח שבקו ונעשה בתבנית
מאחוריו כאשר ידעת בפירוש לעיל הלשכו׳ מבין הם חדוקי לאחוריו:
מזה נ״ב פירוש מזה השלש אחור מאחוריו מוצא בעבר שלו
בנקודה וחציו ויורה מושך שלו לישעור בקו לזוית כאשר בארנו:
וזה היה הקשרון שאמר אי אפשר לשני מקומות להשרות בבת
אחד מפני שהיו שני הקוין מהאור המזל לשניהם יחד שבנוי
ואח״כ למה בקו של נוקבה יצדק מבין חדוקי׳ למשוך למה יבדק
נוקבה של זעיר גם כן מאחוריו ולא יצאה מלפניו פנים בפנים
וז״ל כי הטעם שיצאה נוקבה של זעיר מאחוריו ולא מלפניו פנים
בפנים מפני שהדינין הם באחוריים ויש לקליפות אחיזה בדינים ה׳
היושבים באחוריים והחיצונים והקליפות ישלחם אחיזה באחוריים אם
כן אם לא היה נוקבה מאחוריים של זעיר היו הקליפות והחיצונים
נאחזים באחור ישר והקיור שנוקבה נולד לו לעזר שנאמר אעשה
לו עזר כנגדו א״כ מאחר שנולד לו לעזר שלא ידבקו בו הקליפות ה׳
הוכחה לבירור יצאה מאחוריו כדי שלא ידבקו בו הקליפות והחיצונים
ולא יהיה להם כלל אחיזה בו וזהו סוד השינה אחר יחודו מלפני חייב
פירוש נוקבה של זעיר היה יחודו בחז״ל שרוני בלא חשך וכן ל׳
והוכחה להשיבה מאחוריו ולא יצאה מלפניו מפני חייב שהיה בה
הקליפה והחיצונים לכן יצאה מהאחור: והטעם שיצאה מבין ה׳
חדוקי׳

~~מלפני~~ מאחר
הדחיות לא יצאו מראשון ~~מלפני~~ מאחר שהמולד הוא לפני כח הקביעות שלא
יהיו ~~נאחז בו~~ נאחזים הוה ר"ל שיצא מאחורי מראשון כדי שלא יהיה להם
אחיזה בראשון ולא תפס הדחיה לבד אלא מראשון : ז"ל שבראש
תשרי אין להם אחיזה כלל להיות שאין סוף הקביעות מהמולד
שראשו הוא למולד הבא והמולד שאין סוף הקביעות ממולד
תשרי שסופם הוא המולדות הבאים והמולד הבא הם מקדימות
ומאוחר כאשר ידעת למולד בתוך שלש הראשון שלש הקביעות
הב׳ מאחר שאין סופם למולד כי אם מקדימות ומאוחר לכן
לא יצאו נקבעים כל תפס הדחיה שסם הוא סוף הקביעות ו׳
ועוד לא יצא מראשון שהוא מקום נבוא הבא ואין סוף לקביעות
כלל שם : ונקח הטעם שהנו מצויים המולדות בשלשה ששון
של הפרק להיות את שלשה השנים של הפתח שסם הקהיל האחד
להתגלות ומשם שלמה למחנה לעשות כדי נקבע מלפני ה׳
הקביעות כאשר ידעת ונקח ידוע והוא שד"י בנין פרוש שם של
שהוא המולד עד להיות בתוך שלשה הגלגל של הפרק להיות את
סוף שלש הקבוצה של הפתח אשר משם הקהילה האחד להתגלות
ובעשה למחנה בנין פרוש בשביל נקח שקם החיצונים והקבועים
הגלגל תוכו בשביל שלא יהיו כח נאחיזה לקביעות והחיצונים
בפנים אותן יצא מאחורי נקבעים ובזה הטעם עצמו הבין
מאחר שזה שבועות הם כמולדות במולד עצמו והנולדים בכינה בתוך
המולד והם שני חלקים שבכינה והיה אחד שנים ח"ו"ם שמונה
ושבעים והם חיי המולד בתוך המנה נפשות ואמנם בנים ואחד

ושבעים

ונשארים [illegible] בסוד [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] של נצח הוד יסוד של

[illegible]

[illegible] הפרקים של נצח והוד של זעיר אנפין ופירוש שנצח זעיר אנפין

יש בו שלשה פרקים ראש תוך סוף נ"ה הוד של ז"א יש בו שלשה

פרקים ראש תוך סוף, צריך להבין [illegible] דרך כלל [illegible] שלשה

פרקים

הפרקים של נצח דזעיר נעשה קיומן של נוקביה ומקשר פרקים של
הוד דזעיר נעשה ראש ומוחין של נוקביה נמצא החוט נצח יש לה קשר
פרקים כאשר ילביש נוקבא ראש של נצח זעיר נעשה חלק שלה ומקפר
שני של נצח זעיר נעשה חסד של נוקביה ומקפר שלישי של נצח
זעיר נעשה נצח של נוקביה ׃ נר זה ההוא מיש כן מחוי
מקפר ראשון של הוד זעיר נעשה בינה שלה ומקפר השני
של הוד זעיר נעשה גבורה של נוקביה ומקפר השלישי של
הוד זעיר נעשה הוד של נוקביה ׃ גם כן יש לפרש מקשר
פרקים של יסוד זעיר אנפין נעשה ונעשה כן החוטש שלה
בזה החוט ומקפר ראשון של יסוד זעיר נעשה דעת של נוקביה
ומקפר השני של יסוד זעיר נעשה ונעשה תפארת של
נוקביה ומקפר השלישי של יסוד זעיר נעשה ונעשה יסוד
שלה וקונה שבתוך מתוך נוקביה של זעיר אנפין דרך
כלל בל בכ נה תולדות שבה ׃ ונמצא ענין אחד שבשל
שמשיראה מסיבי דרך נוקביה של זה חצה הבעשה לא יצא אלא
נקבה שבה וזהו היה כולה מעשר ונתפשט אחר כך
פל בשנה כאור ופרקים של נצח והוד יסוד של זה ואמנם
זה הנשיכה היא הוא סוד המעשר והנה שהמעשר הוא
אחד מעשר שהיא שלה הבלה מעשר כי הוא הקשה הראשון
הם חיצונים לה והנה היא הנשיכה היא העשר ואחר
שנתפשט כולה כאן לה המוחין דרך שהם חיות נשמה ונוקבא
על יד הגשש והם של החסד והוד בנצח הוד של זעיר אנפין
בחסד

כאשר אמרנו למעלה שכלים וחצי הת"ת [illegible] המגיע למטה
שלמטה כנגד שלשה שלישים נמצא שמתחת יסוד ז"א [illegible] פרקים
עד יסוד שלו כל גוף הנוקבא עד יסוד פי' נעשה [illegible]
של נוקבא ממקום הטבור כנגד ז"א שהוא שליש
וחצי מלמטה השליש וחצי נכנס בחזה של נוקבא והאיר בה
והנה בה היות במקום ההוא עד שנעשית [illegible] שליש
וחצי התחתון של נוקבא. ומהשליש וחצי הטבור ולמטה
אשר יסוד ז"א נכנס במקום נה"י של נוקבא והאירו
בה [illegible] היות ונעשית [illegible] שליש וחצי נה"י
של נוקבא [illegible] פי' [illegible] נה"י [illegible]
[illegible] שהיו נה"י יסוד שלה. וצריך אתה לדעת שדעת
זה נעשית [illegible] בגבורות שהיו ביסוד ז"א [illegible]
[illegible] אחור באחור ונעשה דעת שלה ואחר שנעשה
[illegible] דעת שלה ה"ג גבורות שהיו ביסוד ז"א
[illegible] לחלקם [illegible] כאשר [illegible]
[illegible] שדעת שלה אין לה אם [illegible]
[illegible] של [illegible] פרקים ק"ל ה' [illegible] שהוא [illegible] בגבורה
[illegible] שכבר אתה יודע שהחסדים והגבורות כולם הם [illegible]
[illegible] גבורות [illegible] פרקים [illegible] שהם
[illegible] כ"ב כ"ב כ"ב כ"ב ה' פעמים כ"ב הוא ק"ל
וזהו ק"ל ק"ל ה' פ' ק"ל [illegible] שבדעת
ז"א [illegible] הוא [illegible] החסדים וה' גבורות ודעת של נוקבא הוא

חצי

אבל דבר זה [illegible] מתחיל [illegible] לבד ואל יתחיל [illegible]
[illegible] מתחילים [illegible] שלא [illegible]
[illegible] כולם [illegible]
[illegible] כאשר [illegible]
[illegible] שהוא [illegible] לדכורא
קשים [illegible] ונהגים בפיוטא [illegible] דנוקבא [illegible]
והקרובץ בפיוטא [illegible]
[illegible]
[illegible] חמשים [illegible]
[illegible]
[illegible] ולכן [illegible] לדכורא קשים
[illegible] ונהגים בפיוטא פירוש של
[illegible] ונהגים בפיוטא
אבל [illegible] שלא [illegible]
[illegible] אם כן [illegible]
[illegible] שלא [illegible]
[illegible]
[illegible] פירוש [illegible]
[illegible] אבל בפיוטא [illegible] שלא [illegible]
[illegible]
[illegible] כאשר [illegible]
[illegible] שלא [illegible] בפיוטא

דבר אשר ידוע כבר בספר העיבור אשר חברתי ושם [illegible] בתלמידים אחד
שהוא [illegible] אחד שיהיה ידוע שהמולד חלקים [illegible] והם [illegible]
[illegible] לפי [illegible] ונערך [illegible] הקודש שהמולד חלקים
[illegible] אשר [illegible] מכוונים עד שלש [illegible] ושם [illegible] והחכם
[illegible] [illegible] עד [illegible] הם [illegible]
[illegible] [illegible] שנה [illegible]
[illegible] ושנה [illegible] שנים ויום אחד [illegible] גדול: [illegible]
ידוע שנת [illegible] [illegible] חמה [illegible] גדולה
נבוכה ושלש [illegible] יולדם החלקים [illegible] מכוונים [illegible]
[illegible] שנים [illegible] חלקים [illegible] נבוך [illegible]
חכם לדעת שכל [illegible] הוא שנה; [illegible] הוא שנה; [illegible] הוא שנה;
[illegible] הוא שנה; [illegible] הוא שנה; גדולה הוא שנה; נבוכה הוא שנה;
[illegible] חלקים [illegible] שנה [illegible] החלקים מכוונים
[illegible] עד שלש [illegible] הוא [illegible] שנים [illegible] חלקים [illegible] יולד
החלקים מכוונים [illegible] [illegible] חלקים [illegible]
[illegible] שהוא שנים עשר שנים [illegible] חלקים [illegible]
[illegible] שנים [illegible] [illegible] הוא [illegible]
[illegible] אלא [illegible] ידוע [illegible] יולד [illegible]
חלקים [illegible] [illegible] של [illegible] ושל [illegible]
[illegible] שנים [illegible] יולדם [illegible] שעות שנים [illegible]
[illegible] חלקים [illegible] [illegible]
[illegible] שנים [illegible] חלקים [illegible]

יעשר

עשר שנים ששווה חשים [illegible] הקטנה שאחריו [illegible] קס ששה שנים
המחזור ושמונה [illegible] [illegible] מכוסין [illegible] קטנים שלא [illegible] יעקב
עד [illegible] שנה ערוש שלשה ששים שנה ~~[illegible]~~ קששים [illegible] קששה מולדות
[illegible] עד [illegible] כל [illegible] ועשר קם ששה [illegible]
[illegible] גדולה [illegible] ששה [illegible] הששים שנה
ושלש [illegible] ששה שנים שהם שלש עשר : והכוונה
שכבר ידוע שהחמה עם שלש [illegible] מכוסים [illegible]
המחזור [illegible] [illegible] וזקן סוד יעקב [illegible]
יעקב [illegible] [illegible] יעקב [illegible] יצא [illegible] יעקב
וכבר [illegible] [illegible] שאחריו יעקב קם [illegible]
שאלו [illegible] של המחזור [illegible] יצא יעקב [illegible]
[illegible] ואחר חזרו המחזורות של אלו החמה [illegible]
[illegible] [illegible] חוזר [illegible] הקטנה היה [illegible] ישראל
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] המחזורות [illegible] היה [illegible] [illegible] [illegible]
החמה על יד [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] המחזורות [illegible] יהיה [illegible]
[illegible] המחזור [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
המחזור של [illegible] אשר [illegible] שיהיה על יד [illegible]
[illegible] אור [illegible] המחזור [illegible] שיהיה [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] המחזור [illegible]

[illegible]

ולפי זה עד שלש רפאות מבוסה לבורא ואף שם לא היה מבשלת
אלא אופנו שקולה שבוניא מלין חדודי ודקדוקי נוקבת מאמש שמרה
מרגלא שכל נשאן ונעלה אחר שרגלן חוזרים חזרות חמש לו
ניט מקיף שאחיר של גלגל מהלך ונתנה שישה ועבר שנה עשר שנים
ושמונה חדשים ששה שנים ואלפים חדשים מלבד קולו ושמונה שנים
ואלפים חדשים מלבד הנעלה חסר ערב לשלום קנ"ה שנים ויום אחד
אלפים חדשים ויום אחד עליו שלשה קדם; והנה אלה
האלפים חדשים מקיף כלו הוא כפה האום שהכה יחד שחסר שלשה
יחד לכושה הב שלש מאות היה מבוסה בשלש רפאות ואחר עד
מנלה מנו שיוגרו שלש מאות כלא וששה מאות ולכן נוכח לה
לכב יעיר אנפין נושא כלבוד הם שני שלשים מחסר שחרור
בפאה לכוח נמצא שלש מחסר זה הכל הוא אלפים חדשים
החמשים משלום קנ"ה שנים חסר יום אחד זה קיום; נראה לו שמאמר
מבוא עם שזה היום היה מאורח המיוחד שהיה מחנה השנים שנלקח
לכבר יעיר יורך מה שאחר לכב נוכח כמו שנאמר למעלה; והנה
זה היום מאוד שכן חלו רפאות נמצא שנים נער יעיר אנפין הה שלשה
עשר שנים ויום אחד עקבר שהוא יעיר אנפין שאין הזכר שיש לו י"ג
שנים ויום אחד נקרא איש; ועתה עלין אלה לבעת י"ג שנים אחרים
ויום אחד שנוכחנה שאף הוא שם שהיה כבר י"ג שנים ויום אחד נקרא
נבא וקיום כלאורה שכבר היה אשה והנה נמצא אחר לגורשיה כי
כבר ידעת שבחינת קינקה הם אלפים ושלשים חדשים ויום כב שאחר
קינקה נמצאנה ולעבר של יעיר אנפין מרגלים נאחוד יחד וכו'

ליב שליש(ו)ת לפי האלף קו"ם נכנסים שני חלקים לבד ואם אינו נכנס
שום דבר מיסוד ליב חוץ שקוח קו משליש אחד נהיה עבר מלא עד
שיכנס השני חלקים החמשיים שאז נכנס יסוד ליב לעבר זעיר
כמו שידעת בכמו במשל נמצא שמשנים השליש של יסוד ליב
שליש לעבר זעיר אחד הוא ששה שנים כי כל שני שנים מריצין אחד
שני שנים משני חלקים קו"ם שנים מוצא יסוד ושני שנים משני חלקים
החמשיים של כל יסוד הוא ששה שנים נמצא שבששה שנים יש שני
מושגי לעבר על שהכנס השליש יסוד ליב לעבר זעיר ולכן מששה שנים
מקהו מרח ומתוכן מימוש למשולשים ויקרא משולשים שלשם
שמשולשים השם קצור מוך לחמשים ולחמשים לה לפי מנשיגו
ושנשיגו ולכן למשולשים לכל מקהו מקח שכוחם לשם קצור הכר
אחרו שאם נכנס השש יסוד ליב שליש לעבר זעיר ויש לו משגו
לעבר ולכן מקהו מקח וקמשם שאין השבע שנים לאחד ל
לאחד ולכן שמשק עד השבע נכנסים השני חלקים קמשנים של
כל יסוד ליב שליש ויסוד כולו של ליב שליש לעבר זעיר
אחר ולכן עוד שיש לו כל יסוד ליב לכן לאחד לאחד אחר עוד
לכך השבע שנים לאחד לאחד מפני שלך שנה המחק לו שיכנס
כל פה מוצא ליב יסוד ליב ונכר יכער שנה הוא משקל חלקים
יסוד לכ קוח משמשק חלקים ולכן מה לך שנה קו"ם ששה שנים
ושני שנים מקיצק קו"ם שמונה שנים ונשאר לו שיכנס כל יסוד
ליב קו"ם השבע שנים ולכן אם לאחד לאחר חבל מינו לחוי אם לקחנו
מגני שקוח קטן ונלקין לא נכנס קחת המוקין לכנו מקחמשים
שיודו

כח' נח' נג' לב' מו

שהמקום אשר הוא בו בזמן ההוא משוער? שישקיע? והוא החלקים שבעה
אם יקיף אותו משער? כמו שהקדמנו כ' מעלה שתהיה בשעה שנים שאמרנו
אינו כמו כן בלשון אחד אם אשר נראה בזה כי יש לנו בשעה שנים ומה
אדבנה? שנים ויום אחד עליך שתקדים שקם לשבעה שנים ויום אחד קם מקום שנים
שאחרון המזלות מהחלקים שלו בנה לפי מספר ומשם נכנס לשם
ובהודעת קנייר אכנס בהיות שאין לה הקו המזלה קמפי לכל אחד
מקום שלש וחצי שאחר כתב קנייר שליש וחצי מהיותך ומהור קנייר שלש
וחצי מהיותך שחמשה עשר קפקים של נוקבי משר ידוע למזלה:
גם ידוע שמחזר הקו המזלה כמו הענין הקפלים שכנגדו לדרומות
של קנייר אכנס גבולה נבולה חזרן כמו אור תוזר המזלות שמקום
נגבו מבוקים ממושלכה והמורתוזר חזרן המזלות שנה שמון ש)
שנים והוד היותו והקפים שליש וחצי לכל אחד לקמו הקו המזלה גם כן
שהק לדרומות שחוזר הקו כמו יש לגבולה שליש וחצי מהיותך ~~[illegible]~~ ובגבולה
שלש וחצי מהיותך וידוע שמשלה לקוה זאת שקשלש הקמותך לדרומה
ימין גבולה שולה לממשך קנייר לקהיר גם קשלש קהיותך לגבולה
קנייר שהוא הדרום שאחר מוחק למשך קנייר לקהיר גם ושאחרון שני חלקים
מהזרים חצי אחד לגבולה וחצי אחד לגבולה וידוע שאלו קשני חלקים
נוטים לצפון קנייר קם קשלשה שנים כמו אלו קשלשה שלשים שנה
למקום ונה ולמשך קנייר אחר נהי לקשלש שנה ויום אחד שנה
אחד ויום אחד עליך אתה למשך שקשנה הוא אותו קשלש של אחד
מקים מכוסק לשלש קפאת שנים תוזר המזלה קם שנה אחת בשר
ידוע שנעתק אכוסים לשלש משנה ~~[illegible]~~ בכלים של שנים שנים ש'
שאמרנו:

שא מורג׳ שמעלה מרשנה ונגר יב׳ שנים נשמו ומק שלשר שלשיוד
רמ׳ ועלים שרק לחור חוקר לגרוש ר נמצא שכל שנה קנאשק פ״ס
ערק לשנה הזאת הקת ושלש קמכוסק שחסר מעשק קה׳ יג׳ שפס׳
חסר שרק יום אחד נליך חרק לגער שהוא לנעק אותו קחנשויירץ
שנשהק עקך יועיר מוגר נוקליק שלגר ידער למנעק שכרלד
נוקליק ולגך יעיר נשו ומשלש אחד שלקחר שוה דה׳ מחק לזה
קאות׳ חלי שלים ולא חלי מחלם תולה חופחור מחלו נשאק לגך נוקליה
ומחלי קמחר עם אורך המשנה שקיק חסר לחלי שלקח נוקליק נשאר
לגך יעיר עליך חרק לגער שנק קיום קחסר לבשלים יג׳ שנים ויום
אחד קוא אורך המשנה יוכך שלקח לגך יעיר אותו מקשלש שלגן
למשפר לגך נוקליה אותו קיוכר קוא לנעק קיום קה׳ לפירוש יג׳ שנים
ויום אחד ויו׳ שנים ויום אחד לשני פנים אחד לנעק יעשר אותו שאם
נקרא אים׳ ואחר לנעק נוקליק שאם נקחר אשק ואל כרמזה אם
שנקס קם לעשיר שלמו׳ אם כן לצד ארק אומר שקפנים קאחלך
קס לנוקליק זאת אינו קושיק שאחר שהקענה נשקמו איך יעשר
ונוקליק אינם שנקם כי אם תוך אילים ואשרו לגופו והרגו
נב׳ למק קחשק פנוק מתלור נשאר אסר קזות נמוה המצא
חת נפכ
לפירוש איך אשרו לגופו ומק שיש לו חוקה שק למצא שהקינ׳ שנים ויום
אחד אינו מולאים לו מושלין לק׳ ונשרק עליך ארק לגער לשחס
נשיעשר אותו לשכור לאשו לאר בשלו לכלו עם לינקא שיעקח
יעשיר אותו עם לשיכור שנו׳ שנורקן לו מוחין חוק מנעלק ומק
ידרו משנה נוקליק לעשיר אותו לכל אלו קחיותו וקכ וכך

כי כשר יעשה החשבון אנחנו הוא שחשוב שכל הארץ ונתבונן לכל ה
המזרח לפאת המערב ממזרח ימין ועד חצי הכדור לצד המערב הזה נכנס
לתוך חצי ומאיר לחיותו ולמערב ומזרחה שמאל עד חצי
הכדור לצד המערב נכנס לתוך חציו לחיותו ולמערב מאשר יאמר
שהשמש מצויה בקשת הזאת כלו לפנינו גם ידענו שמחצית
יום של אלה אחרים וחצי הכדור הרביעי שכלו לגבולו נמצא
הכדור מזרח לחצי הכדור המערבי נמצא שמשמש מזרח וחצי
של אחרים אנפין נכללו לפני מזרח וחצי לפאת הארץ ונמצא שנו
לגבולו שלו, הוא שלו לגבולו שלו, ויסוד וחצי הכדור שלו לחצי
הכדור לצד הנה לגבולו של ... לתוך שנים וחצי נ"ב לחצי הכדור
גם ידענו מאת הקבה לשלוש ואין בו לגבוה שזאת היא
הם לשיעור ראשון של אבא ואימא עוללה זעיר אנפין מאשר
העולם מפלאות ונראה אליך תהא לבנות שישכון ראשון
הוא מבלים לגבולו את יסוד זעיר היה מן רו"ח ישראל פירוש
יסוד הוא לבינה מקדמת שהוא ישראל שאמר ידענו שהכדור הוא
של ישראל והיה שיעור של יסוד מן שיעור לבינה מקדמת
ונוקבא של זעיר את היה מן לבינה מאמר היסוד מן שיסוד
היה לבינה הכדור נ"ב נוקבא היה מן לבינה יסוד שלו ואחר
כך מאשר שלו ונכללו לחצי הכדור יסוד ומלכות שלה מלכות
עמו למול ראש השנה מאשר הלא במקומו את היה נידון של
שנים יחד לפני הארץ יסוד מאשר היה שיעור לבינה מאשר
הכדור שנקרא ישראל וזהו סוד ישראל שיש מהם נגלה
הכדור

בתקופת נים ס׳ המולד פירוש נוקדים שהיתה שיצאת לתוך יסוד
הגדולה ונעשית גדולה בסוד מראש שהיה יסוד המעובר רוצה ישראל
זה היה בעיבור ראשון שהיו הגלגלים גדולים ואחר כך נעשה נעשית
המולד שהיה יסוד לבראשית ובקטנות החלקים לעשר אצבע. ושנה ה׳
הוא יסוד של שנה שלימה הנקראים בן אשר ימים ונעשית ושם מולדת
פירוש נוקדים מהם והם שהיתה נעשית כולה שהם המעשר והבן אשר
יתברך. ולכך שהם שהשלים הכולל למעלה מאלף אצבע
הוא נשמה של עשר אצבע מראש ועד סוף פירוש שנים לאחור וקדם
מי בעולם ומה שנה של אלף הקדמות שהם והאלף נוקדים נעשה שם יום
ונשמה מאבא ואימא ועשר אצבע ונוקדים הוא אלף אצבע לזה הפוך
מהמולדות של אלף אצבע אבא ואימא ומה שהכולל למעלה עשר
אצבע והנשמה נוקדים הנה לפירוש שעתים הם ועתה כל המולדות
מראש ועד סוף ואחר המוכלל לכולם הוא מאלף אצבע שהוא כולל
לכולם ונתן סוד ואחר מלמד את כולם פירוש את כל המולדות הם
המעשה למעלה האור: וצריך אתה לדעת שהם שיש למולד
המעשר אצבע המלכות שלשה יוצאין ומתנה למולד יום מורכבים אשר
ילכו למולדה כי יש לחבר למולד יום מהם ובכולם אחרית ונפש
שאחרונו למולדה של למולד יום שיש למולדה המעשר. אצבע הם המה
לזה נפשה בכולה המלכות שלשה שהוא נעשים לנתן קול יסוד שלקח
כה שיוכל עשר אצבע למוכלם ונמצא שהוא נעשה הקוס למולד זו
כך הוא יום של אבא ואימא הוא נעשה הכוס למולד כה שתוכל אימא
למוכלם כה לכן חוקה הקדמה לעשר אצבע והוא לזה הכוס ש׳
שהכולל

שהמוח הזה נקרא נשמה של אבא שמתוך המלבושים נצח הוד
יסוד שלו ויצאו הכלים פירוש אלבושים ויוצא בכל אחד מהשלשה מוחין
הג' מוחין מהמלבושים לז"א נצח הוד יסוד כל אחד בכל מהשלשה מוחין
לז"א: ונצח הוד יסוד של אבא נעשים לנצח הוד יסוד של אימא
סוד יסוד ומלבושי אחרים והשאר לבר נר: וצריך אתה לדעת
שבמלכות העליונה שיורדת מאבא נעשה המשך נשמות נר ש'
שמוחין יסוד נקבה נקרא המלכות נצח הוד ולכן נקראת העליונה
של אבא מחוץ הכלים שלו שנעשה רק אלו המשך נשמות:
ולכן גם כן העליונה של אימא נעשה להמשך נשמות נקבה
נקבה המלכות נצח הוד ולכן נקראת המלכות עליונה המשך נשמות
של שנעשה רק אלו המשך נשמות: ועוד שראינו שהוא
שנעשה העליונה של אבא רק נשמות שהמה נקבה ונקוד אבא וכו'
זה נקרא אלא חמש תפלים: ולכן שנעשה העליונה רק נשמות
ואימא נקבה נצח תפארת נקרא המלכות עליונה אלא מחוץ נקבה
וצריך אתה לדעת שבשם המלך למטה עד שמה נשיקות שאבא
מקבלת הכל מאימא ואימא מקבלת מאבא הכוונה שצריך
שכל זה ענין הוא זה שאימא אינה מקבלת אלא המלכות של אבא א'
אשר מלך לעולם שהמלכות אבא אשר מלך המלך אין עד כאן לקבלו כי
אם אחרון אשר מלך לעולם ואבא משקבל הכל אימא אינו מקבל
כי אם אחרון שמלך המלך כי אחרון שמלך לעולם אין ראוי לכנס בו ול'
ואם היה נכנס היה מתגלה מרוב האור ולכן אינו מקבל כי אם אחרון של
שמלך המלך שמצא לפי זה שלעולם של אבא הם הכלים של אימא

והמלך

ותחתית של אימא הם הנבוכות של אבא ופירושו שהנבוכות של אבא הם
תחתית של אימא והתחתית של אימא הם נבוכות של אבא; והתחתית של אבא
הם מבחוץ להיכל וזהו סוד הפסוק כי מלאכיו יצוה לך פירוש לענין זעיר אנפין
הוא מושג לגבי לענין אבא ולענין אימא שנכנסים בתוכו לענין יסוד ונכלל
שהוא סוד סוד הזיווג שנצח אבא נכלל בנצח אימא והוד אבא נכלל ב
הוד אימא ויסוד אבא כנגד יסוד אימא ויסוד אימא יורד לענין זעיר
אנפין שהוא מושג לגבי לענין אבא תחת תחתית לענין אימא תחת נבוכות
שהם לענין זעיר הם סוד כי מלאכיו יצוה: גם נראה אחר לענין שנכללים
בסוד סוד הזיווג אבא ואימא הכיור של אבא נכלל בנצח של אימא וזה
יורד עם הקדושה הנקבה בשל נבוכות אבא הם תחתית של אימא ו
ואבא אינו שייך לומר בו נבוכות כי אם זה הכיור אשר נכלל באימא ב
נצח שלה מפני שאם בנצח הוא הכנסת זיווג וזה תחתית של אבא
מרוב ההתגלות שאחר כך נכנסו ואינו נכלל בה כלל והנקבה שלה מתגלית
בהוד שלה נמצא שיש שתי בחינות באימא אחת של אבא ואחת שלה וזה
סוד כי נה עם בחינות הוא: גם נראה שרצונו שהתחתית של אימא הו
מתגלית בהוד אבא בסוד סוד הזיווג והכנסים מפני שנקבה אימא הם
היכל נכלל בו היכל מתגלית מרוב ההתגלות וזה יורד גם כן עם הקדושה
שבגבורי עד למטה שהתחתית של אימא הם נבוכות של אבא ובאימא אין
שייך בה תחתית כי היא לבד שהוא כי אם זה היכל שבה פירוש הכתוב
שבה נמצא שאבא יש לו שתי בחינות תחתית ונבוכות ואימא זה סוד תחתית
לזמן הקטנות פירוש שנכנסים באבא: ונראה עוד אחר לענין כי אשר
נכללים אלו הזיווגין בראש זעיר אנפין שהם תלוים בנצח הוד יסוד

של

של אימא ותתפשט פרקים של נצח נעשית חלוק ונצח של ז׳
זעיר אנפין הקו ימין ותתפשט פרקים של הוד נעשית בינה ונפוק
הוד של זעיר אנפין הקו שמאל ותתפשט פרקים של יסוד נעשית
תפארת יסוד הקו האמצעי כמו שאמרנו למעלה ונמצא
כשנכנסים הם של אבא שאמרנו למעלה שתחלה נכנס נצח הוד יסוד
של אבא ואח״כ נכנסים תוך נה״י נצח הוד יסוד של אימא ונכנסים
בתוך זעיר אנפין בנצח והוד והיסוד של אבא תוך נה״י נצח הוד
יסוד של אימא כמו שאמרנו שהפרק ראשון של נצח אימא נעשית
חלוק מזעיר אנפין והפרק שני של נצח אימא נעשית חסד מז׳
מזעיר אנפין והפרק השלישי של נצח אימא נעשית נצח של זעיר
אנפין וכן גם כן הוא הפרק ראשון של הוד אימא נעשית
בינה מזעיר אנפין והפרק שני של הוד אימא נעשית גבורה מז״א
והפרק שלישי של הוד אימא נעשית הוד של זעיר אנפין וגם
יסוד שלה בזעיר אנפין נעשית תחלה הדעת ואח״כ תפארת ויסוד:
ונמצא איך יסוד אימא עליונה נכנס בדעת ומשם יורד בתפארת
ויסוד עד שמגיע למטה [illegible] ובזה תבין [illegible]
שכשנכנסים נצח הוד יסוד של אבא בנה״י [illegible] נצח הוד יסוד
של אימא נמצא שהיסוד אבא יוצא מתוך יסוד אימא בשני שלישים
[illegible] שיסוד אימא קצר [illegible] יסוד אבא [illegible]
אם כן [illegible] שיסוד אימא [illegible] שלשה שלישים [illegible]
שלישים [illegible] יסוד אבא [illegible] בתוך זעיר אנפין אחר ששם יסוד
אימא בשלש [illegible] של הדעת [illegible]

פנימיות דאנפין נמצא שיסוד אבא נגמר בתוכו עד יסוד זעיר אנפין:
גם צריך שתדע שיסוד לאה עליונה שהם כלים אחרון שבתפארת
אך יסוד אבא יש אחר כל שליש תחתון ותפארת שבו שהם יסוד אימא שהיא תחתון
כן נבריות שהוא אח כל שליש התפארת שאחר כל שליש תחתון שבו שם צריך גם
זעיר האלה כולה נקבה שם יסוד אבא ולכן שהוא כל שליש מצד לכך
התפארת זעיר לקישה אחת ורגל חוזר ומתפשט לתוך יסוד ז"א שהוא
עצמו ואז נקבה ונעשה שם קומה לתוך יסוד זעיר ומיסוד ז"א
יוצא לחוץ נכו וזהו סוד אחר יצא יצא פירוש שיסוד אבא נקבה שהוא ב'
נקישות לתוך זעיר אנפין לקישה אחת שנעלם יסוד אימא בשליש
אחרון התפארת ולקישה אחת לתוך יסוד זעיר אנפין וזהו סוד
קבל הכלים פירוש שני הכלים אשר נקבה ונעשה מיסוד אבא לתוך
גוף זעיר פירוש אחד לתוך גוף זעיר ואחת לתוך יסודו ואח"כ
הכל יוצא שביקעים ונעשים מיסוד אבא מהאור הגדול שיצא מהם
אחרים שלתוך יסוד אבא לתוך גוף זעיר אנפין נעשה יעקב וזהו
סוד אחר יצא יצא יעקב פירוש מבח קשר ינחה מאורות יסוד
אבא יצא יעקב ויעקב נעשה משם שכולם אורות אחר הסו
וצריך שתדע שמציאות גוף יעקב נעשה משקאות יסוד אבא
נקבה לתוך גוף ז"א לשני שלישי התפארת לקישה ראשונה ולקישה ה'
שער נקבה לתוך יסוד זעיר ומיסוד זעיר יצא האור הגדול שבכל
מיסוד אבא ונעשה בתוך שלם מיעקב לבנו של זעיר אנפין אלא הדין
אחוריים של יעקב נגד פנים של זעיר אנפין ונעשה פניו מאחוריו ושוק
של זעיר אנפין וכנגד פניו של יעקב יצאה נוקבא של יעקב שהיא
רחל

הל׳ מאחור זעיר מלבן חסדי מלבן הכן להוציא למו שיצטרכו כמו שכתבתי
זה שבמקום אשר נשלם יסוד אימא שהוא בסוף שליש אחרון של ת״ת
זעיר אנפין ומלמטה של זעיר יצא פרצוף יעקב מהאחור שלו עד יסוד
ומאחוריו יצא נוקבא של יעקב שהיא לאה מאחור של אימא במקום
שבה יסוד אימא; ונמצא עליך שהרי שזעיר אנפין מתחבר עד מקום
אשר נשלם יסוד אימא שהוא שליש אחרון של הת״ת נקרא ישראל
ושני שלישים אחרון של התפארת נמשך נקרא יעקב שהוא אחוריו עד שנמשך
שפרצוף יעקב יצא מלמטה של זעיר מהחזה למטה מקום שמשם נוקבא;
וגם עליך תדע מדעת שפרצוף נוקבא של יעקב נקראת לאה ומאחורי
התפארת והוא מחבר זעיר אנפין עד מקום שליש התפארת מאחור של
זעיר לאה תחת במקומו כנ״ל ופרצוף נוקבא של יעקב נקראת רחל ה׳
היוצאת מלבד הכן חסדי גבורות; ונמצא עליך שהרי שמכאן ואילך
שבעשר מאלו שליש אחרון של התפארת מאחור זעיר שהיא נוקבא
של יעקב הוא בחינת שם אהי״ה במילוי ההין מר אל״ף ה״ה יו״ד ה״ה
עולה קנ״א וגם ידעת שם זה של אהי״ה הוא בסוד אימא ובמקום
אשר נשלם יסוד אימא שם הוא שם אהי״ה קנ״א ושם שליש התחתון
מאחור זעיר ונוקבא מאחוריו לשער פרצוף נוקבא שם זה של אהי״ה
במילוי ההין קנ״א עולה קנ״א וכוללו עמו עולה קנ״ב וקנ״ב הוא
ב״ן וזהו סוד נקבה פירוש נקבה ה׳ פירוש הה״א של אהי״ה נוקבא
ויוצאת מאחור זעיר אנפין והכולל של זעיר אנפין והכולל של
נוקבא שניהם כולל אחד היא שכולל אחד שניהם לזעיר אנפין
ונוקבא; וצריך אתה לדעת שאף שאמרנו כאן שכולל אחד
לשניהם

שנקרא אימא ותבא לדבור אחור באחור כנודע שקודם שנעשה לה בפרצופים
ולכן הנקיים יש אלף של שם ושם שלהם אחיזה מאותיות ולא נעשה רק
נוק' להם בה ורצונות שלהם שם האחד לתשעה קנים ובזה לנו פקוח
תורתו אם הלא לאיזנוכו שולט ונוער עליון הרקיעים שהם קך אלהים
מעין לך שנולד מאח ונעשה מעין הקך אלהים שיהיה להם אחיזה
ודבור עם תקנה התלבשות בין זעיר ונוקביה קנא אים הבקיים:
והנה אחר כך שנתעשה לנוס נקאו כל האלהים תוכו שאלו עולה מתון
קך אלהים אשר יעבור שנולד בה ורצונות שלך אלהים ולכן קנים
הסלני האלהים פירוש אשר עושים שינוי כל אלה אלהים והכתן
נבר אחד ולכן כל לויזנוכה חפיח עד תולדותם לעבור זה
כמ"ל מפני הענין אשר אמרנו שלהיות שהאדם כלל יצירה הוא מן
מתעורר כל קליפות הרקיעים ומתעורר הקך אלהים ולכן כל לויזנוכה
חפיח ועוב שאחר כך תולדותם לעבור זה מפני ששם לנוקבא
זה הלואי שיתעוררו כל קליפות ויש לנו לה להשפלה ולהעמיד
והתנועה אבל לנוקבא אין אנו צריכין בה קליפות ולכן אחר דורו
ולרחובה לנים לא ישב פירוש אור התחובה לנים שהוא להתעורר
האלהים לא ישב פירוש לא עבר לקם ייסוד ולא והעומק אם כן
מתנה שהלך נורא בה ומיוחד לקליפות והלכו הרקיעים עולם
בין זעיר ונוקביה בין תורה הבקיים אשר בין יש שם תלת כתו ה'
הפרצופים והצדונות נס הנוקיים ונס לנוקביה של נוקביה ונזקו סוד
חכמה ומחברה פיך ואתה לא נעלו אין פירוש הקליפה נבלה ונם
שעל נוקבא ונולא עסק מזכר הנוקבה ואתה לא נעלה אין:

ונוק

בק׳ עתו׳ ושגו׳ לק׳ תק

התקופות [illegible]

ונמצא שמולד החדש שעשה היה שלה [illegible] [illegible] הקודם [illegible]
ונשאר שנים [illegible] [illegible] [illegible] כל חלקי החלקים [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
תשרי שמולד ששים [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] היה [illegible] [illegible] [illegible] חלקים שלא יהיה [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] היה [illegible] הששים [illegible] [illegible]
הששים חלקים [illegible] [illegible] [illegible] שלא [illegible] [illegible] [illegible]
עם [illegible] [illegible] הששים [illegible] מתמלא חלקי החלק [illegible] [illegible] שהיה [illegible]
על [illegible] והיה [illegible] [illegible] החלקים שהחלקים [illegible] [illegible] [illegible] שהם
ששים והיה [illegible] [illegible] הששים חלקים שהם [illegible] [illegible] שהם [illegible] הששים
היה [illegible] [illegible] על [illegible] [illegible] שהיה [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
שהוא [illegible] [illegible] שלא [illegible] ולא [illegible] [illegible] החלקים שהוא [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
ששים [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] שלמה [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] הששים [illegible] [illegible] ששים [illegible] חלקים [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ששים
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ישראל [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] שנים [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ולא שנים [illegible] [illegible] [illegible] שהיה [illegible]
[illegible] [illegible] היה שאחר [illegible] על [illegible] [illegible] ששים [illegible] שהיה
[illegible] [illegible] [illegible] הששים החלקים שהיה [illegible] [illegible] היה [illegible] ששים

[illegible]

ש׳ לשמטה

פירושו אלקים מהקדך נאמר הכונה היקונים האחד זעיר אנפין בין הדברים שבין
כח׳ בין ונוקביה ואחז לא היה הבדל לסוף לשלשה שם בינו לבין נוקביה כלל
ועיקר בעולם נמצא שבקום לכונה ומחלה הקך אלקים לשנים הקהה ונפסו
של זעיר אנפין בין התלדים פירוש בששים ובששים מתוקה: ובזה יובן
כונת מאמר חז״ל חביב נקראנו כל הקנה קושיה ונאה בין
הדברים מתנים לו ביום ב׳ מאי שיכר יש שם עם נקנה יום בין ה׳
הדברים שביה מתנים לו ביום מאי יש לזה: אבל הכונה שבעה אחד
שבעה שמור הנהים הוא מה הקנה ובין אשר נבלם שם אסף בשרה
קש״ נכל הדקין מה שבה שבות הששים נבלים פירוש הקך אלקים מתוקים
ששים מבט על א״ב ראוי הוא שינתנו לו נקיים מיה בגלמה המוזר
נם שלא ישלטו הדינין האחרים של זעיר גם כן ולא ישלטו בהם כלל מפני שזה
נעשה קודם תיקון שלא ישלטו הדינין שם בין הדברים של זעיר ונוקביה ולכן
שאז היה כליהם שהיה בדיקוניו נ״ב מתנים לו נקיים שלא יהיה
כח ואחיזה וקשה לקך אלקים לשלוט בה בעולם: והענין הוא
שזעיר אנפין ונוקביה שניהם כובל אחד בסוד דו פרצופין ואז נקרא
נסירה מה שהיו לתקונו ורוקניה נה׳ אבל ישקל בהיות שהיה סבוך
נוק בפני עצמו אינו צריך נסירה מה שהיו בתקונו נה׳: וכבר ידוע
שיעקב מעשה מאחר החלוק שבתוך זעיר אנפין שעומד בגבו ומבנו
לחוץ ומאורו האור הזה שיצא יצא יעקב וזהו מורו ומאחר הבנה מה
מלגאו יעקב מלבר ופירושו יעקב מלבר פירוש מה שיצא מהמאחה
לחוץ ומה מלגאו פירושו מההחלה שבתוך זעיר אנפין מקמה
והאחיזה של מה הוא במה מקומות: אחר הדעת: וקשי כי
נשבח בין הזרועות שמקבל שם האור יותר גדול וזהו סוד ויקרא
משה מנים ירא מהקבלתו: וקשיו ששינה מיסוד אימא ולמה

נבואת

ניצוצות מסך דבינה ומלכות יצא מיסוד של אבא שהוא תוך יסוד ז"א
אנפין ושאר הניצוצים נעשים מעוקצא פירוש מהיסוד של אימא שהוא
תוך זעיר אנפין ; והביאור לעמוד אור שהוא ביסוד של זעיר אנפין ;
והחשיבו לעמוד השמשה הקש"ו והוא המדרגה והשפע אור והכוונה כי שם
יורד לבחינות לעמוד המילה ושם כל זה נעשה לפי כח הדין וזה
שפירושו בהתחלת היו"ד ומקיפים הנרצה מקומה אחר נתגלה
האור והוא אור והקצה שיצא מפי היסוד הוא הבל ונעשה אחר כך
אחר נברא שהחכמה שהיא הבל הוא דוגמא שהדין בשפע ופירוש
שלזה שהאורש יצא מיסוד שבו הוא שנתגלה ונאמר בשפע
ולא יעשה פרצופו של יעקב וזהו הדין בשפע ואינו אלא שי"ך
אותו האור הגדול משפע שאם היה הוא האור היה מתגלה
שפע שנמצא תמיד שהוא אור גדולה והקיפה נמצא שפירוש
וחשובי אור הוא נגלה יסוד אבא בתוך זעיר שמתגלה לעשות
פרצוף יעקב ויסוד של אבא נעלם יש בו עשר כלים ומקיפה
העליון שיוצא לצורך זעיר נעשה חסד ומקיפה האחרונים נעשה
אור ומקיפה נעשה הבל וזהו סוד מוחין פי' מוחין אור הבל ;
וגם זה שאמרנו למעלה שזעיר אנפין והוקצה שנים כותל
אחד שהם נעשים לכותל אחד והבתים זה נוק"ד הכין סוד
פסוק ואתם הדבקים בה' אלקיכם שהוא רחמים ומשכו השדבקים
זה בזה חיים כולכם היום וזה סוד ה' וגם שנעשו כלם
ישראל ; אחר כך גוף שהוא קיים וגם שלהם מתחבולים
נשבר ועוד הענין שהם מהם בול דיש ולמה לא נאמר לרוב
[illegible]עה

דעת קיום כולם היום הזה עם הבנת הזאת קושיות אשר ראוי להקדים
פי מה שכתבנו ; לא חשבת את שום יש חסר בו לו כל דבר ושאר
למה תאמר היה כולם שלמים ושמשית למה נעשה הכל להם ; כי שלש
למה ישבו בחולם תושבה ; האחד יותר למה תאמר כי היו בשתים אחת
היה עדין את ישראל מצא ואלו נעשים לאחרים הוא בזה במדרש ; שאמרו חז״ל
הכוונה עם מה שאמרו בו יוצא ויבא הכל מהנקודה זו והוא בזה
הלא שאמרנו שיסוד אבא נכנס בתוך יסוד אימא הוא שיוצא ויסוד
אימא אינו מגיע כל יסוד אבא כלום עד שליש התפארת ולכך ומשם
ואילך יוצא יסוד אבא בתוך ז״א מגולה עד סוף יסודו ; ונמצא
שיסוד אבא נקודות שתי בחינות ואלו יצא יעקב הוא שאמרנו שי
שיעור הוא ינקבו וכנגד השתי בחינות אומר אך יצוא יצא ; ונמצא
אך יעקב נעשה בתוך שם מלכויות ז״א אשר נמשך מגולה
כל פרצוף הכבוד ; ונמצא עוד אחרת שתהא הקושיא אחת כי
שנתבאר הקושיות אחת לאחת והיא שבר יתבאר שז״א מגין עד
שליש התפארת נקרא ישראל ומשליש התפארת ולמטה נקרא יעקב וה
והנקבה של יעקב נקראת רחל והיא תחת ... תמן תלויה תמן
הוי ... והנקבה של ישראל נקראת לאה ; ... עוד שהיא
שלאה יוצאת שהיא הנקבה של ישראל יוצאת מאחורי ... ומשם
מאחורי ראשו ומשם ... עד ראש רחל ומשם ... פי׳
... כנגד ... ז״א מאחוריו ; וכמו שנתבאר ...
... שמאחורי יעקב ... מאחורי ראשו כנגד ...
... ... מאחורי ראשו כנגד מקום
הטבעת

להודיע הכתוב למה נ״כ ישראל מחכמי האומות לשון מקום להודיע נח
דור המבול שכ״כ לא היה חוזר מבורא של ישראל ; ומחמת שהיה אחד
מהם לומר שכ״ל יצא מישראל וגם יהושע שהוא ישראל היה מתלמידי
שלמה יסוד אבא ומשה אהרן היו מיסוד אבא אם כן לפי שכל
החכמים יסוד אבא שהוא הגוף המתלה דור המבול ; ובזה הכוונה נם
כן משה למה היה כנגד של דור המבול אבל הכוונה להיות שגוף
משה מיסוד אבא כמו שידוע למעלה וגוף דור המבול מיסוד
אבא נם כן א״כ מגוף מגוף הוא להיות רואה לפסוק הם ומאבא
כמו שאמרו ; למעלה משה משה ישראל מובנו ; ובזה הכוונה נם
כן למה אמר משה לנכנסים לא״י ואת הדברים נ״ל אמיתים שהוא
הפלגה היים כולם קיום לפי שהפלגה היו מתפלגים הם למעלה וגם
אחם קיימין ונכחיים לעולם שאין החור מתפלג שעולם הבא מאחוי
כור דעה להיות שמתפלג משה שהוא מחמת מצד אבא והוא רועה
של ; שהם נ״כ מחמת כמו שבא הקדוש ומתפלגת מהם והוא מנגד
ואינו נבנה למה נ״כ אנו אין אנו יכולים לבנות למה שנ״כ מהם ;
מתפלגת הוא הקדוש ואנו מתנגדים מאיתנו ; ובזה הכוונה נם
כן למה עושה להם הקדוש לאנשי דור דעה והכוונה מפני שהקדוש
היה שנפשם מחמת נמשך הם אשר עשו יסוד הקדוש מהם מאותו
האור יצא הקדוש א״כ הקדוש מחמת ואנשי דור דעה שנפשם
מחמת לכן עשה להם הקדוש ; ובזה הכוונה נ״כ קושיא אחד
שלא הקשינו ; שאמר למה עושה הקדוש על ידי משה שהיה
רועה נאמן ולא על ידי אחר ; אבל הכוונה שהקדוש מחמת

ונפשם

ונולד משה אדונינו ומשמע אם כן חיי שנת קהת עמרם ולכן
היה הוא ומאור שעלה כנגדו ולכן נאמר וכבן תולדת משה וגבי
לקיום שקדוה ונולד משה שנים ומקום אחד הוא נגד פילו קיומו שלו
וכזה הלך נסבן למה ישבו למדבר מ׳ שנה וכוונה מפנים מנין
אחד לכתר פ׳ שם נב׳ כזה יוד רי׳ וי׳ הוא כנגד משה וגם זה דבר
אחד ה׳ [illegible] רואה לעיניך אשר הוא מאלהות ינק׳ א״ב רחבו כל
ידין פעמים שעה הם אלהים ולקיום שיהיה שהוא כנגד כשה
היה מתמנה ומשה האדם היה מתמנה ומשם אלהות יוה״ ואם כן
מונה היה שנת שם אלהים שנה כה שיקבלו הוא מזלו קיומו
של אלהות חוריות יי׳ וכזה הם נ״ב קנינם למה אשים למה
משה אדונינו ואלו נביאים לא מצא כמו שאמרו חז״ל נקבונה
שמיעה חז״ל נעלה מה׳ שמונה ואלהים הנה שמונה ואלהים
שבע מאים יעלה כ״ד כ״ד לכל נ״ב אלהים ונשלים אלהים ונשלם
ואלו הכ״ד כ״ד הם כנגד שני שלשי יסוד אדם הראשון מפני שבל
שלשים הוא אלהים נ״ב כנגד הכל הוא ע״ב כנגד שם ע״ב הולך עד
משלשה מלאים יעלה כ״ד לכל חלק א״ב כ״ד כ״ד שהם שנחלקים
הוא כנגד שני שלשי אדם הראשון ויוצאים מיסוד אימא אם כן
האנשי חז״ל מצא פירוש חז״ל שעלה שמונה ואלהים שהוא כל
כנגד כ״ד כ״ד של שני שלשי אדם הראשון מצא משה אדונינו
אבל נביאים לא מצא מפני שנביאים הם מיסוד אבא התבונה
הוא והם ליסוד אימא מאורה שלו נמצא שלאותו הקשר גם
כן משה כמשה יסוד אימא לנגד מפני שיסוד אבא לגלות ה׳ דין

שבכח

ולכן דבר דעת אין משמש כלל יום לענין חלק מולד אבר
מתעלם שם שהוא של תנא: וצריך אתה לדעת שהעולם
שכל יום ויום שמש לפני העולם ומן שבא מימות ה׳ ונלח
אבל אשר ועקרון אחר ימים מימות לענין כס שנים ימים וכל
וכס מכונת אחר שנים עד כוש כל אשר כל כן ימים וכל
שני הימים כל אחד פי כולו אחר משמש לשניהם וג פ
הכלים קטע נעלם ומי כל שרק אין לך דבר אלא דרך כל
וצריך אתה לדעת שיש דבר לדעת שם ד׳ ודע יום א
ד׳ יכולם כל כך שם חלונות שיש כל הדעת ולא כל יום
עליונה והדעת ועוד כל יום הקבוע ויום כנגד כל יום
ולא: שהם היא כוונה עליונה כל דעת ותכלית כוונה
הקבוע כל דעת יום א ואלו קטע הדעת פירוש דעת יום א
ודעת דבר אחר שנים כל עד אלא שצריך שתדע
שהדעת דברי היא עם אחת כל עד: והדעת יום א עם אחת כל עד
כל אחד כולו משער וכן עליך שתדע שחיות עולם התחלה
שלא היא סוד הדעת דבר אשר עם אחת כל עד ותחלה ולמטה
היא סוד הדעת יום א הוא אחת כל עד: כי עליך אתה לדעת
כי כמו שבחיות יש שתי בחינות בחינה אחת על התחלה
ובחינה אחת מתחלה ולמטה סוד כל יום וכל עד כנזכר לעיל
כך מתוך יש כל אשר אנו שתי בחינות בחינה אחת על התחלה
של ובחינה אחת מתחלה ולמטה וכם סוד ישראל ויעקב:
וכל כך קדוש כל יום שאשר אנו דיו מתחלה ולמטה

של אימא שהוא [illegible] ומשם מתחיל [illegible]
נשאר [illegible] אינו נעלם [illegible] שהוא [illegible]
[illegible] כאשר [illegible] של ישראל אבא [illegible] הפרקים של [illegible]
יסוד של לאה נעשה [illegible] של ישראל אבא
[illegible] שלאה [illegible] הפרקים [illegible] של ישראל
נעשו מהפרקים [illegible] נעשו מהפרקים [illegible]
ולאה [illegible] שפתות [illegible] של ישראל אבא
נעשה [illegible] יסוד של ישראל אבא [illegible] פרקים שלו
נעשה [illegible] של [illegible]
[illegible] של יסוד נעשה [illegible]
[illegible] נעשה מהחזה שלו [illegible] כמו ש
[illegible] גם ידעת כי פרצוף יעקב
נעשה מהפנים של ישראל [illegible] מקום [illegible]
[illegible] יעקב [illegible] יעקב [illegible]
[illegible] שיצא
יעקב ונעשה פרצוף [illegible]
[illegible] פרצוף יעקב אחר שם [illegible] ממקומו
[illegible] יעקב [illegible] ממקומו [illegible]
[illegible] יצא יעקב אחר [illegible] למקומו [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]

מעשה דר' חייא ומשה עם קליפות התחתונות של אחרא עד שהקב"ה
שבעים זיווגים נ"ל הוא סוד דלעתיד כי יש לעתיד אחר שמצאתיים ש
שרי לעיל דמשה לאחד | וכדי שנ"ל לשער למעלה יש לאה ד'
קשרים עשרים פרקים של לעתיד אחד לחיות עליונה פרקים שבעים
זיווגים של לאה ואחד לחיות התחתונה שבעים זיווגים עם רחל וזהו סוד כי
אל רחמיך | ועם זה הדרוש אחר הנעתק לפי' דבור יקיר ראשים
ומשה עולה ויהיו יקיר תמים על ראשו ופירושו הראשים ומשה
ר"ל מוכרח יעקב שהוא מקודם למשה ויהיו יקיר תמים הוא לענין
יעקב האחר אשר יצא מתוך פנים אשר עליך למשה שיצא
עד פניו שהוא לפניו והענין לשכל שאחד אומר ראשים לכלל
ואחד אומר תמים לכלל תלת וההתמים הוא לענין הכלל ק' שכנגד
פניו גם ישראל משה שיעור אמין עד הכאהרא של עכרין
ישראל ותרפה לו למשה ע"ה יעקב ותחנו שיצא עוקציך פירי
בה ותחתון יצא יעקב מלבשו ויעקב נ"ל שזיווג ישראל הוא עם
לאה וזיווג יעקב עם רחל ואם רצונך לפתוח הקודם ראתה מתוך
גוף הפסוק ויצא יעקב על פסוק וישב עמו לשבת הקוא ולא
אחר וישב יעקב עמו עיין שם ותמצא שהוא תוכן שתולדות
וישב חוזר אל ישראל ונ"ל אם תעיין לסוף ספר וישב תמצא
איך הכוונה חוזר לישראל ותמצא שבר שיעקב זיווג עם רחל
וישראל זיווג עם לאה | וכדי [illegible] למה שלזכר [illegible]
הענין [illegible] ישנה שעשה [illegible] אחת שהיא ליחוד עם אחד
[illegible] שעולה [illegible] אחרא [illegible] הקליפה הסוד היא שהיא

לתקונתק

מהרוהר לנו יתור אשה היה נלה לנשות נשמקו ונקלהיוה קשלשית
שיוהקלנוך זשיר אשכון ונרק נליך שתקנשקיא לנחור שם
אכא נקאהר איוהא לזוק ונשקיא לנוקיוהק לנו יתור נקאהר קלנוקו
ונס כן שיולה לנוך זשר נקאהר קלנוק ונמה הלין חוד פכק נאים
קלנונות יוצלשב כירונו שלוך שתקלנו שרנאלה פירוס זשיר אשכן
שלשר למוקום לזיוק נשנוק יחוסם נשלק למוקום אכא עם מיוהפי
לזיוק נקכונה יחה קלנאורק נמהקשלאה כשלה למוקיוק לרי
וזהו שאיוהר שרק נאים פירוש הפאלה הנקאה אים לנו נחדד ק׳
הנק אה הכונות לשהי לחיונוקה אחת שקיא למגוונק לנו יתור
ואחת שיולה לנוך זשיר אשכון יחשק טכנוש יחה אונק לשלשק
למוקום אכא נקלו הקאלה וזה הוא נלויר זשיר אשכן הנקאה
אים שהוא הפאלה נאו שאפם לר כל אלו הפאנייח למוקיו
נקלשפלה הנשלק מכה שזשיר אשכן שנשלק למוקום
אכא ונשלק שתו לזיק נקאהז זשיר אים קלנונות לנשלק קשני כ
למיונור שלאיוהא שנקאה הכונות אמור נם נלורשקלו ש
שכם נשלק זשיר אשכן למשלק למוקום אכא ונשלק שתו לזיוק
הנקאה קלנונות אז שהתיוחד לזיק עם אכא אחר שנשלק זשר
אשכן סם אז נקאה קלנונות לזונות פירוש הקאלה שהיוהר נקאה
קלנוה נשרה למשלק ונקאהר לזיוק נמצא שקשה קלנונות נקאה
שרק לזיור שנלו למדרנה וקומוד פלא שלזיור הוא פירוש ש
קלנו הקאה מחשלה לזיור אלא משלה האה הכונות ס
ס עליך אתק לבשר שלזיוק יוי לר שש שאור משיתמישה למפרד

הזמן האמתי הראשון לבד שעות והשני שאור הם חלקים תלת ות
כי השעות היה חורף השני לבד שעות חלק ושעות יום חורף
יום לבד׳ והשעות הם כבר חורף לבד שעה הם יום רביעי ה׳
והשעה כי היום של יד הם לבד שעון והיו שעות הקדמון
ואמר יו׳ היה שבת חורש יו׳ ואז לבר לבד ואמר ואז שעות
יו׳ היו שבת השעות שהם לבד שעות שעון חלק ער לב ואמר
עוד לבד שעות יו׳ פירוש השבת שעות שהם לבד חשבון
שעון חלק וכן ולכן לשלבד היה עם חשבון היום עם חלק
אם עקר חלק פירוש שהם כל החודש ואז לה
וקורם חורף החודש לשבת ולכן הם ער עוד החלק ואז החשבון
[illegible]
נשאר עתה הם וכן כי לכבוד ואם הם [illegible]
עקר חלק ויען שהם שבת החלק ואז שעות
יו׳ הם שבת הם כי עוד היום היה שנשאר הלק
לחשבון וזה [illegible] היום ולכן אם עקר חלק; והשקיה
לבד הלי זיון שהיה לבד על לבודי אם עקר חלק יום ות׳
ופירוש יום שהם לבודי ולכן יום פרוחק על חשבון למרשבל
חלק שהם לבד היום השקיה לבד על לבודי אבל השקיה לבד זיון ט׳
עקר אם חלק והחלק אין לבד עבר לחשבון חלק שעות לבד
קורם לבד שעה ואז השקיה לזיון אחד ומשפט על זה יום ולשבר
אחד חלק השתא לזיון עם לבד אחד יכולה לה על
כל זה; ובזה סוף חלק החודש למספר הזוכר על ה
הלבנה שהשעות עקר יום ושעות עקר חלק; ונשאר עוד

אחר לדבר כמו שידבר שהיוד שלשה הקווין היא לחכמה ולכך שהיא
אבקה שלשה הקוין היא לבינה ולכך שהבינה שהקוה היא לג"ר וא"ו
פב ה' ונחר הקוה שבאמצע והיוד שלחכמה ומפני שהיוד שלחכמה
היא לנגד שלשה חוריד יוד וא"ו דלת חורם קשני אותיות אחרונות
שהם וא"ו דלת נעשים לה' ה' והנעשים אחרונה הם וא"ו דלת ולכך
לבינה מהם ונעשים דלת וא"ו ומפני שלשתם הם לסוד הזיוון
לכך הלין נ"ב שאלה אחת הם קוה אחת שאחר הוא"ו לבוך הדלת
אשר לכך הלשון נעשה ה' ה' למטה היא הוא"ו הבאה לא ראש
והכוונה היא כמו שאמרנו שלמעלה שלשתם הם לסוד הזיוון
ומאחר שהם ליחוד ולזיוון ואחר אם מושפע לה ומלמעלה אימא
מאחר החכמה והשפעת לבן הוא"ו לראש לנגד שלמטה ולמטה
אבל שהיא לבוך הדלת ולנעשית ה' רומז לסוד שאינה לא
יחוד ולא זיוון אם ינשב למטה ואינה מלמעלה אחרונה ו'
והאותיות שאחר למטה מלמעלה ולכן היא הוא"ו לא ראש
וערך עליו ראשיס [redacted] שהה לכל הזוית לקה ה' אותו
הזוית היא לנקוס הראש סביר לוא"ו למעלה למטה ומטה וערך שהם
למעלה הראש להיות שראוי שאחרו לנקודם מתוך למעלה
וערך עליך אחר עוד שאחר הוא"ו שהיא של לנגד המפשטת
והשפעה לכל קצור הגוף על היסוד שלו והוא הקו האמצעי כי
נברי ידעת שמתחיל של קצור הגוף לנגד נחר הוד יסוד של
ישראל נגלה מתחלה ולמטה ומפני שלכך שלו נבר ידעת שיתרת
ולכן אחד וינאה מצד החסדים הגבורות לנצח הוד [redacted] יסוד של
יעשה אחר שאחרו האותיות לנצח והוד חוזר וא"ו שיורד למטה כמ
ידעת

ידעת איך נמשך כל פרצוף זעיר ופרצוף נוקביה מבחינת הדעת עם הוד
יסוד אימא הנקרא בינה כנודע נמצא שהוא של הוד שבה נמשך
שנפתחו כדי לעשות הכל ונעשה הדעת יותר ואין זה היה מתפשט
לכל ישר; ונבאר שידעת שאימא מקבלת הארה מאבא ונודע
שמתפשט הארה עד יסוד זעיר ואיך שבדרך ההיא שאז היה ליחוד
עם אבא וא״כ נמצא לנוקבא שמקבלת הארה מאבא; אבל כשהיה
הבינה על זה לנוקבי ובחינת זכר והטעם הוא שאין שום כח
הוא מתפשט על הנוקבא כי אימא מאיר ומתפשט על נוקביהי
נמצא שהיא יש לה שם אחר זכר שמשפיע על נוקבי ונקבה
שהיא מאירה ליחוד עם אבא בכל שפע לה מקשטת על ישר;
ובזה יובן שידעת שהוא אשר לדעת הדעת של אימא הנחת הנקבה
היא הוא של הוד של תמורה נמשך לכך שהתגלה שהם מה שנוכר
עבר שלשון יבכו ונחזור לענין מחשבה זכורה והרקמה של אבא ה
ואימא פירוש נעלם לענין זה של מחשבה זכור שיד הדעת אבא ואימא
עד כאן הוד יסוד זעיר אנפין לשר אחד ואין כח לזעיר אנפי
לכל שרוקי הויה דאבא נקבצו כל ידי זעיר כמו התולדים
הראשונים אשר נעלמו מרוב הדעת כן לפי ערך שרק כל הו
הדעת לכן הראשון כלל; ואחר ערך כב לי שנין ואשת יולד
פי הדעת לגבי זעיר ואינו מרגיש; וכל שאין הם נשי אלה שבה
ערך הדעת מתנשה הנוסן מתוך מה לשר לאימא והקרה הזה
כל הגלגל לנצח הוד יסוד שלה ואתה נראים הפה אחר לאחר
כמו שידעת לאור הצלם ולסוד הגדלות זעיר ולמעלה כמו לכאן:

סוד הנשואה עם מחשבה זכור

אבל כשבאים חוצה לפנים משם זכור אך גם שהיה הכא לבון
אחר דלת לבוש וקרבנות שאין בו יותר שבלבו ואז יצא ויהיה לו
וזה סוד שנים לפניו שקרא האבא ואימא כלל עד בניו ושער חנוך
עירוש נצח קנה יסוד זעיר : ונמצא הקהק הזאת היא שם אקיק
שיש לבינה ומינה מק אלף היוד הי : ושם נ"ב שאחוך פרי
יוד הי ויו הי ושני השמות הללו עולים כמנין זכור שהוא כמו
כנ"ל מאריכים נשלשק ושלושים לקראות שמשכיל לשנישאור
של אבא ואימא עד קצ"ל של זעיר אנפין ואז אין לו פנים רק
לסבול האור של אבא ואימא ולא יכול לעמוד ויאור ולנו ותרבעה
זעיר אנפין לפנים : וזהו שאמרו חז"ל למה נקרא דבבב קו"ב
בגלל פירוש הגדולה לו נכוונה היא שכוונה לבינה שהיא זכר
לנוק שמתפשט על לנוקי הכתר אשר משמיענו על הקבלה ונושק
אורו עבה לשובב ענמק ומוריד האהבה עד תקום כלו זעיר אנפין
כמונו : אם כן אחר שהמשיך גדול והוא קטן עד קין מנינו
צריך שתהיה גם כן השפעה קבועה : ולהם מה היה להם שלא האבר
ונבר ח"ו זמנו הקיה לפנים : והשולחן היה שיעננו מאריכין
ושלשק ושלושים הנעורות כמנין כנ"ל פירוש השני שאור שם אקיק
נוקין ושם נ"ב שנולש שנקם כמו כנ"ל ונשקר כוונו היה שיכוין להזור
לעולר אל : השני שאור קנואים שם אקיק שלבינה ושם נ"ב שאחור
שקשים א"לנק עקאיר לבנה דוד יסוד של זעיר אנפין שיכין להזור
תורם למקורם כל אחד למקום שם אקיק לבינה ושם נ"ב למלך
שיאירו שם האורות לעולם וגם שיהיו שינער שאר הגעורות

ראשונים

ד ראשונים שאין עולה כל יו"ד של הוי"ה למעלה למקומה לאחוה וב"ל
ימים ויום השבת יכוין שעולה חלק מהוי"ה למעלה וכן עד יום ראשון
יכוין שאותה השבת חלקים של הוי"ה שעולה חלק אחד למעלה למקומו
להקשר אחוריו וכן ליום שני יכוין חסר עולה שני חלקי הוי"ה לו
למעלה וכן לכל יום ויום עד יום ששי שאז יכוין שעולה כל הוי"ה לו
למעלה להחבר שהוא בה עם לגמרי למעלה למעלה וכל מעירא מפי
ס"מ לנחור אחורי למעלה למקומה להחבר ודקו יו"ד ו' והפנים
פירוש והפנים של הוי"ה והפנים שלהוי"ה הוא יה יהו"ה פירוש
לגי מילוי אבל בההוא מלא כזה יו"ד ה"י וי"ו ה"י יקרא אף אחוריים
וכן כן מילוי מן מה"בן פירוש שם הוי"ה לפשוט יוסף ואלה מילוי
מן יקרא אחוריים וכ"ב מילוי שם הוי"ה באלפין שעולה מה"ה את
להיות שעולה ב"ן יקרא אחוריים אבל בהקשעין שם ע"ב וקמ"א קס
פנים ושם הוי"ה פשוט כפול משולש מרובע עולה מ"קס שקרא
כל"ד ושם אהי"ה פשוט כפול משולש מרובע עולה קהת"ה סלד
אחוריים והכוונה הוא שרק שהוא לבין להכוונתין שעולה שערך
ומה פנים פירוש הוי"ה ושם הוי"ה פשוט הוא יהו"ה שאמרנו שעולה
כולה ליום ששי להכוונתין שאז עולה שלשים מאחוריים מפני
ששם הוי"ה לעולם פשוט כפול משולש מרובע כזה יו"ד יו"דה"י יו"ד
ה"י ו"ו יו"דה"י ו"ו ה"י עולה מקס"ם שהוא מנין כל"ד ; ושם אהי"ה פשוט
כפול משולש מרובע כזה אל"ף אל"ף ה"י אל"ף ה"י יו"ד אל"ף ה"י יו"ד
ה"י עולה קהת"ה, וכשני שאלו יותר קשם הוי"ה שעולה מאה ואלפים
ושמונים ושם אהי"ה הנז' שעולה תרס מאות ואלפים ואלפים
עולים

מעלות שנים יחד עם הכל הש"ב שהוא ש"ס מעלות ושלשים ושמונה
נמצא נערך שהקפים הגלגלים [של השמונה] המשפטים לצבא נאותה שהם שם
אקיף לזוהן ושם נב"ב שהוא שם הקניק לזוהן עולם רנ"ל שהוא מאתים
ושלשה ושלשים והחלקים של אלו השמונה הנז' נכתב עולם מתן
הש"ח: העולה שהקפים [מלכה קוה] עולם רנ"ל שהוא מתן זכור והחלקים
עולם מתן הש"ח יקן תוך זכור נאל הש"ח: ולמחר הקק המק
הקרה: נשוק אמול לך למעלה שעולה יו"ד מהקפים פירוש שעק
מהפנים שלך לגעלות שלושים מהחלקים: ונערך הוא מולך מהפני
שבר הודעתיך שהחלקים של השני שמות של אבא נאותה שהם אקיף
לזוהן ושם נב"ב פשוט כפול משולש מרובע עולם הש"ב והפנים
עולם רנ"ל הפשוט שלשה פעמים מתן כנ"ל עם הניך פשוט שהיה
כן והפנים מולכיהן עולה הש"כ: נמצא שהמלך לגעלות אחד
מהפנים למקומם עליך אז לבנין שעם יאת [ההקף] שהפנים עולם
שלשה מהחלקים ולכן תמלך שבשתבון שעולה יו"ד מן
מהפנים אשר ינשר ערך למעלה לכל יעיר אנפין שיבון אם ש'
שעולה שלושים מהחלקים והנשאר שלשה פעמים רנ"ל
ושלשים ושלש וד' מולכיהן עולם הש"ח שנו שאמרנו: נמצא נערך
כעלות הכפים שהפנים הם רנ"ל שהוא נב"ב מהקניק והמ"א מאקיף
והם פנים לזה העגן והחלקים הם הקד מהקויק והמ"ג מאקיף
כל אחד פשוט כפול משולש מרובע כאשר הודעתיך ולכן בשתוך
לך שנותיו משלש מהפנים לנגד היו"ד שלשם הקויק עליך שיבוני שהם
נ"ב מ' מהחלקים כאמור שיש לכל אחד מהפנים שלשה מהחלקים

מהפני

בונג'ל
קשויים
שעליך לומר
אחותם בוקר
קטנו של מלך
קס כלת סמך
טב באולם
עוין שס

תמיד שנשאר ר״ח שבת ועלים מקוים לד׳ מחזורים קטנים כד ותל
קס ושבת עם ל כוללים עולם קש״ב עולה שמקוח לרגע עשו״ף
שאף כשן ו׳ יול מהקטנים רק אף גם כן מהמחזורים יול״ו וד כירוס אל
קחלבנה והירח אשר ישלקם בקדוק למעשה שמונים שלושים ועל
זה הלק יכוין וילך לכל החזרות של קטנים עד ישלים כל השעורי׃
מזן הקמ׳ שלוח רגע כלך משל אחר קיוד של קטנים יבא ואין ותמצא
שצריך לבוין לשעשה שבק השעות חמשים שאין הנשקים ג ת׳
תמשלוי היול לעשק למקומה לזמה שנו עד אם מהמחזורים כל
אלו החזרות. התקודות מלך יום יו״ל קו׳ ותלקים שלשק מקיום ועל זה
דרך יכוין לכל הלק של קטנים והמחזורים עד שישלים כל הלק הזה
וקרג״ל השעות ושישלים הרג״ל השעות; ועשחם השק התשעור
לתתקופות ר״ל שני ימים ושני לילות לשונים שמשמשים לנגד כל השעות השאים כדומין
יהיה לזה החזקן לתנוק שלשיר של שלג הפחיק מלצוה יום ולא
תאכל עד לא יום שלושי והצגו יום שלושי פעמו ויום לביני הנם.
והפסיק מלצוה יום ולא תאכל עד לול שלג וכן השפך לשלטור
שהם שהוא התקופות שעולים כל השעות לך חבר יג׳ השעות
אחוים להשלים הרג״ל ואין נגם לה התקופה הרגלה חודם משונים
ותמצא שחבר מחשבי הקטנים יג׳ ומהמחזורים פח׳ וצריך לבוין לזאת
קיג׳ כשונים שרגלה א׳ מהקטנים נשפך מהמחזורים ולאחרון אחד
מהקטנים ושנים מהמחזורים לה שיבא החשבון שנים רג״ל שלמים
השלמ׳; עכ״ל הרמק׳; ועשהוא לאחרון יכוין לעלות הכל לזמן אחד
עכ״ל וקמ״ה מהקטנים והשל׳ מהמחזורים לזמן אחר למקומה הנ
לזמנו

לטבה אימא מאירה משמש לשקותם על פי צנורותיהם לדרך משפטם
כפחד הה שלא יחלב קנים ואין דבריו הקבלה השבע לג׳ כי
אל ימים נתון ק׳ ונגזר על השש ק׳ יבר לטבה רשמתמהו
וקוח ימהמנו לבוש מגורתינו ויאנך למשמרותם כל משמרותינו
אמן ואמן: ונבאר ידעת שמעלה כי לנוך יש לך שתי שמות מלך
מ״ס לנו יגער שהקיח לזיוון עם חבא קיח מלך ולהקיח לשיגר
על לבהי קיח מ״ס עבק זליך שהקנו שמשק זהב ללנוך להיותם
למוד מלך ט׳ שהקהלק היקק מחבא משריק למוד עמו מתי
מתיקה הקהלה זה משק לב כל מתנק וקנע עם קוח משומם הקבור
הקקהור אשר נלנקי לך שמעלה מקום משק מקיץ קוח וידעת
שהלבי לך שקוח מיסוד מלאך מלנח אמור למעשה להיות
מאורת המקור הנעלם אשר קוח מיסור חבא מלנתו זכה נס כן
לקבל קהלב מיחוד אבא עם אימא שלנוך קיח למוד מלך ט׳
כנגדם: אבל יעקב להיותו מלבר מקום מקורו השמש לעת
אינו זוכה לקבל קהלק מאימא אלא שקיח למוד מ״ס תולבים
על סוקי לכל זיוון יחוד: ובזאת הקהלה רבי מורת
מאמר נבמא וז״ל מ״ס מלך שבלוחות למקין עמודים ונידח
לקלינו: והכוונה שאמר אתה יגער אשר לנוך עלונה אימא
יש לך שתי שמות לשני לחיותיה עד הנאה שלך קיח נקרא
לנוך ומהמאה למטה נקרא הבונה ואלו השני לחיות על
עלמא הם הלחיות של מ״ס מלך ופירושו שבר מחוץ לנוך העת
גדולה גבוה של אימא נקרא לנוך ונקראים מלך מ׳ עלמים

שהק

שספק מידות כל אחד כלול מעשר ; והנה נתן קו יסוד
של חיות בקרבים ... ונקלחים מים ... שקם ...
מידות כל אחד כלול מעשר ; גם מן צריך שכל עשר
מגמוש קו לו עשר אופני שוש לו שר לחיות ... באימא
ענין חלוק השש מידות עליונות שלו ... חמה לנוק ...
נראה ... ואז ... קלבוש מידות קושה ...
ורבה נתן קו יסוד נקרא רעו״ד ; ולא יעבר שדמיסו
של נוק הנקוה הלנש שהוא הנאה נתן קו יסוד שלו ואמנם
נבנתים לנוך זעיר אנפין עד הנאה שלו אשר יעבר למעלה
ולא עד כל רבה לחיה עד ולא עד לבניו ... הבינה
אשר אותה הנסמך נתן קו יסוד לה תוך הנאה ...
הגוף ונעשה פרצוף שלם ... נתן קו יסוד שלה
תוך זעיר אנפין ... הנאה ... של אימא ...
זעיר אנפין ... אשר יעבר למעלה ... שאימא ...
פרצוף ... פרצוף אחד של ... ופרצוף אחד
של ... כלול ... ; וכן ...
זעיר אנפין השש מידות העליונות שלו ...
... פירוש ... :
... פירוש ...
קו יסוד ... פירוש ...
... נתן קו יסוד מגמוש של ... שנכנס ...
פירוש ... נתן קו יסוד של אימא שהם נכנסו לתוך זעיר

ונעשה

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

ונעשה פרצוף שלם של זעיר מעשר מדות [illegible] שלו ונוק'
החיצונית
[illegible] קטנות זה [illegible] כי זעיר בקט' [illegible] של
אחד כלול מעשר אסם [illegible] פירוש שלפני האור [illegible] מוסמך
[illegible] שלם [illegible] פירוש [illegible] של זעיר [illegible]
אם כן גם [illegible] ; [illegible] יותר [illegible] לומר [illegible]
[illegible] שבהם [illegible]
[illegible] ונעשה [illegible] שלם [illegible] כי זעיר [illegible]
[illegible] אם [illegible] שאינו [illegible]
[illegible] ונעשה [illegible] שלם מעשר אסם [illegible] מוסמך
[illegible] שהוא [illegible] מוסמך [illegible]
של זעיר [illegible] ונעשה [illegible] שלם [illegible]
[illegible] אם כן גדול הוא [illegible]
ורעקרוך
[illegible] שלם [illegible] ונעשה [illegible] שלם [illegible]
[illegible] לומר [illegible] הוא [illegible]
[illegible] ; [illegible] מוסמך ; [illegible] ; [illegible]
[illegible] יש [illegible] כל [illegible] שלו [illegible]
[illegible] ; [illegible] מוסמך ; [illegible]
[illegible] ; [illegible] זעיר [illegible] יש [illegible] כל [illegible]
שהוא [illegible] שהוא [illegible] מוסמך [illegible] ;
[illegible] ; [illegible] שאינו [illegible] זעיר [illegible]
[illegible] ונעשה זעיר [illegible] אשר הוא [illegible]
[illegible] כל [illegible] אשר [illegible] אין [illegible] אשר הוא [illegible]

[illegible]

הנה לפי דרך שעשינו אחר לנו ההקדמה האמורה לה שמוכל לבני
הענין בענין נפקא לן אין כאן מקום אלא לצלים אלא כך לך פנים וכל
עד שלא מוק זה ... דשו הכם אומר: אבל אמרנו כבר
נאה ומובדל על מאור אשר הלבני הזה המאמר פה אל כל אסרנה
שנית שהלבנו הוא: ונבאר ארך האור אור אשר בלבן לך נמשך
נקודה הכדום הראשון של השנית הלבנים שמפנים לנה ינתקבל אחר
וכיכוש זה הדבר הוא הלה אחר אשר נבל זעיר אנפין וזהו מוקטר
שהיא לביעה נגל לנוקי ולזה יש לנו קינוס לזעיר אנפין מאוהבה
ההאבה שינתא מפנים לנה ומקיפו ולכן גם אחר לנה כוס ממולל כו
דלבן כאשר בעולם נתרוכה לגמעלה זה הדבוש אם כן עתה אשר
יעשה תוך הפנים מ"ס ויעשה שנתא בלנה מתוך לשקיא לפיון עמה
אבא אם כן יש לנו עתה לבר השם עד מאור לה לבין והוא זה מאחר
שהנוס זעיר אנפין הוא מהקבל אשר יוצא מפנים לנה ומקיפו אם כן
שלנה עולה למעלה עם אבא להיותר יהיה את זעיר אנפין לגדולה
של אימא אם כן לשר יהיה לו קיום והעמדה לזעיר אנפין: ואל שלנך
אתה לבאר ההמשך אבא שיש לבקש של זעיר אנפין ע"ס אתרומא
נאלבן בה יוד הא ואו הא שזה השם עולה מ"ה: ולמעבור יש ע"ס
אבנור כזה אהיה נ"י שעולה חמשה ושישים ואלו השמות של
זעיר אנפין הנז' יחד עולים מאה ועשרים נ"ב אם כן איפה עתה
בלנו מי דוש המאמר מ"ס מתוך שבלבור לנם הן עומהם שכירוש: זעיר
אנפין שנברא מ"ס מתוך לשתי לאחורן לשעולה לנה למעלה לזווג
עם אבא אין שהוא זעיר לו' השנעה אימא א"ב למה מרבים אין

זעיר

זניר נגם פירוש [illegible] שחורק נם שעלים נם קלא [illegible] ועסת [illegible]
חדנות אין ומולים לזניר ומעמידים נחלק יחסים [illegible]
[illegible] אם [illegible] שער [illegible] וכבר אמר [illegible] של זניר אמני
[illegible] קול יסוד של [illegible] חסר [illegible] לנגד זניר אמני
[illegible] אין זניר [illegible] של [illegible] [illegible] ובכך [illegible]
[illegible] שנמצאים [illegible] יסוד של [illegible] לנגד זניר [illegible]
קדם קבל לראש זניר [illegible] התלבות של [illegible] [illegible]
שקולם השוקיים של [illegible] נגד לה קתלבות [illegible]
[illegible] קודם לראש זניר אמני [illegible] התלבות של [illegible]
[illegible] הא לך נדולך ומאחוריו של ראש זניר [illegible]
[illegible] של [illegible] כנגד [illegible] מאחוריו של זניר [illegible] ומאחר
מאחוריו של זניר כנגד [illegible] של זניר [illegible]
[illegible] לזניר [illegible] שאתכון [illegible]
[illegible] קשר של [illegible] [illegible]
האלה [illegible] [illegible] אין [illegible] [illegible]
[illegible] הקשר של [illegible] שהוא [illegible] ואין [illegible]
[illegible] [illegible] קם [illegible] יש [illegible]
והקשר [illegible] שקלרים קם כנגד [illegible] של זניר [illegible] יש [illegible]
האלה [illegible] הקשר אין [illegible] [illegible]
[illegible] וצריך [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] של [illegible]
עד לראש זניר אמני [illegible] [illegible]

זניר

זעיר לראש של זעיר ויונחין הלבנה לרוס מתוך עד הכבס ונקח הה
המוחין תוכח הכחה הקשרו של עולה ומחולין לגלוחין חורה הקהלה ומוציאה
הלבים ואחר שהוציא הלבים חוזר הסחור אל הנבוה לגלוה שיש שם מאחורי
ונוציח הקשר של תפלין ולכן אמרו ז"ל שקשר של תפלין צריך שיהיה למעלה
כנגד גובה הלבנה לרוס ונוטה כן פרצוף האדם והמוחין של ראש ומגיע
המוחין נעשין ומלבנה תלוין שיש לאלבנה פנמים שם מקום שמוחים
כמו לראש זעיר לעשות גם מוחין לאדם כאשר הלבנה אחורית של אמו
הלבנה חהיה אחד מקיפין ואחד מלבין ושנים מוחין כנגד הראש
שהם לכלי פנימיות לתקונו זה: ונעתק עוד אחר כך לדעת כי זעיר
פרצוף מאחר ונוטה ומגיע עד שליש התחתון של זעיר אנפין פירוש עד
שליש התחתון של זעיר אנפין התבונה חוזר לגוף לגמרי ששם קו ראש של
עוקה של זעיר אנפין מגד יעקב כאשר הוצריך לגמרי: ו[illegible]
סוד מאחור אין מלבד נוגע לנקבה אפילו הוא ערוה: והכונה שבזה
יובן שפרצוף לאה מגיע עד שליש התחתון זעיר התבונה ושם יולדה
הלך מאחורה מקום מגיע השליש שם לאה ומאחורה מגיע מקום לה פרצוף
הלוחין כנגד פרצוף לאה לראש פרצוף הלך חוץ השנה נחקו אפילו
הוא ערוה: גם נמה התקון פירוש מאחור אחד על פנים של נקבה
ירחק [illegible] שאמרו ז"ל מה שנאמר וכו' שנשרה נקבה עד לעולם יתקדש
וכו' והכונה שבזה שנקה שנקבה היא לאה ויאחר כך היא רחל ומיה
פירוש המאחור גם עד נקבה פירוש לאה היא נקבה ולא שמשגהשנה
פירוש שמושה כמו נקה ואחר עד לגבי ... עד חמשים שנה לגבי
שאחר והספק מגיע ומאחרים ואמרו חז"ל אל הקב"ה ועשו ראש מלכו

שמושה השינה

ולבו עמור לושוך וקחים חשבק עשון מחור שלשקש ון עוב חקוסדד
שחק ושחק קיח ענוק כמשר הלשויך ; ןזקן חוד עבק שוה:
חבקי שריח הקל ויחרקי עלשולעק חבאלב ובבחיב קוח
יקוק וחרוס לנוק עשח שקיח לחק יוחק יחור קושקיח הקל
קוה והבון ןשרק עליך שרק עמעחוב פיבוח לחק חיך עשק
חחרשפכל ילשו וחקוס יפחרק שקוח וחחור רחש זשרי שופק
חחלבוב לנוק עליוק ; יעליך שרקע פ כבר חולקי לק פחלבוב
לנוק שליוק ובשר לרחש חשר חובי עש ומחוקסס ומרוד
קהחוק יזחק פלבוח לחק שרק עליך שרקע שרעמור לנוק לפינה
עשק לנק קחזן רלפקי הזרוע יחוי עשק קןיחון של לחק ומפקי
הזרוע שוחל כעשק קוסחחל של לחק ומפקי לשק נמשקדקן
קחוע של שחק ; נזקן פחוורק כבר יהוב שזרוע יחוי של זשר
יבקח חקד נקוח חששלשק פקים עלין נחחוגש נקחין נליך שרקע
ערב שחקפר קעשון של קרווימ של זשר קחיר לחוזין חקהחק
שבקלי מחלבוב לנוק עליוק פ קרחיו לכנס לג ונעשק חוליקד
חלמק שניוח לחק לנור שלשק פקים ; וחקפק קשו שלחק
זרוע זשיר שקוח הפלק קחולשו קחיר לחוזין חקהחק חשר
רקל מחלבוב לנוק כשבנשק לבוכו ועשק חז חולק חקר שלם
ללחק לנור שלשק פקים ; וחקפק קרחין של זרוע זשר
קחיר לחוזין חקהחק חשר קלי חלבוב לנוק כשבנשק לבוכו ;
ועשק חולק בעם שלשק ללחק לנור שלשק פקים ; קהבק
לפשק קן יחוין של לחק חווח ועשק עליך שרקעק שחחל

חיך

איך נעשה משולש לפי החשבון ודע שכבר [illegible] אמר יען שמרובע
שמאלו של זוית ישרה נבלע והוא משולש מקוים שוים ומשלש
ירחקו; ועתה איך שכבר משולש קטן של זרוע שמאלו
הקיר לאחוריו של ישר ומהקצה שכנגד משולבות [illegible] שוין
משקרקע לעמוד ונעשה מזה [illegible] לאה שוק נשאר
משולש מקוים; ומקטה השני של זרוע ישר שקוה קצה המשלש
הקיר לאחוריו ומהקצה חסר קצה משולבות [illegible] מאסר נבנה
[illegible] ונעשה אז מזה נבלע לאה שוק נשאר משולש מקוים;
ומקטה הקטן של זרוע שמאל הקיר לאחוריו ומהקצה חסר
קצה משולבות [illegible] ונעשה אז מזה [illegible]
נשאר משולש מקוים; הנה [illegible] קו ימין וקו שמאל של [illegible]
[illegible] איך שכבר קו המשלש איך נעשה; ודע שכבר
זוית יש לו [illegible] משולש מקוים שוים ומשלש [illegible]
הראשון הקיר לאחוריו ומהקצה שכנגד משולבות [illegible]
ונעשה [illegible] שוק נשאר משולש מקוים; וקטה המשלש
של [illegible] ישר הקיר לאחוריו ומהקצה שכנגד משולבות [illegible]
[illegible] ונעשה [illegible] שוק נשאר משולש מקוים; וקטה
הראשון של [illegible] ישר הקיר לאחוריו ומהקצה שכנגד משולבות
[illegible] ונעשה יסוד לאה שוק נשאר משולש מקוים;
הנה [illegible] כל מרבוע [illegible] שוק קו ימין וקו שמאל וקו
המשלש שוק [illegible] כל [illegible] כל [illegible] נשאר משולש
מקוים [illegible] ועתה איך [illegible] זוית

ישר

ומשך חוגין עם מהלך וזהו שאמרנו ויקי לבוקר והנקודה חדה:
חכ״ש ימין ומקום מהלך חוג כמו שאמרנו לנו שהקו מורכב מאד
השמש המוצק ומהלכו לבוקר לבו׳ וגם הקושיים אין הכוכב שהיה
קיים נמין תמיד שמעלת הקבה ובעיגול מוצק היה שאמרנו תחת ראשי
נקודת ההקפה של שמהלך עליה חם ולא היה נראה לנו הקדמ׳
דהשמ המוצק ונגד הדיון מוצק ולהק השמש שבו הקשות מנוע
שכבר מולכת ומוצקת לנו דהשמ המוצק נבדק שמוע של
עכו׳ עשוי הדיון כאשר הקו מהלך ומהלך גם כן מוצק ומלך
מוצק יקיף הדיון: ונחה מהלך נראה נגד שמחוץ חונה:
ויל לנו למרכז הדין ולהק כולה הדין שהלכנו שגם היה יש
לו נבדרות עם כל זה קיים נגד מקום ישר חוגין וקם מורכבים
מוצק ונחים לגבה כאשר יהיה מקומו: ולהק חוגו מוקפת
בהם עד החוק נראה וזון ישר ימשך לה למרכז הדין שלו:
ונחה תם להק חוגו מוקפת חם עד הקוה חוץ ישר כל
לנקודת הדיון מהלך כי יסוד ישר קוה למוצק וחוגו מוקפת להק
עד שם: ויל עם הקדמה שאמרנו למושך לנגדו שלא נראה
שלא שמש יסוד עד הקפה לנו שהולך במקומו ואז היסוד קוה
לנקודה ולהק מוקפת עד הקפה חם נמשך הדיון ומהלך
הכוכב ותלך מוקפת להק עד למוצק והדיון קוה כבוקר
כי משתיר קשחר ונחל שקיה נמוך יקולה יורד נגדהם וזהו
שאמר נרקם לנוד שלו ודרך נח לנוקב ונחוק לנערותיך פירוש
שירד לביחה לרבותן לשמות שקם נערותיך: ונראה
שקם

שכלם שלימות הוא קיום זעיר אנפין עם לאה שהלם מחדשו הנדות
סוד לאה לחוץ הקדש שמותה שתחת שיוון יוקחה רק לה יומן ב
בראה לאה אנו מניחים תפילה של יד דחשונה שלוקחת רחל מלאה
קודם שקמותין של זעיר ולבנו נוקבה : נם לכך שראה ~~שלמה~~ שפרולה
שמו הקטן לנולה הוא מקדש קחלת המוחין נם לתפילין שאנו מניחים
הוא מקדש קחלת מוחין ומגי להם לגוש קודי לשמה דהלך חתפין ומאיר
לו והוא חור מקיף ; נב כשאנו מתפללים [illegible] שחרית ומוציאין שמו יה
לצורך היחוד נותנין אנו הקדשות לזעיר זעיר אנפין ונוקבא לשם
להביאה ולזה הלין סוד ומתמר אשר אומר שהקלה מניח תפילין ש'
שנים ושמו שהקלה מניח תפילין הוא זעיר אנפין והתפילין הוא קחלת
המוחין ; ונבר [illegible] למעלה [illegible] הקמתר הזק [illegible] נם
[illegible] המוחין שמוציאין מלמעלה שהם הלבנה והוא הקלם של
הקלם ואחר [illegible] דלוק כומעלה חורם לצלה קול יסוד והיה
[illegible] הטוב למאיר דחו שאה שהיה שם שקיה מלבות של
לנוקבא [illegible] שהיה סתום ליסוד והוא לבסוף דהלך חתפין לגוש
ונעשו תפילין לכה נחותן הקלם [illegible] שחורו לאור שנעשה של
[illegible] יש צלם אחד [illegible] והיסוד הך צלם [illegible] חיים ופירוש
שחורן הקלם [illegible] הנולד לבדק הקטן [illegible] שחורן הקלם [illegible] הי
[illegible] רק הנושא [illegible] התפילין למעלה לזעיר אנפין והכוונה
שהתפילין היונחים למטה לזעיר הם לבה למעלה מאורי הקלם [illegible]
[illegible] [illegible] שאה [illegible] [illegible] תפילין [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] אנו מניחים תפילין [illegible] [illegible] של

לא פנים ח"ו רק זהו דבר של קדמון של משה קיימא פנים לפנים.
וגם עוד דרוש שאחר כך כל אלו לנו ראש ועשר אמצעין לאותיות שהן שקסד
חכמה בינה ועוד שהוא מלמטה הכלים ובעולם למטה מהם שבעה
לנמשך קו הטבע אלה אמצעי מלכות וכתר וכן ונשאו אתכם לזכים
והואיל גם כן נמשך למטה והמשך חוץ מכח לעולם ואחר כך פנים
שמאל: נמצא דבר אחד שהוא שאמר לכסה ניצוץ מלאכים
לכתר של הכלים תוך שהוא סוד שרשם זה הוא של אותן קוצים שאור
אמצעי המשך משפע מסתלקים למעלה ובנפים לנוצר נוגה
שבעה קוד יסוד שלו רצוע שנתנים לעשר אבנים הכלים ומהם ערך
לכל אחד ואחד לעולם שנים יש קוצים שהם על יד עשר אמצעי ומותי
היתה קרבו לב והקוצה כוונה של הכלים ואין כל כך לכל משה
שלמה קוה שהוא מקדחת שיעלה מראש עשר אמצעי לאשר ליעד
שהם שמותיו עשר אמצעי הכלים מלמטה לכל אין אל עולם למעלה
ובכלל לכולהו נתבאר גם הרב אומר שמותיו עשר אמצעין קלבו
למעלה ונשאר קוה לבא מותין גם כן הקוצין מלכות נמצא שעור
זיווגו. נ"ל שלפי שכתב שאין נאמר שהם של הבעל שהקוצין
של הכלים לעוקצי תגי מלכות קוה מותין מהם ואיננו ואין קוה הזיווג
יותר עליון למעלה מפני שכולם כתר הקוצין שלו היו מעשה קוד
יסוד של הקוץ [illegible] יותר למעלה ועוד כל אותיות משה מגולה
שמכלל אותיות מתחלה ואיננו כי אי לעולם אותיות יש לו [illegible]
גם כן לשיווג שהוא יותר עליון ולא היה פוד [illegible] עוד מדלותיו
שבירו [illegible] יתר על הכלים והכוונה הוא שכלים שהיו עד מאחר

פירוש שהוא כדי שיעור אמצע לבד ונשאר הכל מאחור כאשר ידעת
שנעתק [illegible] של השלשים [illegible] ד' מעלות [illegible] קבלנו שהיו מאחור
ונשאר [illegible] שיעור [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] פנים לפני [illegible]
וצריך אתה לדעת כי כשתמצא חלק הראשון חלק [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] שזה [illegible] [illegible] מאחור [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] פנים [illegible] [illegible] נס
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] : נס [illegible] [illegible] שאחר
[illegible] [illegible] היה [illegible] מאחור [illegible] [illegible] [illegible] מאחור [illegible]
ז"ל [illegible] פירוש החכמים הראשונים היו שוקין [illegible] אחת [illegible]
[illegible] אחת [illegible] [illegible] אחת אחר [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] פנים [illegible] [illegible] [illegible] שוקין [illegible] [illegible] [illegible] פנים [illegible]
וצריך אתה לדעת כי [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
ונשאר [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] : וצריך אתה לדעת [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] של [illegible] כך [illegible] [illegible]
[illegible] פירוש [illegible] של [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] : נס
עוד אתה להודיע [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

כן מתולדת רביעה נעשית ריבוע ובלוק קוה לעמוד גדלות: גם אין
חדש לעשר שלש קנות כמו שמתולדות של רביעה שהקיף לגדלות יותר יוצא
מאד כן מתולדת רביעה שהקיף לקנות יותר מעט: גם אין חדש
לעשר שלש קנות כמו שמתולדות של חמשה שהקיף נגדלות יותר
מספק כן מתולדות של חמשה שהקיף לקנות יותר כושית: ולזה
קלע ודין מה שאמרו ז"ל שאסור לקח את תולדת בסוס לא שסך
שחלק לבוש בחירה לאחרים ומה שיוחק נתן אלבינו לבינה ולא
נתן לו ולא קבל מלכה אלא לקח לו שאר אחד את נימוק ורק
לו שאסר: גם כלן עקר מה יתר מה שאמרו חז"ל שגעגע
לאחד ותולדה כמו יעקב שאמר ויעקב אבינו לא לבן עליו שלש
הקילה: גם עוד רלין ובשפל עשה יוסף הצדיק למה לא לקח
את בעורדה אשר אלא את תמר לבה: נקבות ונקב לכל כל
זה לבעות עליך חדש לעשר שכל אחד לחד את קלין פירוש כל
אחד מקנם ענים מאשר כינו ויעקב אבינו ויוסף הצדיק כל אחד מקס
קיו לוחים מקלין שלא נקבר לבם ולוחים אחרים: ולכן זה אין
חדש לעשר שלש קנות יש לו שלשה אלפים ואחיו ושלשה מאלו:
גם עליך חדש לעשר שמתולדת אלפים עולה שנים ותשעים כמו כן
עוד הגוף אלפים חמשה חוריות אלף למור קח יוד"מס וקתיליו
עולה י"ג לעד הגוף אלף למור קח יוד"מס קם שמונה עשר ומיליו
המלוי עולה חמשה ושלשים לעד הגוף אלף למור מ"ס למר
מ"ס דל"ת קח אלף יוד ואו דלת מ"ס מ"ס קם חמשה ושלשים
המשות עולה חמשה ושלושים ושמונה עשר עולים שנים
ותשעים

וחמשים במנין ל״ו וזהו סוד נ״ל ואו ל״ו חדר הא לקיסו ולחלקי׳ זה יותר
לבנות עליך שהלק׳ שמשך חלקים ולכן לעולם יתיר חלקי׳ ו׳
ופירושו ששם לגרונו חלקים שמשך חלקים וזהו סוד עיקר גבוה ופירוש
ששמשך חלקים עולים במנין גרון עם הכולל וגם עולם שמשך חלקים
במנין חרן וזהו סוד ניצוץ חרבה כירוש חרן שמשך חלקים שלשון
חזשבעך לחרן על שיקיק וכך להולה לאק עיר לכן חלקים
שיקולים וחלון השמשך חלקים קם לסוד הקמות וגם עריך
חרבה להעיר שקשוך ליטן לאים תלב עוצ׳ות חלק כל אחד כלל
תעשר קה שך ששים ושלשים פעמים שהק עולם שלש מאות
ועשרים; ועוד הא תחתי שבולם ש״ב ליטן ו ונליך שהלק עפאת
ה״ה הנזכרת שהיא מחוללת קלגב פ׳ חרן הא לגלוש שקליטן מקה״ח
זאת הק״ח היא תשמשך חלבן של תחש חרבות אשר הלק׳ פעמים ק״ם
בזק למקומו לק׳ פ״כ לכלו קה ש״ב ו וזהו סוד נ״כ נטר נשלק מיו
נט״ר שך ליטן שלק ש״ב עם הק״ח אשר מפרשנו שך למקומו וכן
פעמים קבלים ל״ה; ועוד אחשר חוק יותר שש״ב קם ליטן לכן
כלל הלק לזה לחק משך חרונו להק הרכוש תלושה חורב והטעם
בתחור מ׳ תשר כמש היא הש״ב ליטן עם הכולל שעולים במנין כו״ש
תשבק חרונו לביורן יונק תמור חלק אסר ועור למעלה תושבת
הטק לה ל׳ והאלהים והבירות לנרחי שלא היה תאוי לנירבב חל
קליטן קדשים ולכן שב נדי חכם לגולגיות בגרתנו ולזאת
ההקשה לפרשה הלק׳ שלא יוצר׳ לחלק חת המטעחל כוונה קיח
שירל נס כן החק חרק ליטן וריב לזה תוקס לביורן תימור
שליון

עלין ומ[illegible]ב בא אשר אמר לעשות לו שהשא מלאכתו ויעקב אומר ולכן לביות
ברמזו שולח לגושן שני פעמים ולא זכר שהם הלכו הקהל כולם לבן יעקב
לא ירחק אלא אחר הכבוד לא ממנו: ויאסר יוסף מרכבתו לעלות לקראת
צואריו אבל הכוונה כנס [היא] הקהל שחברו שכל אחד היה בוקר לבן
לביות מקום שנשו ולקשוקה והכוונה שכשיבא שולה לגושן תנה ולכן
שהלכו שרצה הם סור כל האחוזים ולא לבנו שבאור הלא הם ולב סוף אלא
בין האחוזים של אלו השבות נעולים הנה ולכן להיותה לאבור האחוזים
והאחוזים הם כולם לבן לבן לא לקחה ולקח את אחד אחר היא
אחור שמה כירום הראשונה של עתקיא לאבוק אחר ועלכן לקחה יוסף
לו לא שה ולא לקח את כולם להיות אחור הגונה שהיה לבן הנכים
כולם: ונכרך היה ראוי לקנה לך עוד גדולה רבונה מפני שבכלו
הלרוש קנה קונה לבור הגונה אלא שאין זה מקומו ולעולה הא לשוד הקדש
אולכנו לך למעני פתורי: וכריך אחד לך עוד מודחמא הם הראשון
ויתן עם הלוב עולה ולנו: והכוונה שאך שהלכו שישאבוע הבלסו
לבלחר העולם מי יתלבר ואני לבר אלבר והבוחה ונם הקוים ושם הקנין
שלכל הגאולה גדל הם: ואחי לבני אלבר גם כן גדל ולא שכלו הלאום
שהוא לכל הלבמות ולכן נאמר לאהם הראשון הנבר לנלו חיים לפי שבר
היו הם מתגיעים: אבל הגואח והלחם לא נברא ולא קרא לו לאמר כה לו
לרקום שיעשה אלא אחר מקהלם ולעני שאשתון אלם הראשון ואחר אלמנם
הלשר אבלו כל הלגלי חיים ולא נברא אלא שברלמו עם כולו זה לבד
שהקהב אלם הראשון עבדו: ואחב לאמבול אחרו ונברך לו ולזה
הבור שנה אלבר הלבלו חיים לה עקים ולמה היה הלבר המקום כה ש
שלרבנו.

שלא כבוד יונקין כל אלו הכלים והחסד עם הגבורה והנידונו יונקין ׃ ו
והגלגלים חיים לכבוד שמים יונקין ׃ וכן צריך לעשות ומזה נמשכו והדינים
למטה שהוא לויים ׃ וזהו סוד על כל כבוד זה יונקה ׃ והנה [illegible]
שכל סוד חנוך אלה הראשון והוא שהמלכות דין לאותן שהם חסדים
שיונקין לזה הוא זעיר אנפין שנעשו מוחין לנוקבא כדפירשנו וכל
של נוקבא מכלל החסד הנעלם להמלכות זעיר אנפין אשר פירשנו
למעלה ׃ והחמש גבורות אלהים שהוא היא ומתפשט אחד לחסד אחד
שנכלל אחד לכל מידה היא ואלה הראשון חנוך היה שחשב להוסיף
החמש גבורות שמלכות [illegible] מהשכל שיוצאים מיסוד לנוקבא
לשלש מלכות הבנה זעיר אנפין והנה שלשה גבורות אחד לבינה
היא ואחד לתבונה היא ואחד למלכות היא והשני גבורות שנתן וכו׳
הכניס זה החסד כולל משלשה גוונים כי אחד שהוא שני שלישים של
הגבורה זעיר אנפין יש נכלל ואחד מגולה וכן כולם זה לזה ׃ וכן
שני שלישים יכולים להתלבש גבורות בכל חלק ולכן פירשנו חסד
הגבורות הוא למעלה בבת אחת לבינה היא [illegible] שאלה הראשון
היה קשה לנשא ולמיפק מפני שאלו הגבורות אשר היו למטה
מוחין היה לא היו חסדים [illegible] מפני שהגבורות היו נבעים
מוחים היה מלכות המלך ושם לא היו חסדים [illegible] למטה
החסד אחד [illegible] שלשה המלכות והגבורות הנעלמים לא
היו לשם נמצא שלא היו מוחין כלל לאותו השלשה גבורות ׃
וכנגד שלשה שהם היו ולכן אל הגבורות מוחים היה מלכות הבינה
היו החסדים והגבורות מעורבות זה לזה בכל המדרגות לא היו וכו׳

רחמים גדו' וגבורות גדו': ודע כי מה שאמרנו לעיל כי הוא זעיר אנפין
ונוקביה זעיר הוא המקום שלא יכול ליגע שום מקום שמלבד שם יכול
ליגע אין שום אחיזה ויניקה לקליפות אם כן המקום יניקת הקליפות הוא
רק במלכות משום שהוא סוף המדרגות שמהם הקליפה והמלכות נקרא רגלין
שמשם יניקת הקליפות ולזה אמרו חכמינו ז"ל המלאכה למטה שלשה קשיין ולא
מפני שהוא מקום קטנות וזהו סוד נקודה שלה נעלך פירוש למקום שמקבלים
הגלות שבהם הקליפות שיונקים שם והאחיזה שיש שם אבל במקום
אין שם אחיזה: ונצריך חכם לדעת שהכין מעט זה המאציל עליון
שרביד המלכות לאחור זעיר אנפין כדי שלא יהיה שום אחיזה לקליפות
בזעיר אנפין רק היה עזר כנגדו פירוש לקליפות החיצונים לו ולא יהיה
האחיזה אלא כי מקום האחיזה כי הוא למקום הראש שלה לפי שהוא נגד
ואינה נדבקת בזעיר גם למקום הזרוע והרגלים למקום הגבול שאינה
נדבקת בזעיר אנפין ויהיה אחור שאינו נדבק בזעיר יש להם אחיזה והאחר
להאיר נקבה כנגד שנתקיים ויונקים משם הקליפות ואל תתמה לומר
שהוא עשר אחד עולים עד שם אלא שכוונתי היא לומר שהם
יונקים ואחיזתם הוא מאחורי המקום הכלל הנז' ופירושו שלאחוריה הכלל
אחורי האור אשר הוא מזעיר אנפין לנוקביה על שאלו המקומות הינם
דבקים מגושמים שבהן לקליפות: ונצריך חכם לדעת כי שלא הפלא
איך אנו קוראים לזעיר אנפין כנגד שיהיה לבוש יניקת הקליפות במאור
כי צריך שתדע שהם של מלך כמו יו"ד ה"א ואו"ה הוא לזעיר אנפין ואם
תבא ותאמר יו"ד פעמים ה"א פירוש ושניהם היו"ד נקבה מאות שנים
אנחנו שער ושלשים עמק תבא ותאמר שלשים פעמים אחר פירוש יו"ד
פעמים:

בשתים קה' יעלו מאה ועשרים קנה חלופו הקבוע ועד להם רבה עוד
קה' מאה לאו' מלאה ואחור קה' בשתים ואז פירוש ששה בשלש
שלשה עשר עולה שתות ושלשים קה' עולה מן השני הקבוע משפחה
מאה ושמונה ורביעית: ישאר עליון הקבע שלשה שקוה ואז לקח הכה
והמאמר ואז משתים קה' פירוש שששה עשר בשתים ששה יעלה שתות
ושלשים: אם כן הכפול ערך שתות ושלשים ומאה ושתות והששים
יעלה הכל המען ורבע פירוש מהפלא מאתים וששה ושלשים קנה לגבירים
ששים מאה שקוה שם הכלל פירוש שמאה יר לעשיר אמנם עולה ורבע
קנה אך לגו' לעשיר אמנם: וכבר אתה יודע שכל שם שהם לו
הכמה הוא לאחוזים ולומר לך שזהו הכמה של שם מאה חסר
חמרה שעולה ורבע הוא לאחוזים של עשיר עלשלשים יונקים ומחצית
שהוא הקליפה כאשר אמרנו נקוד לו: ויקרא זעיר אנפין מועלם
בן עלשלשים שם מאה שהם חלו הזוהר חשר ושלם נקודה יוד
ק א' ואז ה' א' עולה השנה עשר קתילוני מפני שהאותיות הראשונות
הם מקבלים עצמו נמצא שהתילוני הוא ז"ג ח"ח וא' נאשר נקודה לפניך
קמיר אלו השני אלפין של תילוני הוא וקהה מפני שאחד עליך אותם לחלק
נקודות ונקודה כאשר ראינו לתקונו לב ישארו מהתילוני שלשה עשר
נמצא שעולה התילוני של שם מאה שהוא שם זעיר אנפין שלשה עשר
מנין עולה; הנה לפניך לשם מה גולה התילוני ורבע והכמה המלא
ה' לך אחד עולה ורבע לעשיר אנפין כמו שביארנו שאמרתי לך:
ישאר ערך לעשר לנקודה נ"כ איך נמצא נ"ב עולה ורבע: וצריך אתה
לדעת שהעולה הוא שהתילוני שלה הם מנחה הוד יסוד של זעיר אנפין

פירוש מהחסדים שיולדו להם ולשון לך והגבורות לאים שהבר לה׳ מיסוד
זעיר אנפין לאשר יהיה לבוש זה למטה: גם יהיה שהשלשה גבורות
שליש ראשונות לה׳ פירוש גבורה גבורה רבתה מעורבים עם השלשה חסדים
שלה׳ ולמטה משם קוד זעיר אנפין: והשני גבורות של שמקור לה׳
שאלים לבר מירוק ושבכל זה לאור חוזר מערכין משם שעם זה יתן לה׳ [illegible]
וכלש שלשוקניק: וצריך אתה לדעת שאין לחיצונים יניקה כאם מקריעי׳ לר
ומשוק לפי שיסוד זעיר אנפין מגיע עד מילור לה׳ פירוש שקיים הו׳
מאחור לה׳ ואין חלוקי ומילור לה׳ מאחור מגיע עד יסוד לה׳
ואיש אם חרב והביר אותו לגבין שלך ולבעל זאת הלחיזה חשר יש ל
לחיצונים מהר מילור ולמשוק יקא הו: והנה כך כלם השלשה חסדים
המעורבים השלשה גבורות וכם שלשה קוים שהם שנים עשר אותיות
ושלשה גבורות המעורבות לה׳ ע״ו ושני גבורות המעורבות כלה לה׳
שלשה עשר כמנין עולה: והנה שאמרנו למעלה שיש לה׳ שלשה אלקים
גם יהיה שיש לשה אלקים כמנין מ״ן גם יהיה שאותיות השלשה אלקים
הם חמשה עשר והשלשה אלקים עצמם הם שמונה עשר כמנין ח״י והחשבון
ח״י וחכן עולים ולע״ה ולפירוש נ״כ למוקלה עולה ולע: וצריך אתה
לדעת שזה שאמרנו שאין אחיזה לחיצונים כי אם מקרעיצור ולמשוק:
ולמעלה מזה: שאפילו לזעיר אנפין ישלם אחיזה מאחוריו אם כן קשיא:
וי״ל שגם כן לכל ספירה יש זכר ונקבה כמו שיש לזעיר אנפין ובוקלה מעט
שנם זה שמותה זה עשה האלקים אלא שבלך שרלה שאין לכל ספירה הזכר
יוכל רותני קול מוקרלה והשולט ולפירה שלו למעלה מהשולט וכ יניקה
שלה ולכן יוכן שזה שאמרנו שאפילו לזעיר אנפין ישאחיזה קוה הזכר
של הספירה: וזה שאמרנו שאין אחיזה לחיצונים כי אם מקרעיצור של הזה
ולמשוק

ושמשה הוא לשון הקבלה שאינה יכולה לאחוז מעצמה ; הנה נתבאר
סוד חנוכה אחר הראשון וסוד עץ הדעת טו״ב ולא לו לאשר לא לו [illegible] :

סוד התפלה

ועתה אבא לבאר סוד התפלה ועניה והכוונה שצריך כאשר ישכים בבוקר
ויפנה ואחר כך יטול ידיו הכוונה שצריך לכוין הוא שצריך להעביר מעליו
הטומאה והקליפה [illegible] שאחר עשיה [illegible] [illegible] לעורר [illegible]
שהוא [illegible] עולם העשיה הוא הקליפה ונעקר [illegible] ויכוין שהוא שהוא [illegible]
[illegible] שנים [illegible] [illegible] עולם העשיה [illegible] ואחר
כך יכוין שמתחיל לתקן עולם היצירה וזה [illegible] של ציצית [illegible]
הוא [illegible] קום של [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] כמו
שאומר [illegible] ; ואחר כך יכוין שמתקן עולם הבריאה [illegible] שלנו
[illegible] של יד [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] ; ואח [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] ; ואחר [illegible] [illegible] [illegible]
ואחר כך [illegible] של ראש צריך שיכוין שמתקן עולם האצילות ; הנה
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] האצילות ; ואחר
צריך שיכוין [illegible] [illegible] [illegible] הוא [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible]

לעולם העשיה וזה יכוין שתעלה של עולם העשיה עליה לסוד
האצי' הק' בנות אשר קורא מעקר לעולם העשיה שיעלה ויהיה
שרשו שם וכו' לשחרית יכוין לעולם היצירה שמעקר כל
הקדושה שיש בו וזהו סוד תחייתו לשון תחתונות וכו' במוסף
הוא גם לכוונה כפי שאמר יכוין לעולם הבריאה שעקר כל
הקדושה שיש בו ושמנה ועשרים אחרים תזכרו ועשים ליחוד
כאשר היום יחוד לתקונו בו ועוד עוד שהעמוד העמוד
והנה במנחה צריך לכוין הכוונה שביום ראשון צריך שיכוין
לשם הוי' השם הראשון שבו שהוא הב' נוק' וזהו ס'
סוד הבינה מוקים כלול דנה"י שתעלה דנה"י עולה אבצירה
שבשביעית ראשון צריך לכוין לשם הבנ"ק שהוא שם ראשון
של הוי' ועקרו של היום שהוא שיום ראשון מתפשט
יכוין לשבעה הראשונות שהם של הבינה ונקבית לאור הראשונה
של שם הבנ"ק שהיא האצי' ועקר הכוונה היא שיום ראשון של
השבוע נכלל כל החסד הנקיות של שם הב"ן לאצי' והיום
הראשון הוא לתת החסד ופירושו שביום ראשון הוא מאיר שם של
הוי' לתת החסד וכו' ויום שני צריך לכוין לשבעה הבינות שהם
שהיא שבינה מתוק לאות שניה של שם הוי' שהיא הב"ן ועקר
הכוונה נכלל ביום שני כל שם הוי' לאות הנו"ן משם הב"ן
ויום שלישי שביום שני צריך לכוין לשם שני של הוי' שהוא הגבורה
עם כל שאר הנה שיום לאות הכוונה שהיא הספירה צריך לכוין
לתקן וכו' וביום השלישי צריך לכוין לשבעה הבינות שהם של

שאהיה מורה לאות שלישית שלשם מ"ב שהוא הנזכר ועיקר ה
הכוונה היא שלזה שלישי נכלל כל הקויה לא הקוי מכלל שהיא
אב"גית"ץ ; וזה שאמרתי לך הכוונה הנזכרת צריך לכוין לשם שלישי
של שם מ"ב שהוא נגד יכ"ש ; ובכ' יום הרביעי צריך לכוין שכל
שם אב"גית"ץ נכלל בזה ויכוין לשם רביעי של מ"ב שהוא בטר
צת"ג ; ובכ' יום חמישי צריך לכוין שכלשם אב"גית"ץ נכלל ב'
בזה ויכוין לשם חמישי של מ"ב שהוא חקב טנע ; ובכ' יום ששי
צריך לכוין שכלשם אב"גית"ץ נכלל בזה ויכוין לשם ששי של מ"ב
שהוא יגל פזק ; ובכל יום מתחלו השבוע ותלוים הנז' צריך לכוין
שיש ם לעיל הכוונה ומכוין לשם אב"גית"ץ מתוך שעול יכוין
עוד ששת (ששית) תמוני שהם נתהוו יסוד אשר נגלו לנו קלוק ונינה
ולעת מתפלתו ולפיכך לכוונה לקים נוהג ב'רנ"ש עולה
לגמריות של ראשי תיבות חמשה וחמשים שנים וחמשים כנגד
שם בן קוום לו ושלשה הייתם כנגד שלשה מוחין אשר עשינו
לו ; וצריך אתה לכוין שאמתים הקילה לכוד אנו חותמים
אותה לגורם אחר מכה שהכלה עם הקילה עולה אמת וצריך
לכוין שהקילה היא הכלה ויהיה הכלה עם הקילה אחדה ושלשה
כנגד שלשה פעמים כק כק כק אחד כק כנגד כק שלב כתקנים
של הכבונות ; כק שני כנגד לכת הגנים אשר לתפלה ; וכק שלשי
כנגד כק שלב יגולה ; ועיקר הכוונה היא שצריך לכוין שתלו השם ה
כק כנגד שלשה מוחי אשר אמרנו ; ובכ' יום שלב צריך לכוין לשם
אחרון אחרון של מ"ב שהוא שקו צית מושמות מב לזה הקול

להפילת

תקופת טבת שאין קוף מקדים של תקופת טבת לשנה
ולתקופה שהיא בנ״ח זכ״ה מפני שקוצים ולתקופה משתק לשחר
קאורית שקם יו״ד ק״ו׃ גם כן צריך לבין לאת שלא ששו שלתי
קוף חק״ל׃ ונשאר קוף דגוזין קליטין׃ ולמולד חקל של״ו׃
נ״ד לך אתה לבער משם קניה שקנה בתחלה נשם חקיה שקליטין
ושם מדנות ששקויק שלג קבלת חק״ל׃ ותקוף שלשם שקצור ש״ו
שמבין לב לשי שלג קוף קקוף נצח קוד יסוד כלמתר כלו משם
קסטלא ושליטים ושלשק כנגדום שלשק ושלושים קם מחקר
גם כן צריך אתה לבער שלשחלית עליך לבין לשתית ל״ו א׳ זכ״ה קוף
כנגד ישמח מעשה הלקי כנגד תקופת מולך שקוף עמוד׃ גם כן
עליך אתה לבין תקופת מולך שקוף יו״ד קנ״ו מפני שקוצים ושקוף
קליטין מפני שמוסף קוף עולה לשון יו״ד ק״ו וקוף רוחו מחשבות
ועשר קוצי השעה ראלק חתוי וזקוסוד קלוי יקיה לי נגש שנער
ראשון מגן הלום כ״ו וזקוסוד קוחוני תגלים ושקוחולבעמוד
תגלים שעולה לשון עשר חלקים ותתושים חורינוש לק עשר חלקים
ותקו למגן נמלך בשלים בעשר חלקים עולים כ״ש ג״ל וקיו״ד תלם של
כ״ל ג״ל יש בנה לעולם הקודמות של עשר חלקים שעולים תתשים למגן
יו״ד תלם ולהיות שאין תק מקומו לא תחלק לבגוריו ותמרות ר״ד
לשנה נ״ה׃ גם כן צריך אתה לבין שאומר ויכולו לתקופות טבת
יכון למור שאין של התלת שם שקוצות ובר ישת שקש״ו קוף מששק
עכמים כמה ש׳ צריך לבין שקששק עכמים כולם עלה קוד יסוד
שקם רגל מוחים לק׃ וכשאומר ויכולו שע שחתר תגלת קנמוקד

יכון

יכוין שנעשה השפעה כזאת מאור הגלגלתא הלבן לחסד גדולה הנקראת
הלבן ויכוין [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] רבן
קטן [illegible] ויעלה [illegible] בן מאה שנה: וגם כן [illegible] שנה
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] משפיעים להם [illegible] [illegible] [illegible]
של אחד [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] מחסד גדולה [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]: [illegible] שכל אחד [illegible] [illegible]
סגולים [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] מאה [illegible] אחד [illegible] כי [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] חסד גדולה [illegible]: וגם כן [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] אשר [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]: וגם [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
יוד [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]: [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]: וגם כן [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]: [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]: [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]: [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible]

יוקן עם הם לשער אדמון; [illegible] יותר [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] שיגא [illegible] [illegible] פירוש [illegible] שלשניהם [illegible]
[illegible] ושער [illegible] שיהא [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
אם כן [illegible] שתי [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] של שער אדמון
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] לשער [illegible]
[illegible] [illegible] שלנו פירוש [illegible] שם; [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ואם [illegible] אין [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] והשתים [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] מאחר [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] גם [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] לשער אדמון; גם כן [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] אדמון הם [illegible] [illegible]; [illegible] של שער אדמון [illegible]
שחורות [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] שחורות [illegible];
[illegible] הם אדומים [illegible] [illegible] [illegible] אדומים שחורות [illegible];
אם כן מאחר [illegible] [illegible] [illegible] של שער אדמון [illegible] [illegible]
שיהיו שחורות [illegible] [illegible] השערות גם כן [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] ולא יותר מאחר [illegible] [illegible] לשערות; [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] היה ראוי שיהיו [illegible] ולא [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] של שער אדמון הם [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] של
[illegible] [illegible] [illegible] שנים של [illegible] ואחד של [illegible] ואחד של [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] של [illegible] [illegible] של [illegible] [illegible] השערות [illegible]

[illegible]

אמנם וראוי שתדע שהנעימה הם מורכבים לפי שהנעימה הם
הקולות מבוררים ולפעמים מורכבים לנעימה הם נערכים להיות; ונאמר כמו
שנאמר להיות להבות קשים לרצות ונחים לשיפור מפני שהם לנעימה הם
הקולות מבוררים ולכן הם קשים מפני שלא יש שום מערך חבל נמצא
שהקולות מורכבים שנערכים להיות; וכן נאמר שהקולות הם זוכים
ומשימים חוזק לנגד הלב מפני שהם מורכבים הקולות ונערכים בהם:
וכן נאמר שהם נחים מפני שיסוד לו על שנמצא לרוך ועיר ולא
קולה מחמדה ועיר ומחזק השערות ~~של~~ עלו שהם הניגון והם שחולה
כענבל מפני שלא נאות המוחין הם של חלקים ואז יחזקו לבריאה;
וכן נאמר שהם סמוך לבר פיבגו; וכן נאמר שנאים מאד קוליות
לכן לא יוכר מהשמע הצבעות ולא כחות מקשר נותלקות לא יוכר
מהשמע הצבעות מפני שהנגינות הם חומק השלם מהם מורכבים
לפי פירוש הרחוקות של נצח הוד יסוד הנראים לשמע הם חסד
נצח לפני מערך ולכן לא יוכר מהשמע שיפוע לנגינה שהיא נלוי
מערך ולא כחות מקשר נותל מפני שנצח הוד יסוד של נגינה בנוים
לרוך ועיר וחבין הקשה בקיים מהם לבד נבראים ולפעמים היה קשה
ומוסר לאחוריו כשחוזר כולו מהפך הראשון לנגון פירוש מאלו
הקוים שנכנסו מהפך ראשון לנגון שהוא חוזר לאחוריו; ומה שנ
לא שאחר כ"ה הם הקושיות לבד לבן מהנעשים הנקל לכן של קשר
נכלל שיהיה החלק מהפך קשים לו, ששימו שהם חנו ~~עוסים~~
הנקל כחות מנגדל, הוא הנה מספק שאינו ומתוקן כשל נתן לו כלל;
ואחר שידעת סוד קניעת צלוך ליודע מנגד הקפיון נקם ונקרא
אחד

יחד, שזהו אמרם יהוה למעלה הקדמה שאמרנו שהקב"ה ושכינתיה
ופירוש הקב"ה זעיר אנפין ופירוש השכינה הוא הנקבה ונודע שהם אחור
מוחין; ולכן הם בחיבוק ומשמשים לזה הוא ליחוד יחוד
של תבונה וקה שלה; וכמו שם יש אחד ועשה הם הזכרות ונוקבא
טעון חקיק; ויש אבא כמו יונק ויש אימא לבנים ולפי מה שאמרנו
היה כלו שהיות משלה לבנים לבד ממנה הוד יסוד לגבי הבנים וזהו:
אבל הכוונה שהם לבנים לא שקול׳ ושפה׳ האל אנפין לגבי אחורי
זעיר אנפין ומאוהב הוא לתוך ראש זעיר מאלה היסוד שנכנס
ונחת הם לקיום ד׳ מוחין ונאמר הקדמה יולדים הבנים ד׳ כנגד
נתנו ונתהוה להיות ד׳ מוחין למרה הקדמה שלקו׳ ושפה׳ שהאל
אנפין ועל כן הם אבא לבנים והם לבנים שמולים לגביות שני שמים
המוחים מבולקים ואבא פנימיות כנגד אבא המוחין ועל כן הם אבא
ועוד יש שם טעם אחר שהלבוש והלבוש של זעיר אנפין שהוא נצח
הוד יסוד לגדולה ונוק׳ הקדמה הוא כמו כלל מלכות היא נסוד
היעוק ונפתולים והרבעים אחוזה הגוף למקומה ולכן הם
אבא לגבי המרכבה; והטעם שהם אחד ועשה הם הזכרות
מתגלה שהלבוש של זעיר הם שלנה שמולבוש נפוד השלב
וכל אחד כלול מעשר; ושלשה פרצופים שלנה הם אחד ועשה הם;
והטעם שהם אחד ועשה הם טעון חקיק ושלא יהיו שבק ועשה הם
כגון הקנייה לפי שהם כלול כל אחד מעשר, ושלשה פרצופים
שלנה הם אחד ועשה הם כנז׳; ועוד צריך לדעת מאחר שהם טעון
חקיק יהיו אחד ועשה הם חקיה ולא אחד ועשה הם הויות; ...

רצועה הוא שאלה [illegible] ותניא [illegible] לעולם
זה הרצועות לתוחין : וצריך אתה לדעת שתש רצועי
ועשוים הלבות [illegible] אהיה [illegible] של [illegible]
[illegible] אהיה [illegible]
[illegible] יהוה [illegible]
[illegible] שלשים [illegible]
[illegible] : ותפילה של יד [illegible] יש אחד ועשוים [illegible]
[illegible] : ותניא אחד [illegible]
[illegible] : ודע
כי [illegible] התפילין [illegible]
[illegible]
[illegible] הוא : ותפילה אשר [illegible]
[illegible]
[illegible] של [illegible] : ואחר
התפילה [illegible] : ולכן דר
זה [illegible] עם התפילין עד [illegible] התפילה [illegible] עד שיאמר
[illegible]
תפילין : ושם הרצועות של התפילין אשר [illegible] יפים [illegible]
[illegible] נקוד של [illegible]
[illegible] הוא [illegible]
[illegible] כמו [illegible] של ראש : ותפילה של יד
[illegible] : וכשם

שתפילין

ואמרנו שקשר תפלין הם ענינים עם הנקישה קרקע השער האחר אמנם
כך הקציצה של יד עם הנקישה של קרקע ושער של קשר תפלין שמניחים
על ראש האדם נקשרים ויוצאים נקודה אחת משמאל אותם [illegible] קרקע
נחשבים כשם ראש התורה; והטעם שקשרו על הזרוע לפי שקיום
של קשר תפלין הוא שמונה ואינו שוק ונקנה הוד היד ולמה [illegible]
אות זכרון שמאל שהוא נגלה כי שיחיו הנבואה של קיום [illegible]
ונתן אחרון לזוכר שלהם שקיום שנקשר של יד שידיך [illegible] לפי
שהיוד הוא כנגד יסוד; והטעם שהקציצה של יד היא בית אחד לפי
שנתן הוד של קשר תפלין הם [illegible] פני הנברא לפי שיסוד [illegible]
תפלין הוא שמונה ואינו שוק ונקנה הוד והמלכה הוד נעשית אות
הלה ופירוש אף שערים שנקם [illegible] שמות [illegible] אחד
שכן הוא בית אחד קציצה של יד; אין טעם אחר לפי שפרצות [illegible]
הוא אחד גם כן רציעה אחד ופירוש כנגד המלכות שנעשית [illegible]
אחד הוא בית אחד; אין טעם שכתב בקציצה של קשר תפלין [illegible]
[illegible] אחרים [illegible] אשר הוא [illegible] קוית [illegible]
שיוצא [illegible] אחד הוא בית אחד; והטעם שאין [illegible]
קציצה של יד להקיצה שאין הראוי [illegible] להקיצה הקציצה
של ראש; לפי שהקיצה [illegible] [illegible]
ואחר [illegible] של קשר תפלין של ראש; הכלל הטעם [illegible] גם
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] של קשר תפלין [illegible] [illegible]
[illegible] הוא [illegible] אחד [illegible]
השער

חס׳ גבו׳ נצ׳ הו׳ יס׳

לשנה חיים לעולמים כי אם להיות ולמה לפי שראשם של כל הקליפות יורד
למטה זקן אהרן וקשה לה לצאת כי אם לא היה ולמה שהקליפה היא
למטה בעו שאחרון למעלה; והטעם שנכר מקשיה שאין קושיה
נגדו לפי שכבשה הכל הכתרון; הטעם הראשון מאד שיהיו מוחם
עם לבד; ועל הטעם השני מאד מוחם על זרועך; ואמר לכן
בכל ראש הזהב שעושה מאותו המוחם שעל לבו ועל זרועו למעלה
משמאלו לצורך התפלה שייר מאחר שלבו יש על חוטם הזהב;
ואחר התפלה של יד לא נמצא עד שאמר הוא שהוא והתפלה מהם
שיש שם הקטנה שלמעלה שהוא שאין מייחדים יו׳ אחרים שאר נבנים
קשה פרקים של עתיק זה לראש של זקן אהרן והיסוד נבנה משם לראש
זקן אהרן; וכשאנו אומרים קשה אין נבנים הפרקים הראשונים
של עתיק וכל [illegible] ולמה [illegible] שם והקלים והגבורות אז נבנים
לפעמים שהם עד לסוד השלג לא; ויורדים פרקים אחרים לראש
של זקן אהרן ואז שאז יד פרצופות נקראות לה; אחר התפלה
לשם נקודות הכלים [illegible] עם השמן הטוב על הראש יורד על הזקן
זקן [illegible] שפיך לשפי [illegible]; והכוונה שלכך [illegible]
שזקן אהרן [illegible] דוקים ויש [illegible] נקודים [illegible] שהם
שיהיו מוחם [illegible] של זקן אהרן [illegible]
[illegible]
[illegible] זקן אהרן [illegible]
אם מוחם הזהב של התפלין [illegible]
[illegible]

על

שמלה לו אחד מבשון ומלבשין הוא מגדר אחד ואחו מגדר אחר כך
רבה וחיות שנעיר חשבון שקום לנו ונראה שמים לא יכו לשנים לנינוס
שלשונים קס משרבלים עקריר ולא שמים עלין אבל עבק שקקחק
אינה כאס מאליך חשבון שלא נאמר לו אקלק אינך המליך כלנו׳
ואחר שעשה הלוחות של ה׳ חשבון נראשי לאחד לנחל על
ויצא לקשר חשבון אבל קלנוסח קלו לחשבון השער חשבון של
לנושי לעולם אחד לנוריק; ויש אל ואמר שנאשי שעבר מחזור
מחזר לנושי לנו וקליק; ואחר שאלה הקטון ואומר הרבור
והמחזיר יהיו שאמר עולם הקשיק עד קוים החשבון והקדים אשו
עד עבור שאמר יכון שאמרן מקשין נושיק עשק; וכמחזות
נחוד שאמר עד ישכלם יכון שאמר שניק נעמר; והקדים של
יצר עד הנשיא יכון שאמרן עולם קלאחה; ונמצא שהקלוגא
שמושל הוא לכאחה; אם כן צריך לכוין לקדום חשבון להפלה
שנולה על קל זהיה מאפר; והשני לבפלה שחסר ממקומו;
ולבריש שששי שיולד קחור שקל רפוה מחמור לך נחקור יוזר
קלק מפני שמולר יי׳ הוא ימור; ומולד תשרי ולנה קודד׳
ומולין נמק שקיק שנק שנה מאמולה עד זחת קיא כוונה
קולד שמולד ולא קק כאחד; ואחר הכוונה עשה לפרלח
הקולד של בבוקר הנושק שמשומר אלא הקפלים הוא ששסר
לנשיק עד שיכון לעולם קחליר אבל יורד השלג וקילק של
הפלה הכוונה אחר קיח; וקם לנוק קיכלו כשנאמר לפני קמ וקר
פסר בקום לכונר הפלה יום לעולם קלאחר שהקיכלו בלשונם
קלאחק קם׳

ולהלה הם ו' ועכשיו צריך שנבין שמתפללת העולה לאחד שהם עולה
לאחר למעלה ועיקר הכוונה שנתלה של זמר שעולה לקודש
שהם האצילות ואשר אמרו לנאה של שלום האצילות והמיוחד ליחד
אם כן היא מתעוררת לאצילות מאת הוד יסוד שהיו בהם לענין שבי
שהם מלכות למטה וישנה מתקבלים ולפיכך היא העולה לאחד
כי שלם והכן הקבלנים כי לאחד עמה היא מתעלה עד אחרי
נבואה העולה לאצילות ושם היא סוד הקשר המיוחד ונשארת
שם שלום אם מתחלה אדני לאדני ונשארת נמצאת מיסח
צריך לכוין שמקבלת האחד עמה מעולם האצילות שעולה הבשיק ונקשר
עמה שהיתה כאשר נאמר לסוד עולת אחים לב שאן הוא שהקדושה
שוך כוונת אחד לקדוש קלא ואת שקדוש עולה אחד מאות
ונגמר ושם שלשה קדוש קדוש קדוש שכך שהוא הויות של
יאהדונהי שמתיר אדני שמשים כי אחד קדוש אדני יאהדונהי ונשלם אח'
אחריו: נב סוד הבן סוד ייחוד הוית שתהא הכוונה אלף עבי
לבסיה עדן לקשר אדני ונוקביה והשמים לה לה שעורם שעולה
עליו ונמין נוקבא ליון אמה ואותה עם המולך ואינו שעולה ידוע
הסם שאנו מכוונים לתיבת אחד אשר נשים לב: והכוונה
לתיבת שמע צריך לכוין שם ע״ב וסוד התיבות נקודת שם עד
שהם ע״ב אותיות סגולים ושם ב״ן שהם ג״ס סוד שלום מאות
ואחדם: והתיבות ע״ב הנז' הם אחד לחלק סוד יודו״ד
קיימא הויה דאלהים: ולכונת יש הויה אחת כך יו״ד ה״א וא״ו ה״א שעולה
מ״ה והעשר אותיות שעולה ע״ב: ויש לרמוז לעשר אדני בזה אסאחד

יוד

יו״ד ה״א וא״ו ה״א עולה מ״ה והוויה עצמה עולה כ״ו מ״ה וכ״ו עולה ע״א ואחד
שאומר הוא בגי׳ ע״ב ק״ה ע״ס ; ובמלכות יש קוין פסוק כפול ומשולש
מכוונים עולה ע״ב גם ק החו׳ י״ה נה״ן יהו״ה עולה ע״ב ק״ה תלפסוק
פסוקים ע״ב תמנין ש״ס וס״ם לכח נהון חסד דין לבון גש״ס
שב מלכה כו׳ השלשה ע״ב קנ״ה וכן קנה שין מ״ס של שמו נ
ורשן של שמע קבונה לה״ה כח וקאב מקויה שלבן שלמוכה
ליה להל שניה שעולה שם ש״ק החון שם״ס לבן יש בו אלפסוקים
כמה יול קה ע״ה וכלו קח נוה לה יור כמקדי קה ובאלבע קין
אלבע ידות. ויד שנוד של יי׳ קה קחשק פסוקים יד שעולים עין
נ״ו פירוש שלנים וקכוס שרוא עין הכר שחוק לנין אחת שקס שלשק
וין שנשאר מש״ס כן קוא״ו של קוד וקשנ יחוי ונם כלפור יי׳ שלמו
שלבן קה שן עי אחת: קנה במור שמע ולשק שלנו מקשו
להל מתלבור ליה פירוש גש״ס כ׳ קנה כוונר מובר שמע : וכוונר
מובר ישאל צריך לכוון לקשו ולהציא לו קאב מתכה פירוש מאחד
ונבה של אחד לקיים ושאל פירוש שור אל שיר מפמא אל
מורוני קה לב למצור אמן ; לממר יי׳ אלקינו צריך לכוון להציא
הא ה למכח ואיזה עלשק מנמש מאהיך אמן פירוש מש״ס
קקויק של נויק שמאיך אמן לבן כשאומר יי׳ צריך לכוון גש״ס יו״ה
שמרלו קאב מקודש יי׳ שמאיך אמן ; וכשאומר אלקינו יכוין לאחדה
של יוק שמקבל קאב מקדה שלגבסאוי אמן ; וכשאומר יי׳ יכוין
גש״ס כן שלבעת חכה ואיזה שמקבל קאב מקוא״ו של קויק שמאין
אמן ; וכשאומר אחד יכוין אחד לגר פירוש אח דבר אח

על ספירות ד שבע שכולם אחד פירוש נהויה והדנה שמתגלים קהק
מעלה אחרונה משם קויק שנחלק חבין ; והשמאלה — נמשך אחד
צלך לבין שנשים מצד חבין ונעקדק עם מק שחנו ומולים עפשותיו
ניוקדה שק על קירו שקשם שכך צלוד לבין שחנו מומלים נעשתיו
ובעולם נשין מלין ענקב עמוד חבה וחיתן וקדוש קוו שיכוי
שקיר אכיר משולש כבר ולא קך נוקך ומה קיווי ילה שם מאלבנו
יקו יעבר שכבוין שכש ורמוי קבשר יולך משם זק יוד קי וו הי דוה
שם אחד מיכו מה שלהד לבין שאלנ אלבנו וקו של חו אלבנו וקן דסח
כש אחד נמיעוי אחד פירוש יקו משן נוקן כמו יוד וו קי ; ויקו שנו
נמישוי אחר כמו יוד וחוקי . ויקו שלשי נמשוני אחר כמו יוד יוד וו
וקו רביעי נמעוי אחר כמו יוד לא חו ; קי שבאר חבור יקו שאלבע
מלואים מאלבע שמות עב סג מה בן הנה ונם אלו קאלבע יקו צלך
לבין נאלבעה אקו קשנים נמשוי יהו ואחד לאחן והאחד לריבי
וקדושים שנלד לבין כי ניקו ואקי משנשיקו קם מצד קמוקי של
חבה שקם אלבנו קוויות ואקי מצד קמוקי שנאומה שקם אלבעה אהיה
ושולם הכוורה לבין אלבנו יהו ואלבנו אקו מולאי נמולאי עבסג
מה בן ומשולשין . נזה פירוש יהו לאהי ניוה מולוי עב ; ויקו נאקי
ניוקן ואלף אחר מולוי סג ; ויקו נאקי נאלפן מולוי מה ; ויקו נאהי
נקיקי מולוי בן ; כל זק צלך לבין נמשך אחד שבשות מזוי
שעביר חבין ואלו קמוקין קס נמוד אור עצמו שאקי ואור מקיף שעוד
מנפין שלה נכנו קמוקין לו נמשון שאק שקיא מוקף נדלעו לך
שאחד ואנו מולים כש כ מל ע ני אין כשאנו מולים לך

שם כבוד עולו עמו נשתחויה וכם לאשי רגלות כנגד שם כבוד שככב
שהם עולים למעלה שנו תהיה לעולם קמ"א קמ"א עולה שנכנס שאותו כנגד
שם כבוד יכון נשגב חקיק לגוה: וב שכר האותיות השחרות שנשמר
ריבוא שלב בגוף שם כבוד יכון לשגב חקיק אחד שלאלפין אחד
של היקון שעולים עם ז' אותיות של אלבשמור של חקיק ענבי פנים
אותיות אלו והוא לעוק פירוש קששק עשר אותיות אשר אמרנו קסה
משוזות לדלג מולך שהיא לבתי פירוש על אך לבתי על שהיא עלב
מבעל דלג והאור אלבי פעמים אלבא הם ששק עשר כנגד קששק
עשר אותיות הנה כל זה עלך לפני למעלה לנגד שם כבוד ונפתחר
מלכותו יכון תמעות ואו פירוש לגבי שהיא על לנך של יעיר אנגי קחב
אתמונן שגשק ונזק יול מאמר חו"ל משל לבתי משר שכ ליחק ציור כרך
ורלבו עלניה ונניחנו לגששו: רבינו כל קוה לב אשר קליחה מיחד
הייחוד קמשון שקהח שלא תקוף ואיש עבנה מזק האור שקוח נעמדו
שחפש למעשיר חנפין הוראור תקיף לו וקיוה רה יגב שידנות מאורן האור
ולניה עדם הלדרים שתכוון לששג תקור אך עשם מחרולשהם
בטולין עמור הלרדים מזימים על מאורן האור שכבר שם לעבור מאין
על פירוש האור עולין שהם עלבא אלפין שמולבא חקיק רגו ונו עידך
באור מלבע שופט ויכו רגש מלמטה מעוק לבי עק שיורד
אורך הקחב לבנו ובאור מלשר עולים יכון לעשות פנים שאר עד
זה יש אשר עולה לעולם והשם הוא שם מן שמו כתוב משוש הרולב
שעולה עם עשר אותיות למען עולם וזה השם יש כו שמונה יוק שהם
שם עם למען ועד שעולה שמונים ולמען שהוא גוד שיפר מזק יי' שלכם

אחז עשיה רמלות שכשתא לשש קליפות: וכהיה לוי לעשר יכוין שאז
נעשה יתר שלק: ושכתא לוי שהיתה אז בעולם תהלה שלך שמאלה
ואז שקר הלוי יכוין לעשר מתוק בקליפות נעלמים לגר ומתוק
עהלו וכן [illegible] וחקלע [illegible] נכרות חקלע חר [illegible] שקרא בהשכלה
[illegible] של הירק ירקע של עשר חוטין: כד צריך עוד [illegible]
קלע שרוש ואחרית וחקלע חרה לכל לגבר שבולי קירוי שקרא ה
החסד לנבוא ולכל עשרה יחר תוך החשבור שלוך לבן לשון שמים:
ולבל מתוך לבעולם לשולק לכולם למלך לכיר לעד: ו
ולמשך לחשוב יש לך תוך תולד יזק יכוין שאומר לכל לו
מיוסד כנגד ראש של עשר חוטין תולת לינק לעד: ולמשך
והיקחם שתוק עב תולד ושלם יש לך עב תולד ומיתוך עשב
עב רשע ועשין כנגד האבות נגולד נשק רמוק טורים ורגווד
ותין ושמא עד רעולר: ומעשלם עד עד החלק יש לך חמשים
ריבוי כנגד חמשים שערי בינה כנגד קיולר עד קליפים: ולמשך
צולר יש לו עב תולד כנגד נתח קנר יחוד ופירוש ולמשם לצורות
יש לה שלשה עב עב עב ומנק נישא ויקח שנעשה בן שקיוקם
על כנפים לשוקים נתח קול יחוד: סוד השולה: וכשמו ועד
קשולק יכוין לבוש לחם שהוא יקוק אדני רפאם עיר אשר לבו
חום שנברק לה דנ כישנתוח לינו ולהם משלושק אחד
עשר חוטין שיולה שך עולו נבולה ושולשם קם תולד עבורת
חותך שעשר עולם עד קם שך מעשר חוטי לגים שם אדני
ועד תולה שבם אדני חושק עולם עולשבל ופירוש

חתשק

חשבון פעמים קטן ומולד[?] נולקש׳ עם חשבון אלפים של מולד שולק
שכב׳ ולכן כאשר יש חשבון מאדים ובתוך שש׳ קטן וזה סוד
נער נולק כאשר קלט למקום ל׳ ; יתרון חוץ גלגל שבקשים
זכאי ; אחר לכם אבל לשום שנולד מיד לשום שד׳ ועריכים שם
לנכה ואחת ואיש יוהם ומרבעים לנוע ; וכך ישאין
ק׳ אמר יור׳ שנפולק ומשם עבור ישראל וכם פרוש שלקים כלונים
לכתוב נביאה שקם מולד שנולד פר׳ ועם חמש חורית שולה
נ״ה יהון סוד כלל חדושק פירוש שנקים מהאחרים ; ושבתו לנים
לקבוש׳ לבנות חלק שעתי רצה כוונתו הוא לחשבן קטן פ
פירוש חשבון פעמים קטנה שך׳ ובתוכם סוד קמע של חלק
אשר שנשק מאחיק ; גם בתוך קע״ד לנו בחלים של מגבי׳
מגבו שאם של חלק הוא לנוב הוכבק יא׳ פירוש קבל קבתו
נולד ריש וקוא ; קו קאמצע וקבל קשון נולד קו״ה ואשם
קטן שקם שאר מורית של שם חלק נולד פר׳ ; ואח של מגבו
שמיא כ״א אחרונק של שם קויק קוה כלל פירוש שמתיק קטן
ולכן מולדים חלקי שבתי פירוש שבתי קבונק מורית שבתיסוד
שקם לחלק ונולדים קכ״ח במנין שנו פעמים קטן וכוונתו ; ומוסיף
על חדש שאליו טון שקם מולנתי חלבונק שמורק שנה כן מלך בין
ובתוך שבתי ממוני קטן הכלל ; אל השנתיים קטן נקים מאורים
אשר לכיר קטן חיך הקשבון ; לבונם בקך אחת אחק חק׳
אלפים ; נום יו׳ שיכנס שנקים ומכור קתע של מהיר כיה יא׳ שנים
ושלש שנה שבי נבורות פירוש שתי פעמים נעלה וקמותר שבתי

· ונשאר רחבה לכתר כנגד שקוף הזיווג של תפארת ועטרה התאומים
נכנס תוך המוחין אשר שם אח קנא נ"ב ועולם הזה ויש אחרים
יורד שקוף כנגד הגוף המתרכבין ושאמרנו וכן שלשה
השמש בגון מ"ן ונקודה מ"ן שאותיות נקודים להו שית
נקוד תפארת פטור נ"ה ; והוא של [illegible] היה הוא שנתפשט קרוב
של אריך בזה א' ויש נפש של יוד בזה א' נשים [illegible] אחר של
שמה [illegible] של [illegible] של המתפשט תפשט נ"ה ג' ורשים יורד מחלת
קוים זה הכל שעשו [illegible] בזה י"ב יותר יניר ומלת יניר ירד
ומשיך השפע עליהם שקוף הערב וכן לעולם קיבל קוים ה'
הקדשים שקוף כנגד תמוך ליעד מלאה שיעור למשוך אשר לאמרו
וכשה ומר נה"י ובבינה וכן מלת בלור נקוד חצי ותחתון
של מלכות ונשאר עם השקוף ענין חומה שנחצו על יקר ;
ונשקו עולה ומיניו שם על שקוף מילוי ופירוש חדיו האחר
ודוחו לשער כלגע שהנו רלים ענין חכה ואותם על יה הקדושה
לה שיהיו מוחים לעשר חנו לפי שבא לו שמת הלבנה מוחי
הם וקדושים לנצח הוד יסוד שלתבונה והרחוב שבם לראש ועד
תחנון השני פרקים של נצח והשני פרקים של הוד תחת נתמך ואחד
לשינה אחד לחסד ואחד לגבורה ועוד דעת הראשון כלו של יסוד
של התבונה לא נבנם לתוך וערב נבנם כולו נחתך לבר שנקשר
ונבנים הששה פרקים של נצח והוד כולם ויסוד חן נבנם לתוך
ובסתר ; אותם תוקין מלאה הוא יעשיר תנוין הבשנה לו והמוחין
זה לאחר שם קליות והבריאה על פסק שלשים ותקף ערבי ועשר
חכמה

אחר ע"ה יר אותן מחבר יהוה לעולם אמן ואמן וכשתאמר
אלפי ישר' ירמ' פעם שנה ששי ומנין שעה לנה: וכשתאמר
ואלפי ישר' יכוין שמחשבות עלו שני שלשים ונשא לנה: וכשתאמר
קדש הגדול יכוין שיהיו קפקיים קדוש ועם שני ...ור ובפוזה
קמבור
נקוד נבולה ... דין הגדול והנורא: וכשתאמר אל עליון יכוין
שם מן שהוא לבונה ונשפו אלף אחד ושעה ילין שעה אל פירוש
אחד ושלשים והוא כמק יוד הי ואו הי: וכשתאמר עליון יכוין כי
שם מב כמק יוד הא ואו הא ונספר יהוה שם מב הוא מעשר אבינו
היוד הוא הראש של ז' עשר אבינו: קהה לנרון והאית שלמתו
הוא אביך: וכבד יהוה שהקיף עולם כמק א' אל אהי אהיה
ונרמז בשמן כבל מאולם מרובע ועולם ופירוש שאת הה היוד:
והאו. הוא ... מקום שממנו יסוד לנה שהוא עדשים אחד של בכתב
המשובח כאשר יהוה ... ומאתו ... ולמקנה עליון
עולם קנו ... שאם מן בשמן כבל מאולם מרובע עולם קנו:
נבר יהוה שבל מאולם מרחקיים לעולם שבר ... ומאתו
נשמו כבר ... וזה ... כמו ... שקלים: ופירוש חקלים ...
הוא ... יסוד של ... אנפין שנתמלא ... עליו ...
... לעוקלין: ופירוש קונה הכל הוא שלאלו פירור ...
ליסוד ... אנפין ... חורס ... של עוקלין: ופירוש וזוכר חסדי
אבות פירושו שהם החבות ליה פירוש ... ליה ... נבולה
... שמשים ... ליה ומוביא גואל לבני בניהם ...
... ליה שהם ... שהחבור הם ... פירוש ... לנים

וקשוקיים

והשמרים קם כמו פנים ונם ימור למעלה: וכשאומר למען שמו
כמה לה קום מלבור שמיך לה חקלה: קנה מנהך כל פרצות הלב
לנפלי: ופירוש מלך עוזר ומושיע ומגן צריך לכוין לג׳ אותיות אלו
כוכן שהם פנים של הקיף מ׳ כבל רגה ל׳ למלך ו׳ לעוזר וכו׳ הנה׳: הוא
מלך הוא הנס׳ לך עוזר ומושיע ומגן הוא המפין למכפין שהם אחד
נקרא׳ עוזר כנגד החזק מאחר שנסמך נשתק מלך עוזר ופירוש ו׳
ומושיע ומגן הוא שהוא מעלין מורק למעלה למרומות וזהו פירוש
מחזה: וכשאומר ברוך מגן אברהם יכוין למדת החסד: ו
ולמר אתה גבור יכוין למדת הגבורה: ומני קבלתי מפי חכם אחד
נע׳ שצריך לכוין כשאומר מוריד הטל לג׳ שמות ע״ב ק״ל מ״ה כי
שאותיותיו קם ט״ל וכשאומר לחסד שעולה ע״ב יכוין לו ולמחיה שעולה
ק״ל יכוין לו וכשאומר מחיה המתים אתה רב בור ומפי הלמת קם
מלך שני פעמים וזה הוא אם קה מ״ה מה מה לו: עוד צריך לכוין כי
כשאומר סומך נופלים למאורים לחיות [illegible] כזה א׳
אכדעם לכבוד יכש מאר [illegible] ולרופא חולים כנזכר כל זה
למדת [illegible] שאומר מוריד הטל [illegible] צריך כוונה אחת ולא
יהיה לשמוע קול [illegible] יכפר עונינו: עכ׳ הקנה: וכשאומר
אתה קדוש למדת התפארת לסוד [illegible] לראשי [illegible] ה׳
[illegible]: עוד שמעתי [illegible] כשאומר [illegible] יום יכוין לשם בן
שעולה [illegible]: קנה [illegible] כל [illegible] למעלה: ולמר
אתה חונן יכוין לחכמה [illegible] עשתה
ומכן [illegible]: ולמר השיבנו יכוין למדת בינה [illegible]:

וכבר

ובזכרת מלא לנו יכוין לתיבת החסד שלה: ובזכרת ראה נא לענייננו וז
יכוין לתיבת הגבורה שלה; ואחשי הדבור של רה״ של ראה נא לענייננו
אומר כנ״ב שהוא לנוקבא שיש לה ארבעה אלהים וכלם על הזכר
שהזכר יש בו יהו״ה אלהים והנקבה יש לה כנ״ב אלהים ואלו הם שני
אלפין ושני דלתין; ובזכרת רפאינו ה׳ ונרפא יכוין לתיבת
הרפאה שלה וזה אומר כי ה׳ הכוונה שצריך לכוין לה׳ שהם השמות
של ויסע ויבא ויט שעולים רי״ו; ובזכרת ברך עלינו לתיבת נצח
שלה; ובזכרת תקע בשופר יכוין לתיבת הוד שלה ובזה יהיה שתולה
תקע עולה שני פעמים אלהים שהם גבורות היה לעשר
ממתקים אותיות של שני פעמים אלהים והכוונה הוא אשר ~~[illegible]~~ לבינה
שהיא שופר גדול; ובזכרת השיבה שופטינו יכוין לתיבת יסוד וזה
של השיבה שופטינו כבראשונה הוא שכ״ב והוא סוד שד״י היין ותושק
אלפין שמתמתקים; ובזכרת למשומדים הכוונה היא שכבר ידעת
שהיא בזכרת האומן ולכבנה הקבוע ולכן צריך לכוין לה לכוין הכתר היכח
ולמלכות היה ולתחילה לא היה צריך תיקון וכשנתבטלו האומין הוצרך
לתיקון הכתר תיקון ולכך הכתוב להחמיל הנה עד הנה פירשנו איך
נתקנה היא וגם נתקנה שעלה לעמוד לפניו לזיווג עתה צריך לתקן הוא
נב פירוש הזכר זעיר והכין עצמו לזיווג ולכן כשאומר על
הצדיקים צריך לכוין ליסוד היה; וכשאומר לבנת השכינה צריך
לכוין כנגד הוד היה; וכשאומר לזכרת את צמח צריך לכוין
כנגד נצח היה; וכשאומר לזכרת אב הרחמן יכוין כנגד
תפארת היה; וכשאומר רצה ומודים ושים שלום יכוין אח״כ
שמתקבלין

שמרת לה' נצח הוד יסוד הה"ה עם נצח הוד יסוד הה"ה לזיווגו ועניין חיבור
קשוי"ב כבר כתבנו למעלה מה עושה: ואחר חיבור השווה אנו א'
אותיות ויעבור ונוותניעבור לקנהד שש עשה מקולן בפני' ד'
דאהיה אנפין להשפע התקונין דיקנא דזעיר אנפין: והכוונה כד' בפנימי
שמים שלום מתעורר היסוד דזעיר אנפין מלך אחר אומר ואת לבבי
חכים שהוא הד קטיפה של בתוך חבוק לינה שלשה של זעיר אנפין
חלוק לינה והנה פירושו שהולך אורס ומשתלשל לכוד קתוחין ונ"ב
קם כלולות באחד ולפני הוד הנה קמלא וחשובות באחד נמצא
שהם שלוש של שלש שלש ואנו אותיות ויעבור שהוא הוד עב"ר ר"ן
והכוונה ש"ר קם שלשה עב' כנגד שלשה מידות גדולה גבורה תפארת
עב' לכל אחד שהם ר"ן וכוונתינו שבעב השפע לגבורה ולקנהד עב'
של חסד עולה כ"ה שהמלא קל"ה וכו ולא השאר מקום להשפע שהחזור
השפע למעלה לבינה ויצא מיסוק להם לזעיר אנפין ולא שהיו השפע
התקונין ועוד נעשה שנים עשר שנעשה כל אחד מהזרועות אחד לבדו
והם ארבע ושלשה פעמים ארבעה שנים עשר והשם הכוללם יב' ו'
והעיקר שהתנצלה האור שאינו יכולה עוד למעלה אלא עד גבורה: וגם
מה דנו שעמהן לא עשינו נכלל אפים שהוא הוד הזיווג דמור נמצא
ששלש עשה מקולן דאהיה אנפין נכללין להשפע לזעיר אנפין והר"י
השפע גדול והמים גדולים וזהו ויעבור י"י לפני שיש שלשה שמות הוי"ה
לנוקבא שנים לצד הפנים ואחד לאחור והשני שמות שהם ק' אותיות
להאיר להשפע התקונין דזעיר אנפין ולפי שהם שמות אותיות צריך לעשות
י"י האחר שהוא לצד אחר להאיר להשפעה התקונין אחרים ולפי שהוא

י"י

יי׳ שלפעמי׳ אחור חוץ לו כל כך הלא כתו׳ או שאחר פנים לכן צריך
לעורר על זה יין שלפעמי׳ אחור אחור שם אחר וראשו למעלה שהוא
לגולגלת להאיר עליו שיהיה שוה לאלו שלצד הפנים וזהו ויעבור
קודם פניו ר״ל אחוריו של צד אחור יעבור לצד הפנים וזה ה׳ שצריך
לעשות הורה לשם אחר שהוא למעלה לה׳ את היותה להאיר עליו
וכ״ו שנשפך על האחורים וזהו ויקרא ייז ר״ל סודו האחור לשם האחר
שהוא למעלה וזהו שאמרו בספר הזוהר ייז יין הראה לו שלום לבריאה
שלום על דרך משל משה לעבור הפסק שלפניהם ואלו הו״ה ריקונים
עם הכוונת עליהם ההם שלש עשרה תיקוני דזעיר אנפין:
וצריך ידע לדעת שאלו הב׳ שמות הם לראשית דזעיר אנפין השם
של פנים ואחד שלאחור לקוני השעה והוא לשם של אריך אנפין
שהוא לראשית חיותו ויורה לקבלת האריך אנפין: ועוד צריך
שרצו שאלו ויעבור פירושו ע״ב הו״ה שהם אלפא״ע ע״ב לזה
האופן לאלה״ה הויה באלפי״ן כזה יו״ד ה״י וי״ו ה״י ולבינ״ה שם
ס״ג כזה יו״ד ה״י וא״ו ה״י ונשאר אחוריו של הויה אלו כנג׳ תלוי
ס״ג הם ע״ב ה׳ שני ע״ב ואחד תיוה״ר: ולזעי״ר אנפין יש ע״ב א׳
אחר כזה האופן שם של מ״ה כזה יו״ד ה״א וא״ו ה״א דנראה הויה
באלפין והויה עיקר שעולה כ״ו הם מ״ה וכ״ו עולים שבעים ואחד לאשר
תיורה לשם ס״ג לאשר אחוריו כנגדם ע״ב: ולמלכות
יש ע״ב אחר תיקוני לרבוע כזה י׳ יה׳ יהו׳ יהוה׳ הם ע״ב אחרת
הנה לפניך מבואר ע״ב סוד ויעבור שהוא ע״ב ר״ו שהם מבואר
ע״ב כאשר הוצרך: והכוונה עתה שעם אלו הע״ב רי״ו של

ויעבור עובר יי׳ שלמעלה על פניו וזהו סוד ויעבור יי׳ על פניו
ויקרא זה יי׳ לשם האחר וזה יי׳ אשר קורא לאחר הוא שם אחד
ומשולב עם אבגע שתור פירוש שבכל אות מהם הוא שם אחד
כזה יהוה היוד הויה באלפין כזה יוד הא ואו הא: והה׳
הויה באלפין כזה אלף הא יוד הא: והואו הויה אחר ב׳
באלפין יוד הא ואו הא: והה׳ אחרון שם זה אדני: והשם
העליון הוא שם אחד משולב מאבגע שתור כזה יהוה היוד
הויה מאבגע יוהך יוד הי ויו הי: והה׳ הויה ליוהך כזה אלף
הי יוד הי: והואו שם מצ כזה יוד הי ואו הי: והה׳ אחרונה
שם זה אדני במילואו אלף דלת נון יוד במילואו יב אותיות
זהו סוד ה׳ ה׳ על פניו ויקרא ה׳ אחר לשם האחר כנז׳: וזהו
סוד מה שאומר השלש עשרה מדות שאינם חוזרות ריקם
מלפני שמקבל משפע מכל ההויות אשר הם מלאים וחקיק ואדנות
כנז׳: ופירוש השלש עשרה מדות מה הם מלפני [illegible] מלוקת
לב [illegible] שכלם שמילוי אל הוא א: רחום הוא ב: וחנון הוא ג: ארך
אפים הוא ד: ורב הוא ו: חסד הוא ז: ונ: ואמת הוא ז:
נוצר חסד הוא ח: לאלפים הוא ט: נושא עון הוא י: ופשע הוא
יא: וחטאה הוא יב: ונקה הוא יג: הרי הי״ג מדות: והראשונה
שהיא אל מלינו [illegible] לכה אלה יי׳ הכן שלשה עולמות ושלש
מה הכן ובלשונו על ידו ונלמוד לומד הוא אלף אלפין לומר
[illegible] והשני שלשה ומאתיים אלפין לרנן מה [illegible] והשלישי
ששה והשעה אלפין מה [illegible] [illegible] שלשה שתור מלאים

למדות

למדות אחד לבינה ואחד בגבורה ואחד למלכות ואלקים למעלה
והיינו עולה ק"כ כזה אלף אל"ף למ"ד פ"א למ"ד ה"י אלף למד
ה"י יו"ד אלף למ"ד ה"י יו"ד מ"ם ולזה נקרא ק"כ לכל אחד מהם ד'
והראשון שבבינה כולל השנים האחרים ולכך נקרא המלך הראשון
מהמלכים אשר מלכו באדם להם ללכת כמו שאמרו באדרא של
שעולה היבבה ועולה הגלגל הם כנגד השני מלכים יוב"ב
וחושים שאלו השני מלכים עיקם לבינה אלו שאמרנו שמלכו
באדם אדום שהוא בינה ונראה אדום להקיצה נקרא דין ויהיה
דין קודם התיקון ורצוני לומר שמלכו בבינה נקרא אין דין כי
כאמור לירד על דוחה שהם אלו הדין ולמעלה קבל המוסף
מפני שהדין נקרא שם ולכל עולם מהם יש בה י"ו של אל"ף שנבנה
לרבנו להקים ולהמתיק ולא נמצא לון ולפי שלעולם קצחק נבלעים
השלשה לזה יש שלשה א"ל כו ולזה נקרא מאה הימין שפירוש
הימין אמן ואמן הוא שלשה כשמות א"ל א"ל א"ל שעולה מבין:
ומה שאמר אלף אלפין לפי שיש לנו לזה מה שאמר שלשה
עליונות שייך למאמר לזה שדי הכוונה אחר שעולמו די להבדיל
לינה לא לנוע אחרים שלמטה מהם: ולפי שעולה הראשון הוא
לבינה שידוע שאותה מקבלת לגבורה שהיא לאחד שאין לה
מקיים וזה י"ו של"ה עולה מילואו והיינו כזה שי"ן שי"ן דל"ת
שין דל"ת יו"ד אלף והשנה מאות והשנה וששים נשם א"ל מו
מלבנות שמן קוה אלפים משון לדבר כנזכר חסד למעלה כונתה
לומר מידה א"ל שהוא חסד כמו שידוע חסד א"ל ולזה אמר לאדם
אלף

אלף אלפין פירוש שלשה אלפין הראשון עולה שלשת אלפים ; ואלף עולה
עשרה של ג"כ שהוא לפחות שלשה הויות שבעה וחמישים אלפין להבין
והוא כנגד עולם היצירה שלכאורה שהוא הכולל עצמו ושני שהוא ד' אלפין
לעשיה ומלכות אלפין לעשיה ; ועולה שאחר שבעה וחמישים הרבה
זה החשבון הוא שם הבריאה כו' ושם של אל שלכאורה ושם של אל שהוא
לכל עולם ומקום מה הפירוש הזה כמו שאמרו לעיל אלף שני שמות
עולם כג' פירוש שבעה וחמישים ; שלשה הבריאה הוא ז' אלפין מאחרי
היצירה זה המספר הוא של עולם העשיה מלכות המלכות ושם של א'
אדני עולה סה' והשם של אל שהוא התיקון של כל אחד מאלו הענין
שם שמות אלו שהם אל אדני עולה ז': וצריך אתה לדעת כי
משם אהיה שלבינה לגלגלי אלפין יצא מספר כל אלו העולמות אלף ה"א
יו"ד ה"א אלפים לגלגל הוא אלף כנגד שלשה ההוא אלף אלפין שלשה כי
הבינה היום לשני אותיות ראשונות של השם שהוא אל והם ו"ו ויו"ד
ואות ראשונה מה"א אחרונה עולה הכל ג' נשאר מאותיות זה השם
הה"א מה"א ושני אלפין משני היקין ולא מיוד עם העשר אותיות
ה' כ' ז' והוא שלשה הבריאה ה' השלשה עולמות אלו רומזים לשם
אהיה: וצריך אתה לדעת ששלשה עשר תיקוני שבכלל זעיר
אנפין שהוא מאה והם שבכתר ואחד מכתר עצמו כתר שבכתר
והם המלכות למעלה כך אל מלכות מה הם שבכתר הוס' יסוד וו
ונצח הוד אלך נצח אפים תפארת ורב חסד גבורה ואמת חסד ט
נוצר לגבורה לאלפים נושא עון גדולה וכל אלו ומלכות שבכתר ונקה
יסוד שבכתר עצמו והמשכו הוד נושא עון נצח ופשע תפארת וחטאה
גבורה

נבואה וכו׳ גדולה אלו הם מה שכתב עצמו ונמצא שהאמת כמו שאמרו
ונשאלו כתב הרבה מהם שאין כמו שאמר לעצמו כמו שאמרו קודם ;
וא״כ אדם שנברא ונמצא שכתב כמו שאמר פי׳ שאין אלא שכלו
הוא שלימה שלמעלה ויסוד שבכתב אלהי שתלוי אותם בשמים אינו
אלא אחר לפי שלימה היא שתולה מלמעלה למטה ויסוד נב״ב
שתולה מלמטה שתולה ותשובות הי״ב הקוין לקנה כתב לאדם
הכל ע״ין שם ; וכשאמרו לכל הכתוב עליך לבין לתיבות ;
ולכך יאמר שהוא הנמצא שיש לפשוט מקורים אלו י״ג וכל י״ב הקוין
דהכל לאלף אותן והשנה ווין נב׳ הנמצא בו וכל כנגד השנה הקוין
הקוים לעשר אותן וגב׳ הנמצא שבכל הקוין כנגד שש מעלות למטה
והכוונה להמשיך שכל מה לכ׳ אותן לעשר אותן ומ״מ לעולם ולא
אין הדבור עולה לו זקן כי אם מ״ג ומעלה ; וכל העולם ; למה עולה
הכפה קודם הזקן להיות שהוא כן של שלש שעה מלוה הוא אלא
ואל לאותיות אחרים עולה הכ׳ וה״ל הוא כמו שפ״ס ; וקשור לשונינו
אחר שאמר ויעבור אל ואחר נפילת אפים כנגד הנופלים על פניהם אחר
שמתפללים לאלהים שעושים לכך ואין ראוי שיפול על פניהם כי אם אחרון
שאמר ויעבור והמור הוא שעתה שהוא סוף התפלה שהוא עולם האלהות
האדם מפיל עצמו ומאבד עצמו עד שהיה ומוסר נפשו למקום ויכוין ממש ב
כאשר אמרו ; וכן אמרו אתה ה׳ עשי׳ אשה יאמר שאמרו שפנה
מופת שמשמר הדבר כשעולה למעלה אין נוקבין לזיוונו בפה אחד ומלבות
נדע שאמרו למוכר שפנה לו שני דברים יוקח ולגימון והפוך מה שאמרו
אבל אין האשה מתגלגלת מלמעלה כאשר אלא עליך לתפילה שבכנים לב
האבה

לב ה״ה רוח הש״י לעור הזכר שיהיה לחש הקבלה ועם אהרן הכהן
מרעה״ה לביאת שנה ואחר כך הפשט גבורות שנותנה הזכר לעת לאה
לא מורה שהם סוד שני ההוד שנאמר כחותן בן נזקו סוד לנותן וקטנה
גבורות האחרות המתוקים להם הסוד יוסף שנולד שלשה מאמרים
בן ולמה לנפילת הפנים שהוא שער הזיוג יכוון להעלות מיין נוקבין לעלות
נפשו ורוחו ונשמתו לסוד זה של בן הכוון לשלשה מקומות לכן
המקומות שהם מותרים אליך ה׳ נפשי אשא הם הכוון של נפשי ושני
אלהים של אשא הם בן אחד; ואם לא אלהי שנולה מ׳ וה׳ בן ב׳
לשרי של מבושה הם בן שני; ובראשי הכוון של ישלטו אויבי
הם שנים עשר ואומר לי הם בן אחד; ובראש השלשה בן יעלה הנפש
ורוח ונשמה למיין נוקבין כאמור; ועוד יש לאמונה המקומות שלשה
בן אחרים לרב הא״ב לרם לשפינה לשלש נעלמות לזה האופן כשאומר
אלי זה האיש יכוון לראשי הכוון עולה בן וזה לעולם היצירה וכשאומר
נפשו לעולם יכוון נפשו לעולם ה״ה בן לעולם העשיה שבברא
לעשות שנים לעשיה לעולם הזה סוד הכוון בן לעולם האצילות;
סוד הקדושה של ששה אלהים ושם שלשה מלואים ומלוך דההא פרוש
הה״א מלואה לעד כזה ה״י; וה״ה מלואה לה״ה; וה״א מלואה לה״א; ה״א
לטבר שהיא אותה נעלמה לאל והמלואים מלוקה ומתגלה למעלה מכפי
ונודעת של מלואין להעלות כזה האופן ה״א כשהיא מלואה לה״ה ת
מה הוא; ושם הו״ה מות מלאים; ושל אלפין הוא לטבר שהוא אחד ונגלה
כמו שנודעות יש מלוין ומשמע שלשה שלטר כולה אחד ונגלה
ולמה זה המלוי של אלף הוא אחד שהם שנים שהם שני יו״ד ואו

כזה

כזה א׳ תו״ר אחר יו״ד וה״ו דלת׳ כזה א״ לפתן שיש בה׳ ע״ש
כנגד יה״ לפנים עם שער אנפין שלשה הויות ומתקיים אלו הם שלשה
אלהים שלשה הויות ושלשה אלהים. עולים שלשה פעמים י״ב
שעולים ש״ע וזהו סוד ש״ע דייני נפלאות ולגלגלתא ומקבל
הויה מאלו ההויות וזהו פירוש נחר גרוני פירוש נחר עולה שלשה
פעמים אלהים וקולם לגרון ונר״ו גם כן עולה כך: והכוונה שאינם
לפנים השלשה הויות מתמתקות ונשאר השלשה אלהים כ׳ בגבורה
אין לו הה״ב מתקיימות כי לגבורותיו אפילו אלהים אינו שם כי חסר
מתמתקים נשאר ח״ם וזהו סוד נאלמתי דומיה פירוש דו״ם יה״ו
ולכן שאנו אומרים אנו מתפללים שי״ה שחסר משם אלהים
שיתגדל ויתקדש ולכן שלמטה הם שלשה אלהים מלכות ושלשה
תתנה כל עולם של תפלה לבינה וזהו שאנו אומרים יתגדל שם אלהים
שבבינה ויתקדש אלהים שבמלכות שהיא שבה פירוש שם י״ה הבה פירוש
ששם יה יתמלא ויעשה אלהים שלם ואחר זה אנו אומרים ומתפללים
אשר יתמלא ה״ה לשלשה מילואין ואלו הם יו״ד ה״א וא״ו וזהו
יה״א ולכן שאלו המילואין עולים אמן לזה האופן יו״ד י״ו ד״ה יו״ד
ה״א וזה נרמז מבנין למלכו אמן וזהו שאומר הבה פירושו שם יה לא
נתמלאו יה״א שעולה מן יהיה הבה: עוד יש שלשה הויות ויש א׳
אלהים עשר הויות ויש אלהים עשר לחשבון: נ״ב יש שמונה ועשרים
לתיבות ושמונה ועשרים לאותיות: נ״ב יש תיבות ומה׳ כו׳
לאותיות ומב׳ לחשבון: לזה האופן מתעלה יתגדל עד מעלת
לחשבון הם אלהים עשר הויות: ומעלה ל״ו יעלה אלהים עשר לחשבון:

גם

גם כן יש מתחילת אתן יהא שחוק לבה עד להתיבה לעשר שחוק
ועשרים הניכות ומתחילת י״הא שחוק עד עלמיק ושמונה ועשרים
אותיות נ״ב יש מל״ב הניכות האלפבית עשר לב״ה שאמרנו:
ויש מל״ב ההבה אותיות וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא ויתהדר
ויתעלה ויתהלל הם שבעה תיבות כל תיבה מחשב אותיות ישנו
מל״ב אותיות והשלושה וי״ו הם מ״ט ממשכון הכונה בי״וד ה״א
שהוא יה״ שהם מתחלים שם אלהים ושכן אלפבית עשר אותיות
כזה ה״י יו״ד ה״א אלף ה״ה ה״ה ה״י אלפבית עשר אותיות אלו מתחלקים
אלו לב״ג אותיות הויה יו״ד ה״י וי״ו ה״י יהו״ה הם י״ל אותיות ואלו
הם לשם של אבא וכ״ה הוא המילוי של עשר אותיות ההויה שהם
כ״ח יו״ד וי״ו דלת ה״י יו״ד וי״ו יו״ד וי״ו ה״י יו״ד הפיר השמה שבר נשבו
למעלה ישאבו י״ח אלו י״ח אותיות ההויה למעלה י״ח אותיות מאלהים
שהם אלף למ״ד ה״י יו״ד מ״ם הם שלשה עשר אותיות ונחלק אותיות
מאלהים הם י״ח; והמל״ב לה היבו ולהבדיל שם אלהים שיצאו הדינות
לקם; עוד הלא שלעבור שהם הלב בו הלב היו את שני אלהים
מלינה פירוש המלוחים ושני מלוחים מצד אבא ה׳ עליון אין לו לבות
והיכל אלהים יש בו כ״ו אותיות על זה הלב אלף למ״ד ה״א יו״ד מ״ם
אלף למ״ד ה״א למ״ד מ״ם דל״ת ה״א אלף יו״ד ואו״ דל״ת מ״ם מ״ם ואלהים
הם כ״ו אותיות וזהו סוד של אלהים ואלפא פעמים כ״ו כנגד האלפא
אלהים שאמרנו עולה קד״קד״ מקום שמוחו של תינוק רופס ועולה צחוק;
עם הכל אותיות ועולה יצחק ואין צריך הכל אותיות שאלפא כ״ו עולה
יצחק; עב״ הקדקד; ועשר אותיות מחשב אלהים עולה יצחק וזהו סוד
צחוק

צחק עשה לי אלקים כל השומע יצחק לי: גם לפי הענין סוד הבן הקבלה
ופירושו כי הוא נעלה רק שהוא כנגד החסד ושמות לב וקבלה גם כן הוא
החסד ושמות לב וזהו סוד הקבלה נפרוש כי כל פירוש הא ושמות כלי ש
שהוא לב הלא שהם הם שש כי הוא ולא הכל הם שהקבלה הוא
בגלות וזהו בגלות ושעדים פירוש כי נקבל שלום צחוק כנזכר
שלום ושער שמות לב הוא שד׳ הם שד׳ עולם נבראו שונים
לשער אחד ושלשה מלב אלקים לב נבראו בהם שעשה שמות
לב הם שד׳ וזהו סוד לבין נבו לא שני ראשי הברכות אחד
נשר שאלה לשון שד׳ וזהו סוד גם כן והפרש והראהו אחר כך
והנה שער כמבך פירוש כאשר לבית לבו לבוש אחד כשער שקולה
כמו כי שער פירוש מולי שער ישלה שד׳ ולרחוק השד׳ לפני
השלב היתה כולו הוא ואחר אחלק והנה אותו כי נוכה הוא פירוש
מצד הוא לא מצד השנשל הפנים: ועדיין אתה לראות
שלבנות יש שלשה אלקים פירוש שלשה לוחין מלמעלה שהם סוד
שלשה אלקים מלמעלה ושלשה מלמטה נמצא נעשה אלקים ששה
לבינות ואלו שנים לגלות ושלום כל וזהו סוד הגלגלים כי תשע
שער אלקים וכאשר הם של הגלגלים הוא סוד התשעים אותיות של
שער אלקים כאשר לבנין שמשלך ושם כי אברי לך נ״ב סוד התשעים
אותיות וסוד הלוחין של הגלות לבלבות וסוד היות מם של כי
הגלגלים: ועדיין אתה לראות כי יש לתת אלהים ממן השער
הבינות הלבנה והלבנה כשזכיר אותו נמצא הלבנה והן לבינות והנה ל
לבנות וזהו סוד הס׳ האלקים פירוש שלשה התם שאותיות הם הם

אותיות

אותיות המ״ה וזהו כלומרם והמ״ה של המחבר הוא שם אלהים
פשוטו כמלת מלאכים שעולה מלא מלאכים כמו א״ל אלה״ אלהי״
אלהים הם מלאכים ואלו אותיות הנקראים הם תמונת י״ה לרמז הם סוד אחד
שעולה י״ה ואלו הי״ה עם מילת אלהים הוא כי חמשה לב״ נקודות הם
המ״ה הוא לעניך המ״ה אחר של המחבר ופירושו שלהיות קשר למשה
אחת היה יוצא ומתפשט משם אלהים הנזכר כנזכר: והמ״ה של
הויות הוא הי״ה שהם שלשה כ״ב כי הוא שם מ״ה ושבע הויות ושם מ״ה
וכ״ו עם האחד הויות לשם מ״ה הנ״: ושם הוי״ה להיותו כי י״ה יה״ו
יהו״ה הם כ״ב שלשה הם שלשה כ״ב שעולה כ״ו ולב״ נקודות המ״ה פירוש
לב״ אלהים הם המ״ה שני ופירושו שלהיות קשר לתמונות היה יוצא
ומתפשט מאלו השלשה כ״ב הנ״מ והלב״ אלהים כנ״ם: והמ״ה אלהים
של גדולתם כ״ב מ״ה מ״ה כ״ו שעולה לב״ ושבע עשר אותיות של
אלו האלפין שאותם כנזכר הם המ״ה: ותרי״ד שהם למשה שאמן א׳
אותיות לקדיש ונונים אחד וכו׳ שעולה למעלה שמואל יכוין לזה הוא ומיוחד
למעלה לשכור: ומילת למעלה לקנות: ולמטה שמואל לגדלות: ודע
לך סוד אחר שהשי הוויות של מילות יתגדל ויתקדש שמיה רבא אמר
ישר׳ וכך עולים שהם אלהים שלתמונות יושר: ולכן פירוש הקדיש לו
לידעי חן ומלכיו תלונו והשכלת בכל כוונתי להגיד לך יותר גם פירוש
אחר לקדיש אולי יתעשה האלהים לך ותכוין בו והקדיש והאלהים הם נס
מאין בשפעה: ודע כי הקדיש הוא הלמנו וכל הרננים הם אחדויות
ורננים עולה למעלה ובהיותה ומפני זה הקדיש הוא ללשון הרננים לכל מעשה
הקיפות ולשני היבות יתגדל ויתקדש יש לכם אחד עשר אותיות שלנו
הקתורות

הספירות יש אחד עשר תיבות שהן עשרה עשר וכנגד כל האותיות נרמז
בקדושה הם עשר תיבות ולפי שהם עשר ולא תשע עשר ולא אחד
עשר ולא לפי שהם אחד עשר והטעם שבקדושה הם עשר מפני שאין בה
פגם ותפיסה לגוף לאחרות שלימה אבל בקליפות הם אחד עשר
כנגד אחד עשר סימני הקטרת להכניעם ולעצור המגפה ולכך יש
אלו האחד עשר תיבות מן התפלה שהאור שהוא [illegible]
שיפרשם מהם ויאיר לקדושה וכשרון יהא שמיה רבא מלא
הסוד [illegible] של שמיה רבא יש [illegible] אותיות כנגד [illegible] היכלות
ודע שהיכל [illegible] הוא היכל שישי ויש בו שש היכלות שהוא כנגד
תפארת פירוש של קצוות שבו והם שנים עשר היכלות כנגד שנים
עשר לבר הנקודה שהוא [illegible] ועוד שהם [illegible] שאמר
שם הוא לשנים לבר הנקודה הם שנים עשר היכלות ועוד [illegible] הם
הוא היכל קדש הקדשים והיכל קדש הקדשים כנגד [illegible] תיבות
כתר [illegible] וכבר ידעת שיתגדל ויתקדש שמיה רבא [illegible]
תיבות כנגד עשר אותיות [illegible] ותשעה לחיצון הוא התפלה [illegible]
יהא שמיה רבא יש בו כ״ח תיבות כנגד כ״ח אותיות [illegible] של
[illegible] אותיות [illegible] ואח״כ עשר תיבות ואחר כך כ״ח
כנגד שם [illegible] ויש [illegible] אחר לאותיות ישתבח ויתפאר וכו׳ מפני שהם
שלמות תיבות כל התפלה [illegible] אותיות הם [illegible]
אלו [illegible] הוא [illegible]
שם [illegible] ~~[illegible]~~
~~[illegible]~~ וכבר ידעת אם [illegible] עין שבלא [illegible]
דלבך

כנגד ד׳ [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] כנגד [illegible]

דהכי לשום קיום מה עוד שבקרים מאיתות של שבפנים ועוד צדיק
שרשי נפש כן קוד שיעבר שמתלך לשם ליצר הקונה לה שבקוק לבר שם
ין לשבר ולקומה אם לנטל נפשו אחר ; וצריך שתלמשבלתך
לשם אחר עליך עומר לרבר קמתו ל קבע שינה ; ואח"כ קש' כונת מואקלת
של ין אחדים אמונה לכתר הסוד מואקלת של ולשעלה יש מה'
תיבות ויכון לשם מה' כמון תיבות קבלה נקיונך לה' פירוש מה' ו'
ויכון שהאש היא מלכבק שלם זה של מה' ; ובחסר נקיקאם שמו
של ושמרם יש לו של' תיבות ומיתוך שמ"ב פירש עב' שין ויכון
למר הוקין ונטה שרם מלכבק שם זה שהוא עב' ; ומשמרם של
האלף יש מאושים תיבות כמון אהו' ויכון שהלבון אלן והמשנים
קם מלכבק לשם אל ולשם אקיק שעולם כמון אהו' ושנים קמיוקם
קם לנשך קשע כולם כולם א שלשם אל וכולם אחד לשם אקיק ;
ובחסר צילורים של' תיבות עליך שיכון שהשנים וקיים של' ו'
ועוד המשור שהוא קלות מולך של קם מלכבק לשם זה של עב' ; ואח"כ
הבין שיאמר תחת יאמר קנה מיעוט שמלמוך שמשק פעמים שוש כ'
לאמשק פעמים ששים תיבות כמון קנ"ה ; ואח"כ יאמר ילבק יאר' יש"א
שוש כו ששים אותיות ; אח"כ יאמר ישב לפרק של נ' אחר יג' תמים
שוש כו ששים תיבות ; ואחר כך יאמר קידון ויקבל של אבע מתנות
לנתקין ויאמר יקוי רצון מלפניך יי' או"א שאם שעשיתי שינפקו לכו'
שמוצנו מקיפה נכנסו לאור ראשונה של שמך הגדול והקדוש והנורא ;
ויתשוב לאור ראשונה מפני הנויך שהוא ד'ו' ולנאל מפני אדם ונאל
מפני אחיך שויקין תשובה ותקובל ומרוצה לפניך איך שפרוי לנידוני
עוי

סוד דרך [illegible]
של [illegible]

אם כלו תרצה להזכיר השם הגדול שלארבעים ושתים לתפלה של שתי
קומות; ואחר שמיחדין שאנו חייב לעדו שלמה ופעמי לאות שבע של
שם הגדול והקדוש והנורא ויחשוב כאלו האותיות שהיא הקה ולאות שנים
משם אדני שהוא הלבנה ובאות שבע משם אהיה שהיא הקה שיהא שיש ש
ספירות חשוב ומקבל ומרוצה לעשר לנידוי של כאלו שלמדו לבורא ה
הגדול שלארבעים ונעולה קונוסו לעולם; ואחר משיחדין שאני חייב
לעדו דנו ופעמי לאות שלישית של שם הגדול והקדוש והנורא ויחשוב כ
כאלו האותיות שהיא הנאה ולאות שלישית משם אדני שהיא קטן ובאות
שלישית משם אהיה שהיא היוד שיהיה שיש ספירות חשוב ומקבל ומרוצה
לפניך לנידוי של כאלו נתקן לבורא הגדול שלארבעים ונעשה על נוואי;
ואחר משיחדין שאני חייב לעדו חנך ופעמי לאות רביעית של שם הגדול
והקדוש והנורא ויחשוב כאלו האותיות שהיא הקה ולאות רביעית של שם
אדני שהיא היוד ולאות רביעית משם אהיה שהיא הקה שיהיה שיש ספירות הן
חשוב ומקובל ומרוצה לפניך לנידוי של כאלו נתקן לבורא הגדול שלארבעים
והקודר על נחה; ואחר כך יאמר שם מ"ב שהוא אנא בכח גדולת שמוניל
קיבה לשלשת בנפה מתשייח ויכוין לכל יום לשם שלו לך מושל ליום ראשון
לשם אבג יתץ; ויום שני לשם קרע שטן; וכן לכל יום השם שלו; ואחר
כך יחשוב לשני שמות אלו אהיה ויהו ששניהם עולים מ"ב שמוציאה
הלבה לשלשה קרוח מעולם הזה; ואחר כך יחשוב אלו האותיות קויכה
והמילוי ומילוי המילוי שעולה מ"ב אותיות שמוציל שרשלות קנשמות
מעולם הבריאה; וההוייה ומילויה ומילוי המילוי הוא כזה יהוה יוד הי ואו הי
יוד וו דלת הי יוד וו יוד ואו הי יוד לשק יכוין להשלות קנשמה כאמור; ואחר כך

יאמר

יאמר צדיק המפריד רוחי ויכוין להמשיך הברכה שאמר לעיל פירוש יכוין את
לחויה ואדני הויה ואלהים שעולים יאהדונהי: וכשאומר פלך אתה יי
יכוין אחד ותשעים שהוא הויה ואדנות: וכשאומר אל אמת יכוין
לשם אל וכשאומר מלך אמת יכוין שאחד ושלשים פעמים אהיה
עולים אמת אם כן צריך לכוין כמנין אהיה פעמים אהיה ובמלך יכ׳
שאמת של תבונה שבכל מלך צריך לכוין ה׳ של תב׳ חסרה ויחד
לו ... לשם אהיה ונה; וגם צריך שיכוין שאחר
שיכוין כל זה צריך אהיה יתמזג ויתחבר לשם תב׳ לשם במלכות
ואז יש כח שיעלה נפש רוח ונשמה ממלכות: וכשאמר שמע
ישראל ... קמ״ן ... שעולים ...
שהמלכות ... שכולם שהם ...
האומר ... על ... פטור לעיל:
וכשיאמר ... שמע הקדים ... יכוין
לכוין ... אלהיכם אמת שהם ... יכוין כמו
שכתב לעיל ... פסוק שמע ישראל ... כל ... רין ולב׳
... כמנין ... אלהים שעשה ... ושעשה ...
... אלהים לעשה ... יולד ... ותשע ...
הם ... כמנין ששה עשר ... שהם ...
... הם ששה עשר ... הם לב׳ ועם ... אלהים עולה רו״ח:
והפסוק ... המפריד רוחי יכוין ... : ופירוש ...
... שהוא ... שהוא ...
יהוה ויכוין ... שהוא ... כזה יה ...
הו

הן כן שני: זה כן שלישי: אבל עולה כו' כזה אלה' לגמ' מלא עולה מאה
ושמונים וחמשה ומילוי אלף קה כו ושלשה פעמים אבל עולה מאתים וזה
סוד מנין אם יראה נראה: חתימ' כנ״ל: ואחר יאמר אתה הכהן
הכהן ויכוין במילוי כהן שעולה שלשה כי״ן ועוד במילוי כהן יכוין
שם מצפ״ך מצפ״ך שהוא מילוי שם הקדוש במ״כ וזה הקיבוץ שני פ'
פעמים עם הכולל עולה כהן ויכוין לעורר השפע והרוח והנשמה
שהיו בגוים שבא מהקדושה ונכנסו לקליפה יכוין להעלותם עם נפשו
למקומם: ענין ג' צריך לכוין שם אהי' עולה מב' אחד שלשה
פעמים אלבעה נעשה אלבעה אותיות מיני ובמילוי ומילוי המילוי הל'
מב' זה השם הראשון למוחק להעיר אותיות א' היא יוד ואו דלת
כזה נא שעולה עשלים ושאר האותיות של אלוה למוד ואוקא נו
עולה תא ועם השלים והכולל עולה קב׳ הוו שעולה שם כו' אלבע
מב' יוד קי ויו קי זה השם הוא של ש״ש קדוש: יוד אחר
הוה שבוקע במולקים כ' כזה כן ושאר האותיות עולה עם מולש קדשר
עם שאר האותיות נכו שעולה יה״ו הוא השם שלם זה יה״ו מוליד הקדשות
ממשולה קמוח כנמילו׳ והקדשות לשש קדוש ואו עולה שבק עשר
כזה ז' יוד עשה שהיא אות יו״ד והוא ששק קלי יו ונשאר האותיות
נם כן שם כן אלבע עולה נכ יו״ד קי ו״ו קי כזה זה השם כנגד המלכות
הה״א היא נולד כל״נ ואו כזה הי עולה עשב ונשאר האותיות הם מ״ט זה
זה יה כנגד שם תהיה והוא שנברא שנים שלשה ואלפים ומוליד
הקדשות משם למשוה ואלוה פירוש אלהיות של הכתב ומלכות
יוה שלשים ואו הה של מולך אלוה הוא כנגד המלך והה״א כנגד
מלכות:

מאמרו: עד שנעשה שעשה יהיה של אחקיק [illegible] קו [illegible]
[illegible] ואחד [illegible] החלק של חקיק [illegible] ואחד [illegible] [illegible]
פירוש כמורו [illegible] כמורו פירוש [illegible]
חקיק [illegible] של [illegible] המאור: [illegible] שיעור [illegible] קו [illegible]
סוד [illegible] והכונה שצלע [illegible] קוית [illegible]
[illegible] יחד קוית [illegible] [illegible]
יחד ופירוש [illegible] שהוא צד יתין [illegible] קוית [illegible] שהוא צד
[illegible] שהוא [illegible] [illegible] שהוא קו [illegible]
[illegible] בין קוית [illegible] [illegible] עמו [illegible] שהוא קו
יתין קוית [illegible] שהוא [illegible] [illegible] יחד [illegible]
[illegible] שהוא קו [illegible] [illegible]
[illegible] יתין [illegible] [illegible] קוית
[illegible] [illegible] קויר [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] והוא [illegible] יוד הא ואוהא [illegible]
[illegible] קם יב [illegible] יב [illegible] יוד
[illegible] [illegible] וקם [illegible]
[illegible] קם יב [illegible] לשנים [illegible] יקון [illegible]
קבולת שנים [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
ושנים [illegible] [illegible] שנים [illegible]
[illegible] קם [illegible] [illegible] שאחר קבולת [illegible]

והוא

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

ברא האלהים שלשה עד שלמות ולכן אלף רומז לחכמה ויש אלו
לפרוש כמו יה קם שני יודין עמו החשבון שני יודין והאחים כמו
יוד יוד קם מ׳ כפנים נשאר הקואו לו האלהים קה׳ שאר נחכנים
וכשנוי להמה להשבר נגד האלהים ש׳ם מה׳ נוחמה והאלהים ימן
קוק פנים האלהי עב׳ קוה אל׳ ואלהות קנין ימן נג רמה
להשבור כלות שים עד שקום אל׳ שים ויון עלב קששולמו ימן
יעלו קם פמן שם אלני לבו קרס האיבמ לבור קוה אלני שקום
מה שרלה והלעלה וזהו מוד יה׳ נחמה יקד אלק: סוד
דרך שקפות והנה עדה מור נצולה יהם שיספר קוים עוד
יהי ישטק ליד יאוי ואם יבוי ויחשב שיר יאוין קיח כנגד קירדך
הגדולה של מעלה: ובשיחזור וישפוך ליד שמאלו אם יבוין שיד
שמאלו קיח כנגד יד החזקה של מעלה: וכשיחזור וישפוך ליד
ימינו יכוין אם לשם של הקויה ולמטה ואן שענים יוד כמו יקוק
יוד קי ואו קי כ״ל יוד אותיות: וכשיחזור וישפוך ליד שמאלו י׳
יכוין אם לשם ליד יאוי ומטה לשם הקויה ולמטה ואחר שעולה יוד
כמו יקוק יוד קי ואו קי: וכשיחזור וישפוך פעם שלישית ליד
ימינו יכוין לכח האלהי קהלוי כמו יוד ואו דלת קי יוד ואו יוד ואו
קי יוד והאלהים עשר קנה כמו יקוק יוד קי ואו קי יעלו הכונה
עשר ושמונה ושלשים קם מה: וכשיחזור וישפוך פעם שלישית
ליד שמאלו יכוין מטה כנגד לכח שקוה מה׳לוי קה׳לוי כמו יוד ואו
דלת קי יוד ואו יוד ואו קי יוד והאלהים עשר קנה כמו יקוק יוד
קי ואו קי יעלו מה: ואחר כ שמעתעתים ומעלה יד ליד יבוין

כי יכוין לה׳ ותמונתו לבב גדולה ולהרחמתו לבב נכון ולהשגיחם יותר ברחמים
סתים יד שלו : ורחב שאומר קלרבה יבוא למולך יה אלהיו לשר הטון
יי׳ נתן לך קדמת אלהיו נדול לינו ויחשוב כי נקוד יחיד לבם ויאשרק יי׳
חשבון שאומר יי׳ קדשו יי׳ קדו לנגשה שמות אלו יעשו תלפנם עשר כזה
יהוה אלהינו יהוה הוא תפארת עשר חוגרי לפילוק תרבש תוך בשמות
שמות עשרים ישמו יד אחד כזה כוון למוכבה כוון נמצא שמוכון לשם תוב
ולשם תוב יהוה יד יד וכוונו יד חשון תלקוק ותרעוה : ויד שני מלא שם
שמות חנם יי׳ אלהים ויין : וככר ישר סוד נאמר יהם למעלה:
ועתה צריך שתדע סוד לדבר קדושה ועיבוד למלה וכוונה באומרך
תפילה שם יכוין לנגשה שמות קיה יהוה יהוה כזה שנעלים שמות
ונעלים כמו שם ותפלה תפלה תפני שזה מונח צריך לבוין בסוכות
קדם למלה וכוונה סודה שהשפה שמות של קדם קם כנגד שפה
תפלים והשפה שמות של תפלה קם כנגד שפה נבולה ועיקר כוונתו דיא
פיכין שתחזיק תפלה לאלהים פירוש חבורות שפה לפנים משפה וכבר
אתה רואה לעיונך שאותיות אלהים קם אותיות תפלה למוד שזה נחוק לפה
ועם צריך שעיקר לעבות פיתן למלה באומר קדושה : וכשיתכל
יכוין בעולם שסוד קדושה תרוץ קמנולם כי צריך אתה לדעת שסובבו
קחונן לצדין נהגעלו קחי מלכר וכלהי מלבר וקדושה וקדושה נאמרו
למקל מוינכון תרלפתו ותוינקו שא איתלמתו ונאנו צליכין שתק ולהבריח
קדושה תרוץ קפימולם ולמו שאחוזה לוקח הגוף ונעשה תגר אבלה
תוהו וקשחר קולך נעוגר יתיאהר קלצים : כן תמשנו הכולה מתעלה
פרוש ותלקים קלצין וכן קתמצא אתבלוונולם שצלה ותחושים כלום ?

פירוש את הויה ופירוש אחד הוא עולה תולדות עב ואת הויה גם כן שהם יש
עב שם עולה אחד שעולה ונו׳ בזה יה שעולה מן כולל: ותנו רש״י בזה
יוד עולה עב כנגד עב השנים שהם גשר לעולם ונשאר גשר לעולם
שהם שנקרים מן אלוקים כאשר יתבאר לדרוש ינם קלפות הם לבן
וכשתרצה הויין יכוין לשלשה יודין של שם עב מן יוד הי ואו הי יודין
היינו כי הם שעולים עב ופירוש קלבלים שיכוין אותם הם שמות המלבושים
שם ה׳ שהוא כולה לינו קטים ואדומים כיין: וכשתרצה קטוס יין טוב
לכוין אשר הוא מתוקן בכבוד שהוא היין לאחר שהוא תמים: וכשתרצה
יין לכוס תבדק לזכר מזון יכוין לשלשה שמות אלפים של הויה ושלשה
של אהיה בזה הא לבעק של הויה הם עב מן מה כן: והשלשה של אהיה
פירושו אהיה לשלשה תולדות יודין היודין אלפין שאלו השלשה שמות הם
אלפים של הויה ושלשה של אהיה עולים שלשים אותיות כמו יין לזה קאופן:
יוד הי ואו הי: יוד הי ואו הי: יוד הא ואו הא: יוד הה וו הה: אלף הי יוד הי:
אלף הא יוד הא: אלף הה יוד הה: הרי שלשים אותיות כמנין יין וזהו לכוין
לומר שמתוקן בכבוד לשלשה אותיות: וכשתרצה לזכר מזון יכוין [illegible]
הכבוד לשם אלף דלת נון יוד שעולה סך ואותיות המילוי שעולים [illegible]
ושלשים כזה אלף למד פא דלת שלת [illegible] נון [illegible] יוד ואו [illegible] לד [illegible]
[illegible] לשל [illegible] שעולה שם [illegible] : וכשיאמר
ברוך אתה ה׳ יכוין [illegible] מאדני [illegible] : ובחותם ברוך אתה
ה׳ הזן [illegible] יכוין הויה לנקודות אלהים כזה יהוה: [illegible] יכוין [illegible]
הזן את הכל: [illegible] לכבר הזן את הויה: [illegible] יכוין לכבר הזן
את אדני: [illegible] יכוין [illegible] הזן את הכל [illegible]

חמיש

כה׳ שלו׳ עשו לב׳ ט

חמישי יכוין לכל בקר תשקויה; לכוס שישי יכוין לכל בקר הין שלו׳: ולכל
יום ויום יכוין לכל בקר נולד עד יי׳ אלהינו ... לדורש לאדני ... דיר
למה׳ הין ונסתרם על האלף פירוש לבוך אתה יי׳ שלהאלף יכוין למולך יי׳
שם אחרים: וכשאומר הם יי׳ יכוין למולך יי׳ לכנון שלשם אחרי כסף נון ואו נון:
ולהקימה שחותם לבוך אתה יי׳ בונה ירושלים יכוין למולך שם אל. וכשאומר
לבוך אתה יי׳ לכבוד ... יכוין לוד מאחרני מלאה יוד ואו דלת ולבשם
נבאנה ויבולו קבל ספק אלף למה׳ כה דלת למה׳ הין נון ואו נון יוד ואו דלת
כל זה יכוין לכל יום לעולם ולכיוס ראש חדש יכוין כל זה ... הון שאמרנו
אלא שצריך לכוין עוד מעט לכל בקר נולד שצריך שיכוין לאור דלת שלאדני
שהוא דלת למה׳ הין ויש לבוך הוין יוד נולד כסף הין ונס יכוין שאמרה
קהין של קדלת יש יוד כסף דלת׳ ויקון יוד יבלנא כן יי׳: צריך אתה
לדעת שבה עשה למה הנשים נעורות למצות שער שקחון נהוק הוא ידוע כי
הוא נבוצר ... לבית קול יהוד ועד קחקח מאחרונה׳ עמו ... חלקים
עולם להקצעות שנעשים נצח קול יהוד הם קחוחים שלא חס מן לכל הברן
שהוא נבולר כן קה׳ לנששייר קזכר המצוות ... הוא משקה אורס נס כי שקבל
לכלל נוך אחד ומה שהיו נבולק יוח חייש: וכבר ידוע שהולך קרון יקרא יוסף
ונלה שהוא רפאל ... ... : אתם למצות לא כשלך שבין
שפה תולדך היא לבולה למה כי יש לו שפה ומן לה ולמה הלכן לשון הקודר שאומר
שמלו עם יה שפה ... עם יה ... והמצוות עשה קם ... יה שסם יה שלו
... לנר החינן ... ... לאלפין עולם רשעו עשר לומפר גדול
ומספר קטן יה עולה אחד עשר ורשע אותיות הוא שלשה עשר הכל
ורמ״ח יה פעמים ... עולה המן וקבולו קה׳ הוא נמצא שהמצוות עשה שם

פעורות

[illegible] שאינן [illegible] אחד: [illegible]
[illegible] לכל אחד [illegible] קולם [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] אחד [illegible] ואחד [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] קל [illegible]
[illegible] אחד [illegible]
[illegible]
[illegible] אחד [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

שני [illegible] עם היק כי [illegible] שמר [illegible] אשר [illegible] פ"ר והיו חלקים [illegible] תתשים
שנ שפס [illegible] לו' [illegible] קרל"ה [illegible] ה [illegible] אקיק [illegible]
[illegible] אקיק [illegible] לו' [illegible] עם [illegible]
[illegible] הס [illegible] ולקליפה [illegible]: ודע כי [illegible] לקדושה
[illegible] לקליפה [illegible] ה' [illegible] שהולכות [illegible]
[illegible] ולקליפות [illegible] הס [illegible] וקליפות [illegible]
הס [illegible] כי [illegible] חמשה חלקים וחמש [illegible] לנוך [illegible]
[illegible] הס [illegible] לקליפה; [illegible] לקדושה; [illegible]
אקיק [illegible] יוד [illegible] : [illegible]
[illegible] חסר [illegible]
[illegible] אקיק; [illegible]
[illegible] לקדושה [illegible] ולקליפה;
[illegible] יצחק [illegible]
[illegible] יצחק [illegible] לקדושה [illegible]
[illegible] לקדושה יצחק [illegible]
יצחק [illegible] הקדושה [illegible]: ודע כי
[illegible] חסר [illegible]:
[illegible] היות
[illegible] חלקים [illegible] ויהי [illegible]
[illegible] חלקים [illegible]
[illegible] חסר [illegible]
[illegible] חסר הס [illegible]

[illegible]

נקודה ב' ומשם הקוים יחד מהן לשתי מנות ; ושאר ההקדמה ... יבאר התמונה היא
אחד מהם המקוים שלא לינק ויהיה עם עשר אלפין שניהם ואם ריבוע אחד ויהיה גם כן
הנקודה שלא קוה כח למעוקב שקוים מכוב מן שקים הריבוע ולכן לרוחב
ומשוים מיין נקודה ; ולשאר ההקדמה שתחלק לשתי החלק אם חוזר ומשקל
קוים שני ווכלין חמש מקוים וחמש נקודות חלקים ומרובעים שהן החמש
נקודות ראשונות נמצא שוה קוה קבל חמש נקודות לנקודה וחמש שלא
תהיה ומעלים חלק ומשים קוים שני ומלקיחים חמש נקודות חלקים מלינק
וחמש חקלים מחלק ; וכבר ידעת שנדבר והיות השלשים כבן
שאין שמעלה עשר הקוים לחר ומה שלשים עשר שלשה ומשקל שלשה
ומשל שקוים מקוים שני השלשים וכבר ידעת שכל אחד מן המספר
השלש מחובר זכן ; כוונה לספר מה שיקלנו יד פירוש מאוד מה לך
מלקים שעוקדם עשר מאין וזקן לספר מה שיבלנו דאשונים מסוי ומי
שיקבל שלו דבר מי ראש ההרה ובשתק מיכ יו' חמלה לה ליגע מה כח ;
ואומר ולכן הכוון היה נכונות מה שנא מה שמוכח מה נוכח גם זה ואמר
הנקודה הכוון חובר ... וזקן שאמר הכתוב אם לקח ומחשבון כי
פירוש מה שקים שלש נקודות כנגד הכולל ; ואו מחשבון מי המרובעות
שהיא חלק וזקן כי או מחשבון פירוש לנא הנקודות מחשבון שהיא התחלה
מחלק ולא הכבוד וגם ונם שרמיחות פירוש שהיה לנו וכוונת לעיר שהיא נודע ;
ואם שאמרו ומשל שלפי חר נמוך חלק לבך מעיר מאין נרבנו שמן כו
פשקורו הנקודות שלוקחו חסר נמון לעיון אחיזק ים נראה לי שמון פירוש
בן עמון הראשון לא אמר כי מואב משנו שמואב לא היה אלא אחר שנה ;
ועתה ; דין לי שאלנו עוד יך דבר שלשה חשבונות עלים כתב לספר
השלמה

האלף יו״ד שהם ג״ה עם יו״ד כמקדי׳ ׃ ועוד עו׳ הכב והיוד נשלם עמודים חמשה
עשר עמודים שהם מאתים׃ ועוד המלוי הה״א לה״א אחת כמה הה״ עולה שבעה עשר
הכב והמור שהם פעמים עשרים מאתים׃ ועוד המלוי הה״א לאות כמה הה״א עולה
ששה הכב והמור שהם פעמים ששה דם מאה ועשרים הן הכל ע״ב המנין כר״א
וחשבון יה״ שעולה אמן כמה יו״ד הי״ו הה״ יו״ד הה״א הה אחד ומשם צ״א וכבר שעולה
קשיא׃ וחשבון יה שעולה כ״ו כמו יו״ד הה״א המלואים יה״א מהה״א ומהיוד ומזו כמו י״ה
הה כ״ו הכל עולה שלקח כ״ו והשאר הכו טרוש שלקח יה׃ ועוד צריך אתה
לעשות מה שאמרו א״ל כל דבר שלמעלה ושלמטה ושלמטה חמיון לכל שהוא א׳
חנזר ולחוו מתחלה׃ ואחרון ז״ל נב׳ ה׳ פתוח משכנות מתחלה׃ ומהזיר ואתב מקום׃
שהוא׃ וכוונה שצריך אתה לעשות ה׳ בצ׳ אחרון למעלה שמוחש נבורות שקם
ליסוד עשר אמתי שהשלשה מהם נמשכין עם השלשה חקלים אשר יולדו מעולם
מתפשט נצח הוד׃ וכה נמשך השלשה נבורות צריך שלשה חקלים שעמים׃
והיה צריך גם כן שיהיה השלשה התבונה שנקראת וכן שם שלמה״ אותם של ע״ב
אותם אהיה הוכל לחלקו לשלשה חלקים שוים שם מ״ב שעולה ודע יו״ד יו״ד יו״ד׃
ושם של ע״ב שלשה כ״ד כ״ד כ״ד׃ ושם של אהיה שלשה כמשם שלנה׃ אבל שם
ההויה חסר הוא כן אי אפשר שחלקו שלשה חלקים שוים אם תחלקו לשלשה עשר
פעמים ישאר חלק אחד מיו״ד פרוש מעשה ושני חלקים משלשה עשר ואם תחלקו
לשבעה ישאר לחלק אחד שמונה ולשני חלקים שמונה עשר ושקתיה כמלא
שם מ״ב שתולה ויה עולה עם שלשים ושלש אתה נאמר כן השבע ואלהים׃
ומשכל כנגד שם ע״ב שני שמות׃ שם ע״ב הוא מן משר פעמים מן הם הקי׳
ועשר אחרות משם ע״ב עולה משכל׃ והנה הוא שם אהיה נמשך היכן עולה
רנ״א כך עולה מנין וגם שם אלהים שהוא הם הם ה״ן והם שלשה ע״ב נ״ד ושנב הקפר

והו כבוד ומה לקפאה: ולעבור זה צריך שיהיה המולד והמוסף וקטון שלם
ונעשות כשקנה חוזר להם נחים ומחולק ומפני שיכולים לחלק חלקים שנים ולא שאין
כן להם דיוק המש שאמרנו ולכן שקנה פחות משבוע רגע ומחולק ומפני שבירתק
וי ששה חלקים שמונה שמונה ששה שמונה ישאר שנים לחלק השנים צריך לו
שעורם שלשים הם ששה שלשים כל אחד שלשה שלשים אם כי ובא לכל מן
חלק מהם שמונה שמונה שני שלשים זהו מסנתוך המור: אבל לפסח
הזיק שאין אנו יכולים לחלק עד לך זה מוכה שחלק שמונה שמונה וששה
זהו הקור הששיה יש לו יחלים ארבעה שלשים אם היינו חולקים השנים לשלשים
להשנה המונא לזהר ארבעה שלשים שאם היינו חולקים שלשים השנים ומשמונה
שמונה שמונה היה כאלו שני שלשים עבר ומקיש לנשנים יחלים שהם ששה
חלקים הם ארבעה לזהר ובא פחות משבוע: סוד המולד והתקופה:
כונתי היא לבאר סוד המולד והתקופה: צריך אתה לדעת שלימוד יש בו ששה
שמונה שלש במספר יומם שהם שלשה חמשים ושלשה נבורר שהם ששה הוי[illegible]
והשלשה חמשים הם נח וכשרחלק השם הראשון לשני שלשים שלקפאה ישאר ומשמונה
שמונה ושמונה שמונה עשר יחי ושני הויות הם כ׳ ושמונה עשר הם שלשים ומני מ״ל
ושמונה אחלים המכונים שמונה הם יולק ומוסף לשמונה עם המולד וזהו מורה
לנים הנ מ״ל חצי יתחק פירוש השלשה מ״ל ולזה מ״ל ולא פלע כאלו נח מ״ל שמשך
שלה מורה שני נבורות שני שלשים שנולים מ״ל עם שני חמשים ושני שלשים
שנולים גם כן מ״ל: ולפלונה יד השלש של החמשה המכונה למורה השלש האחר
מהנבול: ונותנה ששלש המכונה הוא שמונה ושלשנבול המולד שמונה הם
ששה עשר זקומד יה מתולדתו ופירוש תמיד מ״ל יה ניה עם הכולל ששה
עשר הם כנגד הששה עשר שאמרנו והוא מוד ששה עשר של זקן: ופירושו

סיור נא של יוסף עולר שני [illegible] מקדשים גול [illegible] רוח, נקבע [illegible]
מקדשים [illegible] של יוסף [illegible] דס [illegible] עשר חסר [illegible] קהלות
[illegible] לשער [illegible] שנק [illegible] עצמו [illegible] קיור
עדים הנמצא [illegible] והוא הדבר עצמו [illegible] שלמיר
[illegible] כל [illegible] כורות [illegible] האחר [illegible]
מקדשים [illegible] יותר [illegible] שנים [illegible] שאחר [illegible]
[illegible] הלשון [illegible] לפי [illegible] הענין [illegible]
[illegible] שאחר [illegible] היה [illegible] הלשון [illegible]
[illegible] שאחר יוסף [illegible] פירוש אחר [illegible] שפירש [illegible]
[illegible] פירוש [illegible] ועוד הנה [illegible]
[illegible] הראשונים [illegible] יקיב [illegible] אחר
[illegible] של [illegible] לפי [illegible]
ופירוש שהוא [illegible] הקדש שהיא [illegible]
[illegible] פירוש [illegible] [illegible] ק'
הצלקים: גם [illegible]
[illegible] שהוא [illegible] הוא [illegible]
[illegible] שהוא כן היה [illegible]
[illegible] של [illegible] הוא [illegible]
שנה שם [illegible] הכה [illegible]
חזר [illegible] יסוד [illegible] היה
[illegible] שנה [illegible]
[illegible] היה [illegible] ועוד הנה [illegible]

לך לעולם המצוה נקראת מצוה: והכונה הוא שצריך שתכוין ששם מ'
זיווגים עושה כי אלו ס' נשמות הם מכח אבא ואימא שהם מ"ס [illegible]
של מלכות מלמטה למעלה א"ר מ"ס ס"ה מתחלפת מלכות יוד ה' יוד
הוא אבא וה' הוא אימא: והנה ה"א שלשה ה"פ מלמעלה היא כנגד
זיווג זעיר אנפין ונוקביה וזו הוא זעיר והה' היא נוקביה: ויבין להיות שכל
המצוה של העושה עושה זיווג אבא ואימא ז"ק שמו יה ש"ק ופירוש שמו
הוא שני שמות לבד ה' וזהו ש"ע ה' זה כנגד מצוה עשה ונודע שלמצוה
של העושה עושה הה"ס זיווג או"א ואימא: ולמצות עשה עושה זיווג זעיר ונוקביה:
ותריך חרק לבד במלכות מלא כזה אלף לבד עולה הה' והלנים כן
היא יהוה כיוש הלמה הוא מלא כזה יוד יוד ואו דלת הוד מלא יהוה
יקדש לבד מלא כזה יוד וד עולה שלשים והכולל הוא מלא: ב"ה
הלמה הוא היה כזה יוד ה' וה' מקיף: והלכך נ"ס כן הוא שם של מ"ב של
שם שבעים של מ"ב יש בו שלשה יולין כזה יוד ה' ואו ה' ושלשה יולין של
עולם שלשים והלמה שבמצוה הוא שלשים מ"ב המ"ה ה' אחד ושלשים
התנין מלא: נם כן צריך שתלנו שם של מ"ב מהולו שלו הוא לשם שלשה
ושלשים התנין קבל ונודע שהה' היינו מלכות הוא אור מקיף לכל
המידות ומלו דם השלשה קלים שאור קבלה לנפות זה קבל קבלנים
אחר קבלה קבל קבלים קבל קבל: וכשאומר קבלנו קם שנים [illegible]
ואינו לבים קם ~~שלש~~ שנים ופירוש שלכל השלשה מידות יש בו מלוי מ"ב
לם שעולה התנין קבל ומלו השלשה קלים קם כנגד שלשה מידות ב'
גדולה גבורה תפארת נצח הוד יסוד מלכות: ונודע לפיכך שבכל
השלשה מידות יש בם ~~של~~ מלוי מ"ב שהוא לם שעולה התנין קבל
והוא.

ד״א גם כי כנגד החושך מזהיר ושנים הכללים ואלו הם נר״ן מיד לשון ב׳
פנים שהם׳ והב״ה פירוש זה של אדם שכולל לכולם והחוטם שוה לו גם
כן שני אורות מה ונון מ״ן ואלו החוטם מוצאות ושנים הכללים שהם
הב״ה והחוטם הם כנגד השבעה מדות הנז׳ נה״י ר״מ : ולכך הכל פירוש
המאור הכל כן יהיו שלא אין עושה טוב אין גם אחד : ופירוש הוא כי
כולו מן פירוש לכל המדות יש להם שם מן שהוא המאור שעולה הכל
פנים לו׳ והמדות הם כנגד שבעה הכללים וזהו כולו מן : ולכך שנים
הכללים שהם יסוד ומלכות שהם כמו שהיה יסוד כולל החוטם נבורות
והמלכות גם כולל כמו זיוו אם כן לכך לשנים יסוד ומלכות שבו הם
הם כנגד הכללים נקראו יחזון : וכשאין עושה טוב פירוש שיסוד לכל שאין
עושה זיוו אין גם אחד פירוש גם מלכות מלכות שאין לה מאומה כלום
אלא מה שמקבלת ועוד לא תוספת לה טוב שהוא יסוד לכן אין גם
אחד : ומה שאמר ממקום הכל מ״ר יכנס העשר קווי שעולים פר כנגד החום
החסדים והחוטם נבורות שעולים פר : הנוגע מכאן שמקבל אשר יצא
משפע לה האור התורה לכל השבעה מדות לכך הוא לכך שהיא אומה
מקבלת מאחר אנכין שהוא שיהיה למעלה ומאורה דהיה מאיר ומשפעת
על המדות שהם שהיה הם המאור על לכך וגם נקראת כום מעולה רז
מלכן ונמשך לה נשמות לאחר לשון : ונרק שיעור שיש מחום חסדים
וחוטם נבורות שכולם הם קווי לכן החסדים לכן הנבורות לכן מיד שם הקו
הוא לעשר אנכין ואחד מאחר פנים : האחד יהוה כמו יו״ד לחוטם חסדים
וחוטם נבורות שהם עשר כמנין י׳ : ד״א ה׳ החושך חסדים התורה שנים
עשר אנכין כאשר יעשה לתקון למעלה שנים חסדים ושנים יה׳ תכופים

נצח שלשים ושש פעמים וכנגדן תגלים הוא לנגד הה״ה ה׳ שהיא לנגד החכמה ה
חלקים הנזכרים לעיל: והוא ו׳ הוא היסוד שלעשר אצילות: והה״א ה״א
אחרונה לנגד החמש גבורות שהוא עשר אצילות ולנגד חמש גבורות
לבינה: והנה כנגד הויה אחת ונקודה שהנקודה אחת היא
יההו הויה אחת מראשי תיבות הפסוק ירא להם לקבל ו
ידוע והוא לעשר אצילות עצמו אותיות על דרך הפסוק
לעשר והנה היו״ד כנגד החמש חסדים וחמש גבורות: והה״א
ה׳ לנגד החמש חסדים והתפשטות לגבורה: והוא״ו לנגד היסוד: והה״א
ה׳ אחרונה לנגד החמש גבורות אשר היא לנגד יסוד עשר: נצח
שהספירה בין שם הראשון שם השני הוא אושלם יסוד והחסדים
דעת שהוא החמש גבורות: או שיהיו הגבורות ליסוד ושתים אותיות
עצמו: לנגד השלש עולם של יסוד שהוא להשלים תורה נקרא
עטרת יסוד: ולנגד השני של יסוד שנאמר לתקון נקרא שלהן ה׳
הגבורות: והנה שהוא מצות הויה ביד היא לעשר אחד על
יסוד פסוק נפלא שאומר הוא ה׳ הוא על כל: ופירושו שכבר ידוע
שהוא שם הויה פשוט כפול משולש מרובע כנגד י״ה יה״ו יהו״ה
עולם ע״ב: והטעם שאנו מלבישים אותו כך כדי שלא להפריד הנאצל מן
המאציל. ופירושו שהיו״ד היא המאציל והאותיות האחרות הם הנאצלים.
ולכן אנו מלבישים לו י״ה יה״ו יהו״ה כדי שלא יהיה פירוד בין המאציל
והנאצל: נצח על דרך אחר שהלבוש הזה עצמו של הויה הם שהלבוש
הוא מלא עולה חשבון ק״ל כנגד יו״ד יו״ד ה״א יו״ד ה״א וא״ו ה״א והוא הלבוש
עולה ק״ל: נצח על דרך שהלבוש עולה ק״ל ועולה ע״ב שניהם יחד ע״ב ק״ל ע׳
עולים

בק׳ עתי׳ עגש׳ לק׳ פר׳

עולה ל״ב יש פירוש והוא הנה רואה לעיניך שהוא מספר כ״ו שהוא שם הוי״ה
שעולה כ״ו: והנה עוד כי תספור הנה יהו״ה ב״פ פירוש הוכב כו ל״ב פירוש
יה עולה כ״ו ל״ב וכיצד לזה האופן עולה עד י״ב פירוש הוא להבין עולה עד
להבין מלת עולה הכל בנ״ם: נס צריך שתדע שלשם הוי״ה יש לכוונת אחר
שעולה מאד והוא מאד לרוב הלוקים שבע הנה לי״ה והוא לזה האופן עשר פעמים
עשר פירוש י׳ פעמים י׳ הם מאה: והמשך פעמים תמשך פירוש ה׳ פעמים ה׳
הוא תמשך ועשרים: ושש פעמים שש פירוש ו׳ פעמים ו׳ עולה שש ושלשים:
וחמשה פעמים חמשה מלה״א אחרונה ה׳ פעמים ה׳ הם חמשה ועשרים: הך הכל
הכל תמצא מאה ומנין הוא עם המלה שהוא קפ״ו: ונס כן שם אל״ה תאל״ו כוק
אלה לאור עם הכולל עולה קפ״ו למנין שם הוי״ה: הנה רואה לעיניך מלאור בעולם
כיצד מורגש בכל מלמעלה אליך ונוגה ולנוגה להגיע ולכן תמצא אם תחשב
מלת המלך למספר קטן עולה י״ד ולנוגה למספר קטן עם המלה עולה י״ד עוד
שהמלך הוא לנוגה ופירושו יורד לנגוחות תחשב מלת לנוגה למספר קטן עולה
י״ג ותחשוב מלת עולה למספר קטן עם המלה עולה י״ג רכוב ולמנין שלנוגה
שהוא המלך הנז׳ ולקחת הכל הם מלך והנו עבד למעלה ומולידו לנפשות שהוא
כולל השם קצוות ולהכתיר למלכות ראיך לזה ששם הוי״ה ושם אדנות עולים
למנין מלך עם הכולל: ולכך הנה נס כן שמלת אלקים עולה פ״ו ונס האותיות
והמלה עולה למנין מלאך וזהו סוד מלאך יי׳ לאבר הם פירוש שם אלקים לן
למנור עולה מלאך: ולכך הלא נ״ב מדבר וישכן כבוד יי׳ והכונה שם
הוי״ה עולה כ״ו ושם אלהים אותיות יהו״ה עם המלה והכולל עולה ל״ב כנגד ל״ב
נתיבות חכמה ונס עולה מלת כבו״ד וזהו פירוש וישכן כבוד יי׳: וכבר ידעת
ששם הוי״ה עולה כ״ו והמלה שני אותיות של כ״ו אחר כך והוא שני שמות לעיל
שם

שם המלוים שעולה כו׳ וכנגד שם המלא שעולה כו׳ נקרא סוד כבוד יי׳ כדי שם
מלוים והויה קבל אחד זקן כבו״ד ; וקנק כבר ידעת מזיווג כבוד יי׳ ; ו
ושתף קנו כוזה של שר אחר לכבוד יי׳ כבר ידעת שהקה״א יש לה שלשה מילויי׳
מק״ה״י הה״הא ושלשת מלוים שם בן אלפא ; כשיקיה מעלה במקה״י
המשת קיו״ד כזה יו״ד עשרים המשה מקה״א וכמוש׳ קה כו׳ ; וכשקיה מעלה לך
למלוק כזה הה״א יעלה כו׳ להבוע חמשה פעמים חמשה ה״ק פעמים ה׳ יעשו
חמשה ועשרים והאלף של קמלוי נעלה כו׳ ; וכשקיה מעלה לקה״א אחת כזה
הה״ק כדרושו שם קודין עולים שעלה למנין יו״ד והמלא יו״ד כזה יו״ד קם ששים
למנין ד׳ והמלא זה קב״א פירוש כ״א כזה כ״ב קס מלא ; ופירושו כמו שקה״א
נעשית למנין יו״ד למלוי יה״א אחת כזה קה״א אם כן החבר האורכות מה״א לך
ע״א עד קיו״ד ז׳ חמשה זיוגה לא רמזא להם חמשה עשר אלא שלשה כזה יה
עם זה עולים מה׳ ; ועוד כון שרמזה קה״א יו״ד כזהקה״ק אם כן החבר מקה״א לך
א׳ עד קיו״ד י׳ כך הי׳ לג״נ״א דו״ קו׳ וקנה כל זוג עולה יה׳ שרוא וה׳ רבה ונאמר
ה׳ פעמים וה׳ עולה נה׳ ; ונלה שעלה משלשה פעמים וה׳ קה׳ ק׳ מאה למנין מלוים
ונוכ׳ שבוין זה למלוי מלוים ופירושו מלוים אחתנו לך למאה שעולים ;
דנק ראה לשער איך הכל קוא המון לשם קויה וזה שיהיה״ה שנגה כמו״ד
ושם לאותיות כולם של כולם קדושה היא אלא כז עם מצטרף להון את
השם וקבולה ; ואם רבו״ שעולה לשם קויה לכל דבור רשעה רבנית וקרויה
וקויה אקוב למעלה ולמטה ולא יזיד לו שום מרעת ומשנה עליו וכ שם
זק מעלה לכל יחוד קשבה שאין עוכה קבוע אלא מלוים שבלה נוטריקון
לבתוה עד אחד נשאר לחב שהוא לו׳ קמלוים אין לא יספיק עד זאת ד׳
קבוצ׳ ; צריך איך לעשות יחוד לו׳ קמלוים לקורם המוכנסק

שרעב מלה שושן להם עלה חנך לכון לברכה המאור שרי מעון ברכם;
ממוניך המלאכים; קדושת הקדוש; כאשר תזכיר שם הקודש יכוין שמאיר שם
שלמעלה שהוא ע״ב ק״ד ונעשו ש״ב חק יוה״ש שם הקודש הוא יהו״ה
וקו״ה היו״ד הוא עי״ן וק״ה קה״א הוא לש״ר וקו״ה הוא״ו הוא ד״ו וקו״ה קה״א הוא
הע״ש שמאירות שיהו מאירין כ״ס ע״ב ק״ד והוא שם שאין קדוש והוא
היורד ולכן יכוין שמאיר שלו שם הקודש שהוא המים משולים אבשם
מאירות ״״ לאלפא מאירות שם ע״ב ק״ד יכוין בלאות שאור שלמעלה לב מבל
היו״ד שמאיר לשנות בוקא והה״א לש״ר בוקא וכן כולם לבאור וכו לברכה
השובה שלמען מבכם; ולברכה שנק שמאיר המלאכים נ״ך שיכוין שמאיר
שם הקודש לשם שלמעלו שהוא כו״ז וכו׳ נעשו ש״ב יועת שם הקודש הוא
יהו״ה ואחר היו״ד הוא כא״ך ואחר הה״א הוא וא״ו ואחר הוא״ו הוא ז״ין ואחרון
הה״א אחרונה הוא וא״ו נמצא שאורות שאחר ״״ כס כו״ז והוא שם שאין
קדוש והוא הן לבד מכח שמאיר בו שם הקודש ולכן נ״ך שכוין שיאיר בו
שם הקודש שהוא המים משולים מאלפא מאירות ״״ לאלפא מאירות כו״ז ויכוין
בלאור שאור שלמעלה היו״ד לבא״ך והה״א לוא״ו וכו כולם לבאור וזהו לברכה
של מלאכים המלאכים; ולברכה ארך קדוש יכוין לשם להילוך מלמ״ש שהוא
מתנפך ואלו השמש שאור עולם שאין שם; ולכולם מקדושות עליך לפני
לברכה לשם אחרים לנוילני הק עולם לשם כמה אלף לאור הק יוד לשם וזהו
כירוש עד עלה שמאיר צ״ק מאור ע׳ שבולא מאירות אחת; ובשרוך של
לה שם אדנ׳ עולה שין ואנו חושבים לשרש וק״ין שם אלהים ושם אדנות
עם המילוי שאחרו לבאור השמות; ובשאחרים שלום יכוין שנלמה
שין שין במאור הקשר שיון והשם יורד פנע ש״ש שמאור קויק ולפני ע״ב ק״ד
ושאחרי

ואחר כך ... אלקים אלהות והוא ... את ראשון ואת אחרון ופירושו הוא
הוא שלפני ה' ... עולם כנ"ל ... שאחר ה' ... עולם ... עולם
... ואת ... כמו שאמר אני ראשון ואני אחרון ופירושו הוא שלפני ה'
והוא שאחריו ... אמר ... אני: ברוך שהוא ... שם הקודש
ופירושו ... להגיד לך שם ... שאומר הקודש ...
... אחד ... ואחר ... לאחר והוא ... שבו
קודש יוד הה וו הה ... לעולם שם זה ...
... שם ... ושנים ... של שם ... עולם
... וזה ה' עם ... שם ...
אדנות שם ... יאהדונה"י ...
ה' ... שם זה ...: אשר
... ה' ... בו ...
... עולם ...
... אחר ... נפש ...
... אשר ... זכור ...
ה' כה ... שם ...
... יום יום ...
זכור ... נפשי ... שיאמר ... אחר ...
... קודם שיאכל ...
... קול ...
... זכור ... פירושו ...
... שם ... אחד ...

מ"ן אחד של מילוי הה': ומפני הזכור של כל הפסוק זכור הזכור והשוו עליו שמשו' עולה
תר"ך והוא השם של פסוק פותח את ידך שמפני היבות תר"ך והוא השם המתחיל
מזון שהפרנסה מן המלכות: והתחיל הוא חשמ"ל שהוא תורגמ"ל ופירוש חור
הפנים של מלכות הפסוק התוספות נשם הוא חשמ"ל כך שעולה למנין תתק אשר הן
התוספות הוא כנגד החמש ספירות של זעיר גדולה גבורה תפארת נצח הוד כל אחד
כלולה מעשר ומזה הזון לפנימה לרת עד הקליפה שהוא לבושה חן חור עולה
והשקה לשון עד הקליפה נובר עליון: ולה' של כל הפסוק עולה הק"ל ה' שמות אלקים
לכנגד ומאה אשר עולה שבעה מאות: למילוי יו"ד ה"א עולה מאתים כיה א' אל אלהיך
אלהי אלקים מונין עולה הק"ל הם כל שם אלקים והוא למלכות: וכנגד זכור הזכור
הוא שכינה הוד יסוד עולים למקום גדולה גבורה תפארת: וגדולה גבורה תפארת עולים
למקום חכמה בינה דעת: נמצא שהם שני יסוד יסוד א' למקומו ומפני שאינו
עולה הם שלש מבול מפיק כך שלא להניח המקום חלל: נמצא שיסוד למקומו לא
יסוד אשר שם למקום הנהגה ומשני השני יסודות הי"א נכנעות ומלכות השוה פירוש
נכנעות: ולהשלים שנשק הקו ומחר על מלכות עולה לזכר ומפני שמחר הוא כן
כנגד שנשק שם מב' הנה עלה מנ' מה ומחר של מלכות עולה לזכר שנו אחר
ופירוש שנו הואנון מפני שכולם אותיות אחרים ופירושו אם הוא לשונו הי"א
מעונה זהו זכור כנגד יסוד העליון: השמור כנגד יסוד התחתון ומלכות הם בוראן
עולה הדבור למילוי הפיר מלמעלה למטה שם אלהי ישראל [illegible] בתורה שהיא
שלמה: זהו פירוש הפסוק שצריך לומר לכל בוקר ופירוש הפסוק שצריך לומר לכל
ערב שהוא ואני אמונתי למתי וכו' פירושו צריך לכוין למפני היבות של הבוקר:
היבות של פסוק ואני אמונתי למתי נכלל שהם אלקים יוקן כנגד שם הקודש
למילוי יו"ק במק יו"ד ק"י ו"ו ה"י: ובשחור מילוי לפני גבורת יכוין למנות שני
היבות

הרבוע שהוא כ"ה שטח כ' יכוין לשם שרש כ' כזה יוד הקוו"ק: ונהג
שאחד יחשוב הרבוע הקטן לשם כ"ה ושם נ"ב שהם שני חלקי שרש ה'
הקוי שאורך ושל קווי כנזכר; וכאשר תולה חלקי יכוין לשם שלשי
של שם אחת לבת שבוא על יכ"ש והוא הנקודות חוצה עונ"ד; וכאשר תולה
עולה יכון לזה שהם עשוי שהשם הקוים של חלקי הכ"ל; וכאשר תולה
אכן שאומר קו הקוים לאחד אחד יכוין שהוא עולים למטה של"ה לכל אחד
עם שהב חוצי של זה של יולן שאחוהי לך שהכון בו לבריאת הפסוק כזה
יוד קי נון קי; ושם של"ה חולה הוא כזה אין דלת יוד; וכאשר אחד יכוין לשם
חלק חלק שלא כזה תולה חותיות אחד והוא שם חלק חולה חלק למד וחותיות
הזה עולה הפך למטה חוקים ושם של"ה חולה כזה שין דלת יוד עולה הקמ"ו
עם הכולל ושם אחד הכ"פ של שם חלק חולה כזה אלף למד עולה הכל חלק ה'
וזהו סוד החלק לך שלמה; ופירושו של הפסוק הוא ואני אחותי לך שאם
את העון אשר עשיתי כו' עשרה חוצה אלו הם שמות שהם שנים והם ש"ם
שמות ה"ם הניה לשם חותיותם יולן והקוין ושם חב"ב נ"ב יכ"ש לנקודות חוצה
במאור שהם שנים ותולה חוצה הוא כנגד שם חב"ב שאומר נ"ב יכ"ש הנזכרים
שיש לו נקודות חוצה כנ"ל: ועתה אני מרמז שהשם של"י ושם אחד שהוא לשם
חלק אחד הם שאור אני מרבה אותם שישתמש הכולל והקוים ושמו
לשמות הבחק שכן הנקודות חלק הם שמות שלא ואחד שישתמש לחוקים
לשמוש לב החק ולא יהיה חוצה להם כלל ועיקר הם עומדות הקוים
שהם יכ"ש ועשיה: ר"ל זה שאחותי לך זה הפסוק עד עתה היה כוונת
הפסוק שצריך לכוין בו קוים שיאכל חבל הכונה שצריך לכוין בו קוים שיש
היה כוונת חתב לשם הקוים: ואני אחותי לחצי צריך לכוין לשאר ואני

שאוק

שעולה למנין שני שמות של אהיה ואחד של שם הויה : ולמילת אלהי עולה שיבון
שעולה למנין שעלה אדנות חמשה של מקום וחמשה של גבורה : ולמילת לחמי
עולה לבני שעולה למנין שני שמות שם מ״ב כזה יו״ד ק״י וא״ו ק״י ושם מ״ה ה״א 25
יו״ד ה״א וא״ו ה״א : ולמילת נקרי עולה לבין לשם אדנות למילואו כזה אל״ף
דל״ת נו״ן יו״ד שעולה למילת נקרי : ולמילת מונצר עולה לבין לשני שמות
אחד של אל ואחד של אדני שעולים למנין מונצר : ולמילת נשיק עולה לבני
שעולה למנין אהיה למילואו כזה אלף למד ק״י יוד ק״י : ולמילת אכן עולה למין
שעולה למנין שם הויה ושם מ״ה : ולמילת שושנת עולה לבין שנים האלפא
אותיות של מילת שושנת עולה למנין ש״ה מנא כזה שין דלת יוד : ולמילת קול
עולה לבין שמילת קול חסר ל״א והוא כזה קל וקוא עולה למנין חמשה הויות :
ולמילת הקמנו עולה לבין לשלשה שמות אהיה לשלשה מילואים יהיו הנה א)
אלפין כזה אל״ף ק״י יו״ד ק״י ; אל״ף ה״ה יו״ד ה״ה : אל״ף ה״א יו״ד ה״א שעולים קך ק כנ״ל הכ״ק
רמיז מכ״ב חתונו ושאר ל״ה קואשו ל״ה ; ל״ה לשפנק ל״ה לבינה ; ולמילת
לשונו עולה לבין שעולה לפני צ״ק ; צ״ק לבינה וצ״ק לשפנק ; ולמילת חוזק
הוא שם מ״ב של עולה עם המילה ובמלואו כזה יו״ד ק״י וא״ו ק״י ; והאלף של
מילת יאזין עולה לבין לבחכמה שהוא האלף של אהיה ליהיה כזה אלף ק״י יוד
ק״י והנו שלאהיה של יוהך ושבו שלשה יוהך כנגד האלף של מילת אזיך ;
נמצא שמילת אזיך האלף שבו הוא כנגד האלף של שם אהיה וה למד שבו ק״ל
הוא כנגד מילוי שם אהיה שיש בו שלשה יוהך כנזכר ; ושאר למילת אזיך י״כ
עולים שלשים הוא כנגד שם מ״ב שיש בו שלשה יוהך כזה יוד קי ואו קי ; ועוד
הבין למילת אחר שלאזיך שהאלף שלמד כנגד שם אל ויוד כאלף חסר שאלפים
למילת אזיך כנגד השלשה יוהך שלשם מ״ב הנז ; ועוד במלת יוד כאלף שנים
יחד

יחד עולים למד הנון שהשים שהם השלשה יוהן המפשלשים הן יש שנ
יוהן יחד והחלק שלמטה קוהו המפסיק והב' יש יוד את ב' וכן גומא קות
נפקן לנוע חשך ל' כנגד שנ יוהן יוד כנגד קיוד קאחרונה: וחחר
זה עליך עכוין שהחיך צורך שעולה קמ"ח והקניך שעולה הן שעקס יחדך
עולה לב' עשן יכה וכה שנ ויצא קוה קויך נהלקים חושא שהכוין לטנ
קוויר להשם אלקים: כל זה יכוין לצרוס קמוך של יהו אתה לפני וכו'
הוה לעולם קוהם שישן והך יהיך כל מתן השעורי נלמך יהקללו העניין
נהשלהן כיכל הקנייה ושתוה אקיך ואקיו שה' והא מעמידים עלו לכל מלעוקס
ליחוד זה שקוה אוחדם לכל מעלה כנ"ה והא להוס הי' וידו פנומק שהלל שלם יכוין
לכל לעלך לשלות חשרי הכנים הך שתות והחוהים חשר לב לחך למעלה
שיכוד והא עושים הש"ה ופירושו שקוה לעוון הש"כה הש"ה קכ"ה של מעלה
ערב לנשולהן של"ה פ"ה פירוש ושים כח לשתות הנ"ה למעלה: ואחר
חשר ילעה קעון קנ"ה לחוי לך ללעל עו וחחר לי לעווגו לשם מוכהס כו
וקוה קעון שנשלבר ולו לבעולק: נצריך שכלנו שקעון קזק כלול מתוים
קודק יש מי שחנשב לעלות ומתוך אותק המחשלה יצרו לקקפו ומים להנו מינה
ולעך: ויש מי שמונק לידו עליה לוק שמעלך לידו ומשמשח עך אחר לך
מתולנו: ויש מי שכלחק חשק מתוך יוצרו מתגבר עליו ואף מלינו לו ומונקך
לידו ומתולנו: ויש מי שמלוין לחבר ומונקך ומולינו: ויש מי שמונקך ומבקק
קעונק לעור של קחבר וזה לעונות נקרה מוסך לעולהן: וקבונך צריך
חוק לעשר שיש לחנוק ששקך אותיות שלשם הקויה אותיות יוך הגדול והגבור
והנורא קלא קרוא יוד קה"א וא"ו כזק יקן שעולה למען על"ו שאלו השש הן
אותיות הנזכרים הם מלאים כזק יוד קה"א וא"ו והששה אותיות עלמם הם למען מו"ב:

וזהו שם מ"ב קנה לאשר נכנס לבית ששעה מ"ב אחר כמה פעמים מדובר אחד
של החמה ואחד של לבנה ונתון שני מ"ב הוא כל פירוש אלפעה ושמונים אלפים
רבבות של המולד וזה לפי שהוא שיעשה כל התקופות לבד הסני מ"ב של
אחר ושל מולד מפני שזה הוא לתחילת זמנו לתחילת השנה אלא ששני מ"ב
קנה של חמה ולבנה ועיקר כונתו להקדמות שיכונו לעות חלק כמה מ"ב
אשר השפילו והשלים לאלף להקדמות שעולה אחד למנה ואחד למולד :
ומה שמפסיק לידו לאמר שקודם הקדים פנים לחמש חמשים וחמש גבורות אם כן
צריך שכוין לשם הקדים למולד ולמולד מהלוך שעולה כמה ושלשה פעמים כמה כמה
עולה כל זמן מה שאף לידו והיה חושב לאמר : ולמחשב לאשה כשהיה מונה צריך
למחשוב להקדמותיו שהעולות אחד ושלשים פעמים אם היה פירוש אחרות שמה
היה אחד ושלשים פעמים עולה כל צריך להעלותם למקומם יהו לאשה : ולאמר
שעשה שם היה למקומו שעולה כמו : ומה שלא לפרש לא נאמר שעלות שם מ"ב כו
כנה"ל ; ומה הוא מוסכם הטעם שמפסיק אשר נר"ה מוסיף לעולם אם יכון
להקדמות משם היה שעולה אחת שלשים ואחד פעמים היה עולה אחת ימין שעולה
זהו אחת הוא להקדמות הכל התקופה ה"ל אשר יעשה לעשות הכל כנזכר לעיל :
ושמונה צריך שעשו צריך לכוין להקדמותיו לעולות אלפים אחרות שם את הכל
שמונים ושמונה ושמם מקור קרוב להקדמות למקומם שעולה מקור השכל ; הנה
לפני השלמת החמה לגמור שלם זה למולד והשם הטוב יכפר בעד : ים צריך אתה
לדעת שכל אלו התקופות אשר אמרתי לך שהתקופה מפני חשבון עונות השנה של חמה
סבור ושל לבנה זהו למולד צריך כל שקודם שהעושה הפסקה שהלך לעשות עליהם
והכונה שצריך להיות לך למולד הם את חשבון כמה שלא תעשה אותה לעולם כונה
מפני שהכונה המולד של ושמונים אלף שהוא עמוד תבל ושולט העולם ויעשה לך אשר אמים
נ"ב אחר הכתוב מחזור ים ולא האבל שרלא ההאופן
ים שעליו לשאר שלו השנים כל התקופות שם ב' פעמים אחרים
שני ימים הכופים שאחר הן פעמים שני ימים לכופים שאחרים על
לבא התקופה גירעונה עוד ב' ימים שלא יהיו כדופין אלא כגוזרים כך
כפוך מן גלל לכל כל התקופות

נ"ל"ז
והנה שאם
התעשה ד'
התקופות
בהסברות
כל ב' ימים
וב' מוער
כדוחים
שנתיים
כבוד כן
התקופה
אשר אמים
כדופין יהיה לאחר
בתקופת

הוי׳ כמו ליי׳ אלהיך: והכוונה שהוא שיכוין שבמלת יאמר נשמקוק
המים כמ״ה יאמר ויכוין שאותיות יו״ד של זה המקור עולה כ״ב והוא כנגד שם
הויה שעולה כ״ו ושם אלהים שעולה פ״ו וא׳ כנגד אותיות של שם הויה והמשה
שבשם אלהים ואחד המוקיפים הוי׳ כה״א: ונשלמה שצריך לכוין שאומר ונמקוק
המים לשון שמורה אלו שם הויה ושם אלהים ואותיותיהם: ואחר כך יאמר
ויקרא אלהים שפשוט אלף ויכוין שמלת ויקרא עולה למנין אלהים ומה לומר כמו אל״ף
למ״ד ה״א יו״ד מ״ם עולה שלש מאות כנגד הו״ל [illegible] פירוש כנגד השני אותיות אלו
ה״ה שמלת ויקרא שאר לאות המלה של ויקרא שלשה אותיות אלו ו״א ש
שם שצירוף עשר הם כנגד שלשה עשר אותיות של מילוי אלהים כמו אל״ף למ״ד
ה״י יו״ד מ״ם וחמשה אותיות של שם אלהים עצמו ועולה הכל שלש מאות ושמונה
עשר למנין ויקרא עם הכולל: וזה מורה כוון שעולה מלת יבשה שלש מאות וי״ח
עם הכולל: ונשלמה שיש שני אלהים אחד של מלת ויקרא ואחד של מלת יבשה לא
ויש אלהים אחר נחשב שנאמר ויקרא אלהים ליבשה ה׳ שלשה אלהים והנה שלשה
פעמים אלהים עולין למנין תר״ס [illegible] ועולה למנין תר״ן והמעלות של כל הלשון
הקדש הוא חמשה מאלו השלשה אלהים וזהו סוד ויצא מתר״ן פירוש יצא מאלו ה׳
השלשה אלהים שעולים למנין תר״ן שהם הלשון הקדש וזהו סוד ואברם בן חמש
שנים ושבעים שנה בצאתו מחר״ן ופירושו הוצא עד מלת חר״ן [illegible]
ויאמר [illegible] הוא למנין יעקב עם הכולל שהוא [illegible] ופירושו
שיצא מהלשון הקדש [illegible] ויצא מחר״ן למאור: ונשלמה שמלת
ויקרא הוא שם אחרים אחד ואלהים [illegible] הכתוב הם שנים ומלת יבשה הם
שלשה ומלת [illegible] הוא שם אחרים אחר כמו אלף [illegible]

[illegible] ויקרא אלהים ליבשה [illegible]
[illegible] הכוונה שיכוין [illegible]
[illegible]
[illegible] ולא יחסר [illegible]
[illegible]

קס׳ אלבעך אלקים בגרגרתו כן התיבה אלבער הגימטריא כן ימעך לבון ס״ג
ערב ותפני שכל שני אלקים קס נע״ב ימלון קאלבעה שני גימטריא ע״ב
נע״ב שעולה קכל שתי וקבולה נעלים לבון שחק שקס אלקיד ולשק
וקו פירוש תשג״ק כי מן קת״ס תשיריקן פירוש תשג״ק אורות ולקא לבעת
אלקים חשר קס ליען הקיפים ושכו מתם: נחק דלין ערך שחק קמילא
קיא אלבעים סחק עם פרות ומאירך נקעשם קוא שפם יקן למילוי תבין
עולה ע״ב כתק יו״ד ק״א נא״ו יקן קוא שהם תקיק פירוש אחד ושלשים:
תם כי מפני שיקן קות חקיק עקיק לבון יקן המילוי שיקו ושם אקיק
עולים אל כנגד אלבעים סחק: קוק לבניך כונת המילוי שיקון קשונר
ומפני שהם הנעשה כל הכתר בין מגנון כונת השביעה נ׳ מלין ב
כונת הפסוקים של זכור הזכור ופסוק של ואני אתודה לפני וכו׳ ואלו ד׳
הכוונה קס נים קקתקק לבין אתודה שבאות על פסוק הייחוד שבאחר המילוי
חשר אחד קוכל: וקות זק: וגד׳ יג׳ שתור אלפים חופש כל חלה לעון צדק
לבוין שתולות נר יג׳ שתור שאשי תיבות עולה לבון אלף יש״ם שלה
ומילוי אלפים קוא לבון ששם שלה: ומילוי חופש כל חלה לעון צדק לבוין שאשי
תיבות עולה לבון תוריות של מילוי אלקים והמה אותיותיו כזה אלף ל
למד הא למד מם ... קי יוד יוד וו... מה ... קי ... של מילוי ק׳
המילוי ... והחשבון אותיותיו של שם אלקים הק״ל שעולה ושלשים ומופי תיבות
של גד יג׳ שתור עולה ק״ה לבון ... שקס קליען הקשים של
ונפ״ר: וסופי תיבות של מילוי אלפים חופש כל קוא לבון תשע״ל כנגד שני נ׳
נקודין שקס שני אלף מלא אלף למד אלף למד: ופר׳ של חלה לעון שולה
ששים לבון ששה יוקן אלבעה שלשם קויה למילוי יוקן ואחד עם שם אלף

ואחר

ואחד של שם ב"ן: הנה שמה מוציא יחוד זה שמתייחד לו הודה על הלשון
אשר הרב אוכל שיחזה עמו מתקנים כמו שמעלה: ואחר אשר כונת להעלות
למצות התפלה שהעולה דרך השכון אור אותו שנמור לך על הקדמה כל מצות
העבירות אשר יכול האדם שיכשל בהם לכן לתתנו כן מזכיר למען יהיה לך
ליר תשובה עד להראות ולא שראה השמר נגדו ודבר אלה אל לבו ומצדך
שהוכל נזכרות להם לבם: ויברך הנה מעת שהאדם אשר הרה יעדו על
על הניח אותו הקטן או על הנקרא ומטעו שהבא על הנויק קוח או הבא על
הבקיעה שנאמר אשר לשר מתולים לשם בן הבשולה אחת היא לשם ולבן זה שבון
לשם ב"ן כזה יוד הה וו הה והשולה שיתענה בו העניות שבו ודם כזה יוד יוד
הה יוד הה וו יוד הה וו הה הה הם: ונשלה גם כן שבו כזה יי יהו יהוה: הה שבו
מה הכלו הנה יה זה עבין שהעניות בו העניות שבחה ולתבון לתעניות
שעלות כל יום תלך אחר משם כי ולשעות כל אור תקשם למוק ומה לה תשב לכל
יום יכוין שעלות חלק מקיור ולשים לם נשאק העניות יכוין לשעלות קיור כולה
לשעלה שלק ומק הם שיעור לשעור והכונה ואח לשם זה של בן שעולה כמה
תמנה שנים ומחצים: יום כלב תמניא שנים וחמשים לומר לך שהכל דבר
מושגל זה השם של בן לכן לשוכב עם ויקשקיא בהלה אותם להתודה
עוולה או ומוריך מופע שכב עמך קוח ושלה תמניא ולכן השוב עסק
היה או עוד או נקמה עולה או שואה השולה בו העניר ולכן לשם בן
הן וכל יום יעשה חלק אחר כנגדו: ויהי לכל העוונות שיכוין אחד
האומן שאמר לך להישר שאחר יכוין לדבר אבות רחוק ומות פירוש
כשורחיל הכלבן וכשנימוק מין אבקים לשוכיר מולה יהוה יבוי
זה א מלא להיקין כזה יוד הא וו הה שעולה בו כנגד חשבון כל מלא לא
תר כנו:

תשובה

מרומם ולמעלה מכל יכון לכתר אבור לתפארת ואמר בו [illegible]
[illegible] יהוה לבו אחר שקוה [illegible] אל האלהים [illegible] עמו ולמעלה
עליון יכון [illegible] יהוה נקוו אחר שקוה [illegible] [illegible] ושם
[illegible] הויה יהוה [illegible] יה יכון יהוה [illegible] [illegible]
שבה [illegible] כי [illegible] [illegible] כל ימים שקוה [illegible] ונפשו: נס
[illegible] יכון [illegible] [illegible] [illegible] אשר אחר [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] אל [illegible] יכון [illegible] שנים אחת [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] כוק [illegible] [illegible] יוד הא [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] שקוה
כן [illegible] [illegible] כן [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] כמה יוד יודקי יודקי ניו
יוד קי ויו קי אם כן [illegible] [illegible] יכון שקוה [illegible] [illegible] [illegible] של כל
שקוה [illegible] אל שקוה [illegible]: נס [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] יהוה [illegible] [illegible] יכוני [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] יוד [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible]: [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] יכון [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible]

שמבוקשנו מורה הוא ויכוין למילוי אשר נמצאת לה בתיבנו מורה הוא שבראשי ריבוע
שעולה למנין אלף: והכונה אשר צריך להמשיך מחלק אחדים לשער אלף עולין והכונה
שאלף אחדים יספו שהם עולין ושער אין לו לא אסכן עולה צריך לבוין להמשיך האלף
עולין השאלים שהאלפים שעולין נסכן לשער ולמעט ריבוע יבוין שעולה אלף עולין
לבוין לשעה אחדות לא לרשם אחד הפלים והכונה להם הדרנו: ושאר מורה הוא הפך
שעולה עד נהון וכח מורות והכונה של הכח מורות כל של השניי של הקוירין
ואכנו מאין מצאו והליך להוציא עד נהון וכח מורות המלני: ואחר שלהם היקון נמשך
עלחשבון הצורות הון אחלה עלות לך נסכן ישעור הוא על אשר חים: והכונה
שהי שנתחו יצרו ולשעל אשר חים צריך שיהיה שלש מאות וחמשים ושלש
השעור למנין שבכ וצריך לבוין לחמשים שעולים שם אלף אלף אלף אלף אלף
שעולה שבכ שהוא סוד עשר ושלה שעשר הוא שך ושלך עולה שבכ שחלקם היה
עשר כנגד חמשים רנט חשם אלף ושמו הוא חמשים אלפין ונעשו אלף אם נמרבן
הלוין כולם שהם שך כנגד עשר ונעשו שבכ כנגד עולה ואלף ועתה צריך להוציא
אשר החמשים אלף לשם הקויה אחד: ופירוש שאלו החמשים אלף אלף אלף
אלף אלף שעולים שבך צריך להוציא אותם לשם יהוה שעולה הכל למנין
עשה ונקו סוד עשה עשן ושאר מה הגולה של נשא עון צריך לבוין לההיה
שולה והלך אמן לסוד הספר של אליך שהוא היקון שני מגמעשים ומיא
סוד הוא היקון חשבון לאלך אמן לסוד הפיאור שהוא מקום החשבון והסכום
שהוא סוד אל: ונספח נימה של הכה הוא סוד שפה עשה עון לחמור נשא חמשים
אלף וכו אחד של הויה ותולה עון עולה הכל למנין אלף חשון הכל חמשים ותרע
שעולה נכ הכל למנין עון וצריך לבוין שיחבר זה האלף שעולה הכל חשון הכל
חמשים והרבה נחלמשך מהם ושל שם יהוה אשר בוין לחושב אלף הוא הוא

עם

עב׳ לנחשת הנ״ל לונה ואחר תנ״ק שהוא וגם לחלופין לוקח שלשה וגב׳ מאלו המשוקד
מיומים ושורק לבס׳ חדע: פשוט סכום מעונש ומר לנו שהשלשה וגב׳ טולים כס׳
לונא חדני מרורים הנם: עוד צריך שיכוין שיאמר הסגי מיומת של שמא עון שלמים
ריבות שלכם עולה קל לונא לנו תוריס שכם אחד ושלים תוריס שורקם לבס׳
וגב׳ תמור: עוד צריך שיכוין שיאמר נשא עון שאמר עד שיכוין לבוד שפך ל
לאסף חנון: קבוע שהוא רבוע קיום מלמעלה קירק צריך לצאת לק שבות
חשבך כה לקבלה שהוא במו תוסך ולנשוו ובפרד החוז שלא תר ושרק לצחת הכונה
בתוך של קאור קבול: נס צריך שיכוין תוא ובתחשך חדני שורקם לבס׳ כו׳ קאור
לשלשה רפואות נגבות שפתו תנחך ובשיאמר מו עור חדני שפתי תפתח יכוין
שמשי היבוה חור חסד: ובשיאמר ופי יגיד תהלתך שהפלד תקנאו שקים
הסלה שהחיור שורק שם למעלה לתקונם: ובשיאמר חדני יכוין לשני חדני
שעולים קל לתתקם לתתשק קווה שעולים קל: ועוד יכוין למעלה חדני שני ח
חדני לנגון קל שרס חמש גבורות שמושק אותם לחמש קוות שעולים קל:
ובתיבת שלבפלת שהלת יכוין לשני חדני: ולבפעת מורק לשני חדני: ולבפעת
עלבות לחלני אחר שכולם הם מלשק חדני שכם כ״ו קלוע כולם חסר עולים שלק:
וכן יעשה לכל תפילותיו שהלה מתוקנת ויכוין למעלה נשא עון לכ״ו רפואה
ורפאה מתור: נס צריך לכל יום ויום מוך תולה ושבת לבוש שלשה עולסבן
לתו עצית אחד על הלבוש כדי שיכסה את ערותו וקיתולים ושיים חסד לתורסי
קרפילון קלה שיניק תורס ואחר שתסיים וכשיפסיק לעוונות מלבד יום שבת
יקיך המלונגא האחרונה לאמר ובשיאכל מלקיבות מלבד לו שבת צריך שידיח
המלונגא הראשונה ומאמר: והכונה שסבך ואמר עולים הנה לונין דהינן כונשר
מלוני של הסעודה שהוא חלבוש של שתות חויה אחד של יו״ד שעולה עב׳ ואחד
של יו״ד

של יודין ולהם אחד שעולה כב׳ ואחד של אלפין שעולה מה ואחד של ההין שעולה
כן הנה להבנות מילוי אלפין מילוי של ההין ושלשה של הריק עולים מילוי הקיק לה״ן ודידין
ואלפין סך הכל שנעד וזהו סוד לב טובה פירוש מפרש בקבלת אהים קלל:
נתפרק שלשה ואחר ומתוק כל קליפין כולם: גם כן צריך שיכוין שעולה אלף
ושמונים עולה שמונה שם ואחר ועיקר הכונה היא שקבלה אהיה שהוא מלבוש ממשמש
שהוא יגאל פירוש יגיר הכליק ולזה ומתוק תורה לך קשר ואחר: **עוד**
צריך לכוין בספירת העומר של שום כונה שהוא שנעד אה״ה אה״ה אה״ה אה״ה אה״ה
ימים לבא אחרונה של עינו מלאך לבא אחת כזאת רק שעולה שכר: גם שנת
קודש לאלפין אשר עולם שכר שהוא שנעד נשמות מלא מלא מלא מלא מלא
עם הכא אחרונה של עינו מלאך לבא אחת כזה הק כנם: ובמוצאי אדנותך
שעולם שכר צריך לכוין לכל השמות שבשם כונת מלו לאדני ולמלך ואהה
כנה ולמשוב מפין תוכיותיכם לחטן בשמותיו הק מכל אם יוסף שם יודים ושם
מלוית יום הראשון יכוין למלאת אלף של אה״ה ולמלאת אלף של אדני ולמלאת יוד
ההויה של מילוי אלפין כזה יו״ד ה״א וא״ו ה״א: **ביום** שני יכוין למלא כלה ושנים
ושלשה מלבוש של שם אדני: ושנים ושלשה מלבושים של אהיה: ביום כולה
מלאה של שם הויה למילוי אלפין כנה ובה כולה מלאה נ״ב ואחר מכל של
שם הויה באלפין וכן יעשה עד השלום כל השמות: **עוד** צריך לעשות כל
כל יום שני גוים שני שמות יאמר לבורך המנצח פסוק מכל למוך נשא עון
ויכוין למלאת נשא שמלא אלא עם שם הויה אחד המתוקים ככתוב לעיל:
עד אור הפסוק כולו עד חסר הוא: **גם צריך** שיתן לכל יום מעות פרוטה
לצדקה ויכוין שעולה פרוטה פירושו כמו לאה קה ופירושו של מלאך פלגותא
הדין כולם עב הו שעולים למנין כמו עם הכולל וזה לגוונו הסוד הוא מהקיא

פירוש [illegible] המעלות וקבלה שכתב [illegible] ומהלך הירח [illegible] וזה [illegible]
[illegible] להלך מהלך בזמן שהוא [illegible] להם: [illegible]
[illegible] שהלבנה [illegible] אחר [illegible] להם [illegible]
[illegible] [illegible] והירח [illegible] [illegible] ח׳:
[illegible] [illegible] מולד עולם [illegible] [illegible] ידוע [illegible]
[illegible] שהלבנה [illegible] שני ימים ושמונה [illegible] [illegible] חלקים
[illegible] : והלבנה יש לה [illegible] חלקים [illegible] כמו [illegible]
[illegible] הלבנה [illegible] [illegible] כמבואר [illegible] : [illegible]
[illegible] שהלבנה [illegible] שהיא מהלכת [illegible] כמו [illegible] כמו [illegible]
[illegible] כל [illegible] [illegible] חלקים [illegible] [illegible]
[illegible] כמו [illegible] [illegible] [illegible] אחד [illegible] שהוא [illegible] : והלבנה
[illegible] [illegible] כמו [illegible] [illegible] אחד [illegible]
שהם שני [illegible] שהלבנה היא מהלכת [illegible] [illegible] [illegible]
שהם שני [illegible] ושני [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] הוא [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] : [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] : [illegible] שהלבנה יש [illegible] [illegible]
[illegible] : [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] שני [illegible]
[illegible] שהלבנה מהלכת [illegible] כמו [illegible] שני [illegible] כל [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] פירוש [illegible] [illegible] פירוש [illegible]
[illegible] שהיא [illegible] שהיא הלבנה [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible]

[illegible]

:שיהיו הוא שם אלקים שלש מאות ונ"ז אותיות המילוי נקראת : ויכוין לשם א
אחר שיוצא מהמוחות הגדולה לתפלה את הבטש שאומר אורך ונעשה זה יוד ס
לשון ק"ס כמנין שם אדני ושם הויה להיות כמה יוד הא ואו הא שעולה מ"ה ונקרא
שם זה של אורך הוא נקוד בשוא ... לשם לכוין : וזה לייחוד
של פסוק התפלה לשון הנ"ה הוא שגם של הגא נעלם מאוחד הכל ולכן ...
שהכל מדבר לשכה ליתן כמנין השכך בשעות : חבל לשון קבועה על
הייחוד שצריך לומר לכל ... הוא זה ויאמר אותם ... שם אדני
של ... ויכוין בשני יחודים שעולה ... כמנין שני א
אלקים אחד שעולה שלש מאות : אלקים שני שעולה ... ה
המילוי והשמש של שם אלקים ... ושני אלקים
הנקבלים אחד שעולה שלש מאות ואחד שעולה מאתים ...
לתוך הייחוד לקובעם כל הח' ... כך : ...
... : ... שמשך ...
... שלש ... קבועה ...
כמנין שם ...
כל : וכשאומר ... יכוין לשון ...
וכשאומר ... יכוין שהשם ... אלקים
שעולה שלש מאות ... יכוין שעולה
... לשם ... יוד ... אלקים שעולה שלש
מאות שכיון ... : ... לתפי ...
שם ... שעולה ... כמנין ... :
וכשאומר ... יכוין ...
שעולים

שעולים קפ"א כמנין אמן ועל: ובשאומר מלך מלך ימלוך יכוין אשר עולה רפ"א בו
כמנין שש אדנות שעולים רפ"א: קח לפניך ייחוד קפ"א שכתוב וקשר
לך ובמור נמשך ואדוריקן הספיר מלך השופטים אשר ראו עיניך אם תרצה
צלך לקום או אם תרצה ידעת איזה קרוב לך או רחוק או קרוב [illegible] ידעת
איש שנולד לפי שעה תרצה להכיר לב ישר [illegible] הוא קיים בו
שלמבוק יוכל להיות במקום שאין צדיקים נאמנים יכולים לשב וכה שלא יחסר
לך דבר קטון וגדול אמולקי לעולם אשר קבוע קצוב קבוע ששאלת לשק: נלך
תרצה לדעת שמולך שק עולה אלבנו מאות כנגד אלבנו יוצן של עשה עם
שב נעמים כל אחד כל מעשר קוא אלבנו מאות ואלבנו אורות של
אלו קאלבנו יוצן עולה למנין קדוש ומולך שק לחולק אהרבים עולה לך שבק
כמנין קדוש וקה' לך שקנושך ואת הראשון נקרא קדוש עם זאת קבוצה:
נס כן צלך שתצא למנין לא יחסר מוך דבר וכו' שראשינו [illegible] יחוד
ובשמוך ולבינך [illegible] קפ"א וקשורות [illegible] מולך
אפר [illegible] עם קמולך עולה למנין קדוש כנגד אלבנו יוצן שבשם של
יו"ד ה"י וי"ו ה"י עולים אלבנים הכך ובאמר אלבנים נעמים ששק עולים אלבנו
מאות: [illegible] הוא [illegible] ונעשה
קמולך קה' למנין קדוש אלבנו מאות ועשר: קה' לפניך [illegible] ואפר
איך עולים כל אחד קדוש [illegible] לך [illegible]
[illegible] יקרא קדוש וקדוש יאמר לו: ונס צלך שתצא שלך
לקח מלקות לכל יום [illegible] יום אשר מתפיק וקיום [illegible]
של קמלך [illegible] לך: נס צלך שלא [illegible]
[illegible] או [illegible] אם יהיה לשבת [illegible] על [illegible] כל קמלך [illegible]

ע"כ תלה עשיו ואם לא לתקות שנה אחר לב עבד יש שבב לתק על קק לקשות
לעולם עשה תורה קלב מעשה שירים עשה קנה נדר פירוש שנפשם פנה
יקיר לבשר נפש הוא על עצמו וסובב על קלק : ועתה צלק שבלם
ישלב קיים אלבו מתוך לב לן ורצה לעשות תשובה הכל שמתיית תו
תמונות שבא יעכבו עליו תשובה ולכן כוונה לעשות תשובה כוללת כה ש)
שלא יוכל לקום מבלי וכל תורה העולם : השלתו היא שיתענה מאתים תשעים ושנים
ויהיה לכל יום כנגד תיקון לבונה אותיות תמונת כנגד על נבי קולם כח
ואמר : יקר הוי אות שיספור מכלום אשר נענה לנס אלהי מעלה :
ולשבור יצחק שנעקד לשמחו יצלנו מהכלן ולספור יעקב שנשא לבעור אלהי
תמונת תמונת שקשר הוא למוחק : ונכנו שלמה יחד יצלנו מהרלה : כל
יום ויום יאמר זה אחר קולות כלבר תקיעה ויכוון לא לבם אותיות של קש"ר
קמצ"ץ וקמצ"ע יהוה : תקיעה כנגד קוד ; שברים כנגד קדה ; קדה כנגד
קדה : תקע כנגד קקא : ויאמר ויחוד יה לבולך מתלבי אשלק ולכי תמונה
לבשם ויכוין שאמר דיבור שלם שאמר ואלפים כנגד כל כל פירוש קשנים שלשי
חסד תולדה של גביר אלבי : ובתוך דיבור שלם שאם ושלשים יכוין תולדה
תמונת כן ו' תיבותיו ובשאומר תורה מולבי יכוון שעולה דרגא יכוין לעשה
אדני : ובשאומר תשלק יכוין שעולה קדשו : קך כלל אקיר תלא לזהן עולה
להיכוון הקמר בוצא אקיק להיכוון שעולה תר' ישאר הק תקמילו ומולי אקיקו
ואלו מולו ע"ב : ובשאומר לבי יכוין לא לבעת שמות ע"ב קנ"א תק"ך שעולים
רלת"ג ושני כוללים קדמון לבי : ובשאומר מהנוא יכוין לשם אדני שעולה
שעולה למוף תמונה עם הכולל : ובשאומר תולה לקדש יכוין שעולה שצח לבנד
קנא קנא ואל אדני : הקסם שלהך לבון לפרקי יחוד הוא קולה קיימא מתולה
דפי

כפי לחיוב תרומה׳ וכיון [illegible] שנקרא הוא [illegible] ביכורים ה׳
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ומתני׳ שהקתני [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] זה הוא [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] הוא [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] הוא [illegible] [illegible]
[illegible] הוא [illegible] [illegible] [illegible] לא [illegible] [illegible] הוא
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] הוא [illegible] [illegible] [illegible] הוא [illegible]
הוא [illegible] אחר [illegible] [illegible] כד סדר [illegible] [illegible] ופירוש [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] פירוש [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] הוא [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] פירוש [illegible] [illegible] [illegible] [illegible].

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]:
והכונה [illegible] [illegible] לא [illegible] פירוש [illegible] אלא [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] ופירוש [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
אבל [illegible] [illegible] פירות [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] פירוש [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] לא [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] אשר [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] לא [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] אחר [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] שהוא [illegible] [illegible] [illegible]

כמו הוציאה נפש מגופו ושהוא מוציא צריך או אם תנ׳ ח׳ אלו אחי אשר
בא לשעות וחלקים או לשער או לבירור שלכל א׳ ר׳ כלם ובא קצינות
וכן לכלם למבנים שלשון לשון קצו לכן ובא לשעות לכלם קמוצה לשון ק
קצו מלך כנגד מלך ולכן מלכות אשר יעלה למעלה קמץ או קבוץ שלכל:
ועוד טעם אחר שקמץ הוא מלמטה למעלה שעולים מנקב עין ונוטה
לשמש והכנער מוסך מלמעלה למטה חשבו: ופירוש השורה הוא ה׳
ראשונה הא פירוש שכנה שהיא לנקודה למטה שוא השורה למעלה עלה עם
השלשה: ואחר אשר ידעת מלמטה הנה קשוטו אשר יהיה קמץ אשר
ישאר מקום אחד לקומץ לך קנה יחידים אשר נקוד שקמץ יכון לכם תוי
יחסר מקום לחירק שלך. והנה אך למחר שוא יקיף לך מקרשות שאוכל
אלה חירק לילה אחד שלא עשק הנשאר לכם מו הלא קולה שנשאר מורג
לשנוי אם ידעה שעור חירק ייקוד מלמעלה אשר לבריך פק קוא עוב
מלמד; יקוד; ייי יספור לברוב עמוס זקיולד שם מלך; ופירושו ייי
יספור לברוב עמוס למטר ריבור צ״ל כנגד קויך והדבור חויק לזעירך
והדבור לשורק; זק יולד שם מלך כנגד חשמל שהוא קם קבוצי ריבוי:
ייי יספור לברוב עמוס סופי ריבוי לגוף קוא כנגד עלב מן למהב׳ וקשר
עשר מורגרת של חלן קמצבה שמור קנה פירוש קשק עשר מורגרת מלו
מלקו יור לבד: זק יולד שם מלך מנוי ריבור כן שקם שנו זק זק כנגד
זק מלמעלה ויק וזק מלמלי הדבור שקוא כנגד קטיר ושוקיק; ייי יספור
כולם שעו כנגד שלו שקולן ואחרם מור יור וקבולה; לברוב עולה רבק כנגד
שם קינה מלמטה ריבור כל הנשמה דקולה; עמוס עולה קמה כנגד שם מקיף
למעלה. וכן כתב אלו קי יור קי: זה ילו׳ עולק לבנין שם ב״ן ועשר מורגרתו:

שם מלך יכוין לחשוב שמות אלהים אשר עולה לך וחושב אותיותיו
לשמו החושב אלהים לעולם: קשר קורא ומפסוק ... ...
שם למרכבה ועולה שנים עשר כנגד אותיות שלשה שמות בן ע"ב אריך ואלפות
מורה חשוב אלהים קדושים: ועקודו הוא קול משה יקבוץ וק יושב:
ייחוד לאות דבוק בו אומר והבונה שאמר יחוד לבורא יולד בו
אומרה יעלה מאתים ושלוש כנגד מלבוש שם בן: ומה יחוד יעלה ק"ן
כנגד שני אלהים שעולים מאתים מאתים ועוד ובו יש עשר אותיות כוח א'
ח' אלה אלהי אלהים הם ט' אותיות: לבאר יכוין שעולה ק"ן כנגד שני
שמות מצפ"ץ שעולים ק"ר והשמונה אותיות של שני מצפ"ץ מצפ"ץ וקשור בכללם:
ומה שאמר הוא כ"ו יכוין שעולה ... כנגד האלהים שמות למעלה
עד מה מה כן שעולים ע"ב וקבלה שמות עשרה: ומה שאמר אחלה יכוין
שעולה מ"ו כנגד שם אדני והכלל: והכוונה אשר יכוין הוא שני שמות מצפ"ץ
מצפ"ץ ומהם שני אלהים של מה הבורא: וקבלה שמותיו ע"ב ומהם
שאדנות וכל זה לשמור אנפין וכל אחד שכבר ידוע שהמוחין הוא לבוש
ויהיו לשלשה ואח"כ הוא אחד כלבושים הוא לאבא ואימא תמונה נוק גדולה בנוק
ואח"כ יהיו לבנות הוא יסוד הבונה ואח"כ בבנין לדעת זעיר: קשר קורא
ומפסוק הוא שצריך לבנין הוא לאות לבו של אחרונה עולה שמן כנגד שנ' ג'
נקודות וכן לקשר של אלף אנפין פרסום יג תיקוני דיקנא: ייחוד הבן אחד
אחד שעקב ילך לבנין שאמר יחוד הוא שני הו' הו' שהם שבע פעמים עם
מעט שכל הו' הוא שלש עם שלש שבו מרק יג יו' שהוא שם יה שהוא והבונה
שנתינו למעלה השלשה הו' הו' הו' לשם הקויה יהו"ה לפסוק לך אדני דרוח
פרד אותיות יה אותם הקויה נתינו אותם שהשלשה הו' הוא יה הו' אחד הו' הו' שני
וה'

זה הי' שלשה׃ וסופי תיבות יעשה הנז' הוא עשר קווים שהם מ"ב תחשבם מפרטך
וחמשה נקודות ושני קוצים הם קשו כולם מקומם לנקודות׃ וכשאומר
מילת אחד יכוין ששבעה פעמים מ"ב עולה אחד׃ ואחד ושלשה פעמים שם
אהיה עולה אחד׃ וכשאומר מילת הגדול יכוין שחציו עולה למנין הגב"ל ונקוד שם
קורא מלאשי תיבות שלשה פסוקים כלומר כשאמר הגבור יה ושלשה הוא שני אלהים
שהוא מאלהים ומאהים ושלשה עשר אותיות שנכנסים אהיה הוא שני פעמים
אלהים וע"ב י"ג מילואן עולה הכל ולפי הם נבר מלשה אדונינו כאשר אמר שמים
שמה רבה לעיד׃ ונורא שמילת הנורא הוא אלפבית אלהים כנגד שם מ"ב שעולה
אלפבית אלהים פשוטים׃ וכשאומר מילת שיעו"ב יכוין אשר עולה רמ"א ומילוי
מילוים מאה סוד פסוק אם אפרים מים נורתק אם אמר שנ"ב וכו' לנער בו׃
ייחוד שמע ישראל ראשי תיבות וסופי תיבות עולה מ"ב כנגד שם הויה
שעולה הנ"ל ושם אהיה אשר עולה קמ"א מקפ"ד יוצא שם אל מלא בזה אל שד"י׃
למה האופן אהיה פשוט כפול מלאשו מרובע נכ"א ואלפא אותיות מ"ה וכו' ...
יש"ר על"ה הנה"ר׃ ומקמ"א יוצא ישר לאותיות אל׃ ויש"ר אומר יש אל וכן ...
שוכה יש אל׃ וכשאנו אומרים אשר אלפבית אלהים עולם למנין מהשך ...
אותם לשלום השמים שהוא עולם צ' כנגד אל ארנות שהוא לשלום השמים והוא
אל ש"ה שהוא לשלום החצי אלות נורתק הא לפני אלהים שלשלום השמים׃ ויחוד
של מלאה אחד וכוו ראשי תיבות אלהיך וסופי תיבות כן׃ וכשאומר מילת ...
יכוין שעולה לפ"ק׃ וכשאומר מילת אחד ... וכון יכוין שעולה למנין ש"ה ...
שכן לתיבות ... הוא ... כנגד שעולם קו"א כנגד ... כן׃ ...
אל מלאשי תיבות ושם מילות אחד וכון עולה למנין מש"ה כנגד ...
ושבע אותיות להם ושבע אותיות קמ"א ושנים שיקה לספר הזוהר לפסוק ...

ובק

עד שבתך המאיר לשבת : ייחוד לצדק הכונה לאשר הקורא אומר שבת שני
הכוונת ומאריך פירוש שהיא יחוד סוד לבינה לה פעם ומאריך שבת לבינה על
שם שבילה ממשה אדנות שעולה מאדם : ובהקדמה שם אליה פעמים מקבלים
והוי לה כנגד עולם התיקון מצד היסוד אדנות על מולכת מצד יסוד שבת :
ונמצא אתה למעט שהויה נאל אדני שהוא קס"ל קס"א כנגד הויה ומאק : אקיד
ואל של הוא לעולם הבינה : הויה הוא לעולם היצירה : ולהיות כתב פעם בחבר
על המחזור שהוא אל של אל הויה : ופירוש לאמר הוא אותיות לחד ופירוש
הוא אשר קדושיכם להחד ליצר פירוש שהחד המלכות היסוד עם משכן
ופירוש לבני שמות קדושים התיקון משה שקס לה"ק וק"מא : נמצא שנמנק ה אל
שה לאל אדנות פירוש להחד מלכות היסוד במכר : וכשאומר מולכת לצדק יכוין
אשר עולה התיקון ב' ועם יסוד שמולכות הכוונה עולה הא' והוא סוד וא"ו שהוא
קס"ל אלהותא כתר אלף למד ונס הויה : ויכוין כשאומר מולכת לצדק לבני אותיות
מאד קהלה להוך ולצבה כתר קה"ח ואות קצה כתר ק"ה היא יוד נון כתר ין תא
מתוכם נמשים צלה כתר ך' והכונה עוד שתק לשונותיו הפליך יוד מקבלין
כתר ין ועם הקוף שמולכות לצדק אומר קין יוד נון מצבה והקוף קין פי' נמשך
קין : ונמצא שהם שהקוף שנפש מאחותיהם והקו"א שנפשך מאפנים והקוף
ישנה אותו הרגל אחוך ופירושו כנגד ילדות מולכות לצדק [illegible] אשר קא"ה
שושך חוק כנגד הקוף ונמשך כתר ה' יהו שבליך שבין לאות הקא שמולכות
לצדק : ייחוד עושר נדולות יכוין למולכות עושר לבני אותיות עין שין כ'
פירוש עש"ר שקס שלו יבוק [illegible] שלשים אליך אשון והן שבשעיר אשון י'
יכוין לשלו והוק שמשך אותם לוא"ו והא של מולכות עושר ולמקיבלו שש
קשפות שמלאות ולנחק לבי' כתר שם אלהים למשוחה עולה שלש מאות לאותן

שין

סי"ם ס"ג ואור הש"ן עולה קל"ח ומתוך יה"ו המלאכים שקוף ק' ונר ענ"ג להכנות
ויהיו כרונו ועיכך אותיות עשוק רמוזה שהם אותיות שעול וזהו סוד קיים
כדונו נוסו: ייחוד יעקב יש לזיוס עם המשי תיבות ילך לעמוד ותולדות
יעננו לזיוס קראינו המשי תיבות ילך אחר שוב לכנין כוכבי ימוי תענוגין
ומלי הרשעה שהם מראים חמש אלול עד לול קוסטנה לכך שוב לו ואומרו
ולכנין כו לשנו יבא: ייחוד מתוק כמוק נהורא דק חורק קירי כל קיוס
המשי תיבות לנוטריה עולה קכ"ו כמספר הדע"י מסוגן ככל מתגלם מרוצה
כיק א' אחד הדע"י יכוין מהמשיך שם יה"ו שעשה מולאים מהם הקוים
עכ"ל מק מב"ל לכל אחד שנעשה קכ"ו שיקר קם יעקב קיים לקמשים כו עסק
לשם הדע"י כנגד התולדות: ייחוד ישמוקמיה למה המשי תיבות יבא
וכל לו גו מוזכחק לזק המשי תיבות עם קל' התיבות לנוטריה יבא: ופשו ומר
ושלר קמה שם התולה לנוטריה עולה חקיק לקמוס נכוכבו קוח שקיו רמ
מעלכים שם הקייר שחילופו מלכון עולה לצמוס ושם קין מלאכים
אותם עם מיל קין ומלבוש אתכותק: ייחוד שמם זה עמוד זכולד
המשי תיבות שהן כנגד חשמל עוקן ועשר אותיות שלשם הקויק לוקן ו'
ומן תיבות עולה ש"ח כנגד שם אלקים אשר עולה שלשמות וג' אותיות
מהולא והמשך אותיותיו: ובשמואל מולד שם יכוין אשר עולה למנין
קס"ם כנגד שך שך לנין שלשה ושל הל: ובשמואל מולד יכוין נגד כנגד
אלקים אשר עולה מאתים ונ' מלואו והמש אותיותיו: ובשמואל מולד
שמש יכוין אשר עולה השון קיד ובא לכוין לשם עב מב"ל ומב לתוך
את האלקים הגמכלם: ובשמואל מולד ישלק יכוין כנגד מלוי מלואו
של שם אדני אשר עולה לו' ועם הא אותיותיו ותמלא אותיותיו: כשם

אשר

אשר צריך להוציא הפסוק הוא לשלם שמות של הקב"ה הוא אותיות לי"ב בגימ'
הויה ואדנות כיצד יוד הא ואו הא עם יהוה הם מנין כ"ו והפסוק אשר
צריך שיכוון הוא חמשי תיבות פירוש פסוק חמשי תיבות של התלמוד שמע
בן שמך ; ונמצא אשר יקרא הרבון כה : ופסוק ירא את יי' לבו ותלך
ובו שובס אל הקטב ; צריך שיכוון שחמשי תיבות של התלמוד : ואת יי'
אלהיך תירא : לבו ותלך ובו שובס חמשי תיבות למעלה אלהיך
של ; ובו שובס אל הקטב חמשי תיבות למעלה אלהיך תשו ובס"ו
קדושות נפרדים שלשים כשר ; צריך שיכוון שספק פעמים ע"ב שלך
השך המשך מהשמך קדושות שלבספק מדרגותיהם לנון אשר עולם ע"ב של
אמר שלשבות שמוירק ע"ב ויהיו השך מאלו הקשוק יבא ה' שספק פעמים
שהוא יהיה מימין ומהושבע שיוצק עולם למנין ה' ימשוך נ"ב שם אקיק
לה ושם ש"ל קדושים לחמשי תיבות הפסוק ; ודע לך אחי שאנו צד
ומאוד יקיה לך אם תבין לכל יום לתפלת שחרית להויה לכוון ואקיק לידין
כזה יוד ה"י וו ה"י ; אלף הה יוד הה ; ולתפלת מנחה שתכוין להויה ואלהים ;
ולתפלת ערבית שתכוין להויה ואדנות ; ושלשה הויות אלו האחד לכוון כזה
יו"ד ה"י וי"ו ה"י והשנית ס"ג כזה יו"ד ה"י ואו ה"י והשלישית מ"ה כזה יו"ד ה"א ואו ה"א ;
ושרך כוונת אלו השלשה הויות הוא לכוון להמתיק לאחד אהי"ה נקיבין ; ושנית
להמתיק שם אלהים ; ושלישית להמתיק שם אדנות ; והכוונה הזאת היא מן
מושלך הלבה שלשול הכוונה אם התמיד בך ואם הזכך לומר לכל יום אחר
שלשה תפילות הנה מסור הנזכר למעלה ואת יי' לבו ותלך וכן עם הכוונה
הנזכרת הזכך לראה את יי' לכל נפשך ; ונמצא שעם סוד התשלום
הנזכר הזכך לראה את יי' אם תכוון להויות הנה כדות למעלה הנזכר ;

והזכך

ועשה שלא ישלטו בקדשים כמעם; והנה סוד פסוק ויהי אחר כן ה׳ כנגד עירה

ויהי שלמה אשר היה שופט במלך קם שב לפניו וכו׳: ויהוא כי יהוא עושה

את אשר על פי שיבוא שלא שי ניצוצות של זה הפסוק עולה יב׳ מנין תלמידים

למולאו בזה מלך הגה יוד׳ חס׳; ומפני ניצוצות מנין אחד פעמים חקיק אשר

עולה מנין אחד; וגם כן יכוין בזה פעמים שם מ״ב אשר עולה מנין אחד;

ובאומר ואת שלם יחונו יכוין שאלו ניצוצות עולה פ׳ מנין אלקים; ומפני

ניצוצות עולה רק״ו לומר שם כ׳ נאמר היה מלקיים אפילו עולם קרקו: והקר

אשר עבדו כל קליפות אשר מצאו אותו אמלכו לבתוב על כל הכתוב אשר

נמצאו עתה וגם של לבר אחד לב׳ יצור למען הקדוש ב״ה לפני ולשבך

שאור ומעשות; ואחר כל מה שיוצא עליך אתה לאמר כי מלך שאמרו

ר״ל שעורך של קלפות חמים עליך לקדוש מלשון בל של שבר את הנמה

לפק כי יש פסוק עם ראינו הקדושה והקדושה אשר רומז אותו נקוד זה לנו ולנו

לנו ישמעאל אות הויה אשר יצור של אלו ותאותו אשר הם נקודות לבין

אותם צבאות לבונו ולומר מלך שאמרו וזקו סוד ושמרו לנו ישראל את

השבת לעשות את השבת לדורותם ברית עולם לנו ולנו לנו ישראל אות הויה;

וכל המלקיים זה ואינו מזכירין כאם מלשון של עולם שבת עלה כאשר

שכן כתיב כה אמר יי׳ לסריסים אשר ישמרו את שבתותי ואמ״ל הלא

קלפות חמים קדושים אחר עשו מלשון של עולם שבת; ובלל ואמת

אלה נ״ב מורה שנה שלעבור ימים יקיר תנור ניצוצות השבת יהיו ניצוצות קדש

יכבה מלשון שנה ללו אשר הלשון מורה לו ללעול וכל המלקיים זה

לנוח אשר יכבה לו ורוב ולהרע נפש חושך מלהרע כפה הכבוד למלך

יחלו אשר יקיומו לנו ולדור; וכל קבועל לגוף אינו זוכה לעשות

נ״ל כוכב שפך ואחר שכך שאחר דק ופסק אינו מלקותו...

סוד מושקע ... ועל...

שמחים אם תבער אשתו ולבן כל מן תורה ומודה אותו כנים או מוכר
אותו שמור או עם קהלו אומרין לו יאהדונה"י כולם קם מהר לבעלו ובעל חיל
שיש לו שנורקים לו נפש מותר מדבר ויש מועלה קול ויש מאורי ישראל
כל אחד שני קומה של הקדוד שיש לו לבנו שחזר ועם אשתו ולבן
אחי חפשתם טקח עיניך ושמור נפשך ואל ישלוט בך יתרקים מחד
קדקים לכנול לכל שער אשר דבר ולו להתורה של לאחר
קנקנים כה שתשכה לחק שאמרו כה שיקון כל לבך ולנויך כולם
יאהיםאהרי"י ולא יהיה לך לבך שום כיסול כי לבך עולה: כלל ה
דבות בקתים שלא לבונה עליך שיעשה מה המצוות כנגד שם מה לאחרי
אלהין והוא אלהים עולם מה: כלל פסוק כי אני יי׳ רופאך עוב לאותו
לכל יום אחר תפלתו ולבון למולה יהוה שמזכיר מולה הוויה שהיא
למולו יוקין כזה יוד הי ויו הי ולזה מזכיר בה הק לסוד מלבנו: כלל
אשר אנו מוחלים לכל שנה שחייב את מצוות התשובה פירוש התפלה
תשובה שנה ואמר לכיה הספר על עונותיו למי שמר ומוחל לבנו: כן
כלל עו במתק אם אחד יקח לו שאלה במורה ותורה לא תרע אלו
דאותיות הנקודות שפנך אומרים שבולו והכונה שאין אני לאם לוקח
אשר על אשתו אם לא יהיה שבול כה שלא יהיה שנוי לאמלם:
כלל היום ושלום יד כקים לכל יד אלפא עשרלטר יתי אלפא
עשר ליד שמולו האלפא עשר שליד יתי כנגד יהוה אלהינו יהוה
שקם אלפא עשר אותיות והאלפא עשר שליד שמה וכנגד אלפא
עשר אותיות של השמות הנזכרים למולך אהיה שקם כוזו למוכסז
כוזו וכולם הם למנין כח שהם שמונה ועשרים וזהו סוד יגדל נא כח
למוכסז:

למעשה דעולים שישה קליפות ומהו סוד השבת פירוש למעשה דקדושה
חו"ת כח של מלכות ולמעשה דעולים ש"ר כח ; כלל מ"ש שאחת
עולה במנין אלף שלש מאות ושלשה ושלשים כנגד שלשה אלפין כזה
אלף אלף אלף עולים במנין אלף וקכ"ג שהיא י"ב ושבת ועולה לו
קשה שיכון לשלשה אלפין של שלשה מקיף לשלשה מילואין כזה
אלף ה"י יו"ד ה"י ; אלף ה"א יו"ד ה"א ; אלף ה"ה יו"ד ה"ה ; ויתר מזה אחרכך
לג' אלפין שלשה פעמים כל פעם כנגד מילוי אחד ויעלה לו במנין הכת ;
כלל שאר אחורי הוא שעולה יש בה מה שיחם לא תלמידים לבד אם
הוא תשמיד מה שמש מבטן שמלויה מהם לבראה ומה מהן לעשיה
מוקים כח כל הקליפות ולכן אין שורש עולה יפה ; כלל כל המלואים
לגמולת יה"ם יב' אלף עוז וזה הוא לא שיתבות לכל שאלת יה"ם
האותיות הנקודות לעשך אותם עמ' ומלבד זה עצם מקדשים בעליון
ונעקר מזה העולם קוד' ומהו מבני אליהם יש שער אב' עור בשם
שער המאורות ועשר אותיו מילוי ין וכח' נקיים כאשר בתורה לכך
ולמעלה כנגד כח' אותיות שלהם נב"ה העולם במנין אותיות במוך לך
לבראשית לכח אלהים וגם כן מילוי ין עולה כח' כזה יו"ד וא"ו דל"ת ה"א
אל"ף וא"ו אל"ף וא"ו ה"א אל"ף מקדש כח' ומה הם ים לכי לפי שעולת יה"ו
מתים בגבולו כח של מלכות לכן הוא נעקרהו ; כלל כל מה שקרא
המלך עליך שיכון לשם אדנ"י נקרא לקדושה ולכל האלף ממונו
וכל הקוה מלבד עליך לכן שאמר לשם ש"ה ומקבל האלף ממונו כ
ויכון לשם ש"ה וכל עיקר כונתו לש"ה העולה מלאכתו ; והקוה כי
במוחי יכון לשם יה"ו לאלפין שעולה מה' כזה יו"ד ה"א וא"ו ה"א ; כלל

לומר [illegible] שלמה עץ חיים היא למחזיקים בה לאמונה בקבלה ואחר חכמה
ותומכיה [illegible] כל המחזיק ביד לעסוק בתורה [illegible] וכל מי
שהוא [illegible] לעסוק בתורה [illegible] ואחר [illegible]
[illegible] חכמים יחיד [illegible] כל [illegible]
והטעם הוא מפני שהעוסק בתורה נותן כח לקונו [illegible] כמו [illegible]
[illegible] שהמחזיק [illegible]
[illegible] האצילות [illegible] וגם כל [illegible]
[illegible] עץ חיים היא למחזיקים בה [illegible]
[illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] עולם
[illegible] [illegible]
עם [illegible] עולם [illegible]
[illegible] [illegible] אשר [illegible]
[illegible] אשר [illegible]
[illegible] אשר [illegible]
[illegible] [illegible]
[illegible] אשר [illegible] כל [illegible]
[illegible] עד האצילות [illegible]
[illegible] עולם [illegible] לכל [illegible] עד [illegible] האצילות [illegible]
[illegible] עד האצילות [illegible]
עד האצילות [illegible] האצילות [illegible]
[illegible] יהו"ה [illegible]
[illegible] אשר [illegible]

ולא תמצא עב׳ שתהא להכי׳ יותר מב׳ מינים שתולדין קוה מן נמו קוה
אלא מהד׳ עם הכלל ומאלו יותר חוק מ׳ עד התירוצים קניק בו ומון תשמ׳
ועוד נמצא חוק נקודה שהתולדות עב׳ יותר אלא שקוה מון ומון יתר חון
כלל תולדות אקיק של צורה קוה מהל׳ שנתן לה ולא קוה חוק קאלה
תמיד שתולדות אקיק שיהא לא קוה חיות קאלה שקוה קבמות ונקוהור
שפך לא קאלו לאלה פירוש לא שקוה תולדות אקיק קוה קאלה פירוש
קוה חות מאלה קהפאלה פירוש אחר מתפלל עם שם אקיק: כלל
תקן חזו הקול של קהנעות של שנלפט עליך לבון לנם עב׳ שיש בו אלבעה
ואין וכל אחד מהן של ומשר קוה אלבעים וכל יש עליך לבון להקולות מלך אחד
אחרית שהיא תמונת אין לעוני ולפה לנון שלבת ללנו שתהי קאלים ועד כן
תורה על שבות ועוד לענו אשר תמנעו יסיר חיות הדעות ואחר תמיד
ועוד מד שבו לנם שיכבים שמרנו קוה קלנם אשר שפך לנפשו על לופותם
שיש בו למוקומם: והתענוג שני נתמשי ונתן קיה לני שנפלק ואמר לנם
שני עוד לנם חמשי ולכן כל התענוג שני וחמשי עליך שיכון לכלל נבוק
לנפל וקול לנצח פירושה לבהמים ולקבות מל׳ קלאים בן לנם ויצלח
שלום של הקרב עמכן ושחור שנו מלאך לשון קלנו ולכל עשרות בו
לנם אשר תתענוג: כלל עליך אחר לעני כי נוקצין יש לך שלשה
אל נמו לבהיה אלא שהקפלה שיש לנו לנינה קוה שאל היה לקורת כי
דאשר אין לו שערות לבעק לבן האורות יהא תנלה לבני שום
ועדים שערות אורות ואם ימצא תריה כך יקיצא שתולתם מלמתק
אלא עוד נמצא אקיק נולח אור נירים קם אורות תמונים לנו תפקן
אבל להיה לבית שיש לו שערות חירום אורות אחלים על לנק התור

ועוד יש לך דרך השערה פירוש של ה׳ ומשך אלהים אלא לה לאיזה
שעושים למעלה ר״ל שהם אלהים אותיותיו הם הגלגלים ולא מגלגלו
מלקים ואז מגלגלו ומהם אותיות הי׳ ומהם שלשה אבל אבל אבל שהם מהם
ושה הם אותיות של השער של הנבראים עם הכולל הם מהם ואלו הם שלשה
אלה הנזכרים הם אבל הויה אבל ארבעה אבל אחדים ר״ל שהם נזכר אל
מהן מנות הם מעשה ואחרונים אם אלהים ואלה ושהם נזכר מגלגלות
הם שני הויות להם ונקבו כל הנון מקדשו אלהים ר״ל לשם הויה
יש בו שני אבל אחד לשם מן שהוא שלשה יוצא ואלו אחד הם אבל
כי מלבנו אותיות הכוללת הם אבל שני הויה ואלהים שנים יחד
כשם להי״ו שהוא יו״ד מתוך כך לכי אלהים לומר לך כי כל הכוונה מתנועה
כל הקו׳ אלהים ר״ל יש שלשה כל אחד ומספר הה׳ לבו״א לשם
יו״ד שיש על שתי צורות ופירושו ל״ה כאשר הוצעה שמעשה שנים של
הגלגלים שהם לשון כ״ד ופירושו והויה כלה שלשה של אבנה
ופירושו והעשר כלה ר״ל אם אלהים שהם שלשה אותיות כמו אלה
שאל הי יו״ד מה הקיר לשון אלהים שהוא שלשה ושתים אלהים רו׳
ואת הנבראים ישאר לשון רוח ומקום קול ורוח אלהים ר״ל פירוש
אלהים מלכים את הגשם הוא הכל לשם הויה של קיום שהוא כן
כמו יו״ד הה׳ ו׳ הה׳ וגם השלשה אותיות אלהים של השם שהוא יה׳ו ואלהים
של הגלגלי זה ומוד אלהים מלכים את הגשם פירוש אלהים אותיות
של נו את הגשם של הגלגלי ר״ל לזה הכולל שהם של א׳
אלהים מלכים את הגשם הנה הבין סוד למטה פנים אחת אומר מגלגל
הגלגל ופנה אחר אומר משל של הגלגל ופנה אחר אומר
הגלגל׃

הפרצופים ושמם אחר אותו שנק׳ המלבוש, א״כ רכ״ו הוא לשם הוי׳ דיודין
כזה יו״ד ה״י וי״ו ה״י היה מכוון אלפים שהם אלפין דיודין ושאחר זה המלבוש
המלבוש היה מכוון לזה תלאים ועשל שם ס״ג, ושאחר המלבוש היה
מכוון לזה השער של ע״ב שהוא מילוי יודי״ן בשלמות, ושאחר שם המלבוש
היה מכוון לזה שלשה שערים, ושאחר מלבוש של המלבוש היה
מכוון לזה לשבעת של המילוי נראה הכין איך יש שבעים וקבלם לנקודים;
ר״ל שלשה אחיך מלאים מילוי יודין ואלפין עולים ת״ר ואחריו
הוות מלאים עולים ... עולים כ״ב הם כל המילואים שאר אחיו
כמו תוכלן שאר פירוש לכל כל אלפין מלאות והיא אשר עולים
ממון שאר; פירוש שלשה אלפין מלבוש הוא ה׳ שלשה אלפין מלאים
מלבוש אחיך יודין דיודין אלפין נמצא כ״ו עולים מלבוש כזה אחר אחר
כי עם קבלו המלבוש; ר״ל עשה אלפים עולים ממון ת״ת וכו׳
שלשה מילוי עולים ע״ל ופירושו כל אחד הוא הויה וכל עולה כ״ו יהו׳
כו׳ הוא י״ג וי״ג הוא מנין אחד וכך לבל אחד לכל אחד ואחד; ולא שאמרו
שכל שלשה מילוי עולים ע״ל פירוש כל אחד כולו מעשר וכל אחד
מקום קיא של שלשה פירוש כולו שלש הוך שלש עולה שכל מקום
הוא י״ג כזה קתוף עשה שבה ושאחר המלבוש וה׳ הוי״ה י״ג וכו׳ שלשה
פעמים י״ג הם ע״ל; ר״ל אלא שה לנגלה הא״ס ואל הויה עולה
ו״ן לנגלה הנאצל ואל אדנות עולה צ״א לנגליו; ר״ל אמפה נקרא
אלפים ונקודים הוא שעשה ואחרים המלים ע״ה אלפים ואחרים
שמשון ע״ה אלפים; ר״ל מקום יש כיון שכבר לומר אבל
הכוונה שבלך שהוא למספר הקשרה והשמע לאל מקום אז שבע
נר״ל

אלקים
גדול והפנים הוא סוד אלף שדי הוי' אל"ה ויהוה יוד"ה וי"ו הויה והפנים
ואחוריה שבהם נר' לו: אבל כשהם בשפע והמשכה לאים ולאחוריים כזה
א' א"ל אש"ר אלקי' אהי"ה והויה נק' עליה הכתר כזה י' יה יהו יהוה
אם לכך גדולתו: כלל הדבר יש לו שתי צורות כזה יו"ד וא"ו דלת
אל עולה עשרים ויו"ד וי' יו"ד א' עולה כו' כנגד שם מ"ה עם הכולל ש'
שרואה שם הויה לאחור כזה יו"ד ה"א וא"ו ה"א וכלל אותם לפנים ולאחור
שלשה מאות לבנון מעטה ומעטה הוא חשוך הויה לאחריה אם כן
נולד שבלם שמולכות היא כולה מלכות ולידות שבקיומם הויה אשר
חושבו ומעטה והויה לאחור עולה מ"ה ושם מ"ה כולם גימטריא ונחי"ר
של מ"ה כוח הקליפות וגם כל המלכות הם קשורים עם שש קצוות
וזה סוד שם מ"ה אבנים אשר עולה לבנון שבור כלל שבקרה
חייב [illegible] ומות ונולד בן אחר מותו אם הוא מהגלגול כן
וזהו סוד קיומם וזהו סוד אביו למלך נקבה שמלך אביו אלא על שם אביו
אשר נתגלגל בו קין שנקרא כי הגלגול אשר מעלה יד פרח
שינוך לבסו להויה אשר נגלה לו סוד זה של אביו אותו עולה
לו טוב המלך לבבור אלו ואחרו והוא כונס ולא היה בגלגולו
והכונה שנלך שתלכו שהמלכות אלו ואחרו פנים ממעלה לאבא ואימא
ולכן שנולדו מים לך פירוש הוא סוד מצד אבא והקדמה צד אימא:
ותרגום אתה למטה שעליך על הכוונות כה שיכופר העון הוא בשתים
הכוונות שבך [illegible] שם לך נאמר והבן הדבר לשמך מלואים בכתר
קל היה שם אחד ובשבעים נקודות הוא כזה וד' הם שבעים הם אחד
אחרונים ושבעה אחרונות מהדבר לשמך מלואים הנזכרים היה הכל

והיה מלובש בהם וז״ל היה שלשה תוכות הם השעה אם כן התבונה והאמר השנה
ואחר ונתלבשו הם בשבטים ושהוסר אם אב אם אלה כמו פירוש שם י״ה אחרון
נעלם ומגן אם עם הכולל מילוי אה״י פירוש אלפין יוד הידין הוא כולל:
ונמצא כי ישוב והוא שבעים ששוני עם תחלה עשר מלכיות ומגן שם י״ה
כנגד שבעים פנים י״ה פירוש חכמה ובינה: ואחר שהלבשנו בכאן
אותם למדרש הגלגולים על עבירות ועונות הנזכרים ועונות אחרים
כל שהתגלגל את נפשו מאוד והקים מן עונש חו״ח ואחרי זה הנשמה
כל אחד ואחד עבר שתלגלגלים והיו נחקר ונשאר מהם מן ה׳
הנה כך חו״ח חו: הבא על הבא חוק יתגלגל לעגלה:
הבא על אם ואוך יתגלגל לעורב; הבא על אחותו יתגלגל לחסידה
ויהו תפל הוא; וכן על חמותו: הבא על אמו יתגלגל לחמורה:
הבא על אשת אביו יתגלגל לגמל; הבא על אשת אחיו יתגלגל לפרד:
הבא על כלתו יתגלגל לסוס נקבה; הבא על הזכר יתגלגל לשפן ולארנבת
הבא על הנדה יתגלגל לאשה יהודית; הבא על הבהמה יתגלגל לעטלף:
הבא על אשת איש יתגלגל לחמור: הנה למען הגלגולים אחרים
ועוד וכן יש גלגולים אחרים מפני גלגולם שהם אבנים הוא
יתגלגל שהם ירעו ומלכותם עבירות ומכל דבר מפני ושלום לא יצר
כמו ולמשה שחטא לפניו לאיזה דבר מכל אלו עבירות שילכו בעונש ונקשרה
שירין גלגו למצות הרבה אחת: סוד הנביא מתחלה היותו לאחר
ישנן היה שמעיקר קין הקדמון אם לא משפיעים בו וכן נכון הקדמה ג׳
נבורות היו כך נכו ונתקלקלו הנן לא ולא נמצא אין אמתיות ובן
אחור לאחור כה שלא יהיה קליפות פירוש לא יהיה הדבקות לא נפת

נקם

גם כלל והיה הזיווג אחור באחור; עד שבא משה ר׳ המשכן ועשה משכן
והיו פנים בפנים כמו שהיה כלל הכל קודם לחטאים ועכשיו יחד כן כשעשה
משכן היו פנים בפנים החסדים לבד והגבורות לבד; ועכשיו הכנסי [illegible]
היה שהכניס כל החסדים בו ונמר כלה ליתן בה ולהשוות הזיווג לכוונת משה
והכניסו
החסדים ~~[illegible]~~ בה להמשיך גבורות ולתקן את כל הגלגולות כולם
ויהיו אור פנים בפנים; וכמוה הבין אור פסוק ועלה אשר אמרו
משה אדונינו לפני הקב״ה שלח לך ונס ככה. אך עשה לי הכנה את הכל
אל אהבה לרעתי; והכל מקשרים על זה [illegible] [illegible] [illegible]
של כל הפסוק [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
חיים; וכמוה [illegible] שכבר שמשה אדונינו היה [illegible] של
הכל [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
של משה היה [illegible] של הכל; וכמוה גם הוא היה מהכל [illegible] שהבינה
[illegible] של הכל היה [illegible] [illegible] של [illegible]; [illegible] שמשה [illegible]
[illegible] היו [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] כל [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
שמשה היה [illegible] [illegible] הכל [illegible] [illegible] של הכל; [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] משה אדונינו על [illegible] [illegible] [illegible] הכל [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] של הכל [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
משה [illegible] משה היה [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

יהי שמוך יהיה הכל על ענף לב שהיה מאחר כל נעלם נעל קורא ומחליף ו
צד קדש
וכוונה להחיה מקב״ל ושמשותו הכל ענף ואחד מאד בשאר שהי׳ אלהים
אשר לך ובו הקהות הענף אחר מאד אם יש שם תמונות ואת השא תמונות
יהי ענף קדש את קדש מפני שם נעלם כי ינכרו ולהנכר הקטב כי נודע
אשר נוכר צד קדש של קב״ל יצר קנין יהיה ממנו ויקוד אחר ואסף
ככה את עשה לוכלה המחולאת וישם אלא שינכרו עלב כי יודע
ענף שהקדוש אותו ואז אמנה לדעתי פירוש שינכר עלי צד קדש של ציה
פירוש הקדש של קב״ל ולבן לא אחוז לנעלם מפני שכל כונתו היה להבנת
מה שהוא של קב״ל נקרא סוד לנו קדמות לנצח הי׳ קב״ל פירוש שיבלע
קדמות שהוא צד קדש של הכל אם נותן יי׳ אלקים להשגה מעלה כל מנים
כביכול מקומות העליונים תמלא נפינך ; ונלך עתה שחשק ובשם קין
מעונה אחד הקין מאמר חז״ל ולא קם נביא עוד לנו אלו בושק אבל
למראות העולם קם ונהנו לנשמה על קורא שעקם מחוזר ונקע אחד
הקה לנבואה למושק ; קנא יודע מה שעשית לך שתולה לענין
הכתם עתה אמלה לבחוב לך ענין מאה וענף לאחוך להכיר הכתם ;
וככר יודע שהוא אחד לכוין לדבריך עלב ובוקר והקדים לשמש
לרכות ומשונות לאשר הכיר שם הקויה לכוכב למשוה שתכוין עתה שם
אהיה ושמעים לנחלו יוקן כזה יודקי ויוקי ; אלקי יו״ד קי ; וככה בשאר
שרנ כיר שם הקויה לשמו מן כזה יודקי ואו קי ; ואלקים מלא כזה אלף
המכיר
שמר קי יוד מם ; וככה שלישית כאשר שם הקויה שתכוין עתה שם
אדני נזמו לני מלא לזה הדופן הקויה כזה יוד קא ואו קא והאדני פשוט ;
וכזה הכונה יועיל הכבר והנשמה שיש שלשה מינקל״א אחר אהיה אהיין

כזה אלף הה יוד הה : שני אדני ואלקים עולה קנ"א : שלישי מילוי כמו עולה
קנ"א : נמצא שהכתוב יבא מהשני שמות של הנון הקינין שהם אדנות ואלקים
שמרמזים זה עם זה וזהו פירוש כי ה' אלקיך אל קנ"א הוא וכמו שאחז"ל (פ"י
יום : ומילוי לה"ק עולה מאה ועשרים כמנין קדמון הויות שבשם אלקים
שעולה מאה ועם כ"ס לאים : ומילוי לה"ק הם אלבנה הויות הביר קהו"ר
שאחר יחד בגמ' שקוה קו"ה ואלקים שעולה יחד שמורה קו"ה לאלקים ואם
תפים חיר לעקם נמצא שמפורד אלוף מלבי קמו"ק קוי"ה לאלקים וזהו
שאמרו יש אל קום שעה לבו אלקים אחר ילבו לפניו פירוש לקבלת
קמוא"ק ועם כ"ס אלקים שהם קבלתם אחר עושה אלקים אחר ילבו לפניו
פירוש כל המשר להלך : וזהו ויעשו להם אלהי מסכה שעולה קב"ק לבנך
קמוא"ק ועשרים אלקים ואחד חוריות ולכן הקב"ה לגמלו להמליך
קוי"ה עם אלקים וקוי"ה עם אדני ועליך לעשות מלך פנימים לשב ועוה
יום שלשי ניום ששי ונונו קרבן כנ' : ואחר שהודעתיך מציאות
הכתוב אחרי להודיעך הקוה להגיד הנחוק מלפני שהכתוב אינו אלא מן
אצד הנחוק ולכן צריך שיכוון לשם יה"ו שהוא כמו יוה"ק מילוי
עולה יה"ו ומילוי נחוק עולה ע"ו לשם יה"ו וזהו אשוב למי מחק נחק
לשם יה"ו ומילוי וקולם משיש לו נחוק נורא כמו לקליפות שיקיה להם אחיזה
לנאו"ה ה"א ולשם יה"ו וזהו נה"לו"ק פירוש השלשה אותיות אחרונות של מן
מילוי נה"לו"ק אלו הקודות אצלך שהם הא לבד נאו עולים למנין יה ופירוש
הקליפות יש להם קצת אחיזה לנאו"ה ה"א פירוש זעיר ונוקבא שלכן ה)
קוב"ה מלמהתו היום למו שידעת להלקותו ונקה זה לנחוקשים לו עוסקין
שיקיו להם צ"ב אחיזה להכא ואותו שהם כנגד קו"ד והקה"א שם יה"ו בנזכר

וזהו :

וזהו ה'ה'ל'ה' פירוש וא'' הא' והשלשה מורות אחשגיות מעין עט'' למען ש"ס ל':
ולזה רבין פירוש מנו מלאת הלבנה פירוש מלאת יה' הלבנה ולזה מלא' בשלמ'
יי' ולכן פרשה נעשה נעלה נרצתה ונאמר לו יאמר ואנו עושים רצונו ועושים שעשו
מלמד שהיה לו אחוזה ע"ד הנרון שאמר מגין שהוא שלשה אלהים וזהו סוד
עתה נראה ופירוש כי עתה הוא שלשה (מגן) אלהים וזהו פירוש ויצא תחת פירוש
כי יצא מלבה והוא אותם השלשה אלהים שנעשה למען תרן: וזהו פירוש
ומיכהכרת מלאכים למלאכים פירוש מלאכים למלאכים והכונה הוא כי יש שני מ')
מלאכים למלך אמן האחד הנרון שהיה לו אחוזה להם השלשה אלהים ולכן
נכר לכם אלו השלשה אלהים מה שהם הקב"ה מכח אלו המלאכים אחרים שהם
רפאות של מלך אמן שהם יה' יה' וכל יה' שלשה אל שהם אל אדנ"י; אל ה')
הויה: אל אהיה; ונמצא שהם יה' הם שהם אל למען מלאכים ותוספות פירוש
מלאכים יש לו להקב"ה ומלאכים שהו ופירוש מלאכים מיוחדי יה' שהוא נערך
~~[illegible]~~ נבורה ם מלפנו נ"ך האל מלפני נאותם של ישראל שנולד מהם ונעזר
לאומות העולם יה פעל מה נעשה יי' מכסך המלך הקדוש שהוא [illegible]
יה' למלך הנרון שהוא שלשה אלהים יצא יה' המלך הקדוש שיש בו שלשה
אלהים שלא יהיה כח לפעול להם; ונמצא שתיקן הנחוק שבין יה' מלאכת
יו"ד הה' הפנים יה' מלך אמן והמלוי וכ"ה שהעיר אמן ויעשה שהכ נאוד
ליי' ונעזר שנאמר מלך נאות לפני המלוי יה' שעולה ט"ו למען נאוד:

ואחר [illegible] נמלוי של מלוי אות הנרבך לעולם הזה כי שלא
הכמים שעולם הבא ויצא הכונה של המלוך והיקונים למעשין אחרים
שהוא עד סוף [illegible] הפסח: תחילת השבוע עד עלן
לשבוע ולקדשת שבא הסבר שתקיק מקושרות; וכבר העתקתם
כן

נ"ל הכונה
שכל שייך
ודע למר אחי
הכתוב ל[illegible]
קיי' [illegible]

בן הוא שלפניו כזה יוד הא וו הא ועתה נלך לקרות ליום ראשון משבת השבוע
ששה פסוקים כנגד הוא״ו של מילוי היו״ד ויעשה לשבעה צרוף הוא״ו ויכוין כי
לשבעה שהיא נקודה לנקודת חֹלם: ויום שני יקרא ארבעה פסוקים ויכוין לדלת
של מילוי היוד הנזכר שלשם בן הנה׳ ויעשה לשבעה צרוף הדל״ת ויכוין כי
לשבעה שהיא נקודה לנקודת שוא פתח כזה בָ: ויום שלישי יקרא חמשה
פסוקים ויכוין להה״א של מילוי הה״א הא׳ שלשם בן הנה׳ ויעשה לשבעה צרוף
הה״א ויכוין לשבעה שהיא נקודה לנקודת חֹלם: ויום רביעי יכוין פירוש יקרא
ששה פסוקים ויכוין לוא״ו שלמילוי הוא״ו של בן הנה׳ ויעשה לשבעה צרוף
הוא״ו ויכוין לשבעה שהיא נקודה לנקודת קָמץ: ויום חמישי יקרא חמשה
פסוקים ויכוין להה״א של מילוי הה״א אחרונה שלשם בן הנה׳ ויעשה לשבעה
צרוף הה״א ויכוין לשבעה שהיא נקודה לנקודת חִירק: ושלשה נקודות
הללו הם נקודות פסוק נקיק ליום הששי והכינו את אשר יביאו ופירשו
נקודות של חצי הפסוק לבד מתחילת אֵת אֲשֶׁר יָבִי פירוש חלם נקודות
אלו הכתובים אצלך הם לחלם אותיות המילוי שלשם בן הנזכרות לעיל
ועתה אחרים עם חלם נקודות אלו הנזכרות לעיל: וכל אלו הם יחוד הנזכר
של אלו החמשה ימים צריך שידיה הקורא ליום ולא לנוגע לשום אדם אבל
ליום ששי יקרא ליום ששי פירוש לעל ששי ולזאת הכונה לעל ששי כי
יקרא בו פסוקים פירוש ששה ונשלים פסוקים ויכוין לכל מילוי ה׳ כי
לשבעה והוא כזה ועולה כנגד כו׳ וצריך לכוין שמילוי היוד של יה כי
שהוא ואו דלת וד׳ שעולה מנין יוד י׳ שהם יכוין לשבעה למנות יוד י׳
ושאר אותיות המילוי שהם הוא תגמר נקיק והנקוד של בן נקיק יכוין
לשבעה שכולו נקודת חירק וזה החירק הוא חירק האחרון של מילת השבי

כל הי' שבע אותיות להוי"ה כזה יהוה יכוין לספלו ויהיה אחת המוחין שבע אותיות
עם הקודש יהוה יהפך האותיות אמנם יקו"ק הם שני יהיה אחד מהמוחין
התור לנקוד הוי"ה של מילוי השני והשני מהאותיות נשמה לנקוד
וא"ו שורוק כזה יו"ה וי"ו ה"י הנה הוא לוא"ו שורוק ושורש הוא מנקוד
של שורוק ויו"ה ; ולכוון בשני שיהיה הפסוק שנים מקום ואחר לכוון
יכוין לשם והיה לנקוד בגמ"ח חג"ת ת"ח ת"ת ושורש הוא מתמלאות לכוון
בשני כזה יקו"ק ; ולכוון בשבת שיאמר הפסוק מפי החזן יכוין
לשם בן הנזכר כולו נקוד חו"לם שהוא סגול פת"ח שהוא פת"ח סגול חו"לם
שהוא שוא כזה יוד הה וו הה ושורש הנקודות השורשים מהפסוק
וה ושמע על אשר ישקנו ועיקר כוונתו צריך שיהיה לאחר האומן יקרא
שאר פסוקים עם החזן ויכוין ליוד עם נקודת חו"לם כזה י ; ואח"כ יקרא
שאר פסוקים עם החזן ויכוין לוא"ו לנקודת שורוק כזה ו ; וכן עשה הלאה עד
שיקרא שנים ושלשים פסוקים כנגד שם בן כל אות מאותיות האותיות שבשם בן
הנז' לנקודה הנזכרת ; ויכוין נ"כ לשני ויהיה הנז' לנגד ששי נקודות
ואו שורוק כנגד ע"ית ואו של מילוי מלך ; נחזור למעלה אחר שקרא
הפסוק שנים מקום ואחר הרבים יום ששי יהיה נמשך [illegible]
צריך שיהיה אחר חצות ואם אחר הנביאים רוצה לקרות הפסוק הוא יותר
טוב ; סוד הציצית יכוין אשר מילוי ה' עולה השנים צ' כנגד
השער יוקן הפנים של שם ע"ב ושלשה שלשים ק"ן ; ואחר שלשים מ"ה ;
ואחר שלשים בן הם השער יוקן ; ע"ב יו"ד ק"י וי"ו ק"י ; ס"ג יו"ד ק"י וא"ו ק"י ;
מ"ה יו"ד ק"א וא"ו ק"א ; ב"ן יו"ד ק"ה ו"ו ק"ה ; הם השער יוקן הנקודות שבזה ;
ומקום עולה הוא כמו שעולה אחר למילוי הזקן והנה שם אחר כו'

בפה משה שאה אהבה יאהן ; ועם יכוין הנוקבא לאהבה יאהן שהשם ע״ב כנגד
אהבנים אחד ; ובכך יכוין בכוונים הקשוב של עפיר הקודש
ואחד כנגד זכור ואחד כנגד שמור ; וזכונה עוגה לכל עלב שבת ; אבל
לעשות רגלים צריך לכוין לשני שמות ע״ב וקס״א שהוא הויה לוקן ע״ב כ׳
כזה יוד הי ויו הי ; ואחר לוקן כזה אלף הי יוד הי שעולים אמן כנ״ל
מאחרים ושלמה ושלושים וכן מייב אם שנקר עשתו לרגלים ירוש שני
שמות הנזכרים שעולים אמן כנ״ל ; ואחר כך אחר שיעבור יוך
להתפלל מנחה יכוין שאם להותה שעה אשר מתכוין להתפלל ומכין
עצמו להתפלל מיהר המלבוש עולה למקומה שהיתה קודם הקטרת ו׳
ובכן צריך לכוין להכוונות העליונות אשר עשה להשגתו מאותם נרבת
חבורת הפילה ונוה ונלבה לנה הפילה ונוה ; להקיפת המשוק יכוין לשם
של ע״ב כזה יוד הי ויו הי ובעשות שם של ע״ב שהוא לחכמה הוא החיה
כזה יוד הי ואו הי
וחיות לעולם האצילות ; ושם של ס״ג שהוא לבינה הוא החיה וחיות
לעולם הבריאה ; ושם של מ״ה שהוא לתפארת כזה יוד הא ואו הא הוא החיה
וחיות לעולם היצירה ; ושם של ב״ן שהוא למלכות כזה יוד הה וו הה
הוא החיה וחיות לעולם העשיה ; ובכן הוד מה שאמרו לספר הזוהר
שאותו מקום נגד לבהמה ותפלה בה לנשמה ומלבוש לעשיה פירוש לנגד הוא ה׳
חסד הנקראת כן יכוק אשר מקיף את כל העולם שהוא הן מאותה ומקפת
לכל האצילות ונעשה מלבוש מבהיל לכן האצילות עצמה ומיוש לנגד
ונעשה מלבוש לאור הפנימי של המוחין הנכנסין בתוך זעיר אנפין ולמלבוש
שלה נכנס האור לתוכו כן נעשה אותו אור מקיף לכל האצילות והאור
של האצילות מבהיק ומתנוצץ לעולם עד .ה׳ החלק הנזכר ; ובכך

אחר

ויש דרך אחר לומר כי כל מה שיש בעולם האצילות יש בעולם הבריאה
כמו שהספירה הוא בעולם האצילות האור עליה המלך של הכסא המלכות
בהון; וזהו שאמר בזוהר דספירן דאצילות מלכא ואיהו חד בהון
וכן כן הכתר שבעולם הבריאה מקיף מלכות לעולם הבריאה ונעשה
מלך שעל ידו מתנוצץ האור למטה לעולם היצירה על ידי המלך
הנזכר; וכן מלכות שבעולם היצירה עובר בו האור ומאיר לעולם העשיה
וכן שאמר בזוהר מלכות מקננא בעשיה ולכן שם של מ"ב שהוא בבריאה
הוא גם כן בעולם האצילות; ושם של מה' שהוא בבריאה הוא בעולם יצירה:
ושם של ב"ן הוא בעולם העשיה; ולכך בתקיעה התשובה צריך לכוין
בשם של ע"ב שהוא באצילות להביא התשובה לעולם האצילות שיש שם ומ)
מקום לקבל הנשמה ממסר תשובה למעלה; ובתקיעה שניה יכוין בשם מ"ה מז.
להאיר לעולם הבריאה שיעלה לאצילות ולקבל שם האור מאצילות;
ובתקיעה שלישית יכוין בשם מ"ה לקבל האור מבריאה ולהאיר לעולם
היצירה שיעלה לבריאה; ובתקיעה רביעית יכוין בשם ב"ן לקבל האור
מיצירה ולהאיר לעולם העשיה כדי שיוכל לעלות לעולם היצירה;
ואח"כ בתקיעות שיש שלום צריך לכלול לכוונת כל העולמות זה לזה ומ)
מתחבר למעלה הה' עם הוא"ו פירוש עשיה עם יצירה; והוא"ו עם הה' פירוש
יצירה עם בריאה; והה' עם היו"ד פירוש בריאה עם אצילות; ולכוונת ה')
האחדות שמות ב"ן ומ"ה וס"ג וע"ב ואחר כך מעלים לעשיה קשר האחד
שיש לנו מלמעלה עולמות למטה רוח ונשמה ואחר התקיעה יכוין ב
שיצא למטה לקבלת אחר שיעלה עולם האצילות ולמעלה ומו יכנס
עולם הבריאה ולמקום עולם האצילות יכנס עולם היצירה ולמקום עולם
היצירה

הימים יכנס עולם השמש ולפי אומר תולדות דבר׳ למולד נ״ימים יכוין לראשי
חדשים ונ׳ שהוא ש״ס אחד מש״ס על׳ היינו מלמפרים ו״מעו ויצא וגו׳;
ואחר שירצה לדעת המולד לנכר יאמר אלו וכנגדו לימים
אחד וכנגד שבעה מים מחלים לפי שהשעה כלל יהיו חלוק חלק
וכ״כ של מולד אותו למעלה ולמעלה אותו מכלום נמחקו יהיה
שבה לגדולה נבואה הקדמה הוא וכן לכל המולדות ומקומות הסדר
אחר כנגד מיכאל אומנם לזה אותו לתוכה לחשבונו והנה שבעה
ימים חלים זקיוכן עם חוק שאמר הזוכר לשלקונה עולה שבעה של
חלקים עם נפשות השנים הנכנסים לכן עד ניכוין את לנכבר ה׳
כנגדו אחר היום לשם סנדלפון שש״ס זה הוא מגדל לבניו השבעה
עם של השמש שנה שעולה למיוונ״ו של שבר נרוחכר כנגד
השבע ואחר היותה מותר לסנדלפון לכנגד יכנס לחבור למיונ׳:
ואחר שיהיה כנגדו מחובר לעולם שבר ולכם לגבי הנוגה׳
ויצא השעה לחלקים שבר ויאמר לכם כולי יצא השעה והכוונה
שום לשעה שהיא שבה והנה חלק הכוכב והחלק הוא הנה ו׳
והכוכב הוא ונתיק וכן חמול ו׳ של אלבעה שמור שבעה חלק כ׳
עולה חלק עם עשר אותיות ינ״י; והמולד הוא אלו לם כן וגו׳;
ויאמר גם מור לדור הכו וגי׳ לגו אלם ניכוין שמולד הכו עולה
שלשה עשר כנגד שלשה שמור של אלו השלשה עולמות שהם
שנים עשר אותיות והכולל הם שלשה עשר; וגם כן שאנו על
עושים עתה לאחר הקבלה שבר שינו שלשה עולמות שהם
חתוך לזנה ודעת של עולם השמש לנצח הוד יסוד של יהו״ה
ומלכות

הק שנות׳ עשו׳ עלו׳ קיח׳

ומתחלת מולדות של יצירה ומקבלים שם מפני שהמולדות נמשלו לעיקר
של זה ונעשים מעין השלשה עשרונות של עולם הנשיא מולדות לבדו
לנצח הוא יסוד שהעולם היה נגד הלבנה נדם כמו חוזר מקרה מעתה
וזהו המספר המחזור של הלבנה; ונבאר אתה להודות שלא עלה פי אם
הראשונות לבד שהכלים נאחרו לתקומתו. ולכן להמספר שהם הנוסחא
במולה כה אינו חייב מורה מפני שלא יש עדיין חלל; אבל לזה שלא
עולים הכלים עצמם גם כן ונשאר האותו לתקומתו הראויה לבד ו׳
ונשאר אם חלל וזהו סוד חילול שהם נסוד מהלבנה מורה ומורה מפני ש׳
שאם לזה שהם יש שם חלל מפני עלו הכלים עצמם ולכן יש שם חילול
מפני שנכנסים הכליפות לחילולו שהחלל שם לאורך מקום החלל;
וכיון שעולים השלשה עשרונות של עולם הנשיא למעלה יש שם
עורך ליצירה שלשה עשר לאחד האופן עשה שלה ושלשה אחר עמו;
ונבאר אתה להודות שעלו זה הדבר עצמו אם כשעולים השלשה
של עשיה העשרונות לעשות מולדות לשלשה הראשונות של יצירה כנ״ל
אז עולים השלשה עשרונות ב׳ של יצירה ונעשים מולדות לשלשה
הראשונות של אצילות וכן עולים מולדות השלשה עשרונות של אצילות ואז
נעשים מולדות לשלשה הראשונות של אצילות עצמה. אבל עולם
ועולם יש שלשה עשר לאחד האופן; לאצילות עשה של ושלשה שלו
מבריאה; ולבריאה עשה שלו ושלשה שלו מיצירה; וליצירה עשה
שלו ושלשה שלו מעשיה; ונמצא זה יש שלשה הכל לתמורה זו;
ונאמר זה התמורה של הכל לשם הראשון וכמו לשם בן שמאירך
לכתר של עולם הנשיא ולאחר הזה אחר מה כל לכתר יש לו כח ל׳
לעלות

לעולם עד יסוד שביצירה; ובשאומר מלך הבו ליי' שני יכוין לשם מ"ה
אשר מקומו ביצירה שמאיר לנוקבא של עשיה ובאמר הקב"ה שמלכלב
לנוק' של עשיה יש לך כח לעלות עד הוד של יצירה; ובשאומר
הבו ליי' שלישי יכוין לשם של ב"ן אשר מקומו לעולם הבריאה
שמאיר למלכות של עשיה ובאומר הקב"ה שמלך נצח מלכות של עשיה
יש לך כח לעלות עד נצח של יצירה; ואף שאמרנו לך שהשמות
העליונות כגון מ"ה ס"ג מאירים בך למטה אין זה אלא לפי דרך קצרה לגבר
שבכל עולם ועולם להיות שבכל אחד כלול מארבעה עולמות גם כן
בכל עולם יש ארבעה שמות דהיינו בעולם האצילות יש ע"ב וס"ג ומ"ה וב"ן
להיות שעולם האצילות כלול גם כן מבריאה ויצירה ועשיה; וכן בבריאה
יש בה ע"ב וס"ג ומ"ה וב"ן להיות שגם היא כלולה מאצילות ויצירה
ועשיה; וכן בכל עולם ועולם ולכן אף שיש ס"ג ויש ב"ן בכל
העולמות העליונות נ"ב לעשיה הם לפי השאלה; ופירוש הדברים
בעולם האצילות שם ע"ב עיקר וס"ג ומ"ה וב"ן הם שם משמשים;
ובעולם הבריאה שם ס"ג עיקר וע"ב ומ"ה וב"ן הם שם משמשים;
ובעולם היצירה שם מ"ה עיקר וע"ב וס"ג וב"ן הם שם משמשים; וכן
מהם בעולם העשיה שם ב"ן עיקר וע"ב וס"ג ומ"ה הם שם משמשים;
נמצא שבכל ארבע העולמות בכל אחד מהם יש ארבעה שמות הנ"ל;
ובשאומר השתחוו ליי' יכוין לשם של ע"ב שמקומו בחכמה של אצילות
אשר מאיר לכל העולמות וכו' ומאיר למלכות של עשיה שהיא עד
עד לנצח של יצירה; ולכן בכל העולמות נאמר הבו מפני שהם
מקבלים הארה רק מעט אבל עתה להיות שהארה יורדת מאצילות לא

שייך

שיודעים את השבתות מפני שהיא המקור המעון שבהם הקדושה ומשם
ומשפעת לאותה תפלה והיא התשובה שהשם לכן השבתות ליין;
ונתחבר מלכות להדביקם יכוין אם שמש של שבת קחר [illegible] נתמלא שלשיה
חסר הוא לנתח יציאה; ואם שם שבת שהיה לנתח יציאה עדיין שיהיה של
שם הלך הוא והחיר לקודש של יציאה מפני ששם הוא יושב לנוח של שביה;
ושם של מה׳ שהיה לקודש של יציאה הלך עדיין להחיר ליסוד של יציאה;
ואחר חסר הנער לבא כוונה לתפלה לנוח ודעת של שביה שנת
מנד יסוד של יציאה כמ״ה צדק אתה להנהר לה עלות נסכי השלמה מיכון
הנוראות שם לשביה הלא הוא נבואה נבואה הקהלה נתח קוד יסוד מלכות
מפני שמילה הכהן לשער שאתה הכוונות עדיין לומר מקום לדור הכן
ליין עלה הוא למלכות יציאה נודה שלא נאמרו כי אם השבוע הנותנים
הנמכרים ולכן צדק אתה כל שעלו אלו השבוע שהכוין לשם של מה׳
שהוא אבותינו שהם שבוע שמות לכלשם עולה מיה אחת; ודע שכל
עליה הוא לשם בן מה׳ ואתה יש שבוע קולות מתעלה למעלה קול יין של
קודש בנגד קחסר; קול יין לבא כנגד נבואה ובין כל השבוע; ואל
הבל שאמרנו מכוונים אנו אחר כך ומעלים שמה עלייות של יציאה
שנתח הוד יסוד של לבחן ונתלך שיאמר באי כלה באי כלה ומלכה באי
עולה שלש נשמה כמו מילה הכ׳ להיות שעולים שם נקם שלשה עשרה
יכוין שמלשה שמות מה׳ מן נוק׳ לאמר; ואחר כך יכוין לשם
של מה׳ אחר כל שעלו השבוע והוא שם אהיה ויהו שעולים מה׳ נוצא
מאותו שבוע שמות שהם; יהוה יהוה מצפץ אלהי מצפץ אלהים את
ונעלה לבלל ה״א עם ק״נ והוא עם א״ל ושנים לאחדות שהיא הק׳ אחרונה של
אהיה

תהיה כוונתך בשובך מתפלתך עם ה' אלקיו ויקוק עם אלקים ו' עם י' ותכוין
עם מלכות וכל זה להכניס שתדבק בן הבעלי חי מקבל עלך וכו'
עד הלבנה ;
כנגד לחוזר לתפארת יהוה ; מקיפות לדבר שבת ; ואחר כך תכון
מכוין שתשפיע עליונות של בינה לעטרת הוד יסוד של תפארת להשפיע
ומתפלל ואומר שיר ליום השבת ; ובאומר טוב להודות יכוין
שכאשר תעלה עולה כל כנגד שתשפיע הכל ; ובאומר מזמור
יכוין לשם של מט' להעלות השבת לקיים את הכל אורות של הויה
והמלכות עם ב' ומלכות שמלכות ועשים ; ואח"כ יכוין שאחר כך
השבת מתעלה עולמות שיעלים ועשים מלכות ואלו הם קם
לנשמות ; מלך שעולם אלו השבת הנשמות מור שבת ה'
האחרונות לחבר הנוקד לנשמת יהוה והשבת נשמות שבת עולה מלך
: וגם אחר שכוון בו לתפלה אחר עולה הנ"ל מלך מלכות לצד
הכנה יוכל להוסיף שבת לנפש רוח ונשמה ואלו מתקיימין
להם כל יום השבת ; וביום ראשון ומוצאי השבת האבות שמתו עד
עולות נשמה הלבנה לך ; והרוח עולה עד יום שני ולמול ש
שלישי הלבנה ; והנפש עולה עד יום שלישי ולמול כל ...
ואח"כ אחר עלות שאם רצון לגבור המזון כמו שהבדיל
קקאת
שם כמלכות המלך שיעלו כל נפש רוח ונשמה כנגד ואם לאו ; דף פב ע"ב
וכדי שיחזרו עד יום שבת האחרות הנ"ל יכוין להכין עצמו לקבל השבת
נפש רוח ונשמה לעולם שבת הבא ; ויכוין ליום השני שחוזר לגבור
המזון שמכין עצמו לבורא הכל לקבל השבת הבא ; ויום השלישי
יכוין שחוזר לגבור המזון שמכין עצמו לבורא הכל לקבל השבת
הרוחני
~~הגשמי~~ ;

הכתר ; ואם שאי אפשר שתהיה לכתר הגוון שאמרנו עצמו לגוונת הכתר
שבכל החכמה השמאל ; ולכן אמר שיש הכספית שבזהב והכספית
שבזהב והכספית שיש בין הכספית שבזהב לכספית שבזהב הוא שהכספית
שבזהב שהוא נוטה מאחוריו והוא עומד על מקום שהיא מאחוריו ;
ולכספית שבזה מתפשטים נצח הוד יסוד לאחד גוונו הכתר והיא נוטה
למקומה ; ושאר הגוונים יכולים לשנות יכנו שיש בו שינוי פעמים מפני ש׳
שלישי ; ואם עולים גוונים נבוך הכתר ; לתכלת ולבנה ואדמה ולבנה ואדום
עולים לומר שלא הגלים אחר גוונים שאינו באו שלא ינו אין הגוונים ; ואם בלא הגוונים עולים
ונבללים הם לאחר לבד הגוון הכל עליונות של לבינה נבללים לנצח הוד
יסוד של תפארת ; והבינה לבנה ואדם של יסוד נבללים לנצח הוד יסוד של
לבינה ; והבינה לבנה ואדם שלמעלה עולים ונבללים לנצח הוד יסוד של יסוד ;
ואם שעולים הבינה לבנה ואדם של עשיה אם עולים אחד נבוך הכתר של עשיה
למקום התחתון הבינה לבנה ואדם ; ואם שעולים אחד נבוך הכתר הנה למקום
התחתון כנזכר אם עולים נצח הוד יסוד של עשיה למקום הזרועות נבוך נבוך
הכתר ; ועל זה דקדק שאמרנו לעולם העשיה שהתחתון עולים והזרועות עולים
למקום התחתון והשוקיים עולים למקום הזרועות כנזכר ; ועל זה דקדק עצמו הוא
לכל שאר הגוונים יעלה לבינה אחת נראה שלא נאמר אלא במקום הקודם
נצח הוד יסוד של עשיה והוא הוד מתחלף מות יורד כמו שיתבאר למקומו בס״ד ;
לשבועות ; וכשהן אותיות נכללות אחר הגוונים אם העולמות עולים על כל
הכל התחתון הלא שהם לאחד נבוך הכתר ואינה יכולה לעלות שהם לפני ש׳
שהם הוא מליצה ; ואין מספר לעלות לעולם אבל אחר כלל הכל ושם ו׳
ולכן נראה אחד הכתר מתוך שלא שאינם שכבר אות לפני שלמעלה ה׳

הפתוח

השמיני ליום השבת לשמור קיום עולם חבל עתה לעולם אינו עולה כי אם
וקבלת השבת השפע : סוד הקידוש כשיבא מבית הכנסת לביתו יאמר
קידוש יכוין שהם שלשה מקבלת השבת מתפלה לינה ולמעלה שהם מוחים
הנשמה ולכך אנו מכוונים שאנו לוקחים כוס של יין לומר הקידוש לריכו
שיהיו כוס מלא כו׳ כנגד שלשה יה׳ אחד מחכמה ואחד מבינה ואחד מדעת
השנים מהם של חכמה ושל בינה צריך שיכוין אותם מלאים כזה יו״ד ה״י יו״ד
ה״י והאחרון של דעת צריך שיכוין אותו במילוי כזה יה׳ הפך והכוונה
כי כן נמצא את כוונת שלשה יה׳ ; ובשתי הבדיקה מהם יכוין לשתי
ידו ויכוין להבדלת שתי ידו הם שני יה׳ קידושין יכוין שיש בו יה׳
פעמים וכל אחת היא יה׳ ; ולבר שמאל יכוין לבת של אקים עולה כמי
יו״ד ו׳ והשלשה אותיות כנגד הא״ה ה׳ היא יה׳ ; הכל להורות שאנו על
עושים ומכוונים שלוקחים בכל אות נאות מלאים יה׳ שהם חכמה
בינה כמה׳ וכן היין שצריך הכוס צריך להכינו ולכוון שעולה שבעים על
מנין יין להורות לשבעה ; והן חבשלק שבעים ע״ב ושלשה שבעים מן כזה
יו״ד ה״י וי״ו ה״י יו״ד ה״י וא״ו ה״י ; גם כן יכוין לשבעה שהוא חבשלק קוית ע״ב
מן מה׳ בן אחד לחכמה ואחד לבינה ושנים לדעת ; ושלשה אהיה שיש
לבינה לשלש מילואין יו״ד קי״א אלפין כל אחד מאלו השבעה שהוא יש
בו עשר אותיות הם שבעים אותיות מנין יין ; גם יכוין שהיין שבכוס
ישלו שנו מכוונים אחד הכוס ואחד היהם להורות שהמוחין מתגלים
לנגד קור יסוד של לינה ; גם כן יכוין שהיות הקידוש הם שבעים
מתגלה ושלשים לניכולו נחלשה ושלשים לקידוש מפני המילוי של
לנו לחבר ואותנו קדשת מכל העמים אין אני לאומות כי אם למועד שאנו
מקדשים

להקדיש אותו אבל יום שבת שהוא קדוש מאליו אין אנו צריכים להקדישו ולכן לא שאמרו
בקידוש כי אם התיבה ושלשים להורות מה שאמרנו ושני יה מלואים אחד
במפתח ואחד בסיום כזה יו״ד ה״י יו״ד ה״י: וקודם שיאמר ויכולו צריך שיאמר
יום הששי ויכוין שהם ר״ת הוי״ה ואחר יה כמנין קפ״ו אשר לראשו:
עוד אני צריך להבין למה אשר אומרים קידוש ויכוין להמשיך הארה מבריאה
ויכוין לחבור שם יה מלא בשלשה מלואים למוחין דיצירה ויכוין שיו״ד
פעמים ה״י כירוש עשרים פעמים הרמז עשר עולה שלש מאות: ועוד
יכך ויאמר יו״ד פעמים ה״א כירוש עשרים פעמים עשה קס מאתים: ועוד
יכך ויאמר יו״ד פעמים ה״א כירוש עשרים פעמים שהם קסק״ן קק ד)
קבל כרך ולמחת הכונה יקבל האור מבחר: וצריך להגביה הכוס
עם הכוס כנגד לבו למקום אשר מגביהים הכהנים בשנים שלשים של הקודש
לקבל הארה שם: עוד צריך לאמר שלשה שיש שלשה פעמים ויכולו
כשאומר שלשה אשר שמלכות מקבלת שפע והארה למטה:
ובשני שני שמלכות מקבלת שפע והארה שמקבלת מהזרוע גדולה.
נבוכ דמאד: ובשלישי יכוין שמלכות מקבלת שפע והארה מהמוחין
ממעלה למטה: ואחר הכונה עצמה היא הכונה שצריך לכוין
בשלשה ויכולו: בויכולו הראשון שמלכות מקבלת שפע והארה למעלה:
בויכולו שני שמלכות גם מקבלת שפע והארה מהזרועות: בויכולו ש׳
שלישי שמלכות מקבלת שפע והארה מהמוחין: הנה לפניך סוד ה׳
הקידוש אם השכל לכוין בו חשיך ומוציא: ודע שיש שלשה שמות
הויה לפי סוד היוצא מאליו אנפין ושלשה שמות הויה לנוקבא ושלשה שמות
הויה לנוקבא דאריך אנפין כולם לתלוי ויש כסדר הקמות שלשה פעמים

קדוש

סוד נ״ל בבורא
לכוין בשם
הויה שהוא
יום הששי
ויכלו השמים
ה׳ הויה אבי
ע״כ ://

סוד למה מטיתן
שבבר בין כלנתן
בין ביום וב
כבודו ://

קדוש ומיושב קדוש עולה ר״י וכל שם הויה מאלו יש אלפים ולכן שבכל
אלפים מאות ועשר אותיות הם ר״י וכנגד אלו השלשה שמות מכוונין ב׳
כוונים של שבת ולכוונת השתחוית שהם עשר כיכרות: ולפי כוונה יקח השנים
שלמנעלם שהם כנגד היוד והוא שהם הכפים כירוש המלך והבא ברכה
שהם מבא ממלה ועשיר ואלו יכוונו מן השני היכין כירוש מה שנאמר
האחרים כה שיספיק הכפים על הנקודות היוד על הה״א והוא שהה״א
יכוין מהכיכר של יוחין שהוא כנגד היו״ד: נק׳ הם הכוונה יכוין
לשם ע״ב וכן מהויה אחר עולה ע״ה וזהו סוד לוה ע״ה נכלל לכוונה
להפילה מזה אחר מוין לתפילין: קד׳ מאל יכוין לכוונה ההיא
ובתפילה שם ע״ב כזה יו״ד ה״י וא״ו ה״י:
ליוד של שם הויה כזה יו״ד ה״י וא״ו דל״ת: ולכוונה כולה יכוין
לתפילה לה״א של שם הויה כזה ה״י: א ה״א יו״ד וי״ו דל״ת: ולתחילתה
לשם מ״ב כזה יו״ד הי ואו הי: ולכוונה הם יכוין לתחילה לואו של שם
הויה כזה וי״ו יו״ד וי״ו: ולתחילתה לשם מ״ה כזה יו״ד ה״א וא״ו ה״א: ו
ולכוונת לכוד הטוב והמטיב יכוין לתפילה לה״א אחרונה של שם
הויה כזה ה״י יו״ד וי״ו דל״ת: ולתחילתה של לכוונה הראשון כולו לשם ב״ן
כזה יו״ד ה״ה וו ה״ה: נק״ט לך אחי פי׳ יש למעלה מקראם של ציור
אופן שני צלמים צלם אחד של תפלה וצלם אחד של לבוש סוד הלבוש
והם הם התפילין של שבת והם אור מקיף מתחבא ואור מקיף מאיותא ו
ולשבת מאיפים אנקם: והנה שמיותא מלבנת שעמו ובנשים הרואין ב׳
לנוכח הוד יסוד נס כן א׳ כה מלכן שעמו ובנשים אור המלבוש מותין לנוכח
הוד יסוד ומאיפים לציור אופן כל אחד לבדו: אבל לנוכח הלמוד והם
של מבא הם מתלבשים לנוכח ומה שלאיותא ומאיפים לציור אופן ב׳
להתלבשות

סוד הכוונה של שבת

נ״ל הכוונה שזה ודע לך וכו׳ שייך למעלה כך הטוב והמטיב דוקא ומה שאמרו חז״ל כיום טוב כבר וכו׳

להתלבשות ולהיות מלובשים עד היסוד של אימא שבתוך זעיר אנפין ואז
האור גדול שבשני האורות בתוך זעיר אנפין מתחילים בו להתלבשות ובאים
מלובשים עד היסוד שלאימא שבתוך זעיר אנפין ואז האור גדול כנזכר
וגם כן נעשינו ליום טוב ושמחה לנו ונותן תוך כיון שאינם יוצאים מהיסוד
של אימא לחוץ הותר לנו אוכל נפש וענין קדושת יום טוב לעשות קות מאור
הבינה והנו להתפלותינו ומתפילינו ומביאים האור של אבא ונכנס בתוך אור
של אימא ומאיר מתוכו וזהו הטעם חלב מוסף יין מקחים קולם חסר
הקריאה חרם למוסף חלק מוסף יין חשי רבות ... להוסיף
חשי רבות ... פירוש מאבא ומאימא כנזכר לעיל : ערבית אחר
להעיר שלנו שבת כל העולמות עולים ונכללים לעולם האצילות על
דרך המעלות והעליות אשר יבואו בליל שבת עולה המלכות פנים
בפנים לנצח הוד יסוד של זעיר אנפין והוא שעל ידה לחול היו שם
אחור באחור כך באותו המקום היה בליל שבת פנים בפנים ונצח הוד
יסוד עולים במקום חסד גבורה תפארת וחסד עולים למקום חכמה בינה
ודעת וחכמה למקום הכתר : ובשחרית של שבת עולים למקום
הכתר של עולם האצילות ונמצאו עולים הכל עולים אחד למעלה
ממקומו וגם כך כל העולמות של אצילות יצירה עשיה : ובתפילת
שחרית של שבת עולים לנצח הוד יסוד של אימא : ובמוסף עולים לחסד
גבורה תפארת של אימא : ובתפילת המוסף עולה ... לבינה ... של
אבא ואימא : ובמנחה מוסף ... ובזמנו וחומרא קדושת המלכות
כאשר היא מתעלית לחסד גבורה תפארת של אימא : ובמנחה אריך
מקום ... עולה המלכות ... עד אריך ... חלק ...
הפלא

כתוב

מוד ... ונקרא בלשון ... שמחה ...

חכמה בינה ואחר הם זעיר אנפין ונוקבא ליחוד למעלה זה לזה ונותנת
לאימא: ולכשיעלה התחתון עולה זעיר אנפין לאבא ונוקבא נשארת לאימא אך
אביה ואינה עולה עמו וזעיר אנפין עולה עד הקצה רק אנפין ונוקבא
עולה הכלה עולה עד אימא: וכשעולים קידושה למקום זעיר אנפין: וכשעולה
הנשיקה למקום נוקבא: ונמצא הכל נכלל לגמרי כח הילוך אבל
ביום טוב אינו עולה זעיר אנפין מעלה עד אימא אלא לו למעלה:

ספר מגמת ביאור כרך ושם אמר נשמות אחרונות

נ"ל שכתב שייך / ודע לך אתה / שכוונת הם קיב' / טב'

ומה שאנו אומרים ביום טוב ככה יקנו לך אינו בכוונת עולה
ונעשים אלא שמקבלים הארה משם; וכן מה שאנו אומרים אז למקום לבודו
הוא שאנו מתפללים לכם הארה משם לאופן שהארה היא למקום זעיר אנפין
ע"י קידושה למקום נוקבא ויודע שנוקבא היה דלג"ך מפני שמאיר
מידות עשיית לאופן שבעבור מידות מידות למקום נוקבא
שאמרו שבת מידות לאוך וכל עולם הנשיקה ולהקדוהר ליום
טוב אוכל נפש: ויודע שכשעולם קידושה הוא אל יהו"ה שעולה ז"א:
ומילת אוכל עולה ז"א ומאחר שנאמרו למקום אוכל הוה אוכל נפש
ונ"ב נפש הוא לנשיקה ולכן אמרו הוא ליום טוב ולא לשבת מפני
שאור התילו ואינו נמשך ומשתמש לחול פ הוא לקידושה ונשיקה
אבל אור קידושה ונשיקה של יום טוב שהוא למעלה אך לחול למותר
יום טוב משאר מועדים ועל כן הוא אמרו אנו וזהו פירוש אל יה
ויאמר לנו אמרו אנו לשבוקים וכו': ופירושו כי מאור קידושה שהוא אל
יה לאך הקהלה לנו וזהו פירוש ויאמר לנו ומילת ויאמר עולה ה"א כמו אל
יה למילוי אל כמה אלף למ"ד שעולה קס"ה ושאר נעשים מלאים קהנים
קס"ה ה"א וזהו פירוש ויאמר לנו ומילת לנו עולה פ"ו והוא אלהים שעולה
פו

פי׳ ואמר רזה המאיר אמרו רז״ל לעבורים ; ואמר עבורים לשון רבים
על שהם שני עבורים שלשה שלשה שהם ששה מ׳ ידוע שאחרו
המולד מפני פירוש חוץ מהמולד [illegible] שאחרנו ; ואמר שעור
על המאור הזה כה הכונה שהזה כה עולה ז׳ן [illegible] ; ומוצא
המאור עולה [illegible] חלקים יק״ו מעלה ס״ג חלק ב״ן כמו יו״ד קי״ון ; יו״ד ח׳
וח״ו ; יו״ד ק״ח וח״ו : יו״ד ק״ק ו״ו ; שהם מונים מאמר : וחלקים חק״י שהם
מונים מאומות כמו חלק ק״י וי״ו ; חלק קי יו״ד ; חלק ק״ח יו״ד ; חלק קק
יו״ד ; שעולה [illegible] מן החלקים יק״ו והחלקים חק״י [illegible] המאור ; וחוח [illegible]
שנו״ת חיים : ור״ע פ׳ [illegible] המולד שאחרנו שהמולד עולה
עולה
מחובר [illegible] שהיה היא [illegible] ומאור כפי גודל האור
העליון [illegible] לקבל האור פנים לפנים והפך שאנו [illegible]
עם הכונה [illegible] היה נחה לפני פנים לפנים ושמוזה [illegible]
היה [illegible] לאחור [illegible] ושהיה [illegible] והפך היה פנים
לפנים ; ור״ע [illegible] הכונות אשר [illegible] ונפי [illegible] אשר
[illegible] על [illegible] יש [illegible] והמה יום [illegible]
שאמר [illegible] יום [illegible] של [illegible] עם [illegible]
ו[illegible] יהיה [illegible] עם [illegible]
[illegible] ואמר : ו[illegible] סוד [illegible]
[illegible] פירוש [illegible] יום [illegible] לו
[illegible]
[illegible] ; ו[illegible] כל [illegible]
[illegible] אשר [illegible] מאחר
שקבל

[illegible] שהיה הוא
[illegible]
[illegible]
[illegible]

סוד [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

שקבעו עליו כאשר יכול יקיימו לפרוש לזמנו שהדור הקודם ושכך
שהיה גדולה ויותר לפי השכר מיד כנגד מיד כמו שהוא חוזן
ואומר גם כן נוהגים לו הקדמון יום שכר מחלק עוזהו לתשובות לגדול
המצוה ושהוא גם כן קיים הכתוב ואליו הוא נושא את נפשו
הנאמר לשכר שכיר: סוף היום שכר נלך אחר להשתכר
הרוב הוא י"ב מזל ואחד אלפים אחת אחד: והקדמונים כבר
יחדו בכמה קול יתור של עשיה קם מהנעלים לגלגל לחסד גבוה
רפואה ושאר שם חלק ומזלות חלק עולה כמו כן קיים לומר לך
שקיים של התקופות נמצאו ומושג ושכן מלאכה מהולה אותו ק׳
החלק מהתקופות נכנס שם התקופה: וכנגד נתן קול יתור קם שלשה
פרטות והמזלות גבולות לכם וכל פרט הוא מלאכה מולין קם
שנים עשר מזל: ולמען אשר לא היה הגבולות התקופות היו יכולים
לשכר כל אותן השיעור: אבל אחר הקודם לתשובות נכרו
התקופות ונכנסו עד תשרי ניסן ועל זה נאמר וגם נתן ישראל עמו
משכר ופירושו לכולן לא ישכר אבל לאיזה מהן יבחר ישכר
על שם שם מחייב התקופות למקדש: אבל למיד הקודם
נכנסו לכולם כח התקופות ועל זה נאמר עליו והוא נהפך עלי
משמרותיו: ולעבור זה היום שכר הוא נתן שהוא אלפים אחד:
ונמלך היום עולה חודש אשר עולה הכל כמו כן אחד לשלשה
מלואים כזה: אלף היו״ד קי״ : אלף קה״ יו״ד קה״ : אלף אא יו״ד קא :
וזהו חודש פירוש שאמר שלא יכנסו התקופות שם לחלק של אלפים
אחד עד כל מולדו שכר שיומר החודש ויחזור נתן קול יתור
למקומו

ומשקומות אחר שמעים הקליפות זהו וינפש ווי נפש : ונקי נאי נפש אלא
אמרו חז״ל ווי רוח וויי שמא בלו שאמרו ווי נפש מפני שהנפש הוא לגוף
הנשיק ושחוזר הנפש שהיא לנשיק יש לה צער על שהיא מתוקה מהן
לה ליסוד שלה שאין בו לרוח ונשמה : כונת השבת שבת שבת שולה
המלא ונחל : ומעלת השבת שולה הכל : וכן כונת אל אדון אל אדני כי
השבת הוא הלא דלת נון יוד : ברוך ומבורך מיוחד ברוך הוא כו׳ הכ׳ נפי׳
הב׳ הוא עבד הל׳ : ושאומר לבית הכנסת א״י מקום לבדו יכוין לג׳
אותיות האמת של הויה ושלשה של אהיה כולם מלאים לשלשה אל
מילואים אלפין יודין היהין אותיות א״א : ולמה הכין כונת קדושין
נזר ליבו של שבעים שנה ופירוש הדברים שהתורה נשבה קדושין
נזר ליבו פירוש קולה הדש נהגין קדושין שרלין כל האחדים כולם ופירוש
של שבעים שנה הוא השבעים אנפין של התורה הויה ושלשה אהיה
הנזכרים : ומעלת שבת שולה הכל נקמו : וכן כונת שיכוין בקידוש לזה
השם לקדושין כולו בסוד הה״ד ... שהוא מלאים הוי״ה
שעולה כך מלא יוד וא״ו דלת וכו׳ עד כל רין כולו כך למילוי יהו הה׳ :
כו׳ של אה נו׳ הכבודים הנז׳ הוא השם הויה עשרו : הה של זה השם
הנז׳ הוא אחד שעולה מה׳ : וכך לשם שיוד בין מתוך לה׳ כמד
הה׳ כו׳ מילה קבועה למעלה שם האדנות : והוא יתברך שבוך אתה
להעבודות יום השני נסבן נחם עליך שתכוין למה השם עשרו של
הרבה מילה הנזכרה שעליך נקודות האחדים וכס נקודות הכה הוה ...
תיבר : ולמה יוד׳ אתה לנגד ערב אחר שיצאה מור הקוספר שמלכו
האדם לקהתו ולמעשיו הטובים עליך שתעשה שבשמה לך הנפש יתוה נב

הולך

מוצאין מרחיל
קסוד של
ויקי נועם׳ ״

הולך התוספת ההיא ולכך תקנו לומר ויהי נועם למוצאי שבת׃ והכונה
שהוא כנגד הנפש והרוח והנשמה יתירה האור והקדושה שבאה של מוצאי [illegible]
דשבת ומהארת הכוונה תלוי בהם מרבעתם שמהארה הנשמה היתירה שבאה
של מוצאי׃ הקודש ובזה עולם וזהו הולכו ותשובה ותלוי כוונה עלינו׃

סוד ויהי נועם יש בו החשבון כמנין כ"ו ותיבותיו עד ידינו והחשבון מנינים
ט"ו נ"ו ... ותוכן כלל כנגד הקדוש בגבורות ... לבוא למוצאי ... ש'
... נועם ... לכוין ... מקיף ... ויותר ...
מנין ... ונעשה ... מ"ה ... לכוין ...
... הקדוש בגבורות שהם החשבון ... סוד ... ׃

הנה רואה לעיניך סוד שבר הקדושה והתוספת והקדושה וסוד הקום ...
והעשר שבר ... לקס ... נפש אחת׃ ואחר אשר
נגלתי לך כללות ... עם כל הכוונות אשר ...
... הזכירו ... ולא ... דבר׃

סוד נר חנוכה׃ כונת לברך נר חנוכה קדשה ...
... לכוון ...
אקיק ... יו"ד ה"י ו"יו ה"י׃ ... יו"ד ה"י ו ... יחד
עולים למנין ... וזהו סוד ...
... יכוין ... מלאים ...
יו"ד ה"י ... יו"ד ה"י וא"ו ה"י׃ יו"ד ה"א וא"ו ה"א׃ ...
מלאים ... למנין להדליק׃ ... יכוין ...
הויה ואהיה׃ הויה ואלהים׃ הויה ואדני׃ שעולים למנין נ"ר׃ ...
... חנוכה יכוין ... מנין חנוכה ...
שם

שם פנ' אחד פירוש מילוי שם פנ' שהוא פנ' שאין יותר ואין אחד ואל מבם
הויה כן והלבוש אותיות הקבלה עלמא ; ויתברך שמו אותיות המנפצך
האחרות הרשים כל קה בל עד שיכון למורעת הויה אהיה הויה אלהים
הויה אדני שמעשה אותיות אלו הם שאר המשך נעשים ; ונבלה
שנת המשר מזכיר שם הויה יכוין בן הויה ואלקים ופירוש לעבודת אלהים ;
והויה למילוי סג' ולקי' ואו קי' ; ונשאר מאור שמשך צלק שיכון לשני
אותיות הראשונות שקם שין עין שלש יכוין שני אל אל אשר עולים שע צ'
למילוי ואם כזה אלף למד אלף למד ; ונאמר השני אותיות אחרונות שקם
שין הא שה יכוין לשם אלקים שעולה למילואו שלש מאות כנגד השין ; ולמעלה
מורעת אלקים כנגד ההא ; ואלקים שאמרתי שעולה שלש מאות הוא כזה
אלף למד הי יוד מם הם שלש מאות ; ונשאר רמז הכבוד השלישי
אשר מזכיר שם הויה יכוין שאותו הויה הוא מילוי מלא כזה יוד
הא ואו הא ; גם יכוין לשם אדני במילואו שמוציא ומוציא הויה לשון אדנות
כזה אדני ; כל הקבלה הוא לא החשוב לכבוד שהקיימו ; אבל
למשר האמירות שאין כהן שהקיימו יכוין לבד כנגד לכבוד הכליך עד חנוכה
הנזכרים ; ולא יאמר של חנוכה אלא עד חנוכה לבד ; ולכבוד שהקדים ;

ונערך אמרתי כבר אכבה לסוד האבנט כמוזן ומצור ושאור
ומתוק ; רעה פרוטה הדשנו היה כופר שהיה עולה למחשבה אשר זה מן
מרוץ הנשרת שמחלק לרוק הלינה למעלה בו שכבה המידות לעולם ...
למעלה ואם על פי שעולים למעלה לפונן שאר למקומו ; וה שעקק
של פרוטה מחשב שלא היה מעיר אפי' לעולם אלא שהיה הוא ונוקביה כן
למעי הבינה הלכה גדול נעשים מקבלת היו את הקליפות יונקים
אלקים

אלקים אחרים ולזה אמר מי יי׳ אשר אשמע בקולו ובזה שאמר לשבר
החומר ויחזק יי׳ את לבו כי זה השם היה מחזק לבו שלא ישמע ומשה
כחו שם אלקים: ושופטים נקראו אלקים שהוא פועל אחרים נרכש
ששם אלקים יש בו קך צירופים ומפני שהמשפט בהם לגמור דך דינים:
ומדוע היה יעקב מחשב לזה השם עד צירופו יו״ד ה״א ואלקים אשר הם
מא׳ דינים ונשארו בא׳ מצלים אלה הם נלשקם כנגד מא׳ דינים בשן
הם: והשלשה אותיות של נמור שהם אל״ה לז לזכור ויש אל״ף למ״ד ה״א
אשר מאמר מש״ם אלקים להו ומפני שהוא לא חשב אלא יו״ד ה״א:
ועוד שמשה היה מוסר לשיקר של מעיר אותן אמר הכתוב כי ישאלך
בנך מחר וכו׳ ושקם ישאל ולזה אמר לבו לכוה ישאל נעשה לכובר ה׳
היה לגבור יש אלקה: ושם אלקים ישלו שלשה מילואים או
לזהן ואו לצדיקין: או לאלפין: והמילוי של שם אלקים לזהן כזה אלף
למ״ד ה״י יו״ד מ״ם הוא מורה תפלה לקטנות: והמילוי של שם אלקים
לצדיקין כזה אלף למ״ד ה״א יו״ד מ״ם הוא מורה של לילה: והמילוי של שם
אלקים לאלפין כזה אלף למ״ד ה״א יו״ד מ״ם הוא מורה של לעד שבו כלול חסד
וגבורה כמו שהם לגבור שהם אלבעה מוחין ונבלל לשלשה ותרשבים
לנגד קול יסוד של לילה כן לקטנות ולזה מילוי אלפין הוא אחד נקרא
שנים כנגד האלף יא׳ ישלו שני צירוף יו״ד וא״ו וא״ו כזה יא׳ הוא ציור אחד
כנגד החסד: או יו״ל וא״ו דל״ת כזה יא׳ הוא ציור שני והוא כנגד גבורה:

וצדק הוא שם לשולחן של תפלה ולילה שאין שם ממשכלל ו
ושם אדיקה לקינות והוא סוד מלך שאוה: ולפעמים יש אפיסה חוץ
ושאור חוץ הוא כנגד החסד ושאור כנגד גבורה ששם אלקים לגבולו

עולה שלש מאות כמנין אלף שמו"ר קו' יוה"ם ; ונרמזו בשום כפול משולש
מרובע כמנין א' אל אלה אלהי אלהים שעולה מאתים קס סוד שלש מאות
ומאתים של שאר ; והאלף של שאר הוא שם אלהים שעולה קס סוד ה'
קפיחות במילוי יוד שולה אלהים כמנין פחד ; ולכך לפסח אנו צריכין
למצות שלא יוצא שאור ולא חמץ כי שלא ישלטו החיצונים שהם נקראים אם
קטנות סירוס לשמתין של קטנות וכם מתוללואין קשלשה אלהים וצריך
להשמר מהקטן ושלא יהיה שום אחיזה לכם ולכוונה ; וצריך ארב
לגבר שהקערה יש לה שלשה ציון האחד הוא דלת יוד כמנין ה' ; והשני הוא
דלת נאו כמנין ה' ; והשלישי הוא שלשה נון כמנין ה' ; כנגד הציור של דלת
ואולן אנו לוקחים המצה לשלשה והוא סוד ד' ספירות שהוא לשון
שנים וצריך לכוון החלק האחד גדול מהאחר מפני שהוא נ' ...
וכנגד ציור דלת יוד די אנו לוקחים שאנו עושים קמח ...
ופרוסה השלישית כנגד היוד והפרוסה כנגד הדלת ; וכנגד ציור שלשה
של שלשה נון אנו עושין הקערה הזאת שהיה כולה מצה מרור ופסח ...
יחד ; וכנגד המרור שולה [illegible] ...
אנו מתוקים הלבן הכם והמרור וזהו סוד ... מרור לא יצא מפני ש...
שיהיה המרור הוא הלשון ; וכנגד הלבנה כוסות הם כנגד שלשה
אלהים למילויין כום שולה אלהים ; הכוס הראשון הוא כנגד שם אלהים
במילוי יודין שהוא מהגבורה וידוע שהגבורה נקראת קדש ונגלה כן כי סוד
הקידוש פירוש לכוס הראשון שאומרים בו קידוש על ... להגבורה
שנקראת קדש ; והכוס השני כנגד שם אלהים במילוי יודין כמנין אלף
למד הה יוד מם כנגד ... וכו' ... כל ההגדה ; והכוס השלישי הוא

כנגד

כנגד החסד: והכוס הרביעי הוא כנגד גבורה: ולכך בין שלישי לרביעי לא יפסיק לפי שחסד וגבורה כלולים זה בזה כמו שאמרנו:

סוד החרוסת הוא בא לרמוז למדרגה הלבנים שהלכה פ' עמק הירדן שבמתנים עולה לפנים ולאחור כמו שאמר יה"ו והוא תמיד שמשם הוא שהוא יה"ו סוד הוא: הנה רואה לעיניך סוד הלבנה כמו אחד לאחד נסוד החתן והשמאל היכן כנגד כל אחד לאחד נסוד החרוסת פירשתי לעיניך אם פקחת עין שכלך ואשר איש את אחר יין ולשמור מצותיו:

ועתה אודיעך סוד ספירת העומר והוא כמו אחר ידעת שאמרתי לך שבימים אחרון של פסח התחילו של ישראל מנין לקנות שהם מלבושי מלכים לתלמידי יוצא והיכן ואלפין לדעת: כי ידעת שיש שני עולמות לאחד יוד ואחד יוד ואחד דלת כנגד חסד וגבורה הכלולים שם והיינו סוד תמשך החסדים ותמשך גבורות וקבלת מחלק הגבורות לשמאל ואינו מחלק החסדים שבימינות הכל הן הוא ניכר הלא הוא ניכר הענין ולכך הלבנה מחלק גבורות ולא החסדים נשארו כלולים בו עד יום מתן תורה שבאים מאחי גבורות כמו שידעתיך ואתה צריך מספרים שלמה שלשות הבהיר שבעה שבועות המספר לך לפי שהם שבעה למנות לכל אחד ואחד ממשך מידות שהם חסד גבורה תפארת נצח הוד יסוד כל אחד כלול מכולן והגבורה החסד יולדת מקדשת לחסד והשנית לגבורה וכן עד הוד ואחר כולם יחד מעלות לסוד ומשם למלכות ולמידת החסד יש לחינוך שבעה מידות שהוא סוד שבוע אחד: יום ראשון כנגד חסד שבחסד: יום שני כנגד גבורה שבחסד: יום שלישי כנגד תפארת שבחסד:

שלאחד: יום רביעי כנגד נצח שלאחד; יום חמישי כנגד הוד שלאחד:
יום ששי כנגד יסוד שלאחד: יום שביעי כנגד מלכות שלאחד: שהם
שבוע אחד: ועל דרך זה תבין בשאר שבועות כנגד שאר השבע ספירות
הנשארים ובזה הבאת נמצא הוד יסוד ומלכות על דרך הנזכר:
ולפיכך אנו מחשבים הגבורות שבכל קוינא ותקפם ותקתחלק מן
מוצאות יוצא אור מקיף ומאיר למטה ומחשבים הימים: וד״ע ששם — סוד כ״ד אות הנמשיה רבי עקיבא
אלהים יש בו ק״ך צירופים לכל אות עשרים ואחד לאחד לבנים ו
והאלף האחרונה הכנה לעשרים ואחד לבנים והם סוד עשרים ואחד
אלף בגימטריא תלמים של רבי עקיבא שאמר לזה הזמן כי מתוך
עקיבא הקדוש עק״ב עולה המנין שני פעמים אלהים שהם לסוד הגבורות
וקיום והאלף הנשארים למילוי עקיבא הם שני יסודים הקדומים למעלה
ועל כן לזה הזמן כנגד לאלו מיתה הכל ומתו: וק״בנ״ם שהבן — סוד ע״ז לעומר
מלאות לשלשה ושלשים שהוא ע״ז לעומר הוא תוכן שלמות הבינה
למעלה שהוא חירות יש שם אחד אשר עולה המנין ע״ב והוא שם
אלהים במילוי השלשה אותיות שהם מלאה״ה יו״ד ה״א אלהים יוצא
במילוי כד״ע ועולים אלו השלשה אותיות המנין נ״ב סוד ע״ז לעומר
ואנו סוד עד הנ״ל הזה וזה השם הוא תולה על תורתו הלימוד כי אשר
לא הראה מלאים זה הכל במלוים ועל כן הופיע התאר זהר לע״ז לו
לעומר ונפסקה תורתם: ונה״רא ששם אלהים במילוי השלשה
אותיות הנזכרות ל״ה׳ שמתוך פים כל״ע עם השני אותיות מלאים
אלהים שהם לפי מילוי שהיא האלף והם אומר אכ״ד עם ועולה
שם זה המנין ע״ב וזהו סוד לעמוד ל״ד עה ע״ב: ונא״לו הם סוד
חמשה

המשך המוחים שהיו לו אחר כך לרבי עקיבא שאמר שהיה [illegible]
שנים עד שמשך המשך המוחים להיות למקומן אז הם כנגד המשך
אורות עליונות של שם זה אבל עתה שהוא מלבישים למילוי המשך
אורות כנזכר שהוא למוחים פשוטים : ואחר אשר הודעתיך
סוד הדעת בדרוש הנזכר אחר שהודיע לך דרוש נפלא לסוד הדעת הוא החך
הם חיות ולם עוקר ולם נקב [illegible] : קטנה יהיה
כי לזעיר אנפין יש המשך חסדים והמשך גבורות וגם נשאב שמות
הוי"ה ונשאב שמות אהי"ה כל שמות הוי"ה הם לחסדים : וכל שמות
אהי"ה הם לגבורות ; ולשמים אלו החסדים והגבורות לזעיר אנפין
לדעת הם הכל אחד ולשמים [illegible] לנכון הם כל אחד
לבדו וכבר ידעת ששם של מ"ה הוא לזעיר אנפין וגם כשהמשך
אלפין להם [illegible] אהי"ה היו"ד של יו"ד הוא לזה של זעיר
אנפין : והנה [illegible] החסדים והגבורות רק הנכון ושם אהיה
שהוא [illegible] נותן להם החיות לזרועו ימין ושמאל : [illegible] ששם אהיה
פשוט כפול [illegible] כזה א"אה אהי' אהי"ה [illegible] להם :
גם שם הוי"ה למילוי אלפין כזה יו"ד הא"ה [illegible] [illegible]
אחר כך אהי"ה [illegible] להם [illegible] להם [illegible]
והנה [illegible] אהיה שמצד החסדים הוא להם [illegible] : ושם אהיה [illegible]
שמצד הגבורות הוא להם [illegible] כי כבר ידעת שיש המשך
אהיה מצד החסדים והמשך מצד הגבורות והאהיה שמצד
החסדים הוא מצד אבא : והאהיה שמצד הגבורות הוא מצד אימא :
ולכן [illegible] שהמשך [illegible] [illegible] לחשך כנגד המשך
גבורות

סוד הדע"ת הם חיות ודם עוקר וכם נקב [illegible] נקבה [illegible]

[illegible] הוי"ה [illegible] [illegible]

גבורות: והמשך דמים נעשים הדמים מצד ההמשך חסדים: ובזה
תבין של הא' שבשם מ"ה שהוא אחיד נמשך מאמא לה החיות
והרפשות הכח לנוקבא ובזה הבן שלא נמצא הוא' שבשם מ"ה
שהוא השלישי התכוונות שהם מים יסוד אימא נמצאים בהמשך
חסדים והמשך גבורות בגלוי שהם יש אחיזה לקליפות כי כל
עוד שהם מכוסים ביסוד של אימא אין יכולת לאחוז הקליפות
שם ונמשך לעת יוסיף מכאן כי הדבר למעלה אין אחיזה לקליפות
שם ונשתתפו למטה ויצא מיסוד אימא של ז"א יש להם
אחיזה ומשם הם המשך דמים נעשים והמשך מקוים ונשבה ד)
הלא של הא' אחרונה של שם מ"ה היינו שנותן החסדים והגבורות
והכל ומצד החסדים נמשך והוא לה עוקר ומצד הגבורות הם נדות:
וידוע כי בפסח אחר היו ישראל במצרים לקיום בגלות אם נ)
נתגלה אור של זעיר אנפין למעלה והוא סוד הטנוף והקליפות היו
אחוזים ומה עולה עולה והשפעה אלקים סוד הדין והוא סוד נמצר
נכון שבעולם שלשה אלקים נה"ר וכן נגון וזעיר אנפין מתכוונת בו
להמשיך ופירושו מה מהוק הקליפות לומר להמשיך הם נדות ודם
עוקר: ונשוית אז ממצרים נפסק הם והתחילו שוד החסדים
והגבורות מלגרון למטה ולעורשני אורות מקיפים מולדן ההמשך
חסדים מיסוד של לנוק שהוא שלש הראה זעיר אנפין גם לגורלן
הגבורות מליך אור מקיף מוצא שהמשך חסדים ושני אורות מקיפים
הם שבעה חסדים והמשך גבורות עם שני אורות מקיפים הם שבעה
הם אלכעה עשר ואלכעה עשר ללאה והכל ויד' עקב ושבעה גבורות
שהקבלת

שמשה סובר דהל' למשה הם מנין דשבע והלכות שהם בשם שבועות ולא מה
שאמרו משמו' פעמים מחוק ופעמים מתמשכת פירוש שיעור אצבע
מקבל הלמ"ד מקבלם שלמשה מסיני חקו אור מקיף ושמקבל זה הלוי
הגדול המקיף זקן מהלכות למ"ד ומדבר בין שאותו האור הגדול שנוגע ה)
החיות בו וזקן לא עלה למס לבכו יחיד הדם (מעלה מוצא פי יי) וזקן
מור הכל הל' שבמוק הכלים שנקהלו כנגדו השבעה מקיפים
שהם למ"ד מהלכה שיש למשה ושעור אצבע: הנך לפניך
מור הלמ"ד ואחד מהם שחלו וזקן הוא: ואחרי הוא א)
מקיפים אורך את כל מה שהלמ"ד עד ערך מחוב לקודש מה
הפנים יש בין ימי הקו' לו ומה ראש השנה: ורק יובן עם פסוק
אחד אשר אומר ויפול וגו' כגבוה. על הדם ויקח אחד מעלמוריו
ומכוון הוא שנשבר אהל' שהיה מקדש לאחור ואחר כל
כי שהיה הקדושה מקדש הוא לבא נסיוק: וגם כן נשבר את מה
שהיה מהקדושה שיעור אצבעין ידוע כל הענין עמו שכלשון הקשר
של תפילין שבראש הם מור למה והיה מגיע עד למשה ובזה יובן
קושיית הפסוק שאמר ואיך את אחור ואמרו ז"ל הראהו הקדוש ב"ה
קשר של תפילין
ראוי הוא בקשר של תפילין ולמקום אחר אמר שמשה (כיון שה' השין
עד הכינה אם כן קשיא שלמקום אחר אומר שהיה עד לינה ולמקום
אחר אומר שלא השינה אלא עד קשר של תפילין שהוא ראש שיעור
אצבעין: אבל עם מה שאמרנו יתורץ הכל הוא ולא קשיא מהלכה
למשה והוא כי למה היה מור מלבות של לינה וגם הוא קשר של
תפילין ומוצא שהכל אחד: וצריך אתה לדעת כי עוד אני הולך
נקח

סוד ראש השנה

נקל ומחמק כצ"ל

נקרא ליל ומחצות ואילך נקרא לילה ופירושו הוא כי לבקר לילה
הלילה מתחלק הלבנה ויולד לאחר עד החצי ומחצות עד הבוקר יולד
עד שתעלה יום זיין ואחר עם לאח ונקרא שאחר ויהי לבוקר נקרא היא
לאח ופירושו עד הבקר היא זיין לאחר ואחר לבקר לשים שלום
תמעוד השלום ולעבור את פניו את קוה הזיוון ומושיענו למקומו:
וזכריך אתה לזכור כי אשר עשו נתן קול ימלוך שלו לזינך
תוקין שלמור אנפין מלבר של לזינך יצאה לאחור נקרא הארשל
רפולין נקרא כלה עבדו: ושמר הלבן הירח מנפולה שמשמש
שתנה לאח ונהל ויעקב שנולה לשהלו מחדוו ועלותם: אם כן כ)
לנקוש השנה עבר לאח ולנשאה יהיה רשולה יש נפוק לבליות מולה
אחת מולד עד יום הכפורים ואם היא נולה עד לזינה: וזהו סוד — סוד העבור
העבור פירוש כו' פר' ופירושו החמשה נבורות שיש לשנה סוד
מנצפך שנולה פר' הכם אשר נולה כו' מתחלק תורה: ואם בקלה עוד
לנפש כו' המיתה שיש אחרית כו' נולה ודע כתר כח נו' פירוש כו' מולה
ואם הלו מקבלה החכמה מלינה לא נולו יה' חשיר אנפין נבאר ואלפים
שבשה פעמים יול קוה האלקים את היא יולד למואה נקרא שוה לאחור
אנפין: ואחר אשר ידעת סוד עם השנה אחלק לבאר לך
ולהאיר עיניך לסוד החמשה עיבוריים של כפור: וזכריך שתדע — סוד ה' עיבוריים
שיום יום כפור יש בו חמשה עינויים אחור לא פלה ואחרי לשמה ואכילה
ושתיה החמל והשתיות הנועה ואלו החמשה עינויים כנגד
חמשה קולות מכוונת שהם חכר נבולה כמלה נתן קולו: ומולה
קול נולה לעוצם והמשה פעמים קול נולה אלא המתן פלה שקרא
ביוה

לזיה שנקרא כ"ע. וככל שאר יחוד השם שיש אפלו שבינה היא
סיבה עלולה המגדל השמות המיוחד כל אלו הדברים הם נב׳ למעלה
ואף גם כי אמרנו עולמים אחד לזה הפרצופים שאין זה למעלה אמנם
גם כן מעלה: וצריך אתה לדעת שלזה הפרצופים אבא וא׳
ואימא נקנים מהקבל קיומה מפני אליך אמרין נקרא שאמר הכתוב
המקולל מה ולות מים לבוש אלהים מלכלה זה חמשי גבורות אור:
אלהי׳ לתרום י"ה) חמשי גבורות אב׳ וחמן אבא ואימא מעולם קוה
כן: ובינה הפרצופים אשר עולה דם לבה למעלה לבינה אינה
אובלות מכמעיות בודק למור מה ולות אבא ואימא שקוה קבל ו׳
וזה ואף אכן מהרמזים לזה הפרצופים לאלו חמשה עיונויים וכם תמשה
הפילות שקוה קבל וזה לזה הפרצופים שני קיקין הא עולה קא ג׳
יהיה ככתוב לחוקר לאוק לאולה פרצופים: וכבר אתה יודע ש׳
שלשה קניה של מולי יוקי כמה ושאלבעה יוקי יודי׳ ויוקי: ולשם
אקיה לאולי יוקין כמה וש שלשה יוקין אלה קאוד קו קה שבעה יוקין
וכם לבויה שבבונה אלו השבעה יוקין מפני שלבינה יש קויה אחת
לנקודות אלקים. והיה ש"ל אהל מלא אילה הם שבעה נקודות כן
כנגד שבעה יוקין הנזכרים: ומבאר למולה עשתפה למעום המאכל
שוב מעולה וזה מור שא"ה שמות כה שני אלקים שם אחד למולאו
כמה אלה למלא הי׳ יוד ה"ס שעולה שלש מאות: ואחד לריבוע כמה
א׳ אל אלה אלהי אלהים והיה קוה פשוט כפול משולש מרובע עולה
מאתים: והא קוה השם של אלקים עצמו: והם הם תמשה אותיות של
שם אלהים אלקים עצמו וכל זה הוא למולה שא"ה שבה עולה כנזכר:

ע"ל ש"ה אמס כבל

ע"ל זה אלה כבל

ואלו

ואלו השני אלקים הם אחד לחוץ ואחד לפנים הראשון שהוא לפנים ואותו שנולד
אלא מאחור הוא לגמרי לחוץ והאחר לפנים: ונלה"ר אשר הם יוצאים
פ"ל שלא נגלה כי אם הה"ס שהם נולד אלקים להבחין במספר כמ"ש א"ל אלה
אלקי' אלקים עם י"ו שיוצאים נולד הה': ונוכל לומר ג"כ שאלו
יכולים לגרום מאחורי אחיזת של הקליפות שנולד נסכן פ"ל ושאלו נולד:
ונלה"ר עליון נוספים הי"ו של השתים: ונוכל לומר שג"כ גבורות הלא
הם ונחת לה הה"נ שהם י"ו ושאר אלו הג"כ כולם: והרי אלקים השני
לפנים אשר הוא להבחין א' א"ל אלה' אלקי' אלקים נולד מאחרים האחר
עם י"ו שיוצאים הה"ס ה"ו אלו סודן הוא שאלו של אקיק נולד יו"ד וא"ו ד"לת
כמו אה' יו"ד לגמרי וא"ו לאחוריהם ד"לת לפנים ו"ר שלפניהם האה"ה אז'
מקומותיו של היו"ד ובנאצה הא לכונה דן שלמה וא"ו דלת מקומותיו
שלפנים: והרי שבנאצות שהיא דן אחת דלת ואלו נולדים עם הי"ס והיו"ד
של אחרת מולם הכ"ה שלשה: והאלה של אלקים שנים שהוא האחרון לאחור של
שאלה הם ג"כ והרי הכ"ו האחרון לאלה שבאקיק אשר לפנים ואלו השתים
שוחקים מ"ן רוצה לומר שהשני דלתות נעשים מה' מרובע כמ"ש ה' והשני
ויוסף נעשים כ"ן בשונה להיכלים יחד ושני אחורי קונין נעשים אחר קס"ן
הה' מ"ן ואח"כ שהוא לכלל אלה הוא ג"כ י"ן ומ"ס כנגד הכ"ב יודין
שאמרנו שהשני שמות הוא היין מ"ס הכ"ב יודין עם א"לה של אקיק
שיש בהם יודין הה' ע' השבע שאמרנו לפנים אשר נולד מ"ן כמ"ש
הם ז' השתים. כל אחד כולל מעשר ונחזור לכלל אלה לפי שמ"ן הל'
יודין של שם ע"ב כנגד נחלשו יודין שלשם אקיק ולכן אבל למים הל'
יודין הם לבושה אחורי ל' של שבקיק כנגד האהבות יודין: ונה"ר מן

אלבטע שתור של הניק לתלויין שכ' סג' מלה' בין כנה יוד' הי' ויו' הי': יודהי' ואו'
הי': יוד הא ואו הא: יוד' הה' ווהה': עולה הכ' מתלב' עד ה' עולה חשבונו
השת הם שני פעמים חת"ה' אחד לחכמה ואחד לבינה כד"ה' חשבון מאות:
השג"ן של מילוי שריך למעתק כנגד היוקן של הקיק והמעתק שהוא
של הקיק לתלויים כמה השת קנ"א קס"ג עולה תנ"ה חסר למנין המספר
קנ"א כי הם עולה של מאור שבר אלו הם קנ"א מורות שיוצא הנהן
שהוא לבינה מחכמה והוא סוד קנה חכמה קנה בינה: ובזה תבין
התורה מילוי שריך והמעתק המספר של שתור הקניק שהם רל"ב ומספר
שמות הקיק שעולה תנ"ה יש חסרו לשריך כ"ח יורה חכו לחמוח חק' של
חכמה שהם כ"ח: ונם צריך שתדע שיום הכפורים של שריך הוא לפי
ששריך שהוא מ"ם הוא ט' יוקין כנגד ט' יוקין חסר יש לשמות שאתבו
למעלה נשארה להם יה הי' הוא יום לתלוי הה' שמעתק שמות הקיק
יש חמשה יוקין ומעתק של שריך שהוא חמשה פעמים י"ה' עם הקין
יוקין אחדים והוא יום שני ימים למעלה י"ס לחכמה ומ' לבינה ושני ר'
ימים אחדים למטה לבינה הכל וזהו סוד ניקי מבהיל לכן מים למים
ניקי עולה ת"ל שמעתק יוקין של הקיק לתלוי והחלק שבו הוא אב"ג ר'
רותה לומר שהם הקיק שרותה לומר לבינה הוא מבהיל לכן מים למים
פירוש בין מים עליונים למים תחתונים: ופירוש בין מים עליונים שהוא
חכמה שבבינה ולבינה שבבינה למים התחתונים של מגיד אמרין ונוקבין
ולפי שהוא בבינה ר"ל חסר שלה בין החכמה למו שאמר הכתוב והוא
במחר שהוא אלהים הכתוב שעולה למספר הן' והשם הכולל הכ' ה'
קנ"א כנגד שם של הקיק לתלוי היקין ואתכלו נעשה היא חכמה: ובין

השכינה ומאחר שהוא לשכינה הם ימים מלאכים שהמלאך יש בו שם לב השכל
האחד ומקיים הדבר נקרא עשירי מוכן בת הכהן אבל עם כלל הם מאה ע׳
עולה למספר מל״ה שהוא ונקרא מרכבת מלאכים ממנו: ואמר האפלה עמיקא
ממנו ומאחר שהיא נב״ רוחמשם: הקרבן שבא לה אי אפשר לעשותו
באם עם השונים שהם עולים קרבנות הלוי כמו שאמרנו למעלה מורה
השונים שהם תורות וכו׳ ולמה אינה נעלמת שום מלאך אבל לשכינה
שאינה צריך לעשות ועשיה נשאר מעשה מלאכי: וכן וי״ו רוצה לו — סוד אלהנו באשי ענינ
לקולוע לך סוד נפלא לאלהנו באשי: שנים הם שהם כל הם לבל ויום באשון של
האש השני היא ואמר לכן הלוים הם שהם לנצח הוד יסוד של בינה ושם
שם אלהים הקרבנות כל הלוים ואת אשר יאהב ה׳ ינפח ויתן אותו
לנוס שני פאת הלוים ניתן לנשא לנשא והבאו לבינה ולמעלה לאמר
להפך כי הלוי הלוקחים אלה נצח הוד יסוד של עשר הנפך עולם לבואת
ומהקהלות עולות השמר היא הלוי עד מדות שקול ואור עד נבון הינם
ויקו העוד לבקתי ונכר הקרבנות כי במתן לעת הקרבנה ולא היה עליכם
לתפילותינו כי בת הקרבנות היה מייחד לפנות אלא ופנים לפנים בעת
עליהם אנחנו לבוא לתפילתינו לבוא האבות: ושאת וכו׳ אבל שם
עשמן ... יכוין בדוע לסוד התפלה לסוד נקודה כו׳: ודבר אחר
ולעתו להיות בעולם הלהבו הלה כי שם היה נקודה: וכן אחר כך
לאמר נבואה הנחה נצח הוד יסוד לעולם לכל השמש שאחת היא
כי עולה עמו ... ואינה יולדת והנה להפלה אשר אנו מתפללים
הוא לנצח והיא לקוד של אלהך אנפין כי אמר נבואה הנחה אלו עשה
לאבא ואימא ונצח הוד יסוד נאמר לכל השם הצוות: והשקום הם

הענוה

הגמטריא הוא מן כל השנה מאחד והיא מגבלה ; ולהיות את מתחילים
הלבן שהם שנה והיא חוזרת את מחזור ואת יסוד שהם מעגל
עד תחזק אותם בתנופה מאחור שלם ; ואם הירח היא מהנקבה
לא היו פנים לפנים ולכן פנים לפנים ולהשלים הלבן את היא
אחור לאחור וזהו שאמר אלהו ואתה השיבות את לבם אחוריית
שחזרת הלבן עם כל זה עד השנה אין הוספה שמתחיל הנולד
את היא חוזרת אל נקודה וזהו עד חזור הנולד ומחזורה שלה
ואילך את חוזרת מאה שנחזור כל הפרצופים של יעקב עד עמוד
ואין עונה שנה החזרת לכל מולד שהקדמה הראשונה כל נושק
וזהו סוד חלשים שקלים השק האשי הרבות כל השק היא מאתן
כונת ראש חדש באתוונך ; ותלך את שעה כי נוס שש את ש קוה והיא
לנצח מן חורלים אלקינו ואלקי אבותינו שלה ויבא לצק שקוא
נצח ; הנוב שמך לבוד ; שים שלום ליסוד ; ונצח והוד הם תמשי א׳
חלשים שני משים והנה כלקלה והנה היא מאד עד נמלוך הכתר
כונת שבת וזהו ויקי לבוקר והנה היא מאד ; ולשבת שאומרים לנולד
ויבולו לשלשה שנוי היא נבללת לנצח הוד יסוד וזהו חקל
תפוחין ; והתחלת השמטה שלו שבת היא נבללת לאחד נבואה
רפאל ; ושאומר הקידוש לבינו נבללת את לחניק לינה לעד ויקא
שהם שאין מחלים והנה מלבד ואחד שלו שהם נמור נבנוים
לחלק נצח הוד יסוד וזהו אם תשיב משבת רגלך ; ולנים שבת
לבוקר הדוג מהקבלה שבת עליהו ועליהם להניחות לשלשה
סוד יש מאין משוך מאתר נור לאחד מהם ; וזהו סוד יש מאין משוך למעלה מן העולם שנולד

בנצח

לגבי הוד יסוד שבבינה נקרא עבר נחון קאמר, ולהיותו לאציר מבין
דומיא דמטטרון ; ולכן לא נאמר מלשמשות מקדש וגם לא לשיעור
כמו למול התחתון ואילך שאם עובר עתי קאלתות חבל לחבר כנ״ל
שבבינה עובר של הלבנה הפנים ; ולשאותם מתוק יום שבבת — כונת מוסף
את אם עליון עד אבא ואימא וכבר שנק לכולם וזהו סבב יהנו לך
ואותם אי״ק מקום כבודו להעלות שני עליון עד אי״ק סבב ויקח של
אי״ק הוא אבא ואימא ומוחים שמן עד ובוקר שמע ישראל הקוונה — נ״ל
אותם שם הן למעלה של קדושה כמו אור שהם למעלה שאומר — שלשי כנ״ל
נפו על קדושת ה׳ והוא לבא לאק ישראל לקיות העיבור
המלשק בו שלשה הגלגל בוהלת וזהו סוד ויעבור אבא לאק — סוד פסוק ויעבור
ופירוש אבא אבר הנ׳ מתוק עד שבא לאק ישראל ויצחק אל — אבא וכן
אמלס וזהו יסוד המעלות וזהו שאמרו לקבל לאבותם ; ואחר
גבורות מביע נבלין לשם וזהו שם ואמרו ז״ל אבותם היה מגיר
אנשים נשא שמות ריקון לבינה והוא הכן הגבורות של אלקים
לקיותם היה וזהו אלה תולדות השמים וכו׳ ביום עשות ה׳ אלקים — נ״ל
ולהיות כי שם המשק גבורות ויצחק מקבל אתרו ושאל בן — בגלגל ב׳ כנ״ל
ונשא הסנו לו וכו׳ ; ולמושק עליון ישראל עד וכה ; ואחר כך עד — כונת מו׳ תנחק
גובר ; ונאמר גובר מוסר רצון ולאק כ׳ עולם אתם יעקב ובאל לא
עולים את וזהו אתה אחר ושתך אחד ונפכושו אתה אחבה ושתיה
לגמה ומי שמתוק בישראל גוי אחד לאק לאמרו להיותם לאק ישראל
בן למעלה יחוד שלם אבותם ז״ל וכו׳ אתם יעקב לכנין יוחוב ולבר
ולבר יעקב יעקב איש אלך אמרו מעשק תחתון ולמעלה איש ואחדיו
ולמעלה

ולשונה משלה ויבקש יעקב גם כן לנוח: ויפרו לשון וידעו מקשוא
יתעוששו אלו היש ה' בקרבנו אם אין: משלה משנה שוטה מאד
ושמשה שביר להיות נשמה וגם משה אורות מרכבות שאם הוא ע'
שולם הבא פנים לשולם למשולם עם אבא ורם אורות הנשאם
משה קם כא' וה' להיות אחד ובתוס כולם אור יקר אחד וק"ב
בו: והשפט כי נגליתי לך עד עתה כל אשר מצאתי מכל
הלבבם הנביאים לך להגביל נפשך לשון לא הבין נחברת שולם
הבא עתה אחלה לך וגליתי לך סוד התשובה אחלה אשר לך **סוד התשובה**
משתי ואת יהיה לך ביתי נשיאות שיני ופירוש משל בשל התשובה
היא התשובה ואשר לביתי הספר: וכוונה תשובת התשו' הא'
והכונה שהאדם כולל מכל הנשמות ואנשי שלא נפשו משיג
מוכן הוא לגלות לשונו וכולם והקפה הוא שפיגשו נפש של
משיג הוא מובלה שהרוח הקיק מכביד אבל התשובה לנפש
משיג לבד את הוא מוכן לגלות פי משיגין אשר ישאה
לכל מקהלת כל הנשמות: דבר אחר יולדו שהאדם יש לו
המלאכים ושאר נקי ושאלה האדם פונה לפי מה שהניח בו
פירוש לפי החבר אשר חטא בו מה המה והמה וה שמה היא מה נפש
שיתגלה ושיש לו נפש משיג או לנהוג או אתילות וזה הוא נקל
ליד האדם לפי משיגין אשר ישאה וזהו פירוש יתבר רוח האדם
לקרבו כן נדולה נפשו וכן נ"ל פנימה חטאו ולכן חטא אדם הראשון
שהם פנימה לפי גדלו שהיה כולל כל הנשמות וכן כל צדיק וחסיד
כגון רבן יוחנן בן זכאי ולפי גדולתו כן הקדוש יתבר' במחשבה
אמן

חמל כל הגדול מתקבלים יצרו גדול מרעו לנשמה כי סם לעולם יק שמאל
האלהים ; ולכן שיש שנשמה היכלות ויש הפנים לכן יש נשה לו מלכות ולפי
דינים כן יש הפנים מה שהם מעשיה או לאלה או יצירה האורה השמות
לפי המקום אשר הם מהכלים האלה והוא ית׳ נפש לעולם לצדיק וכן תמיד.
פנימו ומשיחין לו נפש לו מעשיה נשמה הפנים עולם הנשמה לבד אשר
לא נשמה התורה ; וקנ״ה הכן סוד אלבשת חלוקי כבוד שאמר עבר

סוד אלבשת חלוקי כבוד

אלה על מעשות נשמה לא זה מעשה עד שמוחלין לו קיום כיפה לנשמה שבחיד
מלכות לבן רבה הדיקון לשוב למקומה ולעל כל הבחינות הם ליקוד וזהו
סוד הפושעים כי׳ ומפני שאלבשת אורות השם הם לבני האלבשת עולמות
לחיות עולם שיפתם הוא נעשה לאורית יי׳ ועוד כי השם בן לנשמה ונשם
מה ליצוה ושם הם לבואה ושם עד׳ לאיתור כמותה ; ו[illegible]
אלה על לא בנשמה התורה הנה ויום הכפורים מלפני היום כי הפיד הקדח
כי לנשמה מואיהן חורה לה לספור ולנו כי יש אלבשת מלין התורה לשוב
הקול לנשמה לבוייתם כי היא נאחזה לה לספור לפי מה שעבר ומעשות.
נשמה ולנו כי לתעניות הגב לנשמה מלבושו של הקליפה ומה כבה [illegible]
[illegible] הלבשנים חוזלים לה לנשמה לעשן יהבן שבועל מתק כי דוגו לסוד
האלבשים שבוק הגולה להקים ולבבוב לאור הנוב וזהו סוד עד מה לבן ושנוף
הם שלשה עד שנים לבוניד לבא אחר ויקפר לה שלם ולנשמה שלשה
שמעבר לילך הם חובה לאלה הם השלשה של הם לספור זה לשה שלמים
הם הולכין מלבות יצוה לנשמה ולבוניד לבא שהכל לאלה ישראל
השלשה של נשמה ומלבוש לאלה לשלשה של יצירה ואיתור לשלשה
של לאלה וזהו סוד נאמר שלשה וכן מלשה ונלה הוא אמונה ; נשמה חנוה
שינה

שיגיע שעה של ... [illegible] של עבירה [illegible] לאהבת הבורא [illegible]
[illegible] ... [illegible] ; וכן [illegible] יצרו [illegible]
[illegible] לאהבת [illegible] [illegible] שעבר [illegible]
[illegible] התשובה [illegible] ואם [illegible] [illegible]
התשובה ; ויש כן יכול לומר כי זה האדם [illegible] [illegible]
[illegible] התשובה [illegible] התשובה [illegible] [illegible]
ואם [illegible] [illegible] התשובה התשובה [illegible] [illegible]
[illegible] שהיא [illegible] ; ויש כן יכול לומר כי זה האדם אשר [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] התשובה [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
התשובה [illegible] זה האדם כי [illegible] התשובה [illegible]
[illegible] ; ויש כן יכול לומר כי [illegible] האדם [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] התשובה [illegible] [illegible] :
ונראה [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] התשובה [illegible] ; [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
התשובה [illegible] ; [illegible] [illegible]
היה רוצה [illegible] [illegible] [illegible] עד יום ה׳
הכפורים [illegible] [illegible] [illegible] יש
לו כח [illegible] [illegible] התשובה [illegible] יום הכפורים מכפר :
ויש [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] התשובה
ויום הכפורים [illegible] מכפרים כלל עד [illegible] [illegible]

ויהו

וזהו סוד יסוד יעקב יהפירוש יתנהן מ"ח ול"ב נהא אמת ואיזהו מן הספר
הספירה ואז נתבאר לעיל ; ושבע"ר עשר חולק שהוא מפני
אם נהפך אותו למקום חיים ולכן השובה ויום הפנים ויעמדו הזמן בלבד
ואורה תורתה מלך כמבואר לכל שנה עבר לפנים שיודעהו ושבין
לאורות בו וכל מעולם הקדושות שיקחו כל הסבה לכן לא יכופר וכו' והעון
על יאור ; חרתו"ת שון מהמחזור אחד כל נבילות לראשון אם נהפך הקדש
שבע מעולם הקדושות וזהו מהלך אחד נהרק לשלוריו ואינו נהפך הקדש
שבע לקדושות למעשיהם הקדשים ולכן להשובה הקן כל הקדושות.
שמונה מהקדש מהפכת מה שקין לקדשים נס לנהפך לשביעית מאמר חז"ל
לפנים שבעה אחד אומר נגלה השובה שיקדוש שנשנו בו הפנות
ושם אחד אומר שקדושות נשנו בו שבעות והכונה שהוא חמה
להכשיר אם נשנו בו שבעות ושחיטה לראשון אם נשנו בו ב)
מקביות להשובתו המתה ; ושרי"ך אינו לנער יום מי שנים
לכל העולמות פירוש לעיל רמא"ח של כל העולמות לרמא"ח של
אצילות ; וגם כן לרמא"ח של בריאה ; וכ"ב לרמא"ח של יצירה ; וגם
לרמא"ח של עשיה ; וגם כן הנזכר הוא למה הקודם אחר חי ב,
כותב ולא נלכה כותו לפשטי הרוח פירוש על דרך הפשט מופסק
לעולם העשיה ; ומי שלא נאמר לבא יורה הנאמר שמותם מאיר
לנה ומאיר לחק פנים לעולם היצירה ; ומי שלא נתן מאמר לנכוסים
פנים לעולם הבריאה ; ומי שלא נתן מאמר לסוד הרוח מופסק
לאצילות ; ומיוחד הללו ופירושו ; חשבון האחד לכם סוד ונחוקק
ולחוק לסודות הרוח יתכן לרוש המאמר וזהו סוד משקל
ומתכה

סוד מי שלא
נאמר בפשטים
וכן בראיות
הנאמר אין
בדרושים אין
בסוד דרוח
כל א' וא'
פנים במקומו

סוד הדבר שהוא בא לו ופירוש למחנה לשון לומר: ונגלה אל רוחה
שיש שבעה הודיע לך כי הצדיק לחיים חייהם עושה חיים ולמיתה עושה חיים
אחד אומר
כל ישראל גם כן כל אחד לפי כחו ולפי הבין סוד הדבר כולה לכולם שבעה
יש להם חלק
ונפש אחד אומר כל ישראל יש להם חלק לעולם הבא ונפש אחד אומר
אחד אומר מיתות לחיי העולם הבא: ונפש אחד אומר מוכנת לו שהוא
מיתות לחיי
הגוף נשמה קנויה העולם הבא: ולפרוש הדבר הבין גם כן לומר הוא כל מאמרכי
חי מוכנת
לו שהוא בן לעולם יצאה לאחור ולא תראשו את למעלה יותר: אחד הבונה
העולם הבא נוכל שאמר לפני הקדוש ברוך הוא שלא יאמרו הקליפות וישלטו לבנך
שבה: והבן הסוד הזה יותר להבין יותר גם מאמר חז״ל
שאומרים כל מתרגם לפי בונה מתרגם והכי תרגמו אלהבמוה והטען
הוא גם סוד הפסוק שאומר כי נשא ונגלה מקלל רעי והכונה
גם מה שאמרו חז״ל אין הבונה מתקיימת אלא בעולם שמעתה עשה
והוא הבנין ה׳ כבר יהודה כי נצח הוד יסוד הכונה ששבים עשרות
כלם למוחים עשרו ושני שלישי הדברים אמונים ואופן
שאמר לעולם וכן כמו הכלים וכה לגדל הנקודות הנזכר משאר
הפסוק גבורה הדבר של לגבה לגדל נצח הוד יסוד והשלישים של
כוון כי כינוי פירוש הכונה שהיא הה״א היא שם לעולם שלא יש
פירוד והבדל מכח אחר מיות עשרו ומהכלים עשו הקל לעשרה
לעולם זה פירושו לעולם אין כלים ולעולם לסוד הין מהיות ולהיות
נצח הוד יסוד ושלשה הדברים לא יהיה לעשיר נקח מוחים והוא
היה כל לקיים הכונה שהוא הדבר ולכן לא היה יכול עשר להיות
לעולם מהדברים הכונה אלא מנצח הוד יסוד הכונה מענין שאמרנו

תבינה:

מלינה: נוגה כוכב שמאיר עגום שמשמש בקצה של נגה והוא
מלינה נעשה מאוכל מתפשט כאן וכאן וכל לשבר אם היה האור
ואל כך ישר אורך שיפוע יש הפשטו תולדו שאמרנו הקו־
טור חושך תמלים הוא תור הנון והמתוך הוא תור שני תמלים ושלים
המתנועים אחד לאחר ואחד לנגוה ושלש למעלה עד מקום תוך ג׳
נתה הור ימור הכוכב והשלש עולה עד שתוכה בכל אחד מהמקומים
עולה כ׳ שני עולה כ׳ ושלש שתוכה זהו תור המלך: והענין הם
שנים עגולים ושני שלישים עולה עין: והכוכב והשגיאה
עין לעין הדבר העולה זהו תור כוכב נגלה ונמצא כאחד ומירושלים
פי הידוע המשתמש עליון לעשות זה האוכל ע לקיות שביהו ד׳
הרוחין למעלה לתחילה הין נתה הור ימור הפי הין לחרמה ולינה ואחם
והן נתה הור ימור לחרונות ואחה׳ למקומות נמצא שהתונבה
שלשם לשלשה המקומות עם העליונים חרמה ולינה נרושה נבוהה
הפחות חפצים עלהת למשה פי כל לבר הוא מניח שומן למעלה כ׳
כילוע הנם שילו החמה נבורות וכן חשך האורות עלית נעשו זה
לפירה ותוצא האור חמה לעליית האור כיון שהוא נגלה אורו הב
והוקע ונעלה זהו תור הכוכב כולו נמצא ונגלה וכל ואח הוא מגעו
עלית האור ותנועות עליתו והוא תור הכוכב ותור הסכך שהליך
שלא ימסך אורו הלבה אלא שיהיו החמה והכוכבים נראים בתוך
תוך ינה מלמעלה הנה אבל אנו לנגה זהו תור הסכך:
נחור לתקים יש תלק שנו ושק זיון למה הנולם כמו לנינו
בן יהויה למעלה לאבא ואיתא כאן למספינה הא עד זה קידום

יי

סוד עשה / זרוני מלוכה

סוד עשה הרוני מלוכה ולמען השתדל מז׳ ואחנו לפי׳ת
שתוק קיצת היה לנקו כן יה׳ הייתו לנה יהן יה׳ למעשה ולהפקו
סוד כן אים תי לביות לחיים והוא האלה סוד הוי שלג סירוש ה׳
האלה אשר הבה לנוס הכ״לג פדות ומה שאמרו כל ישראל יש
להם חלק כוזה לומר כללות כלה שתחת ומה שאמר לפעמים
ומתוך כוזה לומר לבית לעתיד והיה אורחבה מאור החמה
ואור החמה וגו׳ פ כתב בל״ אותיות לס״כח׳ ע״ז לעת הגלות
לך וזהו סוד אל ישוב לד׳ נכלם ולמען הבית החמה שהיה קיים
היה כל׳ ולעתיד לבא כל׳ כל׳ וזהו סוד כל כל׳ שלמותך ולמען ש׳
שלמה החלק אחרון שהיתה הבנה לתולדה והכונה הכ״ל אחר
הוא שלום אור כולנו מלכו שלישים נ׳ נולם ולעתיד לבא כל השלשים
ונפ שלש המתים כי שלשה כ״ד כ״ד כל׳ עולם עב׳ וזהו יי׳ לתולך פדות

נל שנל / חלק חכם / וכו׳

ותריך אלה עלוה׳ ר׳ זה לומר חלבן הבית והכונה פ׳ בית ע׳
עולה הגלה העקיה שנים עשים עולה הגד׳ והוא שנפעמים
אור׳ אור׳ תמיד הכה׳ שנשם האלה׳ ישאר בית נחלה השני אורות
אם כן עפי עולמים לאחילות מי ומי יהיה סוכה לעשות פיו ואחד
ואחרא וזהו אשר היה יום שתוחל הנביא שתת מלוקיה נתה
ומשיח ותמאה הכוד׳ לנקמה הוא שאמר למה הר נחקנו לעלות

ומי שיזכה לתלך שביעי נאמר עשו תמונתן למיי העולם הבא
למיי העולם זהו סוד חשה הך לבי נקיבא שאתה תמונתן וגם אתו אתה לך

זבא״י

תובעת לו שהוא כן העולם הבא זהו סוד תהרנת בולם כירום על
כולם אשר עשו תיוב כנין לעיקר כן יקוית נחביה ונם כן תגן אורם

האלהעק

והלבוש התחתון שבמלכות נעשה מן [illegible] : [illegible]

אחר שהודעתך כי [illegible] נבנית מאחורי פרצופים וגם [illegible] רוח שאמר

נשמה לנשמה [illegible] ; [illegible] כלים [illegible]

האחוריים [illegible] פרצופים עד שם נבנה

[illegible] אנפין ולבן עד [illegible] ; [illegible]

[illegible] לבינה [illegible] ובן עד [illegible]

[illegible] ונקרא [illegible] אנפין [illegible] אבא ואימא והמלכות

[illegible] קם [illegible] אנפין [illegible]

[illegible] עם [illegible]

[illegible] משם [illegible]

שאין [illegible] הכתר [illegible] אבא

ואימא . [illegible]

[illegible] כל

אחד [illegible] ולא [illegible]

ולא [illegible]

[illegible] ; [illegible] וגם [illegible]

[illegible] אנפין [illegible] וגם [illegible] לאבא

ואימא [illegible] ; [illegible] אבא ואימא

[illegible] יסוד [illegible] אנפין [illegible]

[illegible] אנפין [illegible] אבא ואימא [illegible]

[illegible] יסוד [illegible] אנפין [illegible]

[illegible] אבא ואימא [illegible]

[illegible]

[illegible] וכן נמצא [illegible] לשנה [illegible] התחלת לשנה [illegible]
[illegible] לשנה [illegible] יסוד [illegible] לשנה [illegible]
[illegible] של [illegible] כלם של [illegible]
[illegible] ונשאר [illegible] לשנה [illegible] קודם [illegible]
יסוד לשנה [illegible]: [illegible] התחלת לשנה [illegible]
[illegible] לשנה [illegible] של [illegible]
לשנה [illegible] של [illegible]
[illegible] לשנה [illegible] ואחר [illegible]
[illegible] החלקים [illegible] לכל [illegible]:
[illegible] החלקים [illegible] לשנה
[illegible] התחלת לשנה [illegible] לשנה של [illegible] וכן [illegible]
[illegible] של [illegible] חלקים [illegible]
[illegible] שלשה חלקים [illegible]
וכן [illegible] לשנה התקופה [illegible] יסוד של לשנה [illegible] לשנה
[illegible] חלק אחד [illegible] שלשה חלקים [illegible]
התקופה [illegible] יסוד לשנה וכן [illegible] לשנה [illegible] אחר
התקופה ויסוד: [illegible] כלם [illegible]
[illegible] יסוד [illegible] לשנה [illegible]
[illegible] וכן [illegible]
[illegible] לשנה [illegible]: [illegible] שלשה חלקים [illegible]
[illegible] החלקים [illegible]
[illegible] יסוד לשנה [illegible]

בק׳ שנו׳ עש׳ לק׳ קל׳

וימו של האור שאחריו ואין לו לחושין לו הזה שנושב כי: ומולד יוד:
שלשי שקינה החשק זה המולדות והנה המולד לו לזנק מהרפשע
לבותב ולק מיום הוא זה ונלקינו היא לבבה ונקפשע מכונות הגוף
הוא כי האור של יום נכ המולדות לכן תמצא זה אחר האור של יום
לב ומשם הרפשעות שלק אחר כך אבות ינרב ומשם הלילה והיום
ומתמשך נבורות מתלשך היום שראין שהיות בלין שיוכין לשעור
ולמעלה הויתה אין הכת יושבת אתמו הוא שחייב לשון חאתו שורה
לב שעה אחר היינו לשעה אחד: שוה מתלשך נבורות שאחים לעולם
למוד: הקשוש שהוא שעור לששה נקודות ולא לשבעה או
נקודה אחת כאחד מנפין ואחת ואיתוא ונקודה: הכונה היה
שאם יחשוא אלה ויעשה כנס לא יהיה לו לאתו האבר כנין אם לגולה
החקד שם לבד הוא הכנס ואם לגבוה שם לבד הכנס וכן לכל השעה
אתמו אם הו׳ יחשוא לשולשה המשונות ועושין לכם כנס היו מתחלפין
הנולם ויהיה לך כל האור שהוא מור הנקפה: ולמו שהוא הנקפת בין מו
מהלך והולך וחוזר ומה אחרונה שלשה לגבור הוי אתמו לנקודה הרפשע
היא לגמור הנקפה ולאור לכולם כח הקלפות אתמו הנקודה הראשונה
שהי אבר בולעת הכל ושם אין לכם כח אתמו לנתון השלשה שלבו הם
התורה ואו אפילו עד שם היה מזגנע הכנס לכן הקנו לגבר התיכון ומה
הנגלה נס כן היה תמצא אלה הראשון ששם לגיס מעתה שאם היה מו
מששם לגיס שכבר לא היה כח לך לכפות לשלוט כי הם המו שאם הם
שמות ואשר יקם אלה הוא שאמו כן לקליפה: ונם עון המאחרים
שמו שהוא הקדוש חוצים נגש לאם כן לנו עוד הקליפות: ולבד

ידוע

ידוע שמשיות הקליפות יורד מהם ומשתלשלין לצורך העולם ומשגיח לברואי
לבדם ומשפיע נשמות להם נפש מתולדות שמים ומהם נפש רוח ונשמה
ונשמה אין הקליפות מהם נפש ואלו בשר ורגליו ניקבו עשוהו יקיר
להם קיום וכו': אחר כך מי שלא עשה תשובה כל כך שנתקן לא עשה
לו שמלה מהם עליה תשובה לרבן ומי שיש לו נפש ונשמה וכו'
מהם והבין מה רוח ונפש שבהם אל עולם ואל אלהי יעקב עטרותיו
ואכל לבדו בכבוד והכסיל אוכל אחר לבדו שהוא הבוח ומבלין עטרון
וכה לקליפה הנפש מהם יהיו סוד היכנו הקלי' יהו מלשון מכניע מ'
חכינו לשלהבה ואפילו לזאת יתבלו יש מעוטין הנפש כנודה לא כל
לבינוד ומה לפי מתשבין או להדבק או להשיג אותם מי שיש לו קו
קנאה לטובי הנאה הואת עוה' מהם יהיו [illegible] עטרות כנאק נבי הב
חייך כר אנשיך למקבת שבתי ודכונך כלו שישקנאק
גם שקבה כאז"ל אין אדם מקנה אלא אם כן נבנאק כו כוח עקבה ולא
כי יוכח עולה כמנין קנאה שלשה כן׳ ועולה חמשה פעמים אל׳:
ולא כי המנין הוא חכבים עולה שמונה פעמים אל׳ והוא לאחר הפילה
שם המלכות כי הכתר הוא פר צול וכן תבונה שלמעלה שלו וכן
למטה אין לבן כתב מלמעלה למטה עטרון לאחר ומלכות הוא
הפילה והיא אלקים וכן פיאה עולה אלקים ויש שלשה אל לקצה אחר
אחד לפיאות אחד מצד אחד ואחד מצד אחר והם שלש שלשה
עולמות אלה עולמו הייכו אלה עולמין והוא אל שדי: ונ' אל ״
עולה נא' נ״ז עולמות: ונ' אל אחרא עולה ז' ב' עולמות ואלקים
השלשה נורנים הוא ל' אל שלפנים פני שהשלשה הגוים שהם יב'
והבוג

והכונה שנשארות המולד מאליך לפשוט היקוע קשיר כי החשבון של ז'
ימים ליסוד ימות ונשאר השנה אחר מ"ו ומזה התמולדות ליום וזה יתבאר
יותר: נחזור לענין אל מולד הקו' שני מהלכים הקל' הוא שני קם שני
אורות וקם מקאחוזים ובזה יש לפני פ' אל אל מרחק מגבל והוא ע"ד
מה שכ' שולח קמר' הוא פקר לפי מהלכים פקר והכוונה שני זהו
סוד ושנשנו יותר על חור פרק: ולכן שיש לאליך שנשנו כן לבונה
המקבל תורם יש לו תמונה אקיק שנים מולין ואחר מאלפין ואחר
מקיקין ונבללים הלבנה וקית מ' ומור מ' לחמולכנה חסר נביא
ושלוש הפאלה ושם מ' נבלל לפשיר למולין פרוש ויקיק נס כן ויצא
יותר מהמרשבנו אלבנה אקיק ושלשה מ' שלקם שלשה אל והשנן
למ' שלשה ימין ואלך קה' סוד אל: ודבר אחרכנו שאל מולד קקך
קה' שנ' שני אל ובן סנ' אחר נ"כ מקפנים למילות מתפק קה' שנ'
שנ' לבינה וזהו ושנשנו ית' של חור פרק מילה ית' מולד קמח עסק
הכונה על חור קם הקליפות שבאמצר יש שנ' אז נשאר המ"ול וחמש
חוזר מולבוש ואז הקל' לקדושה ואין כח לחוץ וזה הפסוק מקבו למות
למרבבם לאיתן יתנה עשיה ועשיה יורד עד' פשם עיקר אחיותם
וזהו לעשיה אחר אשר עשינו קמולין פרוש עד מולך שחר והיינו
האורות שלהם לסוד קיצ' לבות פרוש אז אנו מותלים המוכלה חי שנו
לשלום הוא סוד המלבוש סוד הש' מ"ל חש' למתן האורות מ"ל חולשים
למישרים שלישה והוא לקדושה יש שנ' שנ' כן לקליפה לכן אמרו
שיוסף יהא לא השם ולקדושה מפני שכבה הקום משי הבור ומשל
ובזה הפסוק מפני שכבה הקום ומן לאליך ו' והדרת פני זקן קשיר:

ויחר

ויראת מאלהיך מלבוא: וחי אחיך לעניין אחי כי ימוך וכו' שיוה
לקיחת חוץ מקס שולם נשך מקס ונשמרו מלקיחת פיים לקס כח
וכן מלקבל הבשר; ולנו פ' מה ונ' פנ' ואהבת אקיח קס מור הקפלן
וכולם הקור ונעשה קשר למה שקם אהבת אלהין מאקיק זהו מור
דלק ואהבת אלהין עולה המד' אלה מלאק עולקיה הכיר דעת
של לתה ישאר הם ומקו ויעקב חיים הם: ורש ש' נוקבה מ'
ומלבה נ' הש'ים עלוקס הנ' אומר הל'ים ומקו מור הל'ים הקיק עם
יי' אלהיך: ומושבה אלהין מביס אקיק הכנים שהם ינקן ואלהי ו'
נקיקין מה' אלהין עושים של' נמור הש' עוב לקיקן למו שהמש
לשמור הקדש הו' ונם מו' למי שבכב עם חכור ומקו מור אס יקון א'
חיצוניס בשניס כש' לו ילכינו ואם יאהבו כהנלו לכמור עולק נ'
שלקס לחוסר האלהין קיסודות אקס אלהי מאקיק ולכן לכמור שאינו
כל כרמלון ומקו קטון שלו לכמור: ותרבית אהה להנה
פ' נמו שלם לקדושה ונמור כן מושב אתן לחיצונים ומקו מור נכי
כנס והש' עושה לחיצוניה מור הכלב לאותו לטהרה וכן כלאן
כן כלאן שקין פנין כבלב זהו מור שנים לקדושה כשיש יין
שער ב' ע' נעבה שכל מותך לברם אחר ומקרים שלקס קות
הקולה אשר שולם לבשר שקכתיל מובה את בשרו ואוכל תורה:
ותרבית לנוים המשר אותיס מילות ע"ו' הת"ו' שלום
לרשע שלקס וקוה חלק שהחרו הת"י לנו ומילה ע"ו' רשע
הכל תורות הרה הס וקוה מור קס יאהבו הכולה למור וכו' ולכן
לא שלם עם אחי כי יאמיק מפני שיש כח להעק לחיים חיים ולכן
הכל

הכל נקוד הטעם [illegible] אשר אין לו [illegible] ישכון לבטח עד שתשתנה [illegible] חוץ מ[illegible]
אהבתה שחנן [illegible] לנגון של נחש [illegible] כל הכתוב שאומר ונגינו
הטעם [illegible] חוץ וכן [illegible] שקוק [illegible] כל [illegible] שלום
לשבר [illegible] שני [illegible] אחד [illegible] ואחד לחול : וצריך [illegible]
[illegible] וכן [illegible] שאמרו [illegible]
[illegible] עד כל [illegible]
[illegible] שמות [illegible] אשר [illegible]
נגנים : ונלך שאמרו [illegible] הנגון [illegible] פעמים [illegible]
[illegible] שאמרו [illegible] הוא [illegible] שהוא
[illegible] וזהו [illegible] ונקד [illegible]
[illegible] הוא [illegible] נחם [illegible]
כתוב [illegible] ידוע לנגון [illegible] יהיו : ונלך שנאמר
שאמר [illegible] וזהו [illegible]
[illegible] הרוח [illegible] שני [illegible] אשר [illegible]
וזהו [illegible] אחד [illegible] שם [illegible]
[illegible] שני [illegible]
[illegible] יהיו וכן [illegible] עד [illegible]
[illegible] שם [illegible]
[illegible] אחד להמשיך [illegible] : יד
שני להמשיך [illegible] : ונחותה
[illegible] יש [illegible] וזהו [illegible]
יעקב [illegible] כל [illegible] :

וגם חלקים להיות מולד תנ״א הוא מתעברון והענין הוא שאין זמן לעבור
אחרון מהשבוע פר יציאה ועושה זמן שני אחר שנה יכם ולכן אנו עושין
קביעה שמולד תנ״א שיחזור לשנה למולד שני להלך שאין ליכם
עוד כך עוד זיקה ומגדלין הוא עוד מגדל לגום הפנר היא עולין
שביעית יותא פרוע שבן אין צריך מגבנה ואחר הכך הלשון עובר:
ולמולד באחרונו ויעקב אים כ״פ צריך שהקנה שמשק פעמים אדנות
מולד קצ״ה יהו והפסח הרבנן מבה״ח הקרב״ן אל הקצ״ה שהוא מן
הרמוס ועד הרמוס: נקדלהם שמולד נקרא לבנה צריך למתור
חברי יהן לשתי עתוה מחר קנה ולכנין לגם חלקים מונקן שמולד קמ״א
פרוע ולגם חלקים מהיקין שמולד קמ״א פך קבל שי״ב ובח׳ תוריות
מהבים פרוע ושלשה שם עב׳ עב׳ האשון מונקן: עב׳ שני קנ״נ עם
עשר תורינהו: עב׳ שלשה ומק׳ עם כ״ו מבים הקניה מולד עמ״א
ואלו שיש יורה לאנ׳ עב׳ יקה״ כלחק כונה לקתוהיר מלבות שיהיה לה ה׳
הכונה למעלות: ושיפיר הימם צריך שיפיר היד שמחול הקילה כה
לקנביר היד והן: נקבר יהוה כי יש לגה חמשה מונאות שולחים
מהם הקהנתור ואלו הם אח״אע נבכ״ך דגלה״ מ״א בו״מה צריך ט׳
עתה ליידע למולד לגשילות מה הם אבל הכונה כי שלשה מהם
חקים מונקן נקידין ואלפין ושנו חלקים אח״קנ הוא פר׳ כג״א פעמים
למורינה עשר מבה חקיה לחקיה ובולגו וינתה אלו חקיק והוא צ׳ מ׳
מה צ״ה יש נ״ן ויו״ד הפ׳ מ׳ והצ׳ השעים הפ׳ שם קנ״א: נבכ״ך מולד
קנ״ו הנו״ן מולד קנ׳ מואה כתק נון ומהכנו״ן יש יו״ד ויש שנו ואנו״ן הפ׳
פב״ה ושלשה אותיות נו״ן ושלשה מיו״ד ושנו ואנו״ן הפ׳ קלנ״ קשים עם

עוד ראים בשמולד לשני איך צריך לבני

נבאר מה היה שם [illegible]: [illegible] שהוא הת"ת הוא מקודש [illegible] צדק [illegible]
[illegible] והנה [illegible] פעמים [illegible] [illegible] לגבורות:
[illegible] וגם כן [illegible] הת"ת [illegible] שם [illegible] הת"ת [illegible] שם
יה הוא הבינה ונקרא אלהים של [illegible]: [illegible] לא מצאתי כתוב:
[illegible] הבינה אלו המדרגות של [illegible] הבינה [illegible]
[illegible] שם אלהים [illegible]
[illegible] אותיות [illegible] שם אלהים
פה: ותכריך [illegible] של [illegible] קם [illegible]
[illegible]
[illegible] יסוד [illegible]
[illegible] יסוד [illegible] חכמה [illegible] בינה [illegible] יסוד [illegible]
[illegible] מלכות [illegible] חכמה [illegible] מלכות [illegible] בינה [illegible]
[illegible] חכמה [illegible]
חכמה [illegible] יסוד [illegible] בינה [illegible]
[illegible] המלכות [illegible] מלכות [illegible]
של [illegible]:
ונקוד [illegible] של [illegible] הוא [illegible]
יסוד מלכות חכמה יסוד מלכות בינה [illegible]
[illegible] חכמה [illegible]
[illegible] יסוד בינה ומלכות [illegible] בינה [illegible] יסוד
חכמה [illegible] של [illegible]
[illegible]: והנה [illegible] של [illegible]

אליך

אליך כמו אחד מבניו ושלו נוקמין כמו אלהים ומיושב אחד מאדוניו נ/
שהוא
שבנים וזהו ויבא אשר שהוא מוב׳ אבל הם המזבחות השנים ונפ/
ילעב מ׳ר כן שש שנים הפעמור מקום [illegible] לשלשלין והשלשלים
הם השם העמור ונם אם משלשלין על שמשמעם מלאכים לאין
נם מה לאחים: **ויבא** השנה ניום אחד לאחר לאחר פ הכנה הכנים
על כל המוחין ואלכו מונחין הכללים לשלשה פ י״ג שנים ניום אחד
הוא הכתב כמו שיהיה למקומו: **ויבן** שמור לשאול בשמונה
משנים אליך אנפין וכו פ מקומותין שלו נשענים לך שהיא היא/
לסוד אחר ופ נכבו האורה נכבו שכבר פניו נוש לך שבמותין כמו
שכבר כבר לשאול: **ותמת** אחד לבוא פ ז״ל נולך הס״א כנ
ילם כולל מכר ונך כך היות נקבל לכד אם כולל שהיקם איש אחד
לכד לע פ מעיר עיקר מקרונך מנק לנולד פ מאום המוחין ושם ינקתו
ואנו לינך אלהים והיה ה׳ המוחין לנדו אמנם לנוך נוקמין והאחרונים
הותק המוחין מאכא ואימא וזהו נשמה אם לשלשתו ונ׳ להבין/
אבא ואימא ונשמה לשון הם ולא למעיר מלינה וזהו לעולם אלהים
שהם אורו ולנוך האחרונים ואיש לו לבד וזהו יי׳ איש מלחמה הכונה
הוא הנייה אמנם לנוך מלאכים מלחמה מגבורה אלהים כ כבר ידעת
השלשה אלהים אשר לנדון הם ש״ר השמים שר הא׳ ונים ש״ר הכוכבים
ונפשה הוא הנוק שמום ינקתם ואחיותם נשינינו האהב מתמשך
אל שהם שם אלהים לימין אלשה אל יי׳ אלאהרנו נכן לשאול ואין ה׳
לנגלו פ אם שני אל פ האל השלישי אשר הוא כבר נולם השאיר אין ל
נגלה כה שלא יהיה אחיך לעולם נשינינו האהבה אם ומי כבכרו מלאים
למלאים

למעלה מעלים של חושך אלקים ואף ונכון אליו מעלים וקבן נס כן ויוסף
סוד יסוד והוא יסוד לנקבה לנער ונאמר ליוסף ויהי יוסף יפה תואר
ויפה מראה הה"ו [illegible] והכונה יפה תואר כי הקדוש אין לו הכלה בניםן
כאין לו ליוסף סוד ש"ע נקודה [illegible] ונן לבינה שתלה כי קנ"מו עושה
א"אל ונלויה לנער אלף וכו ונאשר [illegible] הארק מאשם את יוסף יפה תואר
והנה אך לעולם אך הוא שם אחיך לעולם הוא שם קמ"א יהלך איש ו)
והוא איש האלקים: ותרד אחד [illegible] מציאות [illegible]
מלך ושם הקניק עולה ע"א והוא סוד מ"ו שם פה לאלם אותי ישוסף
אל"ם עולה מילה אל"ם ע"א והוא לבינה לסוד הקולב מי ישוס אלם מי
הוא לנקבה ולע כי מלך הוא אלקים מ"ס ק"א מציאות [illegible] נס כן באשר
נבלו לאבא [illegible] שם יה הש"ים על מילה אל"ם עולה אלקים ונמצא
שיש למוחין כעת כל אלקים מינקה שלשה אלקים והוא אש: יש אלקים
עולה שין ויש אלקים עולה מאריש"ר וא' קבולם והוא אש כי יכנסו המוחין
ילדו האלקים שלשה ונעשים נכון מלקום עד קיום [illegible] כך עולה נכון
ממספר שלשה אלקים וכן חכן והוא נא כלקם כמו שלבנים וחמש שנים
לנערה מלכן כאשר נרפסנו החושך חקים ונלוה אלקים הוא ע"ד
והוא סוד כי עולים דולק מ"ן וקבולם קס ע"א והוא סוד אחת ושלבנים שבק
נ"ב מילוי אותיות אלקים עולה י"ג שלשה פנימים י"ג עולה ע"ל ושלשה
הקניות קיולקן למוחין מילויים אותיות קס עשה שלשה פנימים
עשה קס קנ"ו ושש שלשה אלקים ושלשה קוינה קס ע"א והוא ל)
לנערה מלך וכן ויצא יעקב מבאר שבע יעקב הוא ושר
מבאר קוינה נא לנור קניק נאלקים ושלשה אלקים המוחין ו)

ויאך תרגו הזרון ואשר יתפשטו לאשר הפשטה הזאת ויעברו לצדו ימין
יפה ומקו ויעבור את הגבורה יפה וכן תורת שולח נדון: נב מזל
שבילי: אלו השמות אלה הכל מוכח לנוק מוכח הימנית ולמון הימנית לכוכב
יבואו השמש כל שיהיה בה הכוכב אליטם פה לאלה פה שולח אלהים
ונראה וש לב' שנים מוכח אלקים אחר שלגנק יתפשטו עו' בשנה לנק
ונאמנה לב' הגבורה הגדולה הכוכבים לשונים ומקשטה מור הזאת
אשר כנגל הסבים והנהרות ומקו ולב' שנים מחלב הוא' מור הזאת
לב' הגבורה הגדולה הנון המושים שנה לנק: והריך אחר
לגנר שישי שלשה מוני שערות יש שערות של הנטיר אשר הם הכוכבים [illegible]
ומקו מור נמיר אלקים פירוש [פרוש] הוא ומוכרל מאוה הק: ויש ש
שערות של תלמיים אשר הם היו נלכן ברניקי עלקלויים וקעבכו ר
הגבר על כל לנפש: ויש שערות הנשים אשר הם לוקן [רשים] ולבן
שנר לגשה ערוך ולשה יוכן מאמר הנוקר פתאי ויחי באומר וצלין
אחה מראות למקומו ואינו כותב לך הלשון ה הכונה פ' רב'
ומלו הוו על כרתי שנוך והוא אשר הין הענפות מציעות השמ//
את בכרו ואשר לקח אותה והשליכה לארץ את הין כל הענפות
הולכים שם ואוכלים והין משלי כין אורה ולא היו רואים וילך הזו
כונה המאמר ופירושו הקה' ומלו הם נחש והוד והשנוק//
אשר עליהם הם מלבות לגור בו פרצופין פירוש אשר יצא
מאחור זנור אשר היה מלבות מאחוריו את היא על נחש ו'
והוד והענפות אשר עליה פירושו הקלפות אשר כונים לשלוש
זה ומקו מביב בשנים יתקלכון ואשר היא למעלה עם הפאה

משפיט

תשפיע את הכתר עליה והנה שהקליפה יונקת משם להתקשר בכתר הוא
מלבושיו ומספר אורם: חבל שהמשכיל הוא להשיג סוד הקליפה
את הקליפה תחתון בה: ונלמד שאמר לשון הנשאר נגד לא נגלה ונגלה
נשאר פירושו הוא תלוי בנגלה שאפילו הקדושה לא נשאר שם: ולא נגלה
פירושו כמו ונגלה שנשאר שם הקדושה כל אחיזה כמו מי שמספר (אחד)
שנשאר שם קדושה: ומה שאמרנו כי הקליפה אפילו הקדושה אינו מגיע הכן
כן סוד הטוב והטוב וכמו שנה כי הטוב הוא הקליפה הקשה והפגיעה נגד
הוא סוד אש תוך נחת והוא הקליפה האמצעי והמתין גם הוא הקליפה הי׳
החוקה כמו הטובה: ולב אם היו שני מוקפין אחד תוך ואחד
שאינו ... ויורד להקיש שהוא הקוץ ולא מי שאינו תוך וקליפה
משני שהוציא הקליפה אשר מבחוץ: וכמה הכין סוד פסוק שאומר
כי הנה הקדוש נבער כי פירושו אשר יש שני קליפות האחת היא קשה עד
מאוד וכן אחת הקשה כמו ופירושו כמו הקדושה שהיא קשה יותר
מבחוץ ולא נגלה כן היא יותר קשה עד מאוד: ויש קליפה אחת
שהיא יורד הלב והיא כמו הגשם שהיא יורד הלב ומקודם כן היא יותר הי׳
הקליפה יורד הלב מהמח הם אמור שיהיה הקליפה הקשה הנה אחר כמו עבר
נגלה והקליפה אשר היא יורד הלב הנה אחר גשם הלב כן פירוש הזה
אינו מבורר על ווה יוד את הם הנעלות פירוש כמו הטובה ששואב את
אלו הלח ונבנה לו ופנו כן יותר הקליפה מרוחק ונחלה אליו: קנה
מבין סוד הקליפות כי יש קליפה שמרוחק לנגלה: ותריך אתה
לדעת כי גם מתפרק כל כח הקליפה את כח הקדושה נבער ונראת הפנים
הקליפה כמו היא נחלה: וכמה הכין סוד המאור נפלא אשר אומר
למעלה

לשרוך שבא הקטר מבואר ליצר הלב ושוקטו לפני הצדיקים ולפני הכבונים
הללו לנוכים והללו לנפש ופירושו הוא כי הצדיקים נאמר להם כבר נבואה
מפני שאינם רואים אלא עקלה נאיך אלה הקליפה עקב וכם לנפש
מבוז
מפני השמחה: ועשית ציץ נאמר להם כתוב השעה מפני שאינם
רואים אלא לקליפה פירוש רואים איך נראית הקליפה ואינם רואים
עד הקדושה שלא כמו הצדיקים אלא עד הקליפה שהם שבר ולכן רואים
אורה כמו השמחה מפני שכבר נתרקק ולכן לנפש איך לא יכלו
לגבור עליה: ונתת כי כל כונה אשר עליך האלה לעשות
לתושיין ולכוין הוא להכניע הקליפה וזה הכוון שאמר שיקח את
זה הסוד לו לאסר לגורן היה. לבוש הקליפה הקשה כי היא
זה מחלה ולהיות שעתה לא הכניע הקטן לא יכול עמוק אלא שאין היתה
את לבכן: ולמה הכין סוד הקושיות לשון כנגד נגלה
אלא כמו להכניע הקליפה הקשה אשר הנכר הנקרא מאור כמאמר הר
הנגלה עם האדם: ולמה הכין סוד פסוק ושעשועיו על תור
סרן כי פירושו הוא ושעשועיו אשר הוא מעונר שנקרא עולה על
תור סרן שהוא הקליפה מפני שכבר נתרקק ועל תאונה תכונה שהוא
הנקבה הנקראת עיר הציור שכבר נתרקק למיתוק ודוק היטב:
ונדריך את לשונו כי כמשמש יקושו את האדם שאמרו
אנשים מלאכים והן תגבורות עמק ונשאל שנתרקק
האדם ולכן אשר אומר שהיא הקליפה הגדולה
והקשה נתרקק ולהיות שהכח שם נתרקק ולכן אמרו
נפלה עליו מפני כי הין לחים הגבורות למיתוק ולכן לא

כי עוד רוח לאיש וחז"ל פי׳ לאו כל שהוא יהיו לשכב עם אשה ולא קם התורה
לשכב עמה ומפני שכבר נתחקק בה הנבואה והיינו קנה כ׳ לשון כ)
להכנס הקיק ורבו קם נתקבים ולכן לא קם עוד רוח לאיש אבל לאין
לגוף לא להיות כי קם קשים לא נתקבו עד זמן שלמה ונקו חנר את
הנבואה שרים שנים וגדר פירוש את נתקבו ולא עד עתה ולהיות
שעלין לא קנינו קדמון לנמלך כשין קימו את לבבו: ויהי כיר
אחרי שלשה כי לכן קיק לא לגנס פח"ל ובל לאק עם קדמון קימנם
שקיא לאק ומפני שלא קיל לגנס ונלין אחר הנביא קנה כבר ולא
ילד פירושו כי דבר מה שלא ילד עושה עושר ולא נתפסו פח"ל אם
כך יאמר שקוהם יקין שבק וילבו כל קדמון שקוהם לכני יחין יעמדנו
אמרו ח"ל כי נפש לבן קיק נפש לגנס ואם לגנס קיק בן לנ׳ שנה
מפני שאנשי הגוים ונהלך לא יתנו יתומים ואת הדין יקיק נבל פירו׳
פירושו כי יבא לנבלנבל נבל ואלו קם אחרונה להן פירוש לכן כ)
לגנס נבל ולאק הכן לשון הפסוק חשר אמר ולנפוך עבד קודא
לפך קוא מה לעניר פירוש כי קנינו לנבלנבל נבל ונבל לא לנבלנבל
דוגם ויקו מוד נקוא קיק לאכן פירוש קינום שהוא לבו של נבל כ)
הסיפר לו אביגיל אשתו ותצאק כור מפני שקוא קיק לאבן כ)
פירוש אביגיל דומם נחזר לבנפשו ולאק נדבר לו: ויהי כ
אליהו אומר וילך לו אל נפשו קבוצק כי נבר אחר ימות כי קשע
משמורת של נבל נאליהו לאו לנבלנבל מנחם ונבר ימות ומאמר ח"ל וכו׳
פונחם תק אליהו ואז נרקמו מחשר אלהיו שעשק קחולה נקק הכוסים
הכנות ואמר להם אליהו שיקבו לבבל כי אולי ישן הוא ויקץ יקחו

כי מוב כמו
כונה כמו
קורא לבן
ולא ילך כמו
לבן ונבלים
ונבל

כי כמו ויאך
לו אל נפשו
קבעמר בר...
וכו׳

עד שעת הזנחה ולא נענה ובשעת המנחה קרא אליהו ואמר ענני יי
ענני עד שירד מן השמים אש ולכורם קשה פעמים שאמר ענני ענני
שכבר אל קשה נפשות כי הם חטאו לאש פלק ולאש נתקנו לאש קדוש
של המזבח ואחר כך שאמר לו אחאב לו חי יי כי אשים את נפשך
כנפש אחת מהם אשר מרה את לב לו אל נפשו פירוש לאחר
שמתו נביאים מהם קשה נפשות אשר היה לו נפשות של נ״ב ואליהו
לבן לב שלא היה לו אלא נפשו לבד: וילך ויאמר וילך לו אל נפשו
פירוש הלך עוד לתקן אל נפשו פירוש מקום היה מתקן קשה נ׳
נפשות של נ״ב ואליהו ונראה כי כבר נתקנו הלך לתקן נפשו:
ויסר אחר אלישע לאליהו יקי נ״א פי׳ שנים פירושו הוא כי
אשר מרובה של נ״א הוא שני חלקי נ״ב אליהו והיה שואל אלישע
שנה שאותה הקללה שהיה לו לאליהו מקשה נפשות של נ״ב ו׳
ואליהו אני רוצה אותה הקללה אמר לו אליהו הקשית לשאול פ׳
פירוש אם רוצה הקללה נ״ב ואליהו היא שאלה גדולה כי כבר נתקנו
ועם כל זה אם תראה אותי לוקח מאתך יהי לך כן פירוש לקח ב׳
לנפשך פירוש מאתה נפשך לבד יהי לך כן כי יהיה לך האחר
קשים לנפשך לבד אשר היה לו אשר היה לנשמי קשה נפשות
של נ״ב ואליהו: ויצא אחר להשיב לשעת המנחה
עולה עד כמון פירוש על תיקון כנגד אשר הוא עלקתק ולבן
את צריך לעשות תנועה שעשה והמצוה היא לכנים מפני של
שהרגו עינו פקיחה כך היה הקללה מאחר היה לאחר לנעיר לו:
שום מצוה ונוקבה את יושבה לתיק אלה פירוש בין הכוונות

כן דרושין למאמר הרשב"י: ונקוד אמר להורות כי עשה חמשה
ועשה גבורות אשר הם עשר קוין מאמצא ועשר אותיות מאיתא כמשון להם
לעשר: והעשר קוין והעשר אותיות עולים עמ' נקודת מלעיל הוא ג'
ג"כ המלבוש מותין הנקוד לגוף גדול גבוה ונקדו ואני רמזתי לך ע"ל
שהכתון פירוש לשיש עמ' אשר הוא עשר קוין ועשר אותיות [illegible]
משולבות עם הקוין לאותיות אך הוא עם כתון ופירוש כתון נודע:
וכונת כתון היא שני שמות האחד עב' למילוי כזה יו"ד יו"ד ה"י יו"ד ה"י
וי"ו יו"ד ה"י וי"ו ה"י אשר עולה לס"ג והאותיות כזה אל"ף ה"י יו"ד ה"י אשר
עולה קמ"ג ושניהם הם עולים כתון: ונקוד יד אמר להורות כי
הקליפות להיות כי מקום יניקתם הוא מבחוץ לכל [illegible] עשיר ונוק לגדר
הוא מאחוריו מושלים בסוד כנודע והעמק הוא למעלה מרקיע בה
כנודע ולכן אינם יונקים מהעשר ספירות ועשר גבורות
אשר עולים לעשר: ואם הקליפות היו עולים עד לעשר יונקים מהם
היה אפשר כי יהיה להם חיות מעט ולזה שאמרנו כי לעשר הוא מן
מעשר קוין ועשר אותיות הכתון סוד מאמר הרשב"י כי לעשר כתון
הנייקון פירושו הוא כי כולל הקוין והאותיות: ונקוד הכתון סוד לשאמר
הרשב"י חסד דנפיק מפום אמא כי פירושו הוא האור שלקחם אשר
יונקים כולם לעשיר ואח יונקין כולם עד האור ואח מוציאם כל הקדושים
לאור הוא שיוצאים מהעיבור יחוד עשיר וזהו הפירוש חסד דנפיק
מפום אמא: ועתה הנה רוצה לפרש לך מאמר נפלא
אשר נפלאת לאשית לתקון הארות שאומר כך כי עלתה הפה
ואמא עם עתה הוצך להיתקנה בו עלתה כי אנו פרות ומשה מאה
הלשון

החשן שם לאורים ותומים והשיב לו ה' את משפט התמיד את הויה לאהב ומאיר
עד כאן לשון הזוהר: ופירוש זה הוא כי כוונת הפס' לגלות לפני ה'
ונקרא משפט הוא לפני היותו מדות לשון פדיון והוא עוב שיהיה
בה העולם כי ימצא את החטאים מלהשחית והשיב לו ה' משפט
הוא על היותו פדיון אי אפשר להלות אם אהרן בפסח לעולם בלי
התורה היה עושה האורים העולם כך אבל אין אהרן פוסק בלי הא
התורה אלא להתורה כמו שכתוב אחר אשר נותן מצותיו ויראת
מקשיבים: או נותן אחר לגבורה שיעבורו בו וזהו שאמר לו
ה' אינך נקרא ישועה שמשמשו ישועה לעולם אלא פדות זה
הפדות והישועה אשר מציא הזוהר של כי ינסיפקינה אשר
עשה לאורות וכח הטהר והכח ונעלו את שני המנורות לפני יהו
נותנו לגבי של מעלה ונראו מן התורה והואיל לא להתחר
לתחתון ולא הגיע לפורדו ולילך מאיתו עד כי יקח לגבו ולתורתו
שלושה עשר אנשים וזהו שאמר הפסוק פדאו מלהשחית כי
פירוש אם פדהו אורו שלא תהיה כי יעקב פקידה מפני שאני מו
מצאתי כופר לגבורו שלשה עשר אנשים ולכן אמר ה' לב"א
אהרן אינך פוסק כי אם להתורה כנפש אשר נושך ונוזר לאורים ותומים
כך את כפוסק הפאש שלך כמה פ' לפנים לומר שאהרן לוקח על
הפדות התורה כמו הנחש שבוחש ונושך ומבהיר את עצמו כך
אהרן מהפך פיותו עוקה שאהרן פדיון והפך ואת לעולמות המלובש:
ואחר אשר הודעתיך את כל זאת אמולי לגלות לך סוד מה
שאמרו חז"ל אתה ירקבו ורקבוק ורכונה היא כי יש אל אשר עושים

אמן

אמנם אם תוקצלים קחלק תשעי ב״ו אחר תקעיר אמפין שקות חלקים
וחנון : ואחר מאליך אמפין שקות תוי חלקי פלוך נושא טון : ופירושו ק)
קוא כי קחלק של תליך אמפין קות תואיר לחלק של ועיר אמפין ואם קעיר
אמפין קות יאיר לנוקלניק פנים לפנים תפנו שקחלקוא לפניסקו
וקקתלק קות פני ואלו קשני חלקי חלקי קנקכפים תולאים בזק חלק עמור
חלק עמור עולים שט״ו וקקחלק קנזכר לנעיר אמון לבן אחר דור קלק
תולא פניקס קלון תותי רביבה קות אמון ופירושו תואחר פיקס לאחן
קאירו לנעירה אמון קשני חלקי חלקי תואליך ונעיר תולא פניקס קלון
קמולק תלך שנעשו כלו שקס לא רצו לקבל קחלק ושבעו תואלך חלקי תולא
בזק חלק עמור חלק עמור קות עולק קפ״ק רמונה תקיתולא פניקס קלון
שתולד חלון עולק קכו עם קכוללת תתנין חלקי תולא : ודבר קאיר כי
תולד קלון עולא פקו ואשי רביבה של תולוה פניקס קלון ויכקבו אותו
גם כן קקו שני פקו כנגד שני חלקי חלקי תולאים אחר תואליך ואחר מו)
תעיר ואלו קשני חלקי חלקי קם תוקשרי פיאור תקו תוך רי שתותון
קפקולי ופירושו כי לנעיר אמון קתוסיק לכי שתותון קחלק שני חי
חלקי חלקי אשר קות קפ״ג קפ״ב לבן נקח שמון קפקולי עולשים אמון
קשני חלקי חלקי שעולים תולאים עם קכוללת פקו פקו נקניה ואפיקו
ליק תהינק של נקינס ; גם כן רמזנו שתולד תולא קות מו)
תולד חלקים לומר לך שתוי שנועשק עצמו חלקים לאמור נעיר אמון
ותולא פין קלון : ותלק שאתולדי לך קשנו פיאור קס חלקי חלקי
עליך גם כן שתרלני קשטו נקולך קס תואלו קשני חלקי חלקי שבפיאור
כי שני חלקי חלקי תולאים חלק עמור חלק עמור עולים שט״ו ותולד כי

פיאק

מאת עולה אלהים ונבראו. כי הם המלאכים נמולים מינם נקראים אלא
אני: ולזה הרב"ן תוך הפסוק ויבקשו את שמך יי' שפירושו כי מלך
אמן עולה למען אדנ' יהוה ואז ויבקשו את שמך שהוא אדנ'
והוא יהו"ה: ובזה הבין אמרה יהרוהיר הידב כי פירושו אמרה
המלכה היא המלכות ואשר נבנה לזה העבודה זה מקום הקנטור
הוסר הוא אליך אמפין ולא שאחר כי אם הוא לבדך לבד ולכן
הידב יהרוהיר על שאין לה הוא אליך כי אם המעניר לבד:
נחם באמר מלא על שאין לה הוא המאליך אבל המעניר יש לה
אני אומר שאין לה הוא בלא אמיל המעניר: נ"ל שאם היה בך
היה אני לומר אמהר שמלה הידב ומאמר יהרוהיר פירושו
הוא על שאין לה כי אם המעניר ולכן השני אל אשר אמלה אלי אלי
למה עזבתני אחד הול ואחד הש' ופירושו אלי אלי למה
עזבתני לי אתה אלי מה עשיתי כי עזבתני פירוש הא' שאליך
שהוא אתה הש"ע נקוק למה עזבתני ולכן אמלה יהרוהיר:
ומה שאמרנו למעלה כי מעלה הה על לקול הוא לשון עשה הוייה
אשר עולים הל"ל לפי' נסמך שכלנו שהה"א נקודה קמוצה
למעלה הה לקול פירושו הוא הה"א לשון המלכות שהה"א הא':
והוא לשון השמוש הוייה שלו אשר נקרא נחו': ומה שאמרנו
למעלה כי מעשה נכלל הם מעולם אחת לזה רב"ן לכך מעשה
כרת מכר לשם: נם רב"ן המאמר הז"ל כי אני היה שלבור
אשר נבן לשם לישאל יהין על זה מעשה אלא כה שהמאמר בנ
יענה אמן לשל בואו: נם רב"ן המאמר הז"ל על פסוק ולא הסו

נביא

נביא עד לישאל לפשטא אחרון קטן וזק׳ לישאל לא קם קבל לאחרות
קטנים קם ותנו לטעם הבין שהוא יכך לטעם שבבואו לאחרות הפשטא
לישאל: אמר ר׳ הכוונה לומר שמתחלו לקרוא שנקם רבים אחד
משך וכל טעם שנקם משום קבל משך מצד קיבוץ של קבל וכל טעם
מצד קהל של קבל לכן כתב סימנו של טעם ולכן קם לאחרות קטנים
נביא לפשטא וזקף נס כן פירוש שהמלך לא יעמד אמון לגלל כהו ופירושו
כלי שצד קהלה של טעם יכנעו: ואמר הבין מה שקוא אמר מחזק
שה׳ יחזק פי פירושו מילה שה׳ לאהבה׳ עולה קמוב לתנו טעם ולכן
אמר מחזק שה׳ פירוש שה׳ עלי יה׳ מלך פי קוא מחזק ולא שה׳ עדיין:
ונלך שאמר טעם הנה בדק לקחתי לה אומר קב״ל פירוש שכל
כוונתו של טעם הלשון לקח קק״א של קב״ל שקוא מדקדק לא לבנו
אל קהלו ולמצבור על קבוץ: נשם דרך שכתב פי כלה קיק מקומו לו
למעלה בין רגלי מאה למש בקל מקום עזק ועזקאל אבל טעם הגשום
מקומו למעלה לאמה מקום לרק לטעה לגרון ולכן הניחא שאמר
מחזק שה׳ יחזק נופל לחשי הגבורה שין פירוש מקום שין של קהלין
אשר קיא מקום מלוחי אבא: ועזק ועזקאל קק״א של עזק לפשטא מלוחים
ולכן קידין אלפין עולה אל״ב בתק קיקק קא קני הגנון אל״ב כנגד אל״ב של ועזקאל
לומר פי עזק ועזקאל שנקם משום אחד מבין רגלי מאה למש בקל עזקא
מצד רגלי יתון שקאור יורק חזק ואין כל כך כח לו לפורא: ועזקאל מצד
שמאל יש יורך כח לו לפנות ולהלך שם אל לקהלו טעם: וכל קניים מצד פי
בטעם ומנו לאחרים פירוש מכיר לאו״ר בטעם פיהם מלפני קב״ל: ו
ומנו נ״ב פירוש ואח״ך בלבד אם פירוש לאהבת עתות שנה אשר ישבו

לפי שהאל למשה שהקטן למר׳ לר׳ של קב״ל ב״ל פירוש עד קטן של
קב״ל ומקום פירוש לבב׳ חס שפירושו קלב׳ שבקן לר׳ קבוצה: וקשה
יכין סוד פסוק והוא ישפוט קב״ל לצדק אשר פירושו ישפוט לאורם
של כ״ר למר׳ שמעכבו אתם האל׳ שנה: ולביות שבקן קב״ה למר
של קב״ל ולא נשאר קק״ה של משה הוציא משה אתם האל מאתו מלאים
ולא אקרן אפילו שאקרן היה גדול ולשונו צח והוא היה כך אל עניין
מפני שמשה היה מדבר קשה כנזכר לעיל והיה הוא מוכן להוציאם
ולכן סוד ויאמר אורך כשוב הוא פירוש לבנה לבקשה אחרה לנבואה
סוד שב׳ לתוי הוקבה שמשה אדוננו היה מדבר קשה: ונ״ה אחרי עלור
מאמר חכמים כנזכר
מחצה חקלה סך סוד מה שאמרו לנוקר כי בלתיה חפיו קם מחצה חקלה ופירושו
הוא הכונה עם מאמר חז״ל שקבלה אינה יולדת עד שבא נחש ונושך
לה להוציא מפני שהוא צר ואם היה יולדת כך לעולם היתה הולכת
הכדור האילה היא מלכות והנחש אשר נושך לה היא הקליפה
מפני כי אילת שחר עולה כמנין נח״ש והוא פירושו כי מלכות היא מ׳
מצוה מקור העליון ואם הקליפה נושך ומתעברת עם האור ואם
צדיק שנ״ע נותן לאותה הקליפה ולכן סוד של ק״ב שנ״ע ופירושו אילת
אילת ק״נ שנ״ע ואילת שחר עולה נח״ש עם הכולל: ופירושו
שהיא כי התחתונים ואנשי מעשה למעשיהם הטובים עושים שמלכות
לא יהיה צריכה לנשיכת נחש להשפיע אלא הם עושים שמלכות תהיה
האהבה לעולם ולכן נקראו מחצה חקלה ופירוש חקלה היא שפע על
שם אקל תפוחין ופירוש מחצה לשון אורחים פירוש אורחים הם
שפעם שיאיר האהבה ולא תהיה צריכה לנשיכת הנחש: וה עונם

שכוד קהלך עג׳ יתה מלבור שקיא מלבור נקכנוס יתה מנפולק שקוח לינה
כי׳ולם הא׳ח עקיק מוי שיקיק לחפך כי כור קהלך קיק מוי לתאר מלנעקן
מלמנעלה מהלקורקאור נהכנוס מלמעק מתולה מלבור ואכל קכונה
שקלינב יש לק קתלב כמלמור לפי שלא יש שס תתיק לק ליפור לכן אי
חינה צריכה להקנלור קקתלק שס נלא קוניאק חלח מנענע קתלב שקוח
כתכנוס אבל למלבור כי יש שס ינקב תתיקק לק ליפור ונתפשוק צלין
שיקיק שס כלכב קקתלק מנעלב לבעלס לכן יתה מתנרפ קקתלב נקעקלק
כור פיכוש אוכל מהלך פיסולה: ותריך שתלנו שקשלנו נקודין
קס מהחלקים קן לק נוקן יור כי ציפור מנצחק לנר פירוש ציסור עולק של
כי ציפור שקוח שלנו נקודין מנאק לנר: וככור שקיא מלכורקן לק לנבר
רקיךקן מקשלנו שאתר אלק לו מלקשלנו נקודין ונצחק קליון מור נפלח מלק ש׳
שאמרו לנבר הו וזק לשון כר [illegible] איקרכלן אומוי התליך לאתבוי לקעיר
כהן מרהרכין אומוי לקעיר נאחק כי חלק חמש: יקוק לך לפרוש כי שר
אתקבק אלק עלשס תלק נקודין שיש לו מקשלנו ק׳לק׳ד ייז שקוח רפתחה מעיר
אלק חפיס ונותר: ונ נר הנוצא חס תקלקק שמליור חלק חמיס עס חי׳
מהלוי קאורינה עולק שלקא כנר חלק חפיס עולק שלב ומהלוי שלאלו
קשנו מהלור חלק חמיס עולב יה׳ נחק חלק כשכג חלק כ״איול מס׳ קכי קרן
קכול של׳: קנב לך לפירוש שיש לו ועיר לבה שלנו נקודין: ותריך
שתלנו כי יש שלשק כן לנפילה חמיס חשר קס מאוהס לנוקלק שלוס
ועיר נקנב קנב מהלוילק קאיש משירכור כן אחד ונפשולנוכה׳ כן
שס: לנוכהלין מוסירכור כן שלשי: ותריך שתלנו כמהלור ועד
קוח אומר אחר לנבינוק חלפק לנרח ולקיור שמלכלה מטיס יקלכון
מהניאק

מרבעי אחד מעגל אחד כן ישימו לו הקיצונים כאשר יאמר שתוליכה עגולה
ולכן תוספה תולדה נגד : וכבר ידעת למשכיל כי ענין עולם שנה י)
הנקודה על כל הקו הישר נקרא ערך אחד ולכך כמו כל הקו עולה
עולה המנין משה ובזה הבין סוד נעלם לאות מה משה לא עלה הנקודה
לנוס שכבר קבל הכונה להיות שמעיד לאותה שנה עולם על שם ואם
הוא עם הקו נמשה מלמטה לכן נעלם משה אם לא עלה הנקודה על
שהיה אם שם לחיבורו ולכן אמר אותיות עם הקו : ויתקן סוד אבני"ם
פירוש אב"ג שהוא משה לבינו שהיה אב לעולם שנקרא בנ"י שהיה לו
הוא עבודה זקן ישר"ל ודוק כי זה הוא מלכות שם זה של אב"ג ני"ה
לפי האומן אלף בי"ת פירושו אב"ג ני"ה יוד פירוש ני"ה שנקרא בנ"י מות כי
היא של
לנור עד כי זה הוא עבודה את קבלה האבן לא מה מלך ריקון עמיד :
ותה"ק אם עבד אותו לנגור לך פעם אחת וכן הוא שלשה פעמים
פעמים לשנה ישר פירושו החשבון משה פעמים מולד לשנה דרך כי
ישלם המנין ישר לפי האומן כי ישלם אלף והמאות והאחד עשר הקו
חשבון האלף ואילו הוא אחד לכל שכן חשבון לחבר הנקודות האלף
למקום אחד דרך המנין ישר זקן שלש פעמים מולד לשנה ישר פירוש
ישלם ישר : תרי"ך אחד לחבר כי שם עב' הוא המספר הקטן
והמרחק ולכן אם השם אדני א ד נ י
הדרך כי האותיות המלואות עולות המנין עב'
פירוש כי המלואות עול' לאל"ף ואח' למלך כי שם
העב' הוא המספר הקטן והמרחק והוא שם עב' לכ'
למלואות שלשה אדנ' וגם לבנ' זה הוא שאמר

א	ל	ף
ד	ל	ת
נ	ו	ן
י	ו	ד

שאמר

שאמר פה שתי לבבו: ומה שאמר משה שלה נא' נזר שלה פירושו
הוא כי במתן אשר היו ישראל בגלות היו התורות נבדלות פירוש התורי'
שלשים ארבע' והיה כנגד אלף נא' חמשים ארבע' במקום אחר וגו' דל' י"ד במקום
אחר ומילה שם אדני ישלו כן במחשבה ואלף שלשים אקיק בהקיפתו ו)
ויגד שלשים הקניה בגופו מורכב וקטון אשר שמם קין הוא אחר הפליד
אלא השם תורות של אלף וכו' פירוש תי' מקשים של אדנ' וקטן אח
כן לבבו ומה שאמר לו יצ' תי' הכל מתוך פירוש למה הפרדה באלף
והיה מהכן והנחה לכן אשר הוא מילה הכן לבבו ומה הוא דתי
פירוש ומילה דתי גולה כן פועל את מן המתוק נתן בגליות הנים אשר
ישבו וכן אחוז פירוש במילה כן למה אבל עם ישראל את מתנקב
בשם אדנ' שהוא כן במחשבה כמו לאלף שלשים אקיק ולזור של שם כן
הוק בהיותם בנקודים: נחזור לענין מתן הגלות היו השם א)
אורות של כן עם המילות הנה כי הכון מתחברת עם היוד שלשים הקניק
והדלת עם האלף שלשים אקיק וגם כן מתחברים הכון עם האלף והיוד עם
הדלת ומה שדרשה נא' פירוש הכון עם האלף לג' השלה היוד עם הדלת
מותר שדשה היו הגם נגלים המכונות של המעלים פן לחוק גבורים
ישלטו גם כן בנקודים: ועם כן לא היו המים נגלים כן לא ישלטו שום
בה למעלים לכן היה מעולם חושך למעלים ואור לישראל הם למעלים
נחום לישראל וכן כולם ומה שאמר משה שלה הכ"א שהוא חצי אדנ' שם
היו"ד שהוא חצי האחר ויאמר אדנ' שלם ונאמר: ונחזור הביט ב'
לענין שיכלך ורבאק איך שנקם הנשיל כל אחד לפתור פירוש הנ"א ו)
והיו"ד כל אחד ואחד לבני עצמו הנ"א הנשל שאמר לכר נא' לאיש הטם ו)

וישאלו

ושאלו אשר מלמעלה : וקיל' שנא' קוה יי' קויו : ועוד יד' החזקה:
ושיעורי מתניה' : מלמעלה שופר גא' לבדו ועילוי' נס כן לבדו קושיא:
ונתריך שתלה בכל אותם הה"קמ' דורות אשר היה הגלה נעזק
לשבת אותם הה"קמ' דורות היו מוקנים הוא הוקמורר של [illegible]
ואיות המוכהיל הלק הכבלור מפלוגר באותם ומלנם כ' אחזק הלק מלמעלה
האמת כאשר שארכה עבר ולכן לא יכול לגלה ונקו מוד אשר קומתו
ולא עבר נחר מותק יקום פירוש הכל למות קס קומתו ולא עבר מלפני
שנקר אשר הוא יתור מותק יקום יקום לשון יתור הניקס וה[illegible]
מתוקים לתוקים ומכלי אל כלי והנשפך מתוכו נהגה לה"קמ' עד' דורות
ששם היו: ונתריך אתה לעגר שפיגאו הנגפס ואחרון ל
למלשגו עולה קהה עולה קהה את קללם ואת יצאו שני דגלים מקיטר ו'
והרבו אותם: והכונה גם הל"ל אשר היו אלו הנגפים מל"ב נגפים
אשר נעבה אימותם של כל אלו המ"ב נגפים על הפור והכר יהער
שאם על הפור שם של מל"ב שולתן ומאיר לוים הפור אשר הוא גבייה
ומפני שהיא ועל שנתעכרו לגל הפור בשם של"ב לכן מהם מל"ב מקום
והנגפים שאותם הששים נעלבו לוים הפור והולידו אותם השמות
מלמעלה ומפני שהם כבר היו אייבות מירה מקום ונקו מור הפועל
אם ישלם לו פירוש שפי הפועל אשר ישפך מאם ישלם לו ואותה איש
אשר הלך לב כך יתציאנו אחר כך לבאן שהק"ב שולתו לגל אשר
יתור מירה משונה: ונתיר הלשון מאשר פרק של הפור של
שאמור אם לברשית הגירה לנעלו אלו אר שורקים ומתעבכו הכינס
היא מפני שעלה יש לה שלשה לגלם אשר ינצאים מהכונה לאור

קנר אנו עם אשר נגרותך אן זמתן שקוח אמור לבעונ בלאורם קילהם
אשר קם ינצאים מאלו קנעכהם יכול שלר עקרם לבל ותן שירצך
מלפני שנעמרו לנה ויקו קור שבוקים קילהם בשקם קיונם מלילר
אשר קיא שוחקר עמקם ושתוער כי בשותק קילר בקוח קען
בקוח יען תו לילו לתשי חבים שחן שוחק עלר עמקם שעוב
לא כין תו למתו תו למוי שרוחק חורנ שוחק לקבור לבותו לתשבו
ובשיבה לבותם קילר יאמר כך ילך מוכן חרוק שאין דך נא ח,
חמיק ו לפעמים עליך לקבור לבותם קילר ולבל פנים יאמר כך
כנעכב נקוח עוב מאחור מלפני שלר שלר עקולם בשירעק לביות
שקבות לנקק לקם מאלו הקעונם עקחו קנפשות חללו ונפשות
שבוקות ויקו מור עשק משפט לעשוקים פירוש שהקלב ישעק
תן לעבריך לבא משפט מאלו קילהם עשוקים מליליר שקהם קוהם
ימים; ויקו מור להשגר קעשוקים אשר אומר קבלי ונחלו קילהם
אשר נרעבכו תמום מלפני עונם יום כפור כי פועל אהם ישלם לו כמו
לפיל ולילו כפור אמור לבשתים קמיעק נתלו שמשו לבן שלעק
לקם שלר ועקרנו משקים דולים דוק אשר חמר שרים לשון נקלק
ולא אמר שנם דולים לשון חכר על שאלקם של תנו שמשו חכר
ועקלה לכן שלעו לקם קשרוק עשור קשור עלר נמאמר לבי ישמעאל;
נעלק שאמר ולקיער פירושו מלפני שיער עולב כמון מגרלפון
אשר קוא כת קהנן אשר עולים פר' כמון יעמ' מור מלנצפך אשר
קם מרינה הכם ולור שקם שנלם קהנן והנעם אשר אמר מלנצפך
ולא אמר כמלנצפך מלפנו שמו עולב כמון יי' מלך צפר עולב כמון
יתלוך

יחלק: ונחלק אחרהם לקוהם לך כונה מסוק שמלא חסר
אומר הוא ואחר הוא אחר כל הכסר חסר: וקבונה
שקבעית אומר הוא לבנה דלית חיר עבורה כלשולא חלא חגב
תיר עבורה כלרבה לכן הוא לה שיקיק תיון למועלק ואין משולזמן.
ואומרים מק׳ אחרה פירוש אם יש השנה הוא לאים מק׳ שקות הויק
לאלפין יו׳ הא׳ וחו׳ קא לבקתה הל ואי שיקיק לנו השנה כן כלשכי
שם למועלק לאבה ואותה שלא יש מזיחור להשינים: ואחר׳ אם
יש לך השנה לבקתה לאים מק׳ נם כן יקיק לך השנה למועלק לאבה
ואותה; משיב ואומר זק לא ירבן פירוש למועלק לאבה ואותה
שירבן מפני כי כל הכסר חסר אין בנו מעשים עולים לקשיב
למועלק מפני שאנו קנו החזיר מקקחזיר אין בנפה ואין כתוי
פיום למאכל לבהמק נם ישאל כך אין לקם מעשים עולים למשות
יותר למועלק ואקו יבש חזיר נבלע בך קם ומעשיקם אינם מעולים
כלום ואקו נפה הפסוק אכן חזיר קשם פירוש הנו החזיר הוא קשם
מק החזיר אינו מועיל כי אם למאכל לבהמק נם כן אלו אינם
מועילים כי אם להאכיל לנקים כהשלא יקיק לנו נמצא כי מוים)
שאין בזמן שבק מושל לחזיר מפני שנפסק לו ולבל הכנוסים
ומשמיד השפנו שלא יהר נם הפסים הגשונים קם מצטרקים ואינם
מועילין השפנו והשקים קם שנשמות גשונים והדושים אחרי׳
מאירים מאיותא ומקבל השפנו והקתה קשיר ונשיר אך מאיר׳
לענקיק והשמור קם שני אקיק קאחד יוקן והאחר קיקין הוא וקנ״א
כמק אלף קי׳ יו׳ רק׳ י׳ אלף קך׳ יו׳ רך׳ וקא קנ״א: ושני אקיק ונשר

תעניותיו מקדשים קס עולם הזמן שלו : וקח עלק יהגה שנאמר ותורותיו בה
פנים על שקשך לשון מורישין מיעך ויקו סוד לנים שעולם שך׳ : ויקו
סוד נשר נעלה לה״ש כי ערלה מורקבלת לבוא תיקון נער מרחוק לנל״ך
הבא תיקון נעלה שעורקין הזמן שבך עם קהמש תלמין : וין קו סוד קווצותיו
תלתלים אשר קוה נעשה תלקים עם קהמשים מוהיר נ״ה עולם הזמן תלתלים
ושני תיולות של שחורות כעורב השירים עולם שך׳ : ונאמר שהם פ
נכל עת שיכול לבנות תיקון מאורות אם קקויק יקו״ק תן יוד תו קק תו
ותו תו קק ואינה נבנתה הוא ונפש שקבל עולותיה ונפש נמור ולכן דרשו
חז״ל על פסוק ולבש קפלנשים ורבן תבקש מרגנות תמרון מלבוש שאומר
לקס כחות הנותנה : וקח שלום אשר להם כך ונפש שמחשבות
מרגנות חסר וזו מרגנת כתיב ואתי כיון שקבלה לא שם תורמשמון ירבה
לנוד המילה של מרגנת פרוה משפטה היא מנאה ומרה היא חסד ואתי
דשרלפת קא אתי ומלך היה קלפה שאמר לקס שמחות הנותנה ולא שנים מין
מבשק אחד : והנה לפנק הוא ושל יין מצאנו נפכן קיור של יין מלכות ו׳
ויקי נכב לין רושי מוקנק אבנים המילה של נכב היא חסד וה׳ פניב חסר ואתי
נשרלפת קא אתי ומלך הוא קלפה בז״ל שקין כנים רושי לין לילך לעבור
עבודה זרה ויקו קהב ולכן המאה שחז״ל דרשו על מילה מקדים מהתורה של
עולם לה״ש שאמר שכבר לנויקר : ונס המיכו קק״א פי הפסוק אומר ונ קה
לו שיר זיק לבוא עם קק״א פירוש צוק לו שיר מקצליבים חושק לבהסק
שקסמוד מה קשחיטה ולא שבקיא לו לבר עמוק אם כן מלהוצדנו ולאיכו שו
שקיק יכול לומר שיר לולא ק׳ ... קא ואתי לנרלפת קא אתי בעשר
נפכן שהם שאומר מילות ... ים אחר מאורותיו ואיש למיסך

ואתי

ולזה שקרא שמו בנקבר על שקנה הבכר של עשו ונשבע ׃ ויזכר יצ
יצחק את עשו כי ציד בפיו פירוש כי עשו קנה הבכורה של כל
ישראל ... ורבקה אהבת את יעקב ... ישראל היה ...
ולזה קיימו ... של עשו היו ישראל נעלים ... ...
ובזה ... הפנים ... ישראל ...
... וכבר הוציא ... המוציא להם ...
... אשר ... להם ... עליך ...
... הוא ... אחד ...
... עם ... שנים ... כמו ...
... עם הכולל ...
... להם ... על ... כל ...
... אשר ...
... הוא יצחק ׃
ונלך ... עם ...
... אשר ... עם
... אשר ...
... הוא עם ... אשר ...
... אשר ...
... של ... עם ...
... וכבר ...
... אשר ...
... ומולד ...

עשו כועס להבין מולדו

... ועשו ... עשו

עשו אחר

איך יתכן אם הוא [illegible] [illegible] קליפה [illegible] [illegible] [illegible]:
[illegible] שבו צדק [illegible] [illegible] [illegible] עוד [illegible]
ואם הם [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] שם הם יחד: [illegible]
[illegible] הוא [illegible] [illegible] כל [illegible] [illegible] [illegible]
כל עיקר [illegible] הם [illegible] הנ״ל [illegible] כלל [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
והאחר [illegible] עם כל זה שהם [illegible] [illegible] כנזכר:

ועתה [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] הוא [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] כנזכר: וצריך אתה לדעת דרוש גדול והוא
[illegible] כי [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] הקב״ה [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
הקליפה הידוע [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] אתם [illegible] על [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] שהקב״ה [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] על [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
ולפי׳ שכח הקליפה אין [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] ולכן [illegible] [illegible] [illegible] ואחר כך [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] והיה [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

ולכן

נ״א שצריך לומר
[illegible] [illegible]

שבן יצא מאתו עשו: ועתה שבא יעקב אבינו כי צדיק עמוד האחרוני
ואמר כונתו לתקן העולם למה שהיה אשר קלקל אדם הראשון ואחרך
מפני מה העולם מקולקל מפני הקלקול אשר קלל הקב"ה מפני עון אדם הראשון
אבי הראשון לבוש הכל הכבוד שהיו עמו העולם ואם העמוד של כוחיהם
של אלהים ורבקה להם המצוה שהן לעולם הם לו' והלבושים שנתן יעקב
הם וגו' ופירושו שאמרה הולך אורות עולה לבש של אליך אנכי שחזרו
שבעולם מכח הכבוד שהיה חזרו להיות למטה לשון הקודם מקולל יען
שאדם הראשון לפי שאכל מפרי העץ; בא יעקב ונתברך דגן תירוש
יצהר ומן הטל השמים וכן ונדבה מטללי ה'
השמים וכן אחר שאמר אם תקח להם ימותם: ועוד על יד מי
שקלקל אדם הראשון לפי אשתו אשר פיתה לכאן נסבה על ידה
אשר גרמה שנאמר לו שמע לקולי ועלי קללתך לכו ולבקש שמועה
יצחק שם: ועוד אמר אותו לבושין העולם שהם עורות
ואמה ושלוק להם הקודם: לכאן נסבה לקח יעקב את לבוש אחיו הן
החמודות והכניסם לעולם בלבשם וזהו אשר אמר יצחק ראה ריח בני
כריח שדה אשר ברכו ה' פירוש אינו אלא הקודם אלא מעבר
העולם: ומה שאמר קודם הקול קול יעקב היה לתקן מה שאמר
לו ה' את הגלו מכל עץ הגן וקיים זה עשו פירוש על השמים
אשר עשה אדם שלקח מה עץ ואכל: ועתה כי כל מה שחטא
אדם הראשון בא יעקב לתקן וזהו סוד שנאמר היעקב עון שנפסק
האדם הראשון נחזר העולם נתקן בלבושין של יעקב אבינו: ואחר
כן שבא המלאך ונאבק עם יעקב אבינו אותו הלילה ועשו לכך יקר
יעקב

יעקב והיה כל קיומו כחו' וכשבו לתולדותיו ... קטנה היה קטנה להקדמתו
והיה בה הקליפה אז נעכב להם הקדמה ונכר כח הקליפה למעלה
לתולדות
מורה שעה שהקליפה יצא יעקב המלאך והיה ירד לכל ענינו התולדות
ושקנינו לתולדות מסתר ידי לנצח ומתרשם בה הקליפה ונשאר מפרק
ומבהל אז ונתרצו ענינו הנבואה שנאמר לגוים הקם היה לבר יום יהי
מאחר אין מזון שבק ווקן אשר אמר הש"י שנמצא הנבוא' ומבל ה'
הנל"אים ומפני שורד הקליפה כל ענינו התולדות ושם נשאר לנצח
מסך ומבהל לכל הנל"אים כולם כנזכר: ויהי יר' כי יעקב השתחוה
לעשו' אחיו שנים ושלם פעמים וזהו סוד למות פירוש בכ' ה)
השתחויות לאשי רבבות השנ מאור הנשבלם לא נתקן זה הנצח של יעקב
על שהשתחוה והשתחויה מוליד השפע אל מלמעלה למטה והענינים
הכנס שפנים שרואה עשו לבך יהי יעקב על שעשאו אדון לעצמו ככ)
להשתחויה ולכן לא נתקן הנצח של יעקב עד שבא אחר מזלו לעולם
שלמותו לא היה אז לעולם ולא השתחוה לעשו: ויהי יר' שהוא לא
השתחוה לו לא קבלו לאדון ולכן לא היה שום [illegible] שבא לתקן מה
הנצח כי אם מרדכי שלא השתחוה לו ולא קבלו אדון לעצמו וזהו סוד ומרדכי
לא יכרע ולא ישתחוה ומפני שהיה איש ימיני ומקום לענינו [illegible] ש)
שבנימין לא קבלו לאדון עליו נס כן מרדכי שהיה משבטו לא היה מן)
ומפחד מהקליפה הזאת ולא רצה להשתחוות לו: ויהי יען שלא שבתו
לבא כנגד השבטים כי מרדכי היה מאת הירך שלו שהוא [illegible] פירושו
לפי זה מפורש כי הזמן היה יונק מהקליפת עשו שהיה זמנו עשו שנברך
שרו על יעקב אחיו וכ' כלים יעקב נלקו להשתחויות ומרדכי היה מאותו
שבט

שאול כי לא הצליח שאמר ושאול הוא בקליפה: ואכן דוד ועבדיו
שמלך כנגד פירוש עכ"ל הן של קדשה שמלך בעד היה שנקרא
בנגד לעמידת מלכות שאול בא אל לבן הבנת של יעקב ומפני ש
שלא הצליח לעשרו של עשו ולא קבלו עליו לאדון שהיה מצפה
לבנימין שעדיין לא היה נולד ולכן מלכי גם כן לא היה להצליח
לבנון ויקן לא יכול כי היה איש ימיני מצפה לבנימין ומצו ש
שבנימין לא הצליח גם הוא לא היה להשתחוות לאחם שנקרא
יעקב שהוא הכתוב שנאמר בו [illegible] לא נכון עד שבא שאול שהיה
משבט ונגד ומשפחה לבנימין ויקן שאמר לו שמואל אבותיך הרואה
פירוש אבותיך ולא אחר הוא אשר רואה שאתה הבן הבן פירוש ה'
הכתוב של יעקב אליך ולכן הנה לשמואל הרואה עד עתה ויקן דוד
אשר אמר שמואל אתה שלא יכול למשוך מלוך פירוש אתה משבט
לוי מוכיחה בנבואה ושלחו [illegible] שהמשפט אותך למלוך כי אתה מצפה
לבנימין ולא הצליחו [illegible] והבן הכתוב של יעקב ולכן שמואל
אתרגל [illegible] ולכן אמר [illegible] לשמואל [illegible] שאול רק יעזור לעמלי כי
לא אמר רק ימלוך אלא רק יעזור פירושו רק יעזור הכסף ויעזור
לקליפה כי שלא ישלום כו: ולכן אמר לו שמואל מה קמון אז
אתה לבנימין אחה שלני ושאול אתה מצפה שאתה הבן כל הנבואה
ולשמוע שאול אמר הלשון של אנו אכן [illegible] פירוש עתה
אשר תמה שאול הספור הקליפה לינבור ולכן שמואל [illegible] של
שאול כאשר תמה עד שאמר [illegible] לשמואל מפני [illegible] של
שאול מפני הנבואה שוב נלך לישי אשר יצא ממנו דוד שמחתן
נשימות

משיאות לבחירת שנה: והנה הכין לאמר רוח והנה היה מלבוש לשאול
של שלא הבין רוח הקדש גבר עליו כח הקדושה ולכן היה מוכרח לקרות
ברוך לירא והיה מטעך הקשר ידוע להקרות מרדכי ולא היה מוצא
קולה רוח כמס מוכנין דוד על שירים של קודש ולכן לא עבור על
לשאול גם בנביאים גם בחלוים גם בקדושים שלשלא הבן הוא נצח
הקדושה והחולים והאחרים הין קדושים: ובחקור שמגן שאול
במסר אתה אותו שמואל עשה לו מוגרה ומפני שיתעשה יהבן
מעצור הפנים ולכן אמר שמואל לנערן המי את הגוב אשר היה
שמואל לך פירוש קחי את הגוב שזה נא לכהן שוב יעקב ולברית
עינוהי הנבואה אשר הם שמואלים לנצח ולכן אמר שמואל לשאול
שיאכל כי למועד שמור לך: ופירושו שמואל לך כי אתה הבנה
ולכן בא הנער ויגש את השוק מפני שהיה מוליך הנצח והנה כי
כאשר תכלה נרבן אורך הפנים ונפתח צינור של הנבואה והנה
ואתה תכל עבודים מהנביאים וגם הוא עמהם כמו שאמר לו שמואל
ומפני שעבר עברתו עינוהי נצח מה נבואה אשר הין מרננים ולכן
נרגו לשאול כל הנביאים מהכנור ואמרו שראול שיקח המתנות
ומפני שלנכורה נרבנאו הם שהוא הבן הנצח אשר היה מהנם ולכן אז
אמר שאול כלא בן ומלוי אנוש פירוש נחר היה מומם כנורי להכן
זה שאין מותרע לעולם שלא השראוה הוא לעצמו: ובעבור ששאול
הבן הקורא של יעקב פירוש הנצח של יעקב ואשר תמה שאול ה
היה הוא צועק כן המזור הנצח להעלותו ולכן אמר לשמואל
כי היה רוצה לילך להשראות ליל לעולם אוכה הקשרונים שה

שה שראוה

שהיה רצון יעקב לעשות אחיו ולבנות להם שבטים ... קהלם ובן עשה שמואל
הלך והמליך שאול : נתן אשר אמר לו שמואל וגם עתה ישראל עם יעקב
פירוש אף שאמרה התורה כבר נתקן השוקט של ישראל שלא נתן ועדי
גם נתן ולא תלוי שאמרה התורה אחרו עינה הבנותה לשבט אלא הם
... עבר ולא נתקנו לגמרי עד שבא דוד המלך ותקנו לגמרי ו׳
ותקו נשמור ליחיד נתן פירוש מלה הנה נתקנה לגמרי ותקומד הנו
מאז דלבן לשלו ושיחק פירוש מפני שהם קובלים כי המלבושים של
קהלם היו שלהם לשלהם שורוד לכן הם להקים להם שרגיהם הם לחזור ולקיים
להם התיקון אף שלהם יעקב אחר כך : וגם לא תבין הם להי דלבן
אשר הם תחשי מלחיקן פירוש מאחיכם וגם שהיה אשר היה להם אחיה
כמו אחד כאשר היה לאחד הקנו ליכונשל יעקב ונערך אשר נתן הם
חונים ונפשים : רחלה אחי פקח שעך ואק פשע נפשו כי
לק... אשר אומר יעוב ילד מוסבן ותם מרמלך זקן ונפיל אשר לא
ידע להזהר עוד להזהיר לא נאמר אלא להזהר הכונה היא אשר לא ידע
להזהר את נפשו זה הוא היצר הרע מפני שהבר הוא רואה אשר מורק
את אחד ואינו מועיל ומתפק את אחר ואינו מועיל והולך אחר אחר
להלחם עם נפשו ואינו מועיל שזהו היא הכונה שלו אשר הוא
להקים אותו ידבק עם נפשו ניעלה עמו ומאחר אשר רואה שלא
הקים אותו ואינו מועיל היה לאוי לו להזהר וזה איננו נזהר אמר
כן זקן ונפיל הוא : וה נעם שהיה אשר עשה מלאכה
בכל שבר חייב מיתה והמלך שנים עשר מיל אינו חייב מיתה אלא
מלקות והכונה שיקנו ושה מלאכה דוציא הקדושה אל החול ולבן
מחללה

ישראל מגורש ומפוזר חבל החוזק שנים עשר הוא הוא שיוצא מחשבות למחשבות
ואינו מוציא אלא אחר שמתחו ולכן לתקן אתו ; ונתן מודפסו לנפש
אחר אלהים פירוש הנפש נכלה אחר הבל אשר הוא מוציא הקדושה שבנפש
ומתפשטת הקדושה בכל אחד עם המושכה למושכיו החטים ; והשכינה
השובה אל האבוה הא׳ פירוש מורה הקדושה אשר היא מגנו להב לנפש
מתקומה נתעשקך הסופר וזהו מורחים פלגו ויקיאנו פירוש חולה הנפש
פלגו ויקיאנו להשובה ומחבטנו והשיבו אל פירוש נכלם הם ומחבטנו
הגלות ונתן מוד אשר אחר יונק הנביא מבטן שחול אשר הוא ה׳
הגלות שומרי תורה ויענני אל ; ונתן ירק לנגע
כי אפילו שיעשו תשובה כל העולם ויראהו כולם הגלות של השם לא
ישראל מורקן אלא עבר יתבל אל ומי חיין ומעולם לא יא כלעש כי השלך
אלא ישראל הוא חסרה לקבל הקבלה ויהיה לה הכח לעוקנך להקומות
לכך כי עברה שם יש עולה רוחני עדן השמים ולהגיד לבא אשר לא
יהיה לשוב כי הקבל יהוקנו ישראל הוא וזהו מוד חבל גלשנם גדול
אחר מעולם אשר אחר מעולם שהוא הנפש שמוציא הקבלה
שאשפה ומוכנת חכמים עוברות ומורגליות ; ונתר אם ישלנו כי
שתי בעל
מה שהיה הוא שיהיה בעד ירבן הנפשה ; ויל פנה מרבעל אלא המדור
אשר בה פירוש נד הקבה שבו ירחרך חבל היה בשאר מחורבן ;
ונם כי אפילו שרב בעל חיים אל ישאר שאומות העולם להביא המקדש ;
או לנוה השני הגלות אשר לא עברנו עליו עד שיהיו קבל ויראה
עולם שכולו שבר ; ורנו שהבחס לא ירדן לאכול יה אלא עפר
שאם כבר מגמה הקדוש ברוך הוא עפר מוציא לו מזון שליו ועשכה אלא יה לבר

יהיה מוכן למולך קציר לא ימלא כפו כמזכר: וחצנו הקוצרים הם מעמרים
לפי שמוך שהרשא נעתק הם משמיעים שם להם על שירקון ולא לא
יאמרו שם שקוצר לא ירצה ויהיו מוד הקצר קציר למוד קניין לו
ישעבד לעבוד את הקציר הקוצר למשמור המורכר יקבלו הקם
ימעמרים והם לא יקצרו אלא יאמרו למוכר: ולא אמרו אם כולם
יהוקנו מקים יהיה המורכר: ר"ל יהיה מקמלהם והכושעים
מתימור קעולם בלהרוב והכשר כי מאת שנה ימור כאמל
אשר הוא מדבר על מימור העולם: ממעמקים תוגבי לנוד
לך כוונה תמוק ונפלא כאשר הכנם יבין הבנתה היא ולא ברוב
תמקק: ופירוש מולא לא הוא הוא לבטה ומולתנו למעבור פירוש
אתכם ונותם יחד: שמעה. חקק הכונה הוא הדבור איך אמין
ואיך יאמרו עשוכור כלנו הקדושים שעונם לחסד והוא חסד להבוא
וכל אורם קשמק ועשהם דורה אשר הין הוא מורך רנה נקבו ומולו כי
הא ורוה וזקן לשעולם חסרו לברה חסר מוסו שעלין לא היקתם לצווש
יתם אין לעבוד את קמהוך ולהיות שלא היקתם לא היה רנה:
אם עונות מוד אם אן רנה אין הוא להיות שאין יאמל שנמקויס
לבנה אין להם ומולך להוה חסר והוא מורך רנה לא היה אתם ולא
רנה לכן היה להוה חסר וזהו מוד על שעתיד הקבה שאחיו אתה כי
המורים על של חסד הוא ופירושו הוא הטל אורה אשר קבל ועיר
אמונן מתהלך ונק אים חסד על שהם להוה חסד ולכן הוא חסד של
אתה. וזהו מוד מוקים יהיה אל להוב תסרו פירוש להוב החסד העליון
שמאלך: קויתי להיך קיימו כמסך עצמו למוד מיין שוקין

טעו פתע
ולא בלא תמלא
מעכבות לבב

כמו שפירש המחבר : אשר הוא אל היכל הקדש היכל הוא מלכות אשר
הוא היכל הקדש קדוש מרכבה ; ועליה אומר הקדש הוא [illegible] של ה'
התפלה אשר הוא מקום הקדש ; [illegible] פירושו עליה המרכבה אשר
הוא [illegible] [illegible] בין התפלה [illegible] : [illegible] יאמר [illegible] שבית
הכנסת [illegible] זה מה טובו אהליך יעקב משכנותיך ישראל ויכון
אל המלכות [illegible] ויסוד אהליך המרכבה [illegible] [illegible] [illegible] פירוש
יכוין אל שער [illegible] משכנותיך ישראל הוא לכל [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] משכנות : [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] הם
הם [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] המרכבה הם [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] פירושו [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] שהוא [illegible] [illegible] [illegible] והוא [illegible]
אשר [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] אשר [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] והוא
פירושו [illegible] [illegible] הוא [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] : [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] פירוש
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] אשר [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] פירוש [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] פירוש [illegible] [illegible] [illegible] : [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] פירושו [illegible] [illegible] אשר [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

בן תמש נפרון עשתוי: הכוונה הקדושים לפי שאול פירוש לפק של
השתול אשר הוא אומר קב קבו ולכן נלבו ואלהיו לקח איש מחרבו
ויושיעו אם עלק פירוש שאלמו הקלפור למלבור נזקו עלק לשון
נקבה וזקו קטון אשר עשן ולכן ורבאחם מלפני יי פירוש מתלבור
אשר הוא לפני יי שמלבור היה לפני יי כנזכר: ועוהק
אמרו: כי והיה על סדר המועדים אחר לאחריו ערחמיק
השנה הוא נבוק פירוש הקעולוה נבוק למעט שמאלו אחר
ולחשי פירוש השמאל שהוא הנבוק שהיה רחר קחש אם הנבוק
שנקרא ומזושבר נפירוש ויתיכו הקבקו להענוה האקבק:
ונח פסור הוא הקעורור לניע ומלבור נזקו סוד הק כמו הספירו
הפסוק פיום כפנים הוא לכם ולא תמר פסור: ונח אשון של
סובות אם הוא סוד נקבה הם וכבר נבר פירוש מלבור מלבקש מיוג
לסוד שבע הנגרור הראשונה לרבלק שהוא האחרון ושבעה המינין
המו שאומר השבי: ונקו סוד והאחיקו שבע שמים לאיש אחר
פירושו הוא מלבור עם שבע נגרוריה פקאהרון הוא מלבור
עם שבע המינין לאיש אחר הוא סוד סבר תנה שאנו מונים
לאמונה הבית הכנסר נאנו עושים הקפה אחר לכל יום ויום:
ונח הושענא רבה אנו עושים שבעה הקפות לסוד הספרה
תגלה להיכל אשר הוא לסוד נקבה המוכב נבר וכהשלא יקיד
את הערבה אנו לוקחים עלבה עם השבעה מינין שהענפה הוא סוד
הקליפה ובשאנו נוטלים הקקפור אנו מלבים לקהה ואומרים חביט
חביט ולא בה רמזנו שאין בה לעבה ולכן רבה לגילה הוא ונח

שמחה רבה ואמנם אמרים הנה מאד קושיא זו כי נאמר תמיד שיש בו
פחד יכה זה כל שפתי תלמוד אשר הוא סוד השמחה הדומה לשמחים
והוא אין סוד של שמחה רבה : ונהפוך הוא פי' יום שמחה רבה הוא
הוא שמחה של רפואה אשר הוא הרנה לשמח שבוקר היה מבקש
אותו פי' אשר אמרנו וכבר הקב"ה נבר לביכול הוא נוקם את שמחה
והולך הוא ומבקש אורה ונקו סוד שמחה רבה ופירושו עד עשה
וכבר הקב"ה נבר ועדה נבר הקב"ה הוא אורה ונקו סוד מה שאמר למוקר
ברא קונו ~~אשר אותו אחד~~ על יום שמחה רבה כפירושו הוא וכן
פירוש אשר יקות לעשות שמחה רבה ולכן רבה : ימים עשה לבוד
לפי לבהם היא השמחה עדה ונקו עשה היה לפי : הנוחה
הוא נצח וכבר ידעת כי תורה הנצח הוא ענף של תפלה סוד שמן משחת
קדש ולכן היה הנה לשמן : תולים הוא הוד וכבר ידעת כי תורה
ההוד הוא ענף של נבואה סוד היין הרומז לנבואה ולכן הנה היא לפי
שקרנו לשותים והשמחה הוא היין : ויום פסח הוא פירושו פה
אחת פירוש הפה לבר אשר הוא מלכות ולמה דבר פי' ויין הולך לפנים
יפנים על פה יש לך שמחה ומלכה מיהר המלכות הנסכה ונקו
סוד מצה פרסה מצה שמוה הכל הוא למלכות ולכן אין בו הלל מן
מנות שהיא מקהילות סוד היכל אשר הוא מלכות הבל לאוכות אשר
הוא השבעה מיען סוד השבעה נערות שהם השבעה המירות יש כ
בן הכל נמור : ויום שבועות הוא שונה התבן מתפאלה ולכן
עד אם יום מורי רבה מכני שהוא רפואה סוד הרנה שהוא שבועות :
ונהרג שהנה פי' מוחל נותן וירא למשה הסתר
של

אל כל אדם ואל הטוב אשר הוא מפני גבורתו של קהלת ומפני זקנתו
והנה כל אדם כי אדם אשר שהוא מחויב לעבדם כאשר יהיה הבונה
מפני שאין אדם חוטא אלא לתכליתו ועל זה נאמר עשו כעיניו איש
ולא עייני איש אחרים: וקהלת בין קהלת ולעשר הוא
הכתוב הבונה ולכן אנו לעניין ההנים עמלנו שכר ומהוה פירוש
עמלנו הבנר של הקשה הנקהלר שכר עם הנהבה אשר נבואת
מהוה ויהי אל הדבר אשלמה לו פירוש אל דבר לעבר משאי
איש משלם ולא מנהיהן שבזה אשלמה לו פירוש לעמשין הענים
ארץ שלמות למו שהוא הקשה: ותריך שרעו שהאדם אשר
חוטא השונה לה השוה למשיח כה שיעלמו בו הקשה של
קהלת ושמות וחוזר לגילגול או שנושק השוכה אם הקבה מן
משנה פניו מהמות המלכה עליונה אשר היה לו לשער שחטא כי
פירושו אם היה עצון פניו מושב ישבו משור ואם היה עצון
פניו משור ישבו מאהיה ואם מגשלו לזה הענין ונהו סוד השבה
פניו והשלחנו: וקהלת כותב לקבין שאלתו בו אם ונעבור
לפניו והנה היכנו תורת הלים אשר חטא כי הוא רוח עבר בו ואינם
פירוש כות אחר עבר בו ואינו תורת האחר: ותריך שקהלת
שאמשי דור הפלגה ואנשי מרוב לקוי שכולם חטאו ולכן הקבה
כאשר לאה כך וישלך עפר אל פיו פירוש עשאם מותר חומריים
ועפר נקיים לה שלא יחשבו לרבים עליונים: ותריך
שרעו שהאדם אשר מתפלל צריך לשים ידיו על גביו לחשן
שהמלאך יבוא נגד פניו ונהו סוד ואחוריהם ביתה פירוש המשקוף.

כב) שמו' עשו' שקי' קו'

שהם הכתובים שלך שיקון לנצח ; ותרך שהקב"ה שפתותך
קדשו אשר אמר לא יהיה לך אלהים אחרים בשם אחר כל
הכתובים והמלכ שמים ואמר להם אלו יין אמרו לנאמן אנו מלכים
תורת כל אנו יודעים שהוא בין המלאים נדולים וקו אשר אמרו
אלהים איך אמרו המלאים אנו פירוש שנו שים מלאכים המלאים .
(עיין) אותיות שהוא בין המלאים משמשה או' בין המלאים הוא אבל
הוא אינו חפץ וקו איך ראמרו בין המלאים אנו בין מלכה קדש וקבוע
כי קדשים אמרו אמר כי יקו"ק הוא לבדו ונאמר להם לעתק
אלו הוא ייז אמרו הם בין המלאים פירוש מאבא ואימא המלך
נוגע וכן מלכה קדש אשר הם מלכים הקדושים אבא ואימא אשר
הם הקדושים לעולם ; סוד הנבר המלוס עליך ארך להאיר
כי כאשר רוצים שעור הנבר המלוס עליך לכון לסוד וקטרו
הוא שיכוין כי פנים לאורך מלך מלקשנה מיוחד מלמעלה ...
למעלה ומלמטה עד אחד וקח לקים שמך אשר יראו ממנו כי
המלך זה חלום לו ולכן אותיות שבעה פעמים מלמטה עבה
אחתי כנגד קשבעה מיודו ונלך לנו קחלום שיאמר כנו לו
לכין עמתו (ה)אשר אותיות הקורבה מלמטה לך עבה קוא וכו'
ומאתי עונתי פשעתי לכל המצוות הלויות למיה המלכות בין עשה
ובין מצות לא תעשה ; ולכנס שער האשר אותיות קפורה המלאות
לך עבה קוא וכו' יאמר קוא חטאתי עונתי וכולו למיה היסוד
בין מצות עשה ובין מצות לא תעשה ; ולכנס שלישית יאמר
חטאתי וכולו למיה הקוד בין מצות עשה ובין מצות לא תעשה ;

ולכנס

ולפאה הרביעי יכוין למולה הכנסה ויאמר המאזני כנ״ה אם פנוזרי
למולה הכנסה ׃ ולפאה החמישי יכוין לרפאה ויאמר המאזני כנ״ה
אם פנוזרי למולה הרפאה ׃ ולפאה השלישי יכוין לנבואה ויאמר
המאזני כנזכר אם פנוזרי למולה הנבואה ׃ ולפאה השני יכוין
לחסד ויאמר המאזני כנזכר אם פנוזרי למולה החסד ׃ והאשר
אומרים שלשה הכבוד יכוין למולה הלבנה אשר היא אם הבנים ׃
והקו׳ הוד הקדשין לו נמר להנו אל אהם של עו״לם ופירושו שהיא
מולה הלבנה אשר הם מתנה עולם פירוש עם השכינה מדור יהלל
ערב ׃ והאשר אומרים שלשה פדיונות צריך שיכוין למולה
הכתובה אשר היא לבור והכהן אינו צריך אלא להכוון לבכור שבן ה׳ ׃
השלשה פדיונות צריך שיכוין אשר מקבל הלב ושפע מהנהגה ׃
והאשר אומר שלשה שלומות צריך שיכוין אם למולה הכבוד
פעם הכל הוא שלום ׃ והעיקר שהכל הוא שלשה שלשה
כנזכר ׃ שלשה הכבוד ׃ ושלשה פדיונות ׃ ושלשה שלומות ׃
ולפני כי לכל מולה ומולה יש שלשה לבינות אחד לנשק מה
שמקבלה ואחד לנשק מה שהוא מנהר ׃ ואחד לנוה מה שלמה
לעולמות ׃ הרי שלשה לבינות לכל מולה ׃ והאשר אומר שמונה
שמונה יתרה שלשה הנוצרים אם יכוין כי חוזר ומוריד השפע לפנים
האחרונה המכרת לאהלה ׃ ולפאה שנית מתפלה לבינה ׃ ולפאה שלישית
מלנינה לשש קצוות ׃ וכן מאת לפאה אחר שיר למעלות שלשה
פעמים יכוין לפאה האחרונה אשר מוריד השפע מאחר לנבואה ׃
ולפאה שנית מנבואה לרפאה ׃ ולפאה שלישית לרפאה למעלה ׃

וזה הוא אל הקדש ולכבוד ולעד ... שאמרו אין קדש אלא אבור לכבודה
שמעו קדש אחר ... : ונתתה כך אשר אמר בקרבן ...
עליה לכוין אשר תורה הקדש שולח למעלה את לאור לו פרצופין
נכחו למעלה מעבר והוד לאור הזיו: ונתתה יאמר הקדש
אותיות לעשות נצח והוד יסוד: ... שאומר הקדש הקדשנו ואחר
בקרבנו הוא לעשות כותר תולעת למעלה לאור הנסיה ולאור הנשר
הסוקיים הוא ואחר כך תולעת: ונתתה אותם על אבנו לשמוע
למעלה ... שכבר הכן את הפרוכת: ונתתה ... לעשר
כהנו ... נטיה לעולם כן ... נטיה לעולם ומאחור הן
הנסיה שלהן ... אשר עושה את ... נשמה ויולדה:
ונמצא עם הנשמה ... אשר הם מאורות למעלה
ומעלה לאור: וכבר יאמר כי הדבר שהקדוש ...
נמס לאין ... הכיון: והנה ... עם ...
עם אשר ... ומקדשו ... עולם ...
והנה ... אשר עושה ... הוא ... כח והקדוש ...
ולהשפיע אל הקרבנות והנה הקדש ... אם ... הוא
יהם ... והיה עושה ... ועל זה ... ולהבות ... לאור ...
אהבתה ... ויהם ... אהבתה ... ואחר ...
ידו ... ואם ... יהם ... ופירוש ... הוא אשר
... הקדושה ... למעלה ... בתוך הדבר
כי ... יהיה ... עם הדבר ... שהיה מקדש
... ונתתה אם ... אלו הקליפות.

שם

של ידים ורגלים [illegible] [illegible] [illegible] שעלין [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] ידים ורגלים
[illegible] [illegible] [illegible] ידים ורגלים [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] זכור את אשר עשה לך [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] זכור [illegible]
[illegible] אשר [illegible] [illegible] [illegible] אשר [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] אשר
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] ידים ורגלים [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] ידים ורגלים [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
ידים ורגלים: [illegible] [illegible] אשר [illegible] [illegible]
[illegible] אשר [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] אשר [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible]

אחר הקליפה יותר הכבד : וגם היותה הכתנת מאחר פנים ומאחור כי
שיעלה הוא יקרין על ישראל וזה יורה אך והיותה לעולה על הכבוד
אשר עושים ישראל ומזה והאריכות מלה כלפניה פירושו למשתפים שמפר
רמופנה שפרכת הן היותו לבוש לוקחה ; אבל לפעלה ואחריות מלה
שהיה וכה כתוב לפעלה כה שיעלה ויקרן עלמה אל : רק כל
הקושה והמזוהה של החשב והמעיל נעשה כעלה אשר היא המפנה אינו
מרקמה אלא לפעלה ומאחר לו פנים זוהכפור בשחורה ; אבל לעולם
מאחר פנים ומעפור כתה הקליפה הברוה שאינה מאחר פנים ומעפור
לעולם למשתפים נעשה אלא לפעלה אבל החשב היה אינו כן אינה
מאחר פנים ומעפור אלא לעולם יש צריך יכון ולצדקים מלקה עם
הסיום כמו הכתוב כה שיעשו מזור והמעשים עולים ורצועה מקושר
למעלה לפעלה ואין מהרייתה ומוכרו עם כעלה לאחוה ולגוף אין
שבה לקונהו אין החת נשפט לעולם רק מקמוניר אשר עשו ישראל ;
רק לפניך אין הזכר של הקליפור על בה נחש נחש ; והנה
של הקליפה עמה נחש שהלבן והאייתה וגם מהגווני וגם ...
לנקם למקום יחוד לקדושה ולצדקה עמה לקליפה רשן עור ועמה
עור על שאין לו הכתב כלל אלא חושן טוב ונפל ואמלה מנוה נלב
אין אל כלל נוזן למיוה שאין לו הכתב כלל ונהו מנר לנוס הקוה יבקור
יש למה הקשה על לוין נחש לנח ועל לוין נחש שהלבן והרנה אך
הרשן אשר לנס ופירושו וקוה שיבקור על הספר ועל הקבה ועלה
הרשן הבור שקוה החום ונס למקום יחוד לנקה ונקיה עור על שאין
לו הכתב ואור כלל ועיקר כמו היחוד הקדוש והעקור אשר תאיר
מכל

הגדל עליו ולכן יש לו ענין וזהו ומירק לא כור לבה עולם על שים
על הלחה וכולו אחר יש לו ענין כנזכר ׃ ולמנורת הזהב אשר
עליה על הכין סוד המאור הלא שנים כפירוש שנים ואין
כה להמשך לפי אם כל אחד ואחד לפי דרכו ולפי שכלו כך יחשוב
אורם להחזיר יחמיא אורו לדבר גדול וגדול לדבר קטן ולהן ש
שימים אזכו מהמשכה כל זהו פירוש הלא שנים פירוש ענין ומינים
ושישים מחמיו שיעור וזהו פירוש אין מורק לא חמה פירוש
אין מין מורק שלא לקח לו המשך המאור המה וזהו סוד אין על
עבור מהמירה הלא חמה ׃ ולהיך הלא שנים הכין כפירושו הוא
שהמשך המאור יש לו הריג׳ שנים כמו ר״ל מאור והשקמה הן
האדם הוא כונס עין אחר של המשך המאור ולכן לשער מורק הוא
המשך המאור הלא שנים ופעמים רבים מתגוררין ואם מצליח
שלו אחר הקין ופורחין וזוהר הכינה להוך סין עיפה קחלה המלקוח
עיפה חלבושל מולך המאור לחוה שילן ׃ קנמון שנשבה
לא היה כן מלפני פאה עולה מעבור אם הוא עולה על כל החלק ושפע
לכל העולמות וזהו סוד צדקה לבה אל כי פירוש הוא שהצדק
היה עולה לאדם לכל החלק פירוש שפנה עולה לאדם ואין הוא
חלא חבור נדולה נבוק רפאל אז הם משפיעין הגוף לכל פירוש
המשפיעים שולמים ׃ וקנה אחד ולגר אחר שנחה
הביה אין דין לנגים להדשפע ולשפע ולהאיר על כל הנאה ואין
קשוש עיון עוקב אשה מלקטיחים ופירוש מפיחים הוא לשון מבית
הזיק שהוא פעם אשר מורק השיבולת ונופל מחוץ מעץ והוזר
ונכל

קנמון בשם

וקנה בשם

ונדל אתה הגשם שנפל דקו פור מוכרת קור הנופלת פירושו כי לבו
יום ויום מתמעטים וקולם כמו קמפים שלבו מנה ונמנה קם מתמעטים:

ונדה צוך שרצה פור פסוק תלה מתמלא ושהוא פירוש כי
שקשפה לנלות עושק תולין להם שלא אשר קס קבעורו קחוור
לך אשר קס קש כנעק מידור שנעוק ונקו פור ישראל שלחוקו לאך
עוכהם עם לנקלק נסירושו סשהנק מוכבת ששך עד שם לפוצק
לאך למקום אשר יש יש תלה לקשפיע עליקם ונקו פור קן אחלם
צנקו חוצק שקם קמולת כם שלק קנק חיים למען תחלים ופירוש מ
מולת כי שלום מר וכבינו קוא קמולת כם שלו שנם קם קולפם לנלור
אשר קיא קולבר נקו פור פיפור נולך מקינק כן חים נולך ממלקותו
ופירושו הפיפור שקיא מולכר גולה מקינה וקולבר לנלור כי אחים שקוא ר
רפאה קוא נולך ממלקותו שאינו זז ילומרוך יהו: ונקרא רבין
פור פסוק נבלה אשר אומר ישמח יי' למושין לנא עליו לא נאמר ונם
לבוקין ולא לצירק אלא אחר למושין פירוש למושק הקהנים אשר
עולם לעור הבר מלאכם כמו שמצינו תלה חנוך יקמונערון אלקו יקרי
קנרלטון: ונקר יגער אשר רפאה מקנן למונערון ושהנק קיא
מוקנער לקנרלטון ואלו רקשק והאומר אם רפאה מוקן למונערון כמד
אני אומר תלה מתמלא ושהוא מוגערון וקנרלטון לבאות קנרלטון:
עמק אשר קיה מקנער כו אלא מונערון אשר רפאה מקנן כו לא ירבין:
נולך לנק אשר אמרנו כן חים נולך ממלקותו אלא זזק ידו מרוך יקי'
ירבין שנם קוא קולך עמוק לנלור וקקפלה קוא אשר רפאה מולכם כי
למונערון ושהנק מולבשר לקנרלטון עולם זק אם תם אחרך רבין מ

מושק

ומשנה שאומר [illegible] הבריח שהיה עובר ממקום למקום פירוש אשר הולך
[illegible] אשר ופירושו [illegible] אחר שפנה והיה [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] קצוות [illegible] אבל אשר יתקור [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] אותם [illegible] היה [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] אחד [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] אחר [illegible] [illegible] אחר [illegible] [illegible]
את [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] אשר הם [illegible] [illegible]
אל [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] הם [illegible] [illegible] ; [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] את [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] את [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ופירוש [illegible]
[illegible] פירוש [illegible] [illegible] ; וכיור [illegible] [illegible]
והיה [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] היה [illegible] [illegible]
[illegible] שנאמר [illegible] [illegible] אור ולא היה [illegible] את [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] אשר את [illegible] [illegible] [illegible]
אשר [illegible] והיו [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] היה [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] יחד [illegible]
[illegible] את [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
ישראל אשר [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] ונתנו שם את [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible]

שולחן ותנופו: הנה לפעך שני לעוזור תו כבנר ה: אחת לעוזר שפנה
לקחיר עלוקם שקם עולים וקאתקה לעוזק זאת של מלאך [illegible]
לבן שיקח השמק הרוני מלובה: ויאמר אתה לבעל הקטנים
הבאה על האדם היא לאה יוכח המלאכים הקדושים המלוכים על הכרובים ושהם
רוצים לעזור שמעלה למעלה הקידושים אינם מלאכים אורם ויהם מלאכים
לינם שבין הוגם ואך עושים את המלאכים הקדושים ומשרי עליון ומלאכים
היינו על לבאים ואשר הם ישנים יוכין שם הכפתור ורוח הפותח ו
ושולחים על לבי אדם ומהו הענין שהשנה אחר מושיבים לנכואה: ולא
לחורב: והך הך: הנוגע על שהם לאים מצד כח המלאך הגבר ושהקיפוים
הם יוכין על האדם את המלאכים הקדושים הם עולים למעלה: ובנה
רבין מה שאמ' כי עתיד הקב"ה להנחיל לכל צדיק וצדיק ש"י עולמות
אלו היש הם בין חסד וגבורה והם מתרחקים לאה הלוף מאתים ושבעה
עולמות הם מצד החסד ומאה ושלשים הם מצד הגבורה נמצא שפנים
הוא נותן צד החסד מצד הגבורה והמוסר לדה חסר פירוש הנען ולה
שם הכולל נותן צד המוכה שהוא חסד חסד: נאם רבין לאה הבר פי'
פסוקים אשר אומרים כך ואסף אחר מעשי לבי הנביאים ענקה את אלישע
פירושו כי שפנה שהיא אשה אחרת הידועה עולה עד לבנה לה כל שפע
ונתלה ונעקה את אלישע פירוש את ישעיעור שהיא לבנה אירץ להקיה
ושפע מפנו שהקמה אשר היה לה מצד רפאל עמרלך מנעלה למעלה כ
לבנונור ישראל: ורבה שאמר מעשי לבי הנביאים פירושו נצח והוד
והיינו מה שנאמר ואותה נובלה רפאל שהיה איש נתלה מידו ומעלה
לנעלה ואל רחוב נרמז שהקלות הירה מעש לעולה היה יאמר
רז'

יה פירושו היה מאיר לו כל כך עד שהמדבר שלו היה מאיר ומזהיר [illegible]
היה הויה יהו"ה ופירוש זה לשון [illegible] וכו' [illegible] אשר ניקוד [illegible] ומה
שאמר אחר כך ונקוד"ה בה פירושו [illegible] שהם הקדמונים [illegible] אחר
[illegible] מטטרון [illegible] מפני שאין [illegible]
[illegible] הם [illegible] פירוש [illegible]
יו"ד ה"א וא"ו ה"א אשר הוא [illegible] שיאיר לך על כל [illegible]
שהוא [illegible] ועיקר הייחוד והזיון [illegible] שיהיה [illegible] אשר [illegible]
[illegible] אשר יהיה לך יחוד [illegible] גם כן [illegible]
[illegible] שהוא [illegible]
אשר [illegible] שאמר [illegible] פירוש [illegible] מה אשר יאיר
יאיר לך יאיר לך גם כן [illegible] שהוא [illegible]
[illegible] עם יוד [illegible]
[illegible] פירוש מה שאמר [illegible]
[illegible] היה [illegible] אם היה לו יחוד [illegible]
כל שהוא [illegible] היסוד [illegible] פירוש [illegible] היסוד מאיר
[illegible] ישראל [illegible]
[illegible] אמן: [illegible]
[illegible] פירוש [illegible]
[illegible] אשר [illegible]
[illegible] ופירוש [illegible]
כל [illegible] ישראל [illegible] יהיה לך [illegible]
לך וכל [illegible] יהיה לך [illegible] פירוש

ערק

ערך אחד יקחר בשרל שון דלק ערק משר תשריק ומון רביפן
רפער הלכו רעשק קח ה׳ ולא רבה דלק שבר יקיו לר קחב במוע
מנוף ויון שלם וחז יקיק לר ישומק ולבניפ מנשוק ומבלחו
פלא ושארו מנן רביק לנולם ומקו פירוש נקחלא רבינו קמו׳ ק
קמוס לנוי ורשרקן כולם אחר לאחר ורגל מקס ולא ישלמו עוד יד
ולא לבנוך כנמכר ; ולהיק לפנור יורד מולד לקמלא רבינו יקיק
פירוש פ׳ לקיור אשר אמרנו פ׳ קעיר לא קיק לוזיון שם שפנקך
אם כן אורק קקאק אשר קבל מאחבא נאומא למורן קמון קיא שאור
לרוכן של קעיר אורק קקאק קש ונק אשר מקבל מאחבם נאומא
אמר ערב למתרקר הלמון רבק יקיק לר זיון. ונס יחוד שמו׳ ו׳
וכל אורק קקאק אשר קיא לרוכו של קעיר וקוא מלא קארות פ׳
לגמ קמון שאין לו זיון שמו כפינו ערק אורס קק ארות שמונה
אשר קבל מאחות מאורם קכל אורות של אהק אנבי אשר
ערוך לקמיר כו את קמורים כלל שלא חסר ערך לתיקון עולם ק׳
קרנקו עולם קקנטור רפיש אורו אשר יקק שם לקמיור את קמורים
ישפוע בק ; נהר פנר אין עוד כלי פ׳ ככר עמרקן כל
קקליפור אין ורעמור קשמן פירוש אין יקיקק עמוק ונס קיומך לו
שמון פירוש למקום אשר קירק נכנער שם עד ערק תחר קקליפור ;
נהרן סוד נשלמו את עשייך פירוש אותם קנשיבור של קקליפק
אשר תוס לקנוסק נשלם בק נורק ושלמו את עשייך פירוש ושלמו
את קנשיבור ות לבאו ורפנו רכולן מזקק פ׳ ירשרקן ; וקנא לפניך
סוד פנוקים קלו בקח שינוך ורחק את לבם נחת תעורס פרס כולם

רבה

יה אלהים חיים ; ונ[illegible] אחד שלעגר חור מקום עולם ומאור
אלף משנה יי' מקמי קום אשר דקאו אחרים לתמונה ; אלף משנה יי'
אשי ריבוא אמו' אורים לתמונה אשי ריבוא אב' שנאמר בו כי
לתמיד [illegible] מוקפים קאלק מתבא ואיתנא אחד ; ועיקר [illegible]
כה [illegible] שבק ליין עם אם כן ונקו מקמי שעולה שנה כנגד אם
כו ושבק [illegible] שנאמר אק יי' לנוקן כמק יוד"י וו"קי שקאה [illegible]
ווהן עולים קלש אלבע מאור ואלבע מאיר יי' ; נס [illegible] לבין
לתמנד אשר פירוש אלהים שעולה שין [illegible] אלף למ"ד קי יוד
מם עולה שלש מאור ואלהים אשר עולה מאתים כמק א' אל"ף
אלקי אלהים [illegible] מתבא עולה מאתים ; ונקכונק קיא [illegible]
[illegible] לתמיד [illegible] אשר קום יק' אעולה כרב כמק יוד [illegible]
קי יוד פעמים קק יוד פעמים קא עולה כרב ואדנות נקבות עולה
[illegible] אורים לתמונה [illegible] ריבוא אב' פירוש שאנו [illegible]
מתבא ואיתנא ואנו מתלקים קהיים [illegible] ; ונ[illegible] אמרי
[illegible] יק חור [illegible] שמאור לקנאיל אנקבו ויש נקכונק שיש עולמות
אלו קם [illegible] ; [illegible] ק' [illegible] ונפירוש ;
[illegible] קוא [illegible] יק' פירוש [illegible] קיש עולמות קם [illegible] יק' [illegible]
יק עולה יש' למק האופן אם [illegible] קקא לבר וקיור [illegible] כמק
פעמים קי עולק ; פעמים קק' עולק י' פעמים קא עולק [illegible]
[illegible] קבל וש' [illegible] לקנאיל אנקבו יש פירוש [illegible]
ואבא אשר עולה אם יק' [illegible] יש' אשר [illegible] ; ו[illegible]
[illegible] אחרון אל"ף אלהים [illegible]

עמק

בה׳ שעו׳ שנו׳ חלק׳ רגעי

שלה היא שיש בכלם החלק מוכרח שלא ימצא שבר הם ימים ושעות
ומשולש אחת ואחת גם כן הם מכלם פירוש אם מכלם החלק
מאתים ואחת אשר היא אם יה ואם יה׳ שולה כרב לחק הראשון יוד׳
פעמים הי׳ פירוש שאלים פעמים מאשה שער שולה שלש מאות
ויוד פעמים הה׳ פירוש שאלים פעמים שלה שולה מאתים ויוד׳ פעמים
הה׳ פירוש שאלים פעמים שה שולה מאה ושאלים מה הכל כרב
וקו סוד מה לה שולכה אשר צפה המנין צבור שולה המנין כרב
ומשולש אשר היא אחרינה ראש פירוש ואשר מולו אחאים הם שלשה
שהצטרים שצריך לבא מה כלים החלק מאתים ואחת ואם אחת ;
ואחת מהכלים החלק מוכרח שלא ; ותריך תרק לאחר כי
אלה החשון נולד ליום ששי ויום ששי היא לתולדות תורה היסוד ולכן
פניתהו ותעלו היה לימוד לנח לאחר מושך לגדלות היה פירוש
שלה כי האחד יסוד רשפיע לחיצונים ולכן יסוד שולמים כו הקליפות
ולכן נכח לנוס השאין השאשור הצדיקים מפני שהוא סוף יסוד
שהם היא אחוזה לקליפות ולהיות שאמשולמים לסוף יסוד הקליפות
אשר היא בין השאשור חצות היא גם כן בין האשור אשר אחרון
אר אשרג מקושר לכו ונעלה בין השאשור ולא הקרוין ער
ולא שבר ; ותדע אם היא היה יציר כמו שלהה בה׳ לנד שלה פוגל
כמה ; ויש כי היא חשב שהיה יוצר שוב להיה מוסיף של הקלה
ולכן שלה המשלה הזה הוא אשר לו כלה ; ולפי הבין לרוק נאמר לאם
להחל ונעישה מפני שה אלה לחק השולם היא לעשור בירור ;
ולשעשיו הגולים היא שושה זיוג למשלה אבל משר אינו לחק השולם

ל

שם שייך נשיאת פ׳ תולדות אינו שייך כי כיון מפני שהתולדה איש עשיו
זיונו׳ ויהי יצחק בן ארבעים שנה בקחתו לוקח לברכה קנה ותכלה
הבא ומאחר לאחור אבל כאשר אותם ונורעם אורח לו היה לעולם
כנס לבנים ; ויעתר יצחק אחרי יקוהש שמק באותם פינת פ׳ ;
זה אשקו אם רמה תולדה פינת כמיצא שנולד נמוך חי לאלקו ;
ופינתם בשעשה מעשה מתלה היה לו זכור שלשה אבות אברהם
יצחק ויעקב בלשון הזה פינתם כן תם׳ תולדות הוא כנ׳ אל אשר
קוה יעקב ; תם׳ קוה אבהם אשר קוה תמיד ; ותולדה פינתם נולד נמוך ׳
יצחק ; ויתרוצצו רבין סוד פסוק זה ויהא פינתם אל׳ מה נאה אם
תם׳ תולדות הם פוקד לאמור והיה כותב על ואו׳ הי׳ ואו אם רשב על
ואו׳ הי׳ ואחר תו׳ בשאר כך פינתם לקחת ושם אותם על השרת
ואחר לכם׳ הוא׳ לשון הם׳ שכולם תורה אתם קם כל שיקיה התורה
על ישראל ; ויגדלו הנערים אחרי לגדול סוד פסוק ויהא יצ׳ פ׳
שנולד לזה איש לקשור אם היה שנולד לגוי ויעקב פ׳ צד היה
שוכב עולה שתי׳ הבנים מגשותם וקבושם וקמותם לאיש ותמה
השוכב עם אשר לבוש לב׳ אם כן עליך לקדשו ; ואי אבות קשרו
אחר כל הכונה לזה שיעור פ׳ תבה לזה היה שנולד לדור קשר
בל רתיון מעולם תרבסייה ולא היה יכול לבשן אורח פ׳ תולדה
ויעקב היה מופתה ונולד פ׳ תם יצחק לאל ואבין אחרי׳ אשר
יעור ברכה ולוקי של לאה קם לאה שאל נולד שלנו יק אחריך
שנותה ; ויאהב יצחק את עשו פ׳ תם׳ שאותו התולדות היה
נקוה כאשר יעור התולדה אשר יצחק ואחרונו ואבין אחרי עם

כל

כמו הוא אשר היה רוצה לעשות יין מן הפרי הנשאר קשר שלו והיה פותח ויקו
ורבה תמור שעתיד של אשר אור כי אחר פנים לעניני עשות יין הבא אשר
אינה ליין אך היה על אחר מוליך שאינה מוליך פירוש שהוא לאור על ק
ואינה מוליך פריה לעולה ; ויקו סור הקוה מלאה היא מוליך שאינה
מוליך פירוש אינה עושה יין ; והקוה משנה עורין עליה שכר פירוש שמוליך
מוליך לעשות יין ; ולכן לעולם קורין למשנה אבל התלמוד אין לך עובדה
קיותיו ; ויחיל השלשה יינים אשר עושים לבני מלכה ומשנה ותלמוד
הוא כמו שאחר הפורענות וגם כן יש יין אחר לעשור לבושין לאחרים
ויקו סור לבוש מלבות פירוש לבוש ומלבות ויקו סור והלבש אחרך מן
מלבות ויקו ומלך כי יצא ללבוש מלבות פירוש הקיון אשר עושה מלבות
לעשור מלבושים ; ויקשום שפעם אחר אומר בנוי פותח בחורך מעון לחר
לאלהיו אב נמר ופעם אחר תומר פרק ראשון ואחר ויכונה כי אליהו
היה מלאך ואין בו כח לברוח מעניני הישועה של התהלה ; אבל לכי
שמעון אשר היה כח מעולה למעלה להלך ומעלה מאלהים יש לו
כח לברוח ויקו סור פרק ואחר פירוש פרק מעניני הישועה מעניני
התהלה ; ויתרון אחק לעות כי המלאכים אינם יכולים לעשות
כי תולה מלפני שת התורה מרובה מהתהום אלא אין כח לעשות אלהי עולם
עבר כך וכך למקום פלוני כך וכך עשה פלוני ועל קרוב רובה אשר יוכל
המלאך לעשות קם פרק התהלה פרק העולם ונקרא לתהלתו הוא מן
משאינו נתן למעלה פאיור קולו יש מכל דבר ודבר ; ויעתק
מאלהי לעשות לך העון אשר עשה קהלהוא אשר לאק השפה מאו בשר
לך לעמוד יהוין בך ויקוך כל לאשר פירוש מה שהוא כל לאשר אשר

הוא

הוא הקליפה הוא כח שני שיקח המעשה שלקבל ואינו כבוד לשום אדם אשר
יקח המלבוש אשר היה מלובשת לנגד ספחה; ואחר אשר נשמע
קבלו מפני זקן זקן לבא לגלגל עם גוף משה והיינו שנולד וזקן מ
גוף שהוא שר הקבל ומשה למשר לאך הקנה אשר היה הקליפה לעור
למים ואינו מוכל הקנה אמר אם כן זקנו הן להתוים מסורתים ו/
ומתנבאים הם לבק אשר אני רואה הקנה שהוא הן ולהיות שאיננו
מוכל ואי מוצר החוים של חמר הוא ולכך סר לגאות: ואשר
אמר ולמלבושת אנו הם אלהי אלהים אשר פרוש אנוש מלבות
אשר אני מלובשת לקליפה והיא לבנה שפחה את הבל משה ו)
ויסרב את שבט כי זה מקביע את האלהים ופירוש את הוא כבוד השכינה
אשר הוא מלכות ופירושו שהבל לא חפר לגלגול אלא מפני אשר
הזין לשפחה אני הזקן משנו אשר חקהיר את השני ; ופירוש אלהים
ידוע שהוא עון הבל: ויאמר את האלהים פירושו את הוא כבוד ופירושו גם
מהלך של זעיר מלו ומשר מגבורות אלהים הידוע עון הבל: ותחת
רגליו משה לא כמעשה משה ואהרן אשר ראו את האלהים ותחת רגליו
כמעשה לבנת הספיר המשמש שראו והיינו עד הבלה; גם
מעיד הבהוב ולאציל כי יש הבל לא שלח ידו והיה דעתם אח"כ יש
כה שלא לעזוב את השפחה; ואח"כ נדב ואביהו אשר הזינו
ואו שנאמר ויחזו את האלהים יצא אש מלפני ה' ותאכל אותם!
ה' כ' הכונה הוא כי משה ואהרן לאו מורה הם לכבוד אשר
היתה מלובשת לדרך האדם לבנה הספיר ומהן פירוש והתחת
רגליו כמעשה הספיר כי היתה שפחה אם מלובשת לבנה לספירו

אם כם לא רצו לאור ולחקור ויריב אלא אלהים נקבו ותוין הספר ונקו
פיר אשר אתר לכאן תוילר ניאתו לאשון הקלם אר אלקו ישאל תרוה
ואתו כן אלהים לאחד ונם תוילר אלקי הוא לאחד ; אבל לנפש ואלנקו כ)
נאתר ויתנו לאשון הרנים לשון תוינין אתור באשר הונד לו פאם אתו
הספר לכלי שפתק תו מלשאר הנבורר שקו פור ויתנו אר האורים
אתר אלקים לשון נבורה נלא יאתר אלקי ישאל לתו לנפשך ואקרו
ורוק תוילר אלהים הוא לשון לכני פור הספר כנולנו וקיק תותם יק קנו
נבתונרון של עו קבל ונקו פור ככל אללו שפכו נשתו ותוין הספר
כבוכול לשון פנות לשוכול נולה נא לנתקבל תוו לנשר בין חק לינור
אשר לא כלה פי אתוק אונק אתוק לקרלבם הק לבמהם עבד ; ותלק
שאתר ואכלו וישתו פירושו פקס תנאו לתמא אלם קראשון ונוח פיבר
אלם קראשון ואכלו ותקנת אתיוק לקליסור ; ונח [חשא] ולקו וישר
תקיין וישכר וכן תולות שאו ככב ואלנקו ואכלו וישתו פירום לנוק
אלם קראשון ואכלו ולנוק נא וישתו ולבן והנח אם יל יל ישולבנו ;
ונ רי לי שהלנו פי אשר תנוא אלם הראשון נעלק נוקליק והפליק
תדוק נושק נתם היננו לבק יוהתוק ופירושו פי לאורק הסוק אשר
קנתם פירק אורק פוסק נוק וכך נכנולק לכנולק ונו ציאור הפירני קונא
אשר אתור לק קנתם לנק הספר אשר ראכל הלנו לנוקנעלון ופירום פי יו)
ינלנו אלקים פירושו ינלנו הוא לבו ונלנו אלקוק שקוא לשון פיונ ניאור ;
ופירושו [נספו] השלק פיון ניאור שנולק לקליסור אם הנבור לקם ונקו ; נם
כן פור ראוק הוא לנוינים פירוש קשינים אשר קם נשיו נם אינו תלשניים
ואינם פונלים אלא נלי אלו קשינים אשר הקונים ונקו פירושו כו

הזה הוא לשניים עליונים ותחתונים אלו כי שיפעלו הם פעולתם ולרבים
אשר היו בהם תנועה ופעולה עוד ולא נשאר לפעולה לנדרותם מכח
פירוש הנחש הקדמון. והקב"ה קרב את התחתונים ונתן פירוש לנשמה היא
ידוע המשכיל בה כי [illegible] להם היא פירוש מאוד [illegible] היא מלכות ידוע
המשכיל הוא [illegible] [illegible] היא פירוש [illegible] אשר [illegible]
התחתונים על שנכנעה עוד: ולקיחת שלמה [illegible] [illegible]
ונפלה המכנעה אחר לו [illegible] פירוש [illegible]
היה כה פירוש איך [illegible] את השיבה [illegible] [illegible]
ואחר: ויאמר לו [illegible] פירוש [illegible] שהיא לנגד ה'
[illegible] עוד אשר [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
את [illegible] [illegible] פירוש [illegible] [illegible]
וכוונת [illegible] פירוש [illegible] [illegible]
שאמרו [illegible] [illegible] את [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible]: ונתן [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] אשר [illegible] [illegible]
[illegible] פירוש [illegible] [illegible] פירוש [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]: ותאמר [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] אם [illegible] [illegible]
[illegible] אל [illegible] [illegible] פירוש [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] אם [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] אשר [illegible] [illegible]

נגה

[illegible] ; [illegible] הכונה עם סוף הפסוק שאמר בפילגש אביו וישמע ישראל
[illegible] קטן אשר עשה [illegible]
[illegible] עם [illegible] כי [illegible]
[illegible] ; [illegible] כי [illegible] יעקב
[illegible] עשר [illegible] ובאשר [illegible] עם [illegible]
[illegible]
[illegible] ובשבא [illegible] ובלבל [illegible]
[illegible] אשר [illegible] לא היו [illegible] את [illegible]
[illegible] כי [illegible]
[illegible] אחר [illegible]
[illegible] אשר [illegible] יעקב [illegible] יהיו [illegible]
[illegible] אשר [illegible] יהיו [illegible] הפסוק ויהי
בשכון ישראל בארץ ההיא וילך ראובן וישכב את בלהה פלגש אביו וישמע
ישראל פירוש [illegible] ישראל כי [illegible] לא היו [illegible]
[illegible] ולא היה [illegible]
יעקב שנים עשר [illegible] ; [illegible] [illegible]
[illegible] אשר [illegible] ששים [illegible]
[illegible] ובל אחד [illegible]
[illegible]
[illegible] ששים שהוא [illegible]
[illegible] ; [illegible] ש)
[illegible] פירוש [illegible]
[illegible]

ממה שהוא מלובש ~~[illegible]~~ משמשותיו שאין לגלגלים כי אם נפש לבד וכבר [illegible]
שלימות [illegible] נפש נבדלים אחר אחר הקב״ה: אמנם [illegible]
מולבש בגלגלים [illegible] הוא מקבל האמת ואם אין שם אלא נפש
[illegible] יקיף מדרגות [illegible] בן עלי הכהן אשר הוא מדבר ברוחות
[illegible] אין שם אלא נפש: ועל כן מדרגת גלגלים [illegible] מולבשות
[illegible] מולבשות בגופות [illegible] מולבשות [illegible]
[illegible] מדרגות [illegible] שהוא מלובש [illegible] מדרגה [illegible] קרוח [illegible]
[illegible] ; [illegible]
[illegible] גלגלים [illegible] אחר [illegible]
[illegible] אם יקיף [illegible] גלגלים אין [illegible] מולבשות
[illegible] אם [illegible] ופירוש [illegible]
[illegible] ולכל [illegible] של כל [illegible] לבד [illegible]
[illegible] אין אלא [illegible] של כל [illegible] גלגלים
[illegible] ; [illegible] יוצא נפש רוח [illegible]
[illegible] גלגלים [illegible] ; [illegible] יקיף [illegible]
אחר [illegible] אשר [illegible] ; [illegible] עד [illegible]
[illegible] ; [illegible] הוא [illegible] של [illegible]
[illegible] אין [illegible] ומשם [illegible]
[illegible] אבל שהוא אחר [illegible]
הוא [illegible] אינו אלא [illegible] לבד
[illegible] ולכן [illegible] גלגלים:
[illegible] על [illegible] אחר [illegible]
פירושו

פירוש קין יש בו גם טוב וגם לא צדקתו [illegible] ויצא מתוך [illegible]
[illegible] הוא קין ונשאר קין [illegible] שבו וקבוע קיום [illegible]
[illegible] לפניו שם [illegible] שמלאכים אין צדיקים [illegible]
[illegible] לפניו [illegible] אחרים ; [illegible] אמנה
[illegible] אל נא רפא נא לה [illegible] הפסוק אמר [illegible]
[illegible] [illegible] ופירושו [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] רשפי [illegible]
[illegible] [illegible] ; [illegible] רשפיה [illegible]
[illegible] [illegible] יה [illegible]
[illegible] [illegible] שלהבת יה
[illegible] לשון [illegible] ופירושו [illegible] לכבות [illegible]
פירוש [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] לשון [illegible] ופירושו
[illegible] [illegible] [illegible] ; [illegible] ירושלים [illegible]
ירושלים [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] פירוש לשון [illegible] שהוא לשון [illegible]
[illegible] [illegible] לשון [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] אל [illegible] ; אם תעירו ואם תעוררו [illegible]
ואם [illegible] שהוא [illegible]
השלמה אמן ; [illegible] פירוש [illegible]
המלך שיר ושבח הלל וזמרה עוז וממשלה נצח וגדולה גבורה תהלה
ותפארת

סוד כסוד שיר השירים שקלתי. כאמצעי נפש [illegible]

וכפלים קדושה ומלכות קה״ יב״ המעין אחד עד שהכמה שאם יקיף לתון
עליון: סוד וזהיר את אחותו מצפון נפש לא · אני הויה יהו״ה :
ויאמר רבי אמר לנער פי יש הפרש בין שהמאמר הנעלם הבא הוא מעמן אחר
רבה אשר נעלם מהוקוס הבינה וזהו בינה שישנו לשון לנשור אשר
יורה שהוא בין הוא לא לשון אבל אינו דרשם ופירוש מה אשר הוא
בין מלכות חיבור אבא ואימא ; והמאמר יש הקם תוך הנעלם הבא הוא
אין אשר מקשר המלכות והבה והבינה והוא כנגד הא אחרונה של
השם ; ובין הנעלם הבא הוא כנגד הוא של השם ; והמאמר מוסך
הנעלם הבא הוא אשר נעלם עשם הבנו לבינה לקבל הא הק׳ והוא
כנגד הקה ראשונה שבשם הקדוש: והמאמר מחוי הנעלם הבא הוא
שמקבל החכמה הבינה אשר חור החכמה מתגלה והוא כנגד קוצו
של יוד: סוד הספר הזה : ויאמר שהספר אשר מוציאים
הספר הזה ומזה הקיבל צריך לבון לנער אשר יוצא מתוכו הן
הבינה ; והמשמעים עליו הנעלם הוא לעו התן עומק הרצון אבא
ואימא לנער ; והמעלים אורך מרובה צריך לחלקו הוא לכפאה
אשר הוא הקוה שהיא בין הוק דרעין ; והמאה הכנסת שמו הוא
המלכות; והמתלוקים הספר הזה כה מראוריעם צריך לבון של
שמונה פי נער הן כל תוך שיש לו למלכות ובן הוא בלי נעלמים
ועדוד שאמר שלא נשאר כלום אם נוייכו : ויאמר אחותו
ותוהו על פסוק את הבן הכל בצה פירושו נבונה שהוא את הבן
לקבל שהוא מלכות כי נסתר עולה הכל תמיד שיר עד מלכות
שער כאן הוא השלמה השלמה החסד והבאן ואיזו השלמה העליונה

שתהי׳ חי העולמים פירוש יסוד שהוא עולם חיות למוד החיים ופירוש הל׳
הכל לשון הכלה מתרובה לשון כתרון הנה ונגבוה יורד הכלן שהן שומר
הכלים שלא יכנסו שם הקליפות והחיצונים ואחיזתם ׃ ואמר שם גבורה
היו פגמים אורך והיו עולמים לה החיצונים מצד גבורות לשמרה וזהו
את הכון הכל שהוא מתקנו ׃ וזהו ואמר את הנכון הכל לשון שמא
תהר עליהם אחר על שוכה שלא ישלטו הגבורה שלו אשר הוא שם
שמתל לשון האשורות שבה ששם נחים לשמרה החוחים לזה אשר
הם מצד החסדים אלא שמתלו למעורר הוא חושב ולמתוק הקדושין
ששם מתפשטים הגבורות ולכן שם הוא השמאל התר עליהם ולכן יש
כו מתושקריבור לזה הפסוק של שמאלו כה למתק החוש גבורות
לחוש החסדים וזהו סוד ויתעלו החכמה ׃ ופירוש השמאל תחת ולו
לראשו כסוף משנו כה שיהיו את הלחן גבפים ולא ירננו הלחון
שער הזיון אבל קיתון התבקש לזה הפשנות כל הקדוש כה למתק
החוש גבורות ׃ וזהו סוד מתבונן האשורות שני אוש החד שלא
ישלטו בו החיצונים ואש שני מחויות הייחוד ׃ וזהו סוד שני אשות
אשר אומר הלשבי אש מצד גבורה ומציאות מחויות הייחוד ואש
מצד חסד יסוד העולם שלא ישלטו בה החיצונים ׃ וזהו אשישות
יש יורד כן שין לשון שאומר יש מכל צד ופירוש הוא שרו מתלים על
שלמות אשר יש בן חסד לגבורה יש שלמות שעניד הק׳ בה לקבל
לכל צדק ונחק להם מצד החסד והשמר מצד הגבורה כמותו ׃
וזהו מתבונן לי שחק שעבר נפשי ופירוש לתפוחין שלמים שעשות
זיון ופירוש התפוחין תיור מתלו יכוף לשון ׃ החסד גבורה תפארת

האבות

האבות אברהם יצחק ויעקב: והרשעים אלבעק תלמידות א׳
תורה לעולם לעולק נצח שקוח עונק לעולם ועל קיומו תמיד יתון: לעולם
לאורם לעולק קוד אשר נועק עלוכן לאורם על קיומו תמיד שמאי:
(ולמנוחק אנפין המולכא קס תפר שלחפוק נבואק שלבוק ק)
דתסר: נבואק שלבוק תסר שלבוק דנבואק קוא נס כן אלבעק עון
על דק לוכן לאורם קנזכרים: וזקן לרשעים כולם קעולם זה תחר
אקבה תולר אקבק עולק ין לעולק ין בום תין עולאין: אני פירושו
מקיור כנגד
שתקבלו קאק תכרך כנגד קאלק ותקבלו קאק תמק ולכן קנו
קיא לאתוצנו לעולק לאינק שבק שקיא לאינק ולאק הבין מודבלא כ׳
נאתן אני לתת שכר טוב לצדיקים ולפרוע תקרשעים תלמנו שבינק
ישלק שרי לאינור קאחר לעולק תק שקיא תקבלת תברך ותמק:
נקאחר לאינק שבק תקבלו שקיא לנו כפופק קתשכר קלינו תתונק ולכן
קיא קניק לגקודר אלקים שתוק קתשכר קהנו ולכן שארוצק לבשר
שאמן אני תלמנו שנודנר תקקאק שר בלק תברך ותמק ושרוצק
לפרוע שאמן אני תלמנו שנודנר תלאינר קנן קתשכר קלינו שבק:
(עשרק תאורי יקוקע לר סוד פסוק לשותו לם חוק
ותים לא יעברו פיו ופירושו ים קוא שמבק ותים קוא יסוד תחר לשותו
עם תורו אשר לא יקפשו יורר תתוידק תלמנו פ קתוידו קאחרות
לקיור שינצא תויק אתה רקתיק דלק תושל אחר תויק קאחר יוצא
תויר קנבואק ואחר תויק קנבואק רפאה ולכן אינם יכולים לקרפשו
אפילו שעתו ויורד תלגדולק תלמנו שקאחרות יוצאים לאיים אבל תו
תלבזה שאין לתלינק תתונק קיורן אותר שירפשו קתשתנו לן:

המושים עם תינוק שהוא המלבור הוא משום תינוק חוק עולם אשר לא ימלא
יותר אפילו שהתפשטותה היה עובר לא שיעלו שם הקלבור וגם כן זקן אשר
עולה להשלים המלבור לבור קדיוה ימות שאחר למוקדון לא יעבור המוקדון
ואין מתפשט יותר זקן קוד ומים אשר קוה ימות לא יעברו פיו קוה
המלבור פירושו לא יעברו למקום המלבור חן ימות שהיה שמלבוש
נר לך כלום המהות לא תוכני רק חסר לה חיו אשר מושים עם תוך
ומים לא יעברו כן פירוש ימות לא יעבור כי שלא כמה אלא חי
משפיע לך לפי דעתך: כי הנער עוד לבוא קדם קונו פירושו
קודם קבלו קדם שהוא חסד ונבואה קדם קונו לנו פירוש עכשיו כך
ויש דבר חסד קודם מלמעלה למטה ותהא נבואה ולפי נבואה
חולקי פירוש שנבואה קודם אשר הוא מלמטה למעלה את חולקי:
כיבול לשון חוץ ונחב מפני ששולט נבואה על חסד: והחוטא
לבנו לכל שנה כל קוה ימות שהקוה המלבור כאשר ישיון ימות
עם המלבור אם יש שהוא לפני מכות שמחרב וזקן המחבר ת׳
לבנו: ובנו בתים ארק לעולם כי טעם הכיון אשר נולדו בין
השמשות היה כונה בכוה ירגלו מפני שאם הוא המעבר ויראה אשר
יצא המקושר בקדם קיום ונשארו לא עמים שאם הן נבאים מקום
היה העולם הוא מפני שלגופם הין מעשי עולמות: וזקן העצם
עצמו אשר הקב״ה עת חוק שנה לאם אשר המא לה שיהיו כך
נגנו לגמרם ותלו לא היה חוק שנה אלא שהיה מתנהג למאה היה
העולם הוא ומתרגמו אשר היו מעשי עולם הטוב אשר
היו יוצאים מהקדמה שלו וגם כן זה הוצה ק״ל שנה לישב לגמרי

ניתן

מן שמות מלכים : ויבא הכין הנשים שלקח אברהם את הגר כי
שמו שאלה הראשון שלקח את רבקה לשלוח בה כל הקנינה וקניות אשר
היה כי כן אברהם לקח את הגר למקרא [illegible] כל כי שיצא יצחק זה לבני
שאלהים [illegible] הזה היה שיצחק גם כי יקח אחר כה שיצא ועל כן [illegible] לא
חשבו אחד גם עשו הוא מפני שיצחק שלח לעשו שישלח קוה לישמעאל
ולא אלהים ולכן ויאהב יצחק את עשו על שהיה שונא לישראל ולא שיבוא
חולק אחד לשלוח שלוקם : ויאמר אם כבר נתברך [illegible] ויקחו אברהם
מקודם יצאו בני קטורה אחר שנולד יצחק : ויל שבני קטורה הם
נבזים [illegible] מפני שמעשיהם לא היו נבראים לישראל לעבוד לבא :
וישב [illegible] אחרי [illegible] עד [illegible] ואמר [illegible] לספר [illegible]
[illegible] גם [illegible] שאחרי [illegible] הראשון [illegible] שצריך
דוד המלך [illegible] נתן לו שבעים שנה [illegible] ואחר כך
כך [illegible] שלא [illegible] נתנו ע׳ שנים אחרים [illegible] אברהם [illegible]
[illegible] ויצחק [illegible] כלל מפני שדוד [illegible] ויצחק
[illegible] נבואה [illegible] ויעקב נתן לו כח שנים ויוסף
נתן [illegible] שנה [illegible] ע׳ [illegible] ויש לקשות כיון שיצחק
[illegible] ויוסף נתן : ועוד [illegible] שאלה נתן לדוד ע׳ שנה
[illegible] נתנו לו [illegible] ע׳ שנה אם כן היה [illegible] דוד [illegible]
שנה שבעים של אדם הראשון ושבעים של האבות : ועוד [illegible] אברהם
נתן [illegible] ויעקב נתן כח [illegible] אין קושיא [illegible]
[illegible] דוד [illegible] לעולם : ויל שהשנים אשר נתן אדם
לדוד לא [illegible] מפני שאדם הראשון [illegible] לו [illegible]
[illegible]

ימות עם לבשובתו אשר עשה הלוחות אשר יעשו לשנה כלשון
ערב חורף שלוד ועוד שקין כנותים חותם השנים ומוקדמות הם
חנוה נלד ודאשר היה האמ׳ להיות בקל ולמי שלא יעשה השנים
כנותים ולכן הותק ליקח הכלנים שנים מקחבות׳ ונר׳ מוה הוה
היה לתוספות המשנה ; נ״ל שעם זה שאמ׳ שאחה הם שון מוח לשם
עבירה עמ׳ נע״שר והה נפש לכל כלו אחיה ולכבש הקש נהן
תגעון עמ׳ ולכל כלו יעתק לשפשט שוחרן על נבי קרוצנים אם נ
נהן מגעון שהיבור התוים, וכלכלו. יעקב בשלקח השני אחיו
הה׳ ולמה נהן מגעון כל״ו עליהו נפירושו כי אם הראשון השד
שני עיקון ריק תוק הראשונה עלוה נאורס השני עיקן לכל כלו
הי׳ ולמה נהו׳ שהקנה נבר יעקב שכעק ושכעק ושמק שנים
עלבן שקוצית מרחמ׳ ידו חורף השני עיקן אשר הנה אם הראש׳
ולקח הוא השני אחיו והה׳ שהקנה ולכן אמר לכל כתיו נכתבו אל
אביכן פירוש הכ״ת שנים שנר׳ שלוד נפירושו לעבור הכ״ת שנתו
אם שקוצית השני עיקין הם לכרי אני להיות עבד כה לקוצית חוה
הכח ולכן נהן יוסף לא׳ שנה לדוד מפני שיצחק היה בן ע״ שנה
לעשר שקלים והוא בא להקן עון שהיכור התוים כנזכר ולהיות נבוא
הוא לא נהנסק ונהנם יוסף אשר היה מעלכלו ופירוש מ״ולד יצחק
הן ח״י פירוש הן הנוח שהוא היסוד נקהת חי ולכן שיצחק חי יסוד
חי פירוש יוסף חי ולכן יוסף נהנם ולא יצחק להיותו חושך לחושך
נבואה לנבואה ואדרבה ישיע ירד ונתינו טוב אשר יהנם יצחק ו׳
ולכן נהנם יוסף, וה׳ ענוים אשר נהן אבותם חושך עבר

מפני

בק) עתו׳ שמו׳ לקי׳

מפני שהוא בא לרבו עם את ה׳ הראשון של ע׳ כנזכר והוא לנגד הא׳
אחרונה שבשם קול אנו יי׳ אלקיך ולא אחר הוא לנגד הא׳ שהוא
מושך ולכן נתן מושך ויושב כח׳ לשביל כח׳ את ה׳ הראשון לקוצה
הקיפין ומסך שהוא למקום יתקן נתן לה׳ שהוא לנגד נה׳ שנה בשנה
על נבי המזבח הק׳ ע׳ | נתן הא עקב שקשבנים שנים ב)
שורש הקבורה הם הם הע׳ שנין את לבר ולכן לא חי דוד אלא ע׳
לבר ולא הק׳ והעינים שלא נתן לו את אלא ע׳ לבר מפני שדוד
הוא לשלנה ואינו מושך אלא שבע הכנורות האור לתת לך
מתחד ולמטה כל אחד בכלל מעשר הע׳ והעינים שנתן את
לדוד השבעים שנה ולא הניחו בכלל מפני שהוא נהיר לנא ב)
לנגדו את לדוד והיו קול את את לדוד מושיע ולכן נתן לו ע׳
שנה מפני העינים הנזכר לבדו | דוד אחר לתת שקורהו
שהיא את הראשון היה החיות מאליו אחרון ולכן היו חיים ...
לו ואחר שחטא אמר לא ידון רוחי באדם לעולם לשנים הוא
בשר אשר הולך לבר ... אלא מעשר ...
מושעים | נח ... לך קול לבר אחר
[illegible]
[illegible]
חו׳ לך שפור את אם יפרס א׳ ...ם ולא ישפיע כלל אי אפשר
להקריים אפילו שלנה אשר נקרא שעה לקיום שאין לך שפע כלל
והיא שורש מונחת בלום כל שכן לדבר שפע לאחרים שאחרך
המולמור ... ולבור ... בביכול ואין שם ייחוד
והמולמור

והשלמות אשר השיגו משה ותורה ונפשות והבכור אין להסתפק
קיום כולם ; ויתרו קורא שבמלכות הוא המלך בה״אל
אשר הפשיט הבעל על הרחמים ונתורה הקדושה למשה ה׳
הקדמות לגרמי והשיר ואח צוותם ואם כשוב הרב והחשוב
מילה שבו למספר קטן הוא טובה למען בה״אל ; ולמספר שלם
טובה המלך שבו למען המלך בה״אל ; ומם רמוזה שהוא ש׳
שבו עם אלפים אורייתא הוא טובה למען יקוק ש״ה נזירו או הוא
כנגד ר״ב והבכור רמזה תורה ים והבכור מורה הטוב וזהו
סוד לקבל בין ים ובין שלהן ויתרו ושם הקאנו המק חייבו סוד׳ לחד
הוא פירוש פתילה הם הוא הבכור ופירוש הבכור אין ישראל
קם מורה הבכור והם הוא חייבו ופני פי קבעמור הקדמות ה׳
אליק וקיוה השפנות שבו והם תמהני פירוש אני והחסר המקבלים
על זה הבכור וכן המגבוה ור״ב נתת סוד הם נחמו שבו וייז ד׳
קהתוהו פירוש לבכור שנקרא הם נרמז אשר הבכור ראשון ;
ולהם לסוד שבת השפנה הוא הגבולים אין למנר וגם כל דק מ״ו
מיבין ריק הספר עם הספר וזהו לבד השמות אבל הגוים אין
שלה אקם קם עליהם כשר ועולי ; ורש צפון לך שרבנו שבאין
מגשים לישראל אחרונה מורה הבכור בקוה י״שתוה וזהו סוד
אל רבונו שאת אחרתו הלבן אין לפי כי קשנה וזהו סוד לאמו׳
לאם יו״ד וקנבונה כח צונעה להרן עושים שורק״א פירוש מרפשור
קיוד ונשיר ק״א וזהו אחות אני ונאוק פירוש קום אחות יו״ד ;
ואחר כך נאמר ק״א ; ורש ריך הרב שלמה שקבעם ינצ״א ;;
תקק״א

[illegible]

[illegible]

קליה [illegible]

[illegible]

קנים [illegible]

[illegible]

קנמם [illegible]

[illegible]

נבם

וכשנים אלה קלקלו חשבון העבור [illegible] הפשוט [illegible]

[illegible] ולא נמנע [illegible] ; אחידרא [illegible]

[illegible] אותו [illegible] המולד [illegible]

[illegible] ; ותיר נשן [illegible] קביעת ואם יהיה

[illegible] היה אפשר הקביעה [illegible] לקיים [illegible]

[illegible] ולכן [illegible] שקביעת [illegible] כה ש

שקביעות [illegible] כה שיהיה [illegible] ולכן [illegible]

אם כל מולד ומולד היה רגע המולד היה כנגד חלק [illegible]

[illegible] יהיה [illegible] אחר כך [illegible] עם [illegible]

אם המולד [illegible] חלק אבל [illegible] הכשר [illegible]

[illegible] אור [illegible] ולכן [illegible] ; [illegible]

[illegible] ולא יהיה [illegible] ; [illegible] שהיה

[illegible] ואם היה [illegible] נאחזים שם [illegible]

היה גדול ולא [illegible] ; [illegible] אשר

אומר שם [illegible] היה שקין [illegible] ; [illegible]

[illegible] שחשבון [illegible] ; [illegible]

[illegible] עד יוד [illegible] ; [illegible]

[illegible] ; [illegible]

[illegible]

[illegible] ; [illegible]

[illegible] ; [illegible]

[illegible] אחד [illegible] אחד [illegible]

[illegible]

אל השמות היה לכך לשלמות הקדושה אשר לכך השמות לבאר על
הציור והסימנים היה הנה שבשם שאין הקדושה קדם הבי
העולם השמות של המפרשים ונרא״ה לבאר עוד שצריך להשתמש
שאין בה הנז׳ ז״ל שהיה הוא כותב שבכל מחד הצורה שיש בה
יה׳ וגם הכונה לצייר עד אשר יבואו הוכשמה כשרפם ו׳ ונר״ל
הבה שלמה שפירוש ירוצה המפרש פירושו קוה ירושה אשר יהיה
הבא והיותו מושכו נחתכ כד׳ וגם צייר מתפבה והיותו חורק קירוסק
שמות והזווגא בכליך מתלבש ונרא״ה אחר״י לקוהם על סוד
פסוק בשלש שאומר אלהך לשקיון כי נאמרבכל את המכסר יצ׳
ונר״ל שהמל שהכונה של הפסוק הזה מושל על לבר ושבעך
לבר שהוא ונון שיעשה האדם בין לקירקור וכן למעשה את
לנות שיכוין לזה הפסוק הכונה אשר אכתוב על האדם נלע
שאבנה בה לעשות הפסוק שיהיה יודקום שיאכל וכוי לזה
הפסוק נם שיצא מהר׳ שנה נכונה יהיו שאבוא וכוי לזה הפסוק
ונאמר אלהך וכוי שמעשה התע׳ מנין שם הנקים עם הכונה אשר
שאמר יוד מם עושה שלש מאות ושאומר לשקיון וכוי שעושה
הו׳ שקם שעשה ע״ב אחד מאותיות ואחר מה ציור נחתל מבוק בה
במה הקוה׳ ע״ב יו״ד אותיותיו ומלוכן ה׳ בן ומנו קה שעשה ע״ב
אבל הנגב של הבא אין אכן מאבין אותו שלא יבנה כנגד
בו ושאומר בפי וכוי שעושה יבק עם ל׳ אותיות המלך ו׳
וקבוצה הר״ע ויקוק ואקיק ושאומר מילה ומיכבר וכוי
לשם בן ויקוק וד׳ אותיותיו ושאומר מילת ה׳ יכוין לאבנו

סוד פסוק
אלהי צבקנו
[illegible]

יוזין

ונקה שהוא שם ע"ב ; ושאומר מוחל ומלפניך יבין ששם ב"ן ושם יקוק
שעולה ס"ג ; ופירושן פוק סנס לשונותיו לאהבה ואחוה כמה
ובהם ונקו אהרן לנקיון פירוש נגלה ששם אלקים שעולה אהרן
לנקיון שעולה ע"ב שעולים ק"ן ואהבה ואחוה כמה ובהם ; ושעה לשבועה
תומר לתקנם ושעולה משם אלהי ; ואחה יקוק ואהב אקיק וזקן כמו ;
ושאומר, אה' יכוין לזיוג אהבה ואחוה כי מוחל אה' שעולה ע"ב ס ;
פירוש לאהבה ונקין כה' ; ולפרדיקיק זק קזיוג עליה ותמוכתך שקונ
שם ב"ן כי רחום למחשבות ושם יקוק רחום לרה"ר שהם נעשים מזין נוקבין
ע"י זיווגם לזיוג אהבה ואחוה ונקו יקוק פירוש זיוג פנים זיוג יק' וק'

תוד קנלא לם

יק' לנקוד אהבה ואחוה וה' לנקוד זעיר ונוקביה ; וכן קרא יעך
קמים של קמבועק לזום שעולה מבועק כנגד קמים יכוין כל אלקים
של פסוק ויקרא אלקים לרקיע אהן שהם ל' אלקים אשר יהיה מחולק
ויכוין שהם כנגד ל"ב נתיבות של שם קויק לאותך קוין שיקיק ע"ב וכו'
מה' בין שבכל מוחלו מחלו רחום למנות א' של יקוק וגם יה אשר כנגד
נגד לאור של שם יקוק אותך שם אלקים מחלו שעולה לבשומתו ה'
מתקנים ונצר קמתים ויאמר יהי רצון שאם כמנותי לאור שנים שם יקוק
שהוא יוד נתחייבתי סקילה קה אנו מחלו נסקלתי לבית דין הגדול של
שבירושלים ואם פגמתי לאור שני של שם יקוק שהוא קא ונבלתי אותך
אלקים ונתחייבתי שריפה קה אנו מחלו נשרפתי לבית דין הגדול שבירושלים ;
כי דרגו נמי חנך ; ויאמר פסוק מי אל כמוך נושא עון ; ושאומר מוחל נו
נשא יכוין שבא' היון שמתפרט שם יקוק שעולה כ"ן נמנים ששבא' דין
וכן שעולה נשא ; ויאמר עד והשליך במצולות ים ואת יעבור ויעבור וי"ל

עפותו

עכוביות בו הכל נתן הווין המשונה שהנבור הווקתה והשגה שנור
שם אדני שנקום שם יקוק אחד שאחר קום שנור קאלה שם אדני
עכונה שנה שאחר יוד יקוק לאלה אדני עכונה שלשים וכוון
שאלה שם שם אקיק מאוה נגל יוד יקוק ונשאלה אדני וכן נגל בן
כוונה עד י״ג עכוביות סוד לנבר בקנים זנוך שר״ג ויש בן
י״ג יולון והשנה יתוין ושפך קיקין ותוך שבוין נ״ב קנוות שנראש
אויך אנפין מעשים לנוקן כנק יוד קיווקי יולדקיוון קי יוד קיוווקי
נקבונה שיאיכו אין ושבשה שאור אשר לנושא אוונא שי״ג תיקוני
אהיה נעהקרנו כאליך נמשם עגנור ופירוש ע קבלבר בנשן
כולם לנושא אוונא כאליך אנפין לשבר בקנים יבוון שיג יוה
שאינם בו לאליך נקודין יולדם נתאים שגנור נשא הקאלה
שנם עושים שאש עשיום אורן שי״ג תיקוני אליך יוק שאין שיח
אשה תשנה נקקיקין יולדם נתאיום שששה שם גלגנה והששנין
אורך שנשנו תיקוני הענור נתוגא שם נור ומעין אליך ונוקשוד
קיא למען ינור נכן רמוגא שלבמנך משון שם ושלבך יג
ונשאלה יש בו אין אורנת כנגד י״ג תיקוני אליך ושבשמור
שם הבונה נ׳ ולבמוך ואריך כנגו אליך ניאוש יש בו שלשים אורית
נאורן שי״ג תיקוני ענור שהוא גנוב לגון אליך ומקבו קאא משלגוה
תיקוני אליך דואם קם נ׳ ונעפה גאשא לפדושם קאומא לאויה לגוק
דרגוין שאלר נבי נ׳ יוגון כבודין לגה מבינתין חוממה ומשנור נ
נא קלנה שמה ושם יוג כנגו אליך ויום עד שגנה יש בו כ״ב אורית
לגוך י״ג תיקוני ענור ונ׳ תיקוני עוקנה וקשלשה שאורם של אליך

שקס נתון לעשות את השטח שוה עם הלוך ונקודה שוה עם קטרו
וככרה בקנים יש בו שלשה קוים כפרק י"ג תיקון הלוך עם
קבועה ולכן צריך לכוון שוה עם"ש לשטח של חלוך השלשה יהיו
של קטר ליום ומחלקים שלשה שווים של ככרה בקנים וקוטר הא'
של יו"ד עשרה יש בו ג' קוים כל קוטר מחיר שהם א' נחלק פ"ב
במחובר יכפוך יו"ד צריך את לכוון שקוים קוטר משולש עם יוד א'
אחד מחיר לחק יו"ד וכן יתר יו"ד יכוון שקוים קוטר שניה עם יוד
אחד מחיר לחק יו"ד וכן השלישי ככרה יו"ד שוים אתו ומתן

בדוק [illegible] קמיע לאהבה [illegible]

מצאתי כתוב [illegible] יעקב [illegible]
קמיע [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] אמן סלה

[illegible]

גבריאל

א	ל	ק	ו	ש
ל	ק	ו	ש	ו
ק	ו	ש	ו	ק
ו	ש	ו	ק	ל
ש	ו	ק	ל	א

אוריאל רפאל

מיכאל